

DIARI
TOTS21 TARRAGONA
TARRAGONÈS
REUS
BAIX CAMP

SUPLEMENT

15è

ANIVERSARI

2009 - 2024

Dècada i mitja de la informació més propera

Qui aprofita el vent per protegir el clima?

$$P = \frac{\rho}{2} (V-V_0)^3 C_p c_t \times V$$

Estem fent tot el que és a les nostres mans per protegir el clima, com ara invertir en energia eòlica a gran escala. El nostre parc eòlic Hollandse Kust Zuid serà la instal·lació eòlica marina no subvencionada més gran del món. I a més, i això és el més important, contribuirà a reduir enormement la nostra dependència dels combustibles fòssils. Tot això forma part del nostre compromís amb la protecció del clima.

El clima està canviant. Nosaltres també.

Perquè el vent us segueixi protegint 15 anys més.

Felicitats DiariTots21!

Més informació a
[basf.com/change](https://www.basf.com/change)

■ - BASF

We create chemistry

Somos honestos y valientes

Quiero dar las gracias a todos aquellos que habéis hecho posible el sueño de llegar hasta aquí. Y como dicen los peregrinos del Camino de Santiago, 'El mejor tesoro del Camino son las amistades inesperadas'.

Después de 15 años siento que no todo ha sido trabajo, que en cada paso que anduvimos conocimos a personas interesantísimas, gente sencilla que no busca ningún mérito ni beneficio personal, personas en algunos casos con ideologías diferentes a las nuestras, pero al fin personas que se dejan la piel por su municipio y sus habitantes. Personas que a pesar de experimentar pérdidas con las crisis vividas seguían levantando la persiana todas las mañanas. Gracias a todas ellas, gracias por caminar con nosotros durante todo este tiempo.

El Especial con el que celebramos el aniversario simboliza ese espacio con el que nos hemos ido encontrado, la información rigurosa, para el entretenimiento y para la opinión. Donde especialmente hemos querido dar voz a los pueblos pequeños. Significa también la mirada abierta con la que abordamos la realidad para contároslo cada día, esa realidad que queremos seguir compartiendo durante muchos años más. Y aspirar a seguir creciendo en lectores sin sacrificar un ápice nuestro rigor y criterio.

Ese es precisamente el espíritu que recorre este Especial, con el que queremos al mismo tiempo construir memoria y futuro a lo largo de las entrevistas, reportajes y artículos que han elaborado periodistas, empresarios, médicos, políticos, abogados, profesionales de todos los ámbitos que hemos escogido con sumo cuidado, para que sin caer en tópicos, nos hayan dado su opinión de qué ha pasado en el Camp de Tarragona. Un repaso a todo lo que ha cambiado en música, teatro, letras, turismo, tecnología, empresas... en estos 15 años.

En cinco secciones: Política, Sociedad, Economía, Cultura y Deportes. Ofrecemos mucha información, no nos limitamos al retrato de personas, sino que va creciendo hasta convertirse en un Especial que acabarás guardando (o eso esperamos) por lo interesante de sus artículos y los personajes que los firman.

15 anys de sentiments compartits amb el meu 'company', amb un periodista de la talla de Jaume Garcia, una persona sensible, amb criteri i fiable, molt fiable!! Quantes exclusives s'han quedat en el tinter, sabent que la competència les acabaria publicant.

Mantenir durant tants anys la veracitat, el rigor i la integritat com les màximes de la nostra professionalitat no ha estat fàcil. Perquè abans que periodistes som persones que creiem fermament en el periodisme que fem, pròxim i honest; el tipus de periodisme que ens agradaria trobar-nos com a lectors.

Vull donar les gràcies a tots els periodistes que han passat per la redacció durant aquests anys i que amb els seus esforços han fet que hàgim arribat fins aquí. Periodistes que són referents: Adrià Muñoz, Jordi Siré, Iván Alcalá, Quim Pons, Ana Muñoz, Romà Rofes, David Aymerich, Xavi Anglès i Joel Holgado. I un record molt especial per als que tristament ens van deixar, el Joan Marc Salvat i el Joan Castells.

I per descomptat a l'equip de col·laboradors que actualment formen part de la redacció: David Prats, Kico Uribe, Helder Moya, Fabián Acidres i Verònica Tapias. Gràcies per la vostra dedicació, em sento orgullosa de tenir-vos com a companys d'aventures periodístiques i de continuar lluitant i aprenent cada dia al vostre costat.

Amb la companyia valuosíssima dels nostres lectors, anunciants, col·laboradors i de la comunitat de xarxes del DiariTots21, bufo les espelmes i brindo. Per tots vosaltres amics. Salut i molt més...

Mayo Lorda és editora de DiariTots21

15 anys de DiariTots21

L'any 2009, quan va aparèixer el Tarragona21, a la ciutat només hi havia tres digitals, dos d'ells d'àmbit territorial més ampli -el Camp de Tarragona i les comarques de Tarragona, respectivament-.

Aleshores, el diari El País, que pràcticament des de la seva aparició en 1976 ha estat el que més paper ha venut, venia prop de 400.000 exemplars. Però l'any 2022 només en repartia 58.000, una xifra impensable després d'haver viscut l'època daurada del periodisme postfranquista. El seu gran competidor, El Mundo, ha passat en el mateix període de vendre 300.000 exemplars a només 36.000. La crisi de la premsa de paper sembla definitiva i caldrà veure si els moviments de determinats mitjans televisius tradicionals no obeeixen a una temuda crisi en aquest sector davant la implantació de les plataformes de televisió de pagament.

Llançar un digital local com era el Tarragona21 fou una aventura, però n'estàvem bastant segurs que el món mediàtic havia canviat probablement per sempre. David Jiménez, exdirector del Mundo, explica en el seu sucós llibre 'El director' que fins no fa massa anys redactors de primer nivell del seu diari encara consideraven internet com una moda passatgera. Cal agrair l'impuls que va tenir Mario Rigau en aquest projecte, al què em va cridar a formar-ne part des del principi. El primer pas del Tarragona21 va ser obrir una finestra a la ciutat, però de seguida vam trobar un espai comunicatiu abandonat, com era el Tarragonès i els seus municipis. El tercer salt fou l'entrada al Baix Camp, seguint una mateixa línia d'informació rigorosa i contrastada que hem intentat aplicar de sempre. Aleshores vam decidir fer un altre salt endavant i passar a dir-nos DiariTots21. La frontera s'havia obert.

Celebrem 15 anys de vida, som un dels més veterans en l'univers digital local i ens tocava fer un altre salt amb la renovació del disseny i nova ordenació de les pàgines. Van ser mesos i mesos de dura feina per convertir un disseny que ens havia quedat antiquat en un d'actual, modern, àgil, racionalitzant la disposició de la portada i les seccions d'interior. Va valer la pena tant de sacrifici.

Molts periodistes de gran nivell han passat per aquesta casa, que ha estat pedrera d'una bona colla de joves professionals, però no em vull oblidar especialment d'aquells que ens van deixar massa aviat, els joveníssims Joan Castells i el Joan Marc Salvat. Aquest aniversari és també per a ells.

Jaume Garcia és director de DiariTots21

POLÍTICA

Deia el filòsof Ciceró: És propi d'homes equivocar-se, de bojos persistir en l'error. En 15 anys hem viscut canvis molt profunds, ens ho expliquen de manera verídica experts com Josep Maria Buqueras, Santi Castellà, Josep Maria Cruset o Francesc Domènech.

07 a 85

SOCIETAT

Abordem les noves tendències, els costums socials, el turisme, les malalties com el càncer i com se li està fent front i la irrupció de la defensa de la sostenibilitat. Un conjunt d'articles per saber cap a on anem.

86 a 135

ECONOMIA

Malgrat la rotunda crisi i la pandèmia, hem assistit al desplegament dels criteris sostenibles del Port de Tarragona i del creixement del turisme, així com els nous protagonistes de les Cambres de Comerç de Tarragona i Reus.

137 a 165

CULTURA

Fem una passejada crítica per l'obra de Josep Maria Jujol de la mà de l'expert Roger Miralles, ens emmirallem en l'exhuberant Casa Navàs, posem l'altaveu musical per escoltar els canvis tecnològics que la música ha viscut i aixequem la vista per veure increïbles construccions castelleres.

167 a 211

GASTRONOMIA

Les comarques de Tarragona poden brindar merescudament per la potència gastronòmica que ofereixen, des del mar a la muntanya, de nord a sud, d'est a oest. Set estrelles Michelin adornen els millors plats de la cuina tarragonina.

213 a 225

ESPORTS

El Nàstic, el Reus Deportiu, el CBT,... però també esports com el padel i el golf. Els nostres herois locals són els protagonistes de la millora viscuda en el terreny esportiu en aquesta dècada i mitja.

226 a 236

COM ÉREM I COM SOM

Quinze anys donen per a moltes imatges i quan les repasses t'adones del pas del temps. Us expliquem qui érem, qui som ara, quines aventures atrevides vam emprendre i també els reconeixements que vam rebre. Algú ho havia de dir.

238 a 244

DIARI TOTS21 Com ha canviat tot...

SUPLEMENT

2009 - 2024

POLÍTICA

Deia el filòsof Ciceró: És propi d'homes equivocar-se, de bojos persistir en l'error. En 15 anys hem viscut canvis molt profunds, ens ho expliquen de manera verídica experts com Josep Maria Buqueras, Santi Castellà, Josep Maria Cruset o Francesc Domènech.

POLÍTICA

ImpulsDipta, concertar per transformar Informe Especial. Diputació de Tarragona	08	<p>'El gran canvi de Vila-seca ha estat el Raval de la Mar i pacificar el nucli'
Entrevista a l'alcalde de Vila-seca, Pere Segura</p>	48
15 anys de política intensa Josep Maria Buqueras	12	Constantí ha viscut 15 anys de plena transformació Informe Especial. Constantí	53
D'una ciutat acabada a una ciutat per fer Francesc Domènech	15	La Canonja: La transformació d'un poble Informe Especial. La Canonja	57
L'espectacular transformació de Salou per esdevenir la ciutat del benestar Informe Especial. Salou	17	<p>El canvi al capdavant de les administracions: de manar a il·lusionar.
Josep Maria Cruset</p>	61
<p>'Aquest mandat serà el de l'impuls definitiu a la mobilitat sostenible'
Entrevista a l'alcalde de Reus, Sandra Guaita</p>	23	15 anys d'història a La Pobla Informe Especial. La Pobla de Mafumet	65
Tarragona, present i futur Informe Especial. Tarragona	27	Un recorregut per la història del Morell Informe Especial. El Morell	69
Les persones, la promoció econòmica i una ciutat verda i sostenible, prioritats de l'Ajuntament per transformar Reus Informe Especial. Reus	33	<p>'Volem la millora en el dia a dia de les persones, que la ciutadania visqui amb seguretat i que gaudeixi d'una oferta cultural i festiva'
Entrevista a l'alcalde del Morell, Eloi Calbet</p>	73
<p>'El nostre repte com a municipi turístic és ser sostenibles en l'àmbit econòmic, social i mediambiental'
Entrevista a l'alcalde de Salou, Pere Granados</p>	40	<p>'Perafort i Puigdelfí s'han transformat de manera considerable'
Entrevista a l'alcalde de Perafort, Joan Martí Pla</p>	77
15 años sin consensos Ángel Juárez	45	Quinze anys de Dragon Khan Paco Zapater	80
<p>15 años, ¿no son nada?
Santiago Castellà</p>	45	<p>15 años, ¿no son nada?
Santiago Castellà</p>	84

Diputació de Tarragona

El nou model de cooperació econòmica i tècnica de la Diputació de Tarragona amb els ajuntaments és una de les principals apostes per a la millora del món local impulsades per aquesta administració en els darrers anys.

ImpulsDipta, concertar per transformar

La presidenta de la Diputació, Noemí Llauredó, durant la presentació del Pla ImpulsDipta als alcaldes i alcaldesses, al novembre del 2023. Foto cedida.

Els temps canvien, els reptes se succeeixen i les administracions públiques disposen de noves eines per afrontar-los. En aquest context, la Diputació de Tarragona s'ha anat adaptant amb els anys a les necessitats creixents dels municipis en matèria de serveis, comunicacions, equipaments, cultura, medi ambient i altres múltiples àmbits que milloren la qualitat de vida de la ciutadania. I sempre intentant avançar-se als canvis mitjançant polítiques de caire proactiu.

El Pla ImpulsDipta representa un canvi de paradigma i un veritable pas endavant en les polítiques d'assistència i cooperació a la demarcació

D'entre totes les iniciatives que s'han impulsat en aquest sentit, cal destacar el Pla ImpulsDipta, per la millora substancial que representa per als ajuntaments i, en conseqüència, per als municipis. Es tracta d'un nou model de relació i suport als ajuntaments basat en la concertació que, des d'aquest any 2024, substitueix i concentra la majoria de línies de subvencions que hi havia fins ara, incloent-hi l'emblemàtic Pla d'Acció Municipal. El Pla ImpulsDipta representa un canvi de paradigma i un veritable pas endavant en les polítiques d'assistència i cooperació a la demarcació: simplifica els tràmits administratius que han de fer els ajuntaments i optimitza els recursos disponibles. Durant el període 2024-27, a través del Pla es canalitzaran 147 milions d'euros en ajudes al món local.

La ciutadania demana bona gestió dels recursos públics,

agilitat en els tràmits i en l'execució i que tot allò que facin les administracions tingui un impacte directe en la seva vida. Creiem que amb això ho aconseguim: fer-ho millor pels ajuntaments és fer-ho millor també per a la ciutadania", segons destaca la presidenta de la Diputació de Tarragona, Noemí Llauredó.

El pla s'ha marcat com a objectius fomentar l'autonomia local, la diversitat i la flexibilitat de les accions, el treball en xarxa, la sostenibilitat econòmica, social i mediambiental i una gestió més eficient dels recursos. Amb la concertació, la Diputació pretén millorar la fórmula de cooperació i acompanyar més i millor els ajuntaments: ser més eficient i adaptar-se a les necessitats dels 190 municipis i entitats municipals descentralitzades (EMD) del Camp de Tarragona, les Terres de l'Ebre i el Baix Penedès.

Més bones
idees

D+

 equilibri arrelament cooperació cultura sostenibilitat xarxa oportunitats formació

La Diputació suma
Donem suport a iniciatives
i projectes que generen
valor afegit.

L'acompanyament de la Diputació als ajuntaments és clau en el nou Pla ImpulsDipta. Per això, la Diputació i els municipis es troben en meses bilaterals pensades per facilitar un diàleg constant i constructiu que permet concretar quins projectes i actuacions s'inclouran al pla. El resultat de les meses són els convenis de concertació, que proporcionen un marc de col·laboració on es concreten els projectes, els terminis d'execució i els recursos assignats. A més, inclouen mecanismes de seguiment i avaluació.

L'acompanyament tècnic es duu a terme mitjançant equips especialitzats de la Diputació, que

El Pla ImpulsDipta estableix com a prioritaris tres grans eixos d'acció: la Transició ecològica, la Salut pública i la Cultura

Més pels que són menys

Un dels aspectes més destacats del pla és l'aplicació de nous criteris per garantir que la distribució dels recursos sigui equitativa. Per primera vegada, es tenen en compte els municipis amb risc de despoblament. Això garanteix que els recursos es destinin allà on més es necessiten i promou l'equitat territorial. Segons la previsió, els municipis amb menys de 2.000 habitants rebran el 57% del pressupost total d'ImpulsDipta. Això representa una inversió aproximada de 10.500 euros per habitant als municipis de fins a 50 habitants i, en funció dels diferents trams de població, als municipis de més de 10.000 habitants la quantitat per habitant serà de 35,11 euros.

Eixos clau d'acció

El Pla ImpulsDipta estableix com a prioritaris tres grans eixos d'acció: la Transició ecològica, la Salut pública i la Cultura. Aquests àmbits es consideren fonamentals per al desenvolupament sostenible i la millora de les condicions de vida dels ciutadans. Per aquest motiu els municipis hauran de destinar el

treballen braç a braç amb els ajuntaments per garantir que els projectes es planifiquin i executin correctament. Aquesta col·laboració permet els municipis aprofitar al màxim els recursos disponibles i assegurar que les inversions tinguin un impacte positiu i durador en les seves comunitats.

El Pla ImpulsDipta neix com a resposta a la demanda de més eficàcia i menys burocràcia. Amb la simplificació de fins a un 75% dels tràmits administratius, els ajuntaments poden accedir als recursos de manera més ràpida i efectiva. L'ImpulsDipta no només simplifica, sinó que també optimitza els recursos disponibles.

5% dels recursos que li hagin estat atorgats a través del pla a actuacions en matèria de cultura i interès ciutadà; el 10%, a salut pública; i el 15%, a iniciatives enfocades a la transició ecològica. D'aquesta manera, es preveu que fins al 2027 els municipis invertiran 7,4 milions d'euros a la Cultura; 14,8 milions d'euros a Salut Pública i 22,3 milions d'euros a la transició ecològica.

En aquest apartat de Transició ecològica s'inclouen iniciatives per a la prevenció local d'incendis forestals, la recollida selectiva i la gestió de residus, així com la transició energètica mitjançant l'ús de biomassa i altres energies renovables. Aquestes accions pretenen no només contribuir a la sostenibilitat mediambiental, sinó fomentar la creació de llocs de treball i el desenvolupament econòmic local.

L'àmbit de la salut pública és un altre dels pilars d'ImpulsDipta. El pla inclou mesures per al control sanitari de l'aigua, la prevenció de la legionel·losi, la gestió d'animals domèstics abandonats, i la promoció de la salut ambiental. A més, es destinen recursos per a la

Pel que fa a la despesa destinada a inversió corrent, l'ImpulsDipta preveu finançar fins al 100%. Igualment, la totalitat de les subvencions que els municipis destinen a Sanejament

■ **Simplificació administrativa del 75%:** El Pla ImpulsDipta redueix significativament la burocràcia i facilita l'accés als recursos per part dels ajuntaments.

■ **Més recursos.** El pla concentra diferents línies de suport d'anys anteriors i destina 147 milions d'euros als municipis durant el període 2024-2027.

■ **Suport als més petits.** Els municipis més petits i amb risc de despoblació reben un suport més gran en la distribució de recursos.

■ **Eixos clau d'acció.** ImpulsDipta enfoca els seus esforços en la Transició ecològica, la Salut pública i la Cultura, entre d'altres.

reparació de fuites en les xarxes d'abastament d'aigua i de clavegueram, garantint així la seguretat i el benestar dels ciutadans.

La cultura és també una prioritat per a la Diputació de Tarragona. El Pla ImpulsDipta finança activitats o projectes d'interès cultural, esportiu i educatiu, assegurant que tots els municipis, independentment de la seva mida, puguin accedir a una oferta cultural de qualitat i variada. Aquesta inversió en cultura no només enriqueix la vida dels ciutadans: també genera activitat turística i potencia l'economia local.

Línies prioritàries

Un dels pilars centrals del Pla ImpulsDipta és el respecte a l'autonomia local. No obstant això, la Diputació vol fomentar inversions municipals considerades prioritàries per a la demarcació. Per aquest motiu, s'ha previst el finançament de gairebé el 100% (98%) i el suport tècnic per a totes aquelles inversions relacionades amb el cicle integral de l'aigua, l'habitatge municipal, la mobilitat sostenible, la transició

ecològica, l'adequació d'equipaments a la normativa i la ciberseguretat. En el cas de les actuacions que no es consideren prioritàries, el finançament es limitarà al 90%.

Pel que fa a la despesa destinada a inversió corrent, l'ImpulsDipta preveu finançar fins al 100%. Igualment, la totalitat de les subvencions que els municipis destinen a Sanejament.

Més de 200 anys d'història acrediten el compromís de la Diputació de Tarragona amb el servei públic i el suport al territori. La implementació del Pla ImpulsDipta és un pas endavant en la simplificació de la gestió administrativa, l'increment dels recursos i el suport tècnic als ajuntaments. Aquesta iniciativa és un reflex del compromís de la Diputació amb el desenvolupament sostenible i l'equitat territorial, i assegura que tots els municipis, independentment de la seva mida, podran encarar amb garantia d'èxit els reptes d'un context cada cop més canviant i exigent.

Noemí Llauradó i Sans

Presidenta de la Diputació de Tarragona

Més enllà de la informació

Quan parlem de periodisme de proximitat, un dels digitals que aviat ens ve al cap és 'DiariTots 21', sempre amatent a tot allò que es cou als pobles i ciutats del Tarragonès i del Baix Camp. La diversitat de temes i continguts i la professionalitat dels qui hi treballen són altres característiques que defineixen aquest mitjà, que ara que compleix 15 anys també comença a ser conegut per la seva ja extensa trajectòria.

En tot aquest temps, part del qual amb la capçalera 'Tarragona 21', el 'DiariTots 21' ens ha dut l'actualitat allà on fóssim, ha publicat informació de servei públic, ha recollit el batec ciutadà i ha donat veu a múltiples col·laboradors, tot difonent el català com a llengua vehicular i cohesionadora. Alhora, ha esdevingut cronista i notari de l'evolució de la nostra societat, reflectida en milers de notícies publicades.

Tot plegat converteix 'DiariTots 21' en un diari que cal llegir i tenir en compte. La seva veu, juntament amb la dels altres mitjans periodístics de casa nostra, esdevé un patrimoni comunicatiu ric i, sobretot, molt útil per mantenir-nos puntualment informats. Una pluralitat de mitjans que, més enllà de la seva funció bàsica, ens fa més crítics i oberts com a societat i, per tant, més democràtics.

Enhorabona, 'DiariTots 21', i per molts anys més!

Noemí Llauradó i Sans
Presidenta de la Diputació de Tarragona

CRÒNICA

Josep Maria Buqueras

Josep Maria Buqueras i Bach va néixer el 1946 a Reus. Resideix a Tarragona. Arquitecte tècnic i professor titular de Dibuix Tècnic de Secundària (1982-2006), va ser Premi Rodon-Giró a l'arquitectura dels Masos del Bosc de Valls. Autor de 10 llibres, és fundador i president de la Fundació Trencadís, referent en el món modernista de les comarques de Tarragona.

Quinze anys de política intensa

Quan arriba a casa nostra el diari digital Tarragona 21 (actual DiariTots21) l'any 2009, amb la direcció del sabadellenc Jaume Garcia, quina era la situació política a Catalunya? José Montilla era el president de la Generalitat des de 2006, després del socialista Pasqual Maragall i el seu tripartit, amb ERC i ICV-EUiA. A la Diputació de Tarragona manava el vilasecà Josep Poblet i els alcaldes de Tarragona i Reus, eren els socialistes Josep Fèlix Ballesteros i Lluís Miquel Pérez, respectivament.

Veníem del 30 de setembre del 2005, després de més de dos anys s'aprova un projecte d'un nou Estatut d'autonomia amb una àmplia majoria parlamentària, aconseguint així un dels principals objectius marcats en el programa del govern maragallià. Aprovat pel Congrés dels Diputats després de ser reafirmat pels catalans mitjançant consulta popular, el Partit Popular recorre davant el Tribunal Constitucional amb més de mig milió de signatures, fet que provocà que es convoqués una manifestació el 10 de juliol de 2010 on va quedà patent un auge del nacionalisme català.

El Parlament de Catalunya aprovà el 27 de setembre de 2012 una resolució demanant celebrar el referèndum d'autodeterminació de Catalunya durant la dècima legislatura de Catalunya. I es constata la necessitat que el poble de Catalunya pugui determinar lliure i democràticament el seu futur col·lectiu. La resolució va obtenir 84 vots a favor (CiU, ICV-EUiA, ERC, SI, més dos diputats), 21 en contra (PPC i Cs) i 25 abstencions (PSC). El president Artur Mas declarà que Catalunya pot exercir el dret d'autodeterminació.

Després de la negativa del govern central a negociar sobre el «pacte fiscal» i amb la gran participació de la Diada de 2012, el rebuig provocà que CiU

convoqués les eleccions anticipades i amb la consulta d'autodeterminació en el programa electoral. Després de les eleccions, CiU negocià amb ERC, i Artur Mas, com a president de la Generalitat, el 19 de desembre de 2012, signen un pacte de governabilitat que va incloure la denominada 'Consulta sobre el futur polític de Catalunya' i es convoquen eleccions anticipades.

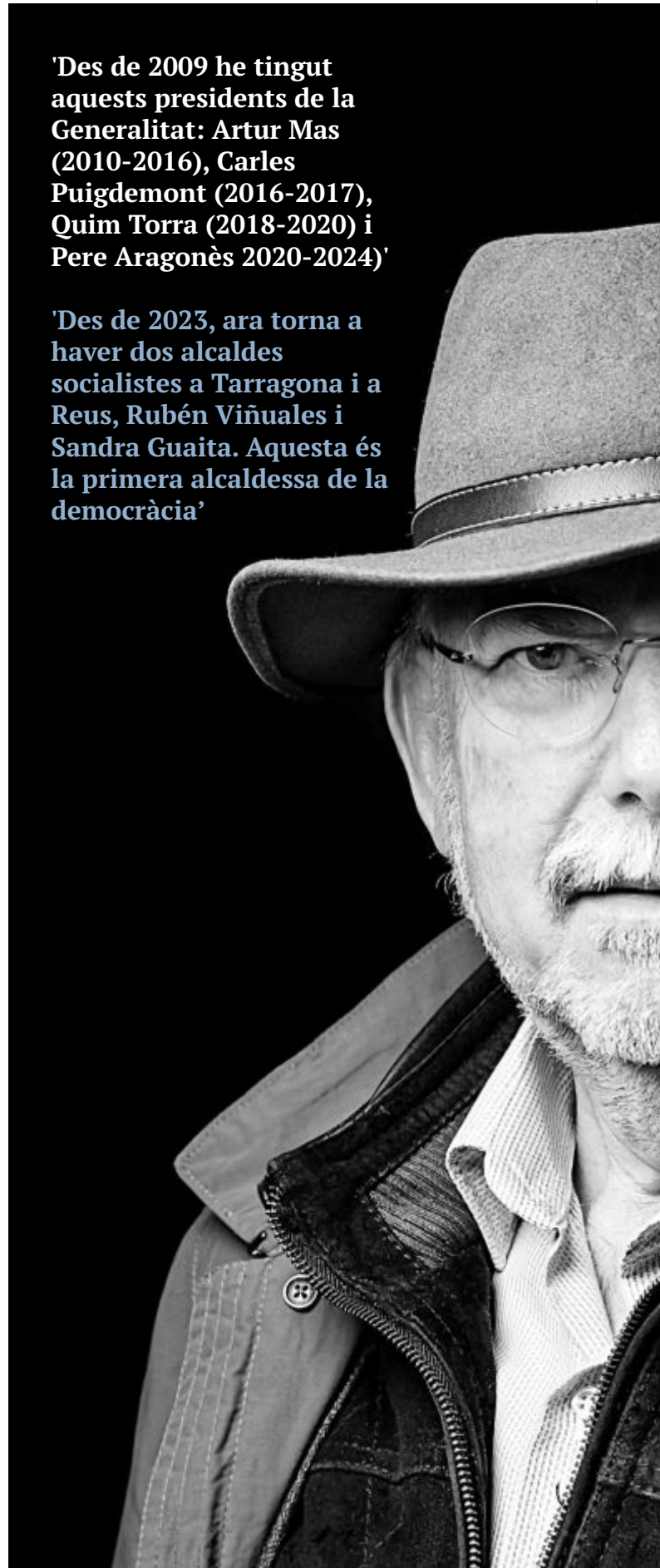
CiU guanyà les eleccions el 25 de novembre de 2012 i el 23 de gener de 2013 el Parlament de Catalunya aprovà amb 85 vots a favor, 41 en contra, 2 abstencions i 5 diputats que es negaren a votar la "Declaració de Sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya". Els principis europeisme, legalitat, tots ells precedits i legítims pel de sobirania. CiU (50 diputats), ERC (21) i ICV-EUiA (13) donaren suport a la declaració de sobirania. El PPC (19) i Cs (9) es van oposar a la proposta. Dels diputats del PSC, 15 votaren en contra i 5 no votaren. La CUP donà un «sí crític» amb 1 vot a favor i 2 en contra.

No vull entrar encara més, ara i aquí, amb tota la història més recent de la política catalana que hem viscut amb tot el procés. Però sí vull recordar tots els presidents de la Generalitat en aquests quinze anys: Artur Mas (2010-2016), Carles Puigdemont (2016-2017), Quim Torra (2018-2020) i Pere Aragonès (2020-2024).

A partir de 2019 la Diputació de Tarragona està liderada per la republicana Noemí Llauredó. A casa nostra Ballesteros ha estat l'alcalde fins l'any 2019, sent rellevat pel republicà Pau Ricomà. A Reus, Carles Pellicer és l'alcalde (2011-2023). Des de 2023, ara torna a haver dos alcaldes socialistes a Tarragona i a Reus, Rubén Viñuales i Sandra Guaita. Aquesta és la primera alcaldessa des de la democràcia del l'any 1979.

'Des de 2009 he tingut aquests presidents de la Generalitat: Artur Mas (2010-2016), Carles Puigdemont (2016-2017), Quim Torra (2018-2020) i Pere Aragonès (2020-2024).'

'Des de 2023, ara torna a haver dos alcaldes socialistes a Tarragona i a Reus, Rubén Viñuales i Sandra Guaita. Aquesta és la primera alcaldessa de la democràcia'

‘En aquest horitzó desdibuixat, encara hi ha qui confia que el periodisme, amb un o altre suport, mai pot deixar de ser el que sempre va ser’

Foto Pep Escoda

Periodisme

Quan va aparèixer la televisió, molts creien que la ràdio tenia els dies comptats. També amb l'aparició del periodisme digital, més d'un pensava que la premsa de paper tenia data de caducitat. La realitat que estem vivint és un altre. De diaris digitals tenim actualment molts.

Periodisme digital, també anomenat ciberperiodisme, periodisme web, periodisme en línia, periodisme electrònic o periodisme multimedia. Es tracta del periodisme que té a internet com el seu màxim aliat. Segons paraules de Ramón Salaverría, «es la especialidad del periodismo que emplea el ciberespacio para investigar, producir y, sobre todo, difundir contenidos periodísticos».

Sens dubte és fruit de les noves tecnologies nascudes des de finals del segle XX. Tots els mitjans de comunicació social, com la ràdio, la televisió, la premsa, el cinema i altres, ja estaven immersos en els canvis socials del segle XX. La tecnologia digital és més versàtil i amb més prestacions que l'antiga analògica.

El 27 d'agost de 2007 un dels creadors d'internet, Vint Cerf, va dir en el Festival Internacional de Televisión de Edimburgo que «estaban contados los días de vídeo que es veu és pregravat i està col·locant-se tot en internet.

Tot plegat ha creat una nova versió del periodista: el digital, és a dir, aquell que elabora la informació bàsicament d'internet i, per tant, que també té una creixent audiència digital. La força del

periodisme digital resideix en tres actors fonamentals: multimedialitat, hipermedialitat i interactivitat.

La hipermedialitat li dóna la capacitat d'establir en els seus continguts una àmplia profunditat i riquesa narrativa mitjançant l'organització sistemàtica dels elements multimediales (textos, imatges, vídeos, sons i animacions). En segon lloc, la interactivitat li obre la possibilitat de donar al seus públics un major poder en la selecció de continguts i en les possibilitats d'expressió i comunicació, i així generar en els mateixos major participació i confiança. En tercer lloc, però no per això menys important, la multimedialitat li proporciona al periodisme digital un llenguatge sensorialment més ampli, capaç d'integrar de manera polifònica diversos elements o codis comunicatius, tals com textos, imatges, vídeos, sons i animacions.

En aquest horitzó desdibuixat, encara hi ha qui confia que el periodisme, amb un o altre suport, mai pot deixar de ser el que sempre va ser. No es pot confondre opinió amb informació, respectar l'altre, verificar i contrastar les dades, redactar amb afecció a les normes ortogràfiques així com investigar a fons són elements fonamentals que abans i ara segueixen sent les fons fonamentals de tot bon periodista i de tot bon periodisme.

Des de aquestes línies vull encoratjar el Jaume Garcia, la Mayo Lorda i a tot el seu equip en la seva tasca periodística i desitjar llarga vida al DiariTots21.

Alfredo Clúa

Alcalde de Cambrils

Un producte del S.XXI

Un dels grans fenòmens informatius d'aquest inici de segle ha estat el naixement de milers de butlletins i revistes digitals que s'han fet un forat molt important en l'espai informatiu. És un espai immens, no tindriem temps en tot el dia de repassar-los tots, però sí que podem seleccionar aquells que ens donen una informació veraç en un curt espai de temps d'aquells que neixen per altres supòsits -siguin econòmics, polítics o de desprestigi d'adversaris-. Aquesta part de la premsa digital que han estat els responsables del naixement de la pràctica fake.

A començament de segle discutíem sobre el futur dels mitjans de comunicació en paper. La revolució digital no ha fet desaparèixer el paper. Els diaris digitals, sense apartar ningú del mercat, ens han donat la possibilitat de tenir informació instantània. Tots els mitjans tradicionals l'han afegit a la seva oferta, el que demostra la utilitat d'aquests nous vehicles d'informació, molts dels quals estan oberts al lector i viuen exclusivament de la publicitat.

En molt pocs anys tots els mitjans de comunicació tradicionals han adquirit la publicació digital. Prova de la necessitat que existia d'aquests mitjans que fan de la instantaneïtat informativa la raó de la seva existència. Com en qualsevol revolució tecnològica els mitjans han sabut adaptar-se usant les armes de la nova competència a favor seu.

Enhorabona per la vostra aportació a la informació, a la imatge de la ciutat i a la pluralitat de la nostra societat. Per molts i molts anys més d'èxit.

Alfredo Clúa

Alcalde de Cambrils

Foto Arxlu

49è
Festival Internacional
de Música
de Cambrils
1-10 agost | 2024

RODRIGO CUEVAS
GOSSOS
ANDREA MOTIS
LOS MAMBO JAMBO ARKESTRA
+ ALICE & THE WONDERS
BALKAN PARADISE ORCHESTRA
LAS KARAMBA
PEPE RIVERO & ÁNGELA CERVANTES
LA PRENDA ROJA • SUASI • BARENIA

Organitza: AJUNTAMENT DE CAMBRILS

Amb el suport de: Diputació Tarragona Institut Català de les Empreses Culturals Generalitat de Catalunya

Patrocina: ESTRELLA SANT

Més informació i entrades a: festivaldecambrils.cat
www.codetickets.com

Francesc Domènech

Francesc Domènech, periodista nascut a Valls en 1963, va ser cap d'Informatius de Ràdio Reus, director de Canal Reus i fundador i director de NW Revista de Reus. És professor a la URV.

D'una ciutat acabada a una ciutat per fer

Foto APXIU

Imatge de l'Hospital Sant Joan de Reus. Foto Cedida.

Quan aquest diari digital naixia, fa quinze anys, a Reus s'estava tancant un cicle històric. Era el 2009, pocs mesos abans que, el 2010, s'estrenés el nou Hospital de Sant Joan, nau insígnia de la transformació física de la ciutat, que tenia en l'edifici del Tecnoparc, inaugurat el 2011, un altre dels emblemes, ja que acolliria la Fira, que es traslladava i

permetia que s'instal·lés al Parc de Sant Jordi un centre comercial. Tot això suposava el final d'una època, la de les vaques grasses a la hisenda municipal, basada en una enginyeria financera que la crisi que arrencava el 2008 amb l'enfonsament de Lehman Brothers a Wall Street (la globalització!) es va encarregar de destrossar.

Hi havia una certa sensació de ciutat acabada i, per tant, sense projecte de futur clar. I hi havia un Ariel Santamaria regidor de l'Ajuntament que feia preguntes que ningú no contestava. I això explica, en part, el resultat electoral del 2011, de dimensions històriques, perquè acabava amb 32 anys d'hegemonia socialista a l'Ajuntament de Reus i feia que CiU, amb Carles Pellicer, obtingués l'alcaldia.

A aquest mitjà, doncs, li va tocar explicar un Reus en estat de xoc, per la transformació de la ciutat, per la crisi general duríssima que es va viure (com a tot arreu), i també pel canvi polític que feia

que el que s'anomenava l'oasi reusenc passés a la història. Va esclatar l'anomenat cas Innova que ara, tants anys després, està a l'espera de judici. Algunes de les preguntes que feia Ariel Santamaria es començaven a contestar, a misses dites, i potser on no tocava, als jutjats. I el govern Pellicer, durant els primers anys, no es cansava de dir cada dos per tres que no n'hi havia ni cinc al calaix per fer coses. Si Pellicer arribava a l'alcaldia d'un projecte de ciutat acabat, la sensació és que deixava l'Ajuntament amb un projecte de ciutat per fer.

'Tot això suposava el final d'una època, la de les vaques grasses a la hisenda municipal'

'En aquests quinze anys han passat moltes més coses: una, d'històrica, és que l'Hospital ja és de la Generalitat. Més de 700 anys després, l'hospital de la ciutat deixava de governar-se de facto des de la ciutat'

'Reus va ser la seu del Congrés on CiU va decidir reclamar la plena sobirania i obtenir l'estat propi. Això era el 2012, i cinc anys després, l'1 d'octubre de 2017, el referèndum'

En aquests quinze anys han passat moltes més coses: una, d'històrica, és que l'Hospital ja és de la Generalitat. Més de 700 anys després, l'hospital de la ciutat deixava de governar-se de facto des de la ciutat. Una altra, de fons: el creixement de llocs de treball relacionats amb la nova era digital permet pensar que la ciutat està al dia i no deixa escapar trens. I encara una altra, que ha de venir: el tramvia, pel projecte en sí, però

sobretot pel que suposa de vertebració d'un territori que cada cop s'assembla més a una àrea metropolitana, que és petita, però que, com que és la nostra, cal ajudar a vertebrar. Els quinze anys de vida d'aquest mitjà se celebren quan just fa un any que s'ha tornat a produir un canvi polític a l'Ajuntament, i els socialistes tornen a manar, en una ciutat on gairebé un 12% de la població votava extrema dreta a les

Xavier Sánchez, germà de Jordi Sánchez, durant la manifestació de Reus el desembre de 2017. FOTO: ACN

eleccions al Parlament Europeu. Diuen que el creixement d'aquestes formacions s'explica, en part, com a reacció a l'independentisme, que ha marcat (i encara marca) l'agenda política durant aquests quinze anys. Reus va ser la seu del Congrés on CiU va decidir reclamar la plena sobirania i obtenir l'estat propi. Això era el 2012, i cinc anys després, l'1 d'octubre de 2017, el referèndum. I enmig, les mobilitzacions més

grans mai vistes a la ciutat, i també, la reacció en forma de repressió...

Quinze anys, doncs, que han tancat algun capítol de la història, però que també n'han obert de nous. I, com que ens agraden les històries amb final, caldran quinze anys més per saber el final de les històries que s'han obert. I se n'obriran de noves... I ens agrada pensar que aquest mitjà hi serà per explicar-les.

Jordi Ruiz

Alcalde del Catllar

Un exemple de professionalitat i estima pel territori

Foto: Cedida

Parlar de Tarragona21 o del DiariTots21 és fer-ho d'èxit. I no un èxit qualsevol, sinó un èxit a la gran tasca realitzada en un món tan competitiu i complicat com ho és el de la comunicació.

Arrencar un mitjà de comunicació digital sempre és una aventura arriscada, meravellosa, ambiciosa, però amb el risc de pertànyer a un univers tan competitiu que, pel simple fet de fer-s'hi un forat, ja es pot parlar d'èxit rotund.

Ja són 15 anys els que porteu informant de tot el que succeeix en el món tarragoní. Articles plens d'una càrrega informativa i professional necessària per als milers de lectors que necessiten de vosaltres per saber el minut a minut del que està succeint al seu territori.

El Jaume Garcia, com a director, i la Mayo Lorda, com a editora, sou el clar exemple de professionalitat i transmeteu una estima que fa que sigueu únics en aquest registre, i quinze anys no són res en comparació amb el que encara us queda per gaudir de la vostra feina. No només en el meu nom, com a Alcalde del Catllar, sinó de tots els catllarencs i catllarenques i de totes aquelles persones que us llegeixen i que us necessiten diàriament, moltes gràcies per la feina que feu i moltes, moltes felicitats!

Jordi Ruiz
Alcalde del Catllar

**Ajuntament
del Catllar**

**Felicitats a DiariTots21
pel seu 15è aniversari!**

Que seguiu sent tan forts i sòlids com les muralles d'un castell, informant-ne amb la integritat i dedicació que us caracteritza.

elcatllar.cat

Salou

Des que va néixer aquesta publicació ara fa quinze anys, Salou ha viscut una important transformació urbana i s'ha convertit en la ciutat del benestar.

L'espectacular transformació de Salou per esdevenir la ciutat del benestar

La bellesa de l'entorn natural de Salou és un dels factors claus per aconseguir aquest reconeixement.

Pacificació de carrers, renaturalització de zones estratègiques, un turisme sostenible i de qualitat i tot un seguit d'atractius, entre ells la gastronomia, que estan fent de la capital de la Costa Daurada una de les opcions més escollides no només per fer-hi vacances, sinó també per viure-hi.

Un dels indicadors que mostren aquesta transformació és l'important augment de població que ha registrat en aquests últims anys. Tot i que es tracta d'una dinàmica que és comuna a molts municipis de la Costa Daurada, Salou ha estat una de les poblacions que ha experimentat un creixement demogràfic més important, passant dels 27.216 habitants registrats en el padró municipal de juny del 2009 als 31.628 del padró de juny d'aquest any 2024.

Pel que fa a la procedència d'aquesta població, es caracteritza per ser molt variada i provinent d'un gran nombre de nacionalitats. En concret, parlem d'un centenar de nacionalitats que conviuen a la capital de la Costa Daurada.

Salou ha estat una de les poblacions que ha experimentat un creixement demogràfic més important, passant dels 27.216 habitants registrats en el padró municipal de juny del 2009 als 31.628 del padró de juny d'aquest any 2024

SALOU

L'avinguda Carles Buïgas, eix vertebrador de la ciutat

Un dels exemples de la renovació i transformació urbana el trobem en les obres que s'estan duent a terme a l'avinguda de Carles Buïgas, uns treballs que pretenen convertir aquesta artèria en un passeig que vertebrí tota la zona est amb criteris de sostenibilitat, pacificació i accessibilitat.

El juny de 2021 s'inaugurava la primera fase de les obres, una actuació que abraçava des del carrer Saragossa fins al carrer Murillo. Amb un pressupost de gairebé 3 milions d'euros, l'Ajuntament aconseguia implantar un model d'urbanització que aporta valors afegits a la zona, millora la imatge urbana i les necessitats dels residents. A més, també augmentava l'atractiu de

l'avinguda, convertint-la en un dels referents de l'activitat turística i comercial de la capital de la Costa Daurada.

Al novembre de 2023 començava la segona fase dels treballs, una actuació de 4,58 milions d'euros (IVA inclòs) finançada a través dels Fons Next Generation EU.

Amb un termini d'execució que preveu que estiguin enllestits a finals d'aquest any 2024, els treballs afecten 800 metres de l'avinguda Carles Buïgas, que se sumen a la transformació dels 600 metres de la primera fase.

Els beneficis per als vianants seran notables, ja que es reduirà l'impacte de la circulació, amb espai per al transport públic, aparcaments als edificis de la zona i accés de vehicles a través d'encreuaments semaforitzats.

Plànol de les obres de l'Av. Carles Buïgas. Foto Ajuntament de Salou.

Obres a l'Av. Carles Buïgas. Foto Ajuntament de Salou.

El barranc de Barenys, el final de les inundacions del barri de la Salut

En aquests últims 15 anys l'Ajuntament ha aconseguit també posar fil a l'agulla a una altra de les mancances històriques de Salou, la canalització del barranc de Barenys, que ha de posar solució a les recurrents inundacions del barri de la Salut.

Després de dècades de reivindicacions, al gener de 2022 arrencaven les obres per desviar el traçat del barranc, amb una previsió d'execució de 18 mesos. L'obra s'estructurava en dues fases. La primera, corresponent al tram entre la via del ferrocarril i la desembocadura fins al mar (un tram de 205 metres), consistia en la construcció de 4 calaixos de formigó, soterrats, de 5 m d'ample per 2 m d'alt, que es van afegir al ja existent.

En aquesta primera fase, un dels espais més visibles és la nova plaça que ha sorgit amb la urbanització de la superfície. S'ha habilitat una plaça que obre una nova connexió des del carrer Barenys i la zona dels camps de futbol fins al passeig Miramar.

Pel que fa a la segona fase, corresponent al tram entre la via del ferrocarril i el vial de Cavet, de més de 1.000 metres de longitud,

es preveu un canal trapezoidal de 30 metres d'ample per 3 d'alçada revestit amb escullera.

S'incorporaran, també, una sèrie de canvis que aportin una capacitat superior a la canalització. El desviament del traçat es fa per reduir el risc d'inundació en el seu tram final, amb una llera Q500 (amb risc d'inundació cada 500 anys). Quan estiguin enllestits els treballs, la capacitat de drenatge del barranc serà de 140 m3. Es preveu que aquesta segona fase s'allargui durant 12 mesos.

Visita d'obres al barranc de Barenys. Foto Ajuntament de Salou.

Plànol de les obres de canalització del barranc de Barenys. Foto Ajuntament de Salou.

Imatge virtual de la gran plaça prevista en els treballs de l'Eix Cívic. Foto Ajuntament de Salou.

L'Eix Cívic: cap a una ciutat més cohesionada i tranquil·la

El projecte de l'Eix Cívic ha estat una altra de les actuacions que ha previst el govern de Salou per cohesionar el municipi. Al maig de 2022 es presentava l'avantprojecte que havia d'ordenar l'espai amb criteris de sostenibilitat i que representaria un increment de la qualitat de vida per als residents i una millora de l'experiència per als visitants.

Al maig de 2023, es presentava l'Eix Cívic com "el gran projecte de transformació sostenible del nucli urbà de Salou, que impulsarà més serveis i més qualitat de vida", en paraules de l'alcalde, Pere Granados.

Aquest primer projecte establia el següent: a l'espai que ocupa la via fèrria i un cop desmantellades les vies del tren, que s'iniciava per l'Hospitalet de l'Infant-Vandellòs, es construiria una gran avinguda per a vianants i serveis paral·lela als passejos de la línia de costa, amb amples zones blaves/verdes i arbrades, que esponsoraria l'espai urbà i articularia una nova mobilitat més permeable, amb l'obertura de

connexions transversals, amb nous encreuaments (fins a 7 en total), i que seria adaptada per a la circulació dels transports sostenibles.

Com a característiques més destacades, més del 86% de l'espai és públic i lliure d'edificacions i s'hi implantaran serveis, zones verdes i de passeig, espais blaus/verds; zones de dinamització cívica i cultural, un aparcament soterrani per a unes 1.000 places, un altre d'elevat, amb planta baixa destinada a serveis, i sistemes de mobilitat sostenible, com el tren tramvia i el carril bici.

Es transformarà i reconvertirà tot l'àmbit en una gran avinguda de vianants, moderna, esponjada, amb grans espais de convivència, de lleure i de passeig per a les persones i les famílies; àrees destinades al lleure infantil i a l'activitat de dinamització cultural, que facilitaran la interacció, la cohesió i la vida social.

La part més cèntrica serà una gran plaça de quasi 2 hectàrees, que connectarà, físicament i visualment, el conjunt monumental i històric format per la Torre Vella, l'antiga Estació del Carrilet i l'Església Santa Maria del Mar.

En l'espai restant, que suposa el 13,5% de l'àmbit, s'hi preveuen construir nous equipaments i serveis: un centre obert amb parc infantil, un centre museu d'interpretació i difusió històrica, un espai per a activitats escèniques i culturals a l'aire lliure, un centre d'emprenedoria i cotreball, un centre cultural-biblioteca municipal i la seu de l'Escola Oficial d'Idiomes.

Els pocs edificis d'habitatge que es contemplen seran destinats a HPO i no es permetrà habitatge turístic. La planta baixa podrà tenir usos comercials i de restauració, però no activitats musicals.

Després d'un altre procés participatiu, aquest obert a tota la ciutadania, el projecte quedava definit i es presentava el mes de desembre de l'any passat.

Actualment, l'Eix Cívic resta ara a l'espera de rebre el finançament de la Generalitat, un cop ja s'han desmantellat les vies del tren i ja està en tràmit la implantació del tramvia al llarg d'aquest vial.

Imatge virtual de la gran avinguda de l'Eix Cívic. Foto Ajuntament de Salou.

Camí de Ronda: un lligam entre el patrimoni natural i el cultural

La recuperació del Camí de Ronda i les actuacions que s'hi han dut a terme han suposat per a Salou la possibilitat de lligar el seu patrimoni natural amb el cultural. Amb les primeres accions que s'hi van dur a terme, el sender recorria el litoral des de la zona de Pions, en ple nucli turístic, fins a Replanells, al Cap Salou.

Des de Pions, el sender es dirigeix al sud i passa per la platja dels Capellans, on es poden veure les restes de l'antic Llatzeret, construït el 1829. El recorregut continua per la cala Lenguadets, des d'on es poden observar els búnquers construïts durant la Guerra Civil.

El darrer tram corresponia a la platja Llarga, un entorn natural i ja allunyat de la zona turística. També s'ha recuperat l'entorn de cala Morisca. L'Ajuntament de Salou va comprar a finals del 2016 la finca, que incloïa el conegut xalet de Pedrol Rius en estat ruïnós i el va enderrocar per donar pas a un nou espai que ha anat prenent forma amb els diversos treballs que s'han anat executant. Al llarg del camí, a

més, s'hi van instal·lar diverses plataformes entre la zona de Replanells i fins al far de Salou que s'havien de convertir en miradors. A més, es van adequar diferents espais on es van col·locar baranes de fusta i passarel·les als llocs de pas perillosos sobre els barranquets o altres desnivells del roquissar. També es va condicionar el refugi de la Guerra Civil que hi ha al final de la Punta del Cavall com a element històric destacat.

Actuacions posteriors, datades a l'abril de 2022, ampliaven el sender en més d'1 km i el feien arribar fins a la Pineda, després de la intervenció realitzada per l'Autoritat Portuària de Tarragona per adequar l'espai entre el Cap Salou i la platja de la Pineda. En aquest nou tram, que recorre els penya-segats de l'espai de la pedrera que es va utilitzar al segle XIX per construir el Port de Tarragona, se sumaven sis miradors més. Actualment, el camí ja compta amb més d'una quarantena de miradors.

A finals del mateix any s'iniciaven les actuacions a l'últim tram del Camí de Ronda, amb l'adequació d'uns accessos a la zona de la platja Llarga; la millora de l'accessibilitat, equipaments i senyalització des de la Punta del

Cavall fins a cala Crancs; l'adequació del senderó des del Mollet del Far fins el Mirador del Far (parc de les Ànimes) i també es millorava i adequava l'entorn de la Talaia i l'accés fins a la cala del Reguerot.

Aquestes actuacions, adjudicades per un import de 790.000€, representaven la culminació dels treballs d'adequació que realitzava i finançava l'Ajuntament, amb el desenvolupament del "Projecte de recuperació mediambiental del litoral del Cap de Salou i construcció del Camí de Ronda". Només restaven dues petites actuacions per donar continuïtat al recorregut, que anaven a càrrec del Ministerio para la Transición Ecológica: la del pas per la Penya Tallada i la passarel·la de fusta que havia de comunicar la cala Morisca amb el Mollet del Far.

La cirereta del pastís es posaria l'any 2023, amb la construcció d'un gran parc a la platja Llarga, de 15.000 m2. Les obres adequaven i recuperaven l'espai natural que es troba situat a la banda de Ponent d'aquesta platja, amb la millora dels accessos, des del Camí de Ronda i el carrer Torremolinos, i la naturalització de l'espai.

La cirereta del pastís del Camí de Ronda es posaria l'any 2023, amb la construcció d'un gran parc a la platja Llarga, de 15.000 m2

El Camí de Ronda compta ja amb més d'una quarantena de miradors. Foto Ajuntament de Salou.

Renaturalització del municipi: embelliment de la ciutat, parcs i places

La renaturalització del municipi ha estat també una de les prioritats del govern municipal de Salou en els últims anys. Entre les actuacions més destacades es compta la transformació d'11 places i parcs, amb treballs de renaturalització i implantació de sistemes i elements per convertir-los en refugis climàtics i adaptar-les així als reptes de la transició verda i els criteris de sostenibilitat.

Es tracta d'un projecte de 2,25 milions d'euros finançat al 50% pels Fons Next Generation EU, que està en fase d'execució. Els indrets on

s'actua són les places de la Província, de la Pau, d'Andalusia, Sant Jordi i el parc de Manel Albinyana en un primer lot, i les places Corona d'Aragó, cala Crancs, de la Sardana, Louis Braille i els parcs de les Pedreres i del Mirador, en el segon.

Els criteris d'aquestes intervencions són variats: s'incorporarà més arbrat i àrees d'ombra en zones desproveïdes d'elles, es repararan fonts obsoletes o danyades, s'augmentaran els espais d'esbarjo i joc infantil i es fomentaran àrees per a la interacció social. A més, es posaran en valor les àrees verdes existents al municipi, com el parc del Mirador i el de Les Pedreres, millorant la seva accessibili-

tat i creant espais per al descans i l'estada. D'altra banda, també està previst actuar en espais costaners amb l'objectiu d'eliminar les agressions arquitectòniques i recuperar la vegetació autòctona de la zona, però aplicant criteris paisatgístics que compatibilitzin la preservació del patrimoni natural amb l'activitat turística. Els espais on es duran a terme aquestes accions són la cala Lenguadets, la platja Llarga, la caleta de les Roques Punxoses, la penya Tallada, la cala de la Font, la cala de la Vinya, la Punta del Cavall, la cala dels Crancs, cala Morisca, el Mollet del Far, la cova de l'Ermità i la cala del Reguerot.

La renaturalització del municipi ha estat també una de les prioritats del govern municipal de Salou en els últims anys. Entre les actuacions més destacades es compta la transformació d'11 places i parcs

La sostenibilitat és el pilar central de la transformació de les 11 places i parcs que s'està duent a terme. Foto Ajuntament de Salou.

Destinació turística 365 dies l'any

En l'àmbit del turisme, el sector econòmic per excel·lència del municipi, a finals de 2020, Salou creava l'Oficina d'Innovació i nous productes turístics per treballar en la diversificació i la desestacionalització de la temporada. A més de la tradicional oferta de sol i platja, la capital de la Costa Daurada afegia als seus atractius la cultura, el patrimoni històric, el turisme esportiu, la natura i el paisatge, la gastronomia i l'oferta de l'entorn. L'objectiu principal: consolidar la reputació de Salou com a destinació de primer ordre a escala internacional.

L'any 2022, el Patronat Municipal de Turisme aprofitava la seva participació a Fitur per promocionar el patrimoni natural i paisatgístic del litoral amb un estand propi on es proposava una visita virtual de 360 graus a través d'un vídeo immersiu.

Un any després, presentava el calendari de turisme esportiu a la mateixa fira, amb una vintena d'esdeveniments de diferents disciplines avalada per una oferta d'equipaments de primer nivell: 3 camps de golf, 15 camps de futbol, un port esportiu, una base nàutica de platja, més de 2.000 km de carreteres per a cicloturisme, un circuit de BTT, 9 pistes de terra batuda de tennis, 14 pistes de pàdel, 3 pavellons poliesportius, més de 20.000 m² d'espais versàtils per a esdeveniment i múltiples espais habilitats per a la pràctica del running el senderisme i la cal·listènia.

El creixement gastronòmic

Pel que fa a la gastronomia, Salou ha fet créixer la seva qualitat de forma exponencial en els últims anys, convertint-la en una de les ofertes més potents per atraure turisme i desestacionalitzar la temporada. Amb la creació de l'AEH Salou, amb el lideratge del xef Pep Moreno, reconegut amb una Estrella Michelin, es va fer un pas endavant per fer de la capital de la Costa Daurada un referent en turisme gastronòmic.

Així, el municipi compta actualment amb una nova generació de restauradors que, sota el segell Salou Food Experience, participen d'una completa agenda gastronòmica que esdevé un autèntic reclam turístic. L'agenda d'enguany inclou vuit esdeveniments que se celebren al llarg de tot l'any: Tasta Salou, Jornades de l'Arròs, Sabor Salou, Gastrotour, Jornades del Peix Blau, Jornades del Calamar, Salouween Street i Vermuts Nadalencs.

Aquesta estratègia de diversificació i desestacionalització ha suposat un salt qualitatiu en el sector turístic de Salou durant el 2023, amb un increment del 26% en la despesa turística respecte de l'any anterior, amb un èmfasi notable fora de la temporada d'estiu, sobretot els mesos d'abril, maig, setembre, octubre i novembre.

Xefs de diversos restaurants de Salou creen un gelat de taronja i romani amb nitrogen líquid a l'Hotel Olympus Palace el passat mes de maig. Foto Patronat Municipal de Turisme de Salou.

Per aquesta raó, des del Patronat Municipal de Turisme es continua treballant en aquesta línia, que promociona el municipi a través dels seus múltiples atractius.

Una de les darreres accions en l'àmbit turístic ha estat la presentació a Saragossa, el passat mes de maig, del perfum Salou Essences, creat pel grup Saphir i inspirat en l'energia dinàmica i la naturalesa exuberant de Salou, així com en l'ambient únic de la capital de la Costa Daurada.

Amb aquest llançament, Salou reafirma el seu compromís amb la innovació i la promoció del turisme, oferint una nova manera d'experimentar el seu caràcter i identitat a través dels sentits. Salou Essences pretén, en definitiva, impregnar en la nostra memòria sensacions i sabors que només s'han experimentat a Salou.

Salou Essences és el perfum inspirat en l'energia dinàmica i la naturalesa exuberant de Salou. Foto Ajuntament de Salou.

Salou compta actualment amb una nova generació de restauradors que, sota el segell Salou Food Experience, participen d'una completa agenda gastronòmica que esdevé un autèntic reclam turístic

SALOU

**Fons Next Generation EU:
11 MEUR per a Salou**

Per dur a terme tota aquesta transformació integral i global del municipi, Salou ha rebut 11 milions d'euros dels Fons Next Generation EU. A finals de 2021 rebia els primers 6 milions, que es destinaven a quatre eixos.

El primer projecte, la remodelació verd/blau de parcs i places, que preveia l'actuació sobre 11 espais urbans: l'avinguda Pere Molas, la plaça Andalusia, la de la Pau, la de la Província, la plaça de Sant Jordi, la de la Corona d'Aragó, la de la cala Crancs, la plaça de la Sardana, la de Lluís Braille, el parc Manel Albinyana i el de les Pedres.

El segon eix es destinava a la millora de l'eficiència energètica per continuar amb la segona fase de l'avinguda Carles Buïgas. El tercer eix, el de transició digital, s'emmarcava en el projecte "Salou Smart Turístic": segona fase del projecte d'implementació de la Plataforma de Destinació Turística Intel·ligent (DTI), el projecte de generació de nous continguts digitals i el projecte de gestió de la mobilitat al municipi.

L'últim eix era el referent a la competitivitat turística, amb un projecte d'aparcaments dissuasius intel·ligent i sostenibles per reduir la petjada de carboni a Salou.

Els 5 milions restants arribaven l'any 2023 per al projecte de consolidació d'una destinació turística sostenible, intel·ligent, inclusiva, accessible i activa. Aquesta segona dotació també es dividia en quatre eixos.

El primer, transició verda i sostenible, correspon a la gestió, estabilització, rehabilitació i actuacions ambientals de platges, a més de la renaturalització, restauració paisatgística i mediambiental d'espais confrontants amb la costa.

El segon, millora de l'eficiència energètica, inclou dues actuacions més: la renovació de l'enllumenat públic en zones turístiques i la instal·lació de plaques fotovoltaïques en equipaments municipals i autoconsum energètic turístic.

Pel que fa al tercer eix, transició digital, contempla tres accions: el desenvolupament del sistema Big Data "Open Data Salou Turístic", la implantació de megafonia IP en

totes les platges com a sistema d'intel·ligència turística i la generació de nous continguts digitals en el marc del projecte "Salou Smart Turístic".

I el quart eix, relatiu a la competitivitat, inclou el desenvolupament de corredors municipals per a senderisme i cicloturisme i l'actuació de suport tècnic per a la coordinació i gestió integral de l'execució del projecte.

La gestió, estabilització, rehabilitació i actuacions ambientals a les platges han rebut finançament europeu. Foto Ajuntament de Salou.

Aquesta important transformació urbana en què està immersa Salou per convertir-la en la ciutat del benestar ve avalada pels resultats d'un estudi d'aquest any 2024, que posiciona la capital de la Costa Daurada com un dels municipis més feliços d'Espanya i el segon de Catalunya

Salou, un municipi feliç

Aquesta important transformació urbana en què està immersa Salou per convertir-la en la ciutat del benestar ve avalada pels resultats d'un estudi d'aquest any 2024, que posiciona la capital de la Costa Daurada com un dels municipis més feliços d'Espanya i el segon de Catalunya. Una enquesta realitzada per la consultora YouGov apunta al clima excepcional, les riques activitats culturals i festives, la bellesa del seu entorn natural, les platges i cales, la seva gastronomia i l'amabilitat de la seva gent com a factors clau per aconseguir aquest reconeixement.

Pere Granados Carrillo
Alcalde de Salou

15 anys de proximitat amb Salou

Com a alcalde de Salou, m'agradaria destacar la trajectòria ascendent del diari digital Tarragona 21, conegut ara com a DiariTots21, en una època de grans canvis que fan possible que l'accés a la informació sigui, cada cop, més ràpid i àgil, i es faci d'una manera més directa.

Els darrers 15 anys han esdevingut una cursa imparable cap a l'evolució tecnològica, on els sistemes de comunicació i d'informació per Internet han arribat a totes les llars. En aquest sentit, DiariTots21 ha estat testimoni directe i narrador de la nostra història col·lectiva, i ha sabut reflectir el gran progrés de la societat salouenca, guanyant-se un lloc de confiança com a capçalera de referència, amb la difusió de notícies i informació rigorosa i objectiva sobre Salou i altres poblacions importants del Camp de Tarragona. Sens dubte una labor que mereix el nostre respecte, reconeixement i una felicitació ben sincera.

L'equip de professionals que integra aquest mitjà de comunicació, amb el seu director al capdavant, ha sabut jugar en la primera lliga de la informació del territori, ocupant un espai important dins de la societat i fent-nos coneixedors de les notícies que formen part del dia a dia, amb transparència i amb un enfoc interessant, plural i divers.

Així mateix, DiariTots21 ha sabut respondre a les necessitats dels lectors i ha esdevingut una bona eina de cohesió social i de participació ciutadana. Per això, només em resta que donar l'enhorabona a aquest mitjà per oferir un producte informatiu de qualitat; per treballar amb valors i pel seu compromís social, a través del periodisme de proximitat.

Per molts anys més!

Pere Granados Carrillo
Alcalde de Salou

Sandra Guaita

Nascuda a Reus en 1976. Llicenciada en Biologia per la Universitat de Barcelona, és doctora en Ciències Experimentals i de Salut per la UPF. Va ser regidora a l'Ajuntament de Reus de 2011 a 2019 i diputada al Congrés en la seva XIV Legislatura. És alcaldessa de Reus.

'Aquest mandat serà el de l'impuls definitiu a la mobilitat sostenible'

'Treballarem intensament perquè la nova estació de Bellissens, l'estació intermodal i el tramvia siguin una realitat el més aviat possible'

L'alcaldesa de Reus, Sandra Guaita. Foto Cedida

Quines són les prioritats per aquest mandat?

Resoldre les necessitats urgents i diàries dels veïns i veïnes de Reus, però també pensant en gran. Volem que sigui un punt d'inflexió en diferents àmbits com la neteja, la promoció d'habitatge públic o l'impuls a noves places públiques d'escola bressol, però alhora recuperant la mirada llarga que van tenir aquells que van impulsar equipaments que avui són referents al territori i a Catalunya: com Redessa, l'Edifici Tecnoparc, el Cepid o Mas Carandell, per citar-ne només alguns exemples. Volem recuperar el lideratge perdut en molts àmbits. Reus pot jugar un paper destacat en el mapa català en molts més àmbits. Aspirem que Reus sigui referent en

ciència, en innovació i en tecnologia, així com en mobilitat sostenible i la lluita contra el canvi climàtic.

Sostenibilitat és una de les claus del govern municipal, què veurem?

D'una banda, aquest mandat serà el de l'impuls definitiu a la mobilitat sostenible. Des de fa mesos estem treballant en la futura Zona de Baixes Emissions. Es tracta d'un mandat legal que assumim com a propi ja que té com a objectius principals la millora de la nostra salut i també la lluita contra el canvi climàtic. Estem posant en marxa mesures complementàries: per tenir més places d'aparcaments dissuasius, més freqüència i servei de bus urbà, amb el Bus x Tu arribant a nous barris de la

ciutat i més estacions del nostre servei de bici compartida, el primer públic del Camp de Tarragona. I treballarem intensament perquè la nova estació de Bellissens, l'estació intermodal i el tramvia siguin una realitat el més aviat possible.

De l'altra, estem impulsant un pla per tenir un millor aprofitament dels recursos hídrics propis de la ciutat, el que en diem l'aigua de quilòmetre 0, amb una inversió prevista en recuperació de pous i fonts de subministrament de 2,6 milions d'euros, així com en la utilització de l'aigua regenerada pels parcs i jardins i pels pagesos.

En paral·lel treballem en la renaturalització de la ciutat en el context de canvi climàtic i de tendir cap a una ciutat més verda. En concret, estem treballant en la redacció dels projectes de creació de refugis climàtics a quatre escoles de la ciutat: Pompeu Fabra, General Prim, Teresa Miquel i Marià Fortuny. I també, gràcies a Globus Vermell, de l'escola Eduard Toda. I també en l'ampliació dels horts urbans.

Com valora la resposta ciutadana a la Ganxeta?

Ha estat molt positiva. Des del 29 de gener s'han fet més de 42.000 viatges i s'han validat 5.290 usuaris. Ja hem acabat l'ampliació de l'estació de la plaça Sant Francesc i també de l'estació de RENFE i estem estudiant a quines altres zones de la ciutat pot arribar en el futur així com la intermodalitat. Volem que els nous aparcaments dissuasius estiguin ubicats al costat de parades del bus urbà o d'estacions de La Ganxeta.

Foto Cedida

'Volem que els nous aparcaments dissuasius estiguin ubicats al costat de parades del bus urbà o d'estacions de La Ganxeta'

'Volem que el Mercat del Carrilet esdevingui un nou pol d'atracció que generi més activitat quotidiana a la zona, i més i millor connectivitat amb el seu entorn'

El sud de Reus canviarà notablement els propers anys. Com serà?

Estem impulsant una transformació urbanística, social i econòmica en aquesta zona de la ciutat. En primer lloc, volem que el Mercat del Carrilet esdevingui un nou pol d'atracció que generi més activitat quotidiana a la zona, i més i millor connectivitat amb el seu entorn. Ens proposem traslladar l'estació d'autobusos a l'altre costat de l'avinguda, i tocant al carrer de Jaume Vidal i Alcover perquè esdevingui una autèntica estació intermodal, a tocar del futur tramvia i l'estació de Bellissens; i que allibera espais per reconvertir l'actual estació en un nou edifici d'equipaments i zona verda. També al sud de la ciutat, hi haurà la primera escola bressol municipal construïda en 15 anys i els primers 132 habitatges de protecció oficial de lloguer cent per cent públics impulsats per l'Ajuntament en 13 anys. I volem desenvolupar un Eix Cívic al voltant del carrer Astorga, que ha de servir per connectar els barris Fortuny, Juroca, Parcel·les Cases i Montserrat amb el centre.

Habitatge social: comentis l'aposta del barri Fortuny i el Servei Municipal d'Habitatge

Treballar en polítiques d'habitatge és treballar per millorar els barris. En aquest

sentit, estem impulsant la rehabilitació de 10 blocs de pisos del Barri Fortuny, amb la col·laboració estreta dels seus veïns i veïnes. L'objectiu d'aquesta actuació és contribuir a la millora urbanística i social d'aquest barri. De fet, el projecte ha estat un dels 20 seleccionats per la Generalitat en el marc del programa pilot "Barris amb Futur".

Quin resultat tindrà la col·laboració entre Ajuntament i Redessa i el Clúster TIC per l'arribada de noves empreses a Reus?

Reus és ja la segona ciutat en ocupació TIC de Catalunya, però volem anar més enllà i que el Tecnoparc esdevingui el primer districte tecnològic de la demarcació. Per això estem treballant en la posada en marxa de noves incubadores, en l'impuls a nous esdeveniments de referència en l'àmbit tecnològic i fins i tot en la creació de més espais col·laboratius per a les empreses i, en concret, un CEPID 2, donat que ja tenim demanda. Hi ha multinacionals que ens han posicionat en el mapa de ciutats referents en l'àmbit de la tecnologia i també estem treballant per fer-ho en l'àmbit de la ciència i la innovació i estem segurs i segures que tots aquests esforços es traduiran en la implantació de noves empreses i en la captació de nou talent.

El Museu es troba en plena reforma i el Centre Catòlic també la viurà de la mà de l'Ajuntament. Quina és la salut de la cultura a Reus i dels seus equipaments?

Si hi ha un àmbit en el qual Reus és referent és el de la cultura. El passat novembre el Trapezi va rebre un nou reconeixement, en aquest cas la Medalla d'Or de l'Acadèmia de Artes Escèniques. Acabem de viure la nostra Festa Major, referent al nostre territori, com també ho són els nostres teatres, Bartrina i Fortuny, amb una programació de primer nivell, per a tots els públics i que alhora aposta també pel talent local. Ara tenim el repte de dissenyar i dotar de continguts el tercer teatre de titularitat municipal i també de posar el dia el nostre Museu per incorporar les noves tecnologies i millorar l'experiència d'usuari.

Com veu la creació de l'Àrea Metropolitana del Camp de Tarragona? Quines són les primeres prioritats?

Aquest mandat tenim l'oportunitat històrica d'impulsar aquesta àrea metropolitana. Hi ha finançament i inversions previstes en infraestructures com el tramvia, que suposaran un abans i un després en la mobilitat entre els nostres municipis i els diferents alcaldes i alcaldesses del grup impulsor estem convençuts que mancomunant serveis guanyem en eficàcia i podem resoldre millor els reptes de les nostres ciutats. Les primeres prioritats estan definides en les reunions de les comissions de treball que hem constituït: habitatge, energia, mobilitat i gestió de residus.

'Els diferents alcaldes i alcaldesses del grup impulsor estem convençuts que mancomunant serveis guanyem en eficàcia i podem resoldre millor els reptes de les nostres ciutats'

Podrem veure una fusió entre les empreses municipals de transports de Tarragona i Reus?

És una de les opcions que hi ha damunt la taula però n'hi ha d'atres com ara que el territori tingui veu en la definició de les necessitats de transport interurbà un cop s'acabi l'actual licitació del servei.

Sandra Guaita

Alcaldessa de Reus

Foto Ceclida

15 anys de DiariTots21

En els darrers anys hem viscut canvis importants en tots els àmbits de la societat, però de manera especial en la distribució i el consum d'informació. L'actualitat ha passat a ser una pantalla oberta a la qual tenim accés les vint-i-quatre hores del dia, sense pauses ni interrupcions. Els mitjans de comunicació digitals han tingut molt a veure amb aquest canvi de paradigma. Quan hi ha una notícia d'impacte, de darrera hora, són una de les primeres fonts d'informació a la qual recorrem per poder-ne conèixer els detalls i l'abast.

Des de fa quinze anys, el DiariTots21 ha sabut trobar el seu encaix en el nou mapa de la comunicació a casa nostra, creant sentit de pertinença i estima al territori. Una fórmula d'èxit basada en un projecte editorial en català impulsat per un equip de persones compromeses amb el periodisme

local, un valor fonamental en un context en què fenòmens com les fake news o la retroalimentació dels circuits tancats d'algunes xarxes socials creen la paradoxa de la desinformació en ple segle XXI. El paper dels mitjans locals com DiariTots 21, que actualitzen els valors i la voluntat de servei del periodisme, fan possible que la nostra sigui una societat ben informada, atenta al que passa al costat de casa i al món, amb sentit crític i capacitat d'opinar.

Des d'aquestes pàgines, vull felicitar totes les persones que han fet possible aquesta trajectòria de quinze anys i encoratjar-les a continuar oferint informació veraç i de qualitat al servei de les persones i del territori.

Sandra Guaita Esteruelas
Alcaldessa de Reus

ANUNCI

VERMUT

MODERNISME

CULTURA

COMERÇ

GASTRONOMIA

ORIGEN

CARÀCTER

TRADICIÓ

Reus, l'origen del geni

Gaudí

REUS promoció
AJUNTAMENT DE REUS

GAUDÍREUS #GaudíReus
reusturisme.cat

Tarragona

Quins són els projectes més destacats que està executant i executarà l'Ajuntament de Tarragona. Quin és el seu full de ruta per al present i per al futur?

Present i futur

'Anem per feina' és el lema que s'ha fixat. Durant el primer any del Govern Municipal s'ha recuperat la figura dels regidors de barri, també la Feria d'Abril, s'ha celebrat el primer Festival Pride i s'ha tancat una ordenança de terrasses consensuada amb el sector. Però n'hi ha més. Ho detallem en aquest reportatge.

Turisme: la Marca Tarragona

L'alcalde, Rubén Viñuales, afirmava recentment que "abans d'assumir l'alcaldia molts cops havia sentit que calia situar a Tarragona al mapa. Doncs en turisme esportiu ho hem fet. Hem acollit nombroses competicions d'alt nivell. Vam arrancar amb la Minicopa de bàsquet amb la que es va aconseguir generar un impacte econòmic directe de més d'1,5 milions d'euros a la ciutat i vam continuar amb la Copa del Rei i de la Reina del Tennis Taula".

En els últims mesos, Tarragona també ha estat seu del torneig més gran de categories formatives de waterpolo en l'àmbit estatal i ha acollit per primera vegada el Campionat de Catalunya de tir amb arc indoor, la primera Super Liga Pro 3x3 Spain, el torneig Costa Daurada Basket Cup i el Master Padel. Entre

molts altres esdeveniments, Tarragona s'ha convertit en la primera parada del nou Circuit 3X3 Pro i de la Copa del Món de Gimnàstica Estètica. A més a més, ja és seu del programa de tecnificació de federacions com la catalana de natació.

I, 365 dies després d'aquell 17 de juny de 2023, "som aquest referent en el turisme esportiu perquè hem invertit amb els equipaments esportius: hem dignificat el Palau d'Esports amb el nou parquet per poder acollir, ara sí, qualsevol competició de qualsevol nivell. Hem canviat el paviment del velòdrom, la primera inversió d'envergadura que es feia en aquest equipament, un dels pocs municipals que existeixen a Catalunya i on pròximament també es crearan dues pistes de bàsquet 3x3", conclou Viñuales.

Presentació de la Marca Tarragona. Foto: Tarragona Turisme.

El camp de rugbi

L'Ajuntament també ha adequat el camp de rugbi, que ja s'ha convertit en un dels millors de Catalunya i això ho diuen els equips que cada cap de setmana competeixen amb el Tarragona, al costat de la piscina olímpica, a l'Anella Mediterrània. Un camp de rugbi

que, ara sí, està homologat per acollir qualsevol competició professional de primer nivell, tant en l'àmbit nacional com internacional. El camp de tir amb arc de Sant Salvador ja té llum després de 40 anys i gairebé està tot llest perquè aquest juliol comenci l'esperada renovació dels vuit camps de futbol municipals.

'Abans d'assumir l'alcaldia molts cops havia sentit que calia situar Tarragona al mapa. Doncs en turisme esportiu ho hem fet'

Rubén Viñuales, alcalde de Tarragona

TARRAGONA

Turisme, clau

El turisme és una de les claus del Govern actual. Tarragona va tancar el 2023 amb rècord de turistes i pernотacions. Les xifres de la temporada passada van ser històriques:

•**Rècord d'arribades de turistes:** 510.268. Tarragona supera el mig milió de turistes.

•**Rècord de pernотacions:** 1.744.681 pernотacions a càmpings i hotels de Tarragona ciutat.

•**Indicis clars de desestacionalització:** augment notable de pernотacions fora de temporada alta (estiu), especialment els mesos de maig i novembre.

Alcalde, Rubén Viñuales, a la Tabacalera. Foto: ACN

L'alcalde dibuixa els reptes del sector: "Ara ens enfrontem al repte de gestionar de la millor manera possible aquests fluxos per esdevenir una destinació atractiva tot l'any de forma sostenible i sense perdre'n l'essència. Per això, hem definit una estratègia i unes accions per esdevenir una destinació atractiva els 365 dies l'any i, en conseqüència, més sostenible a llarg termini, amb un eix clau com la millora de l'experiència gestionant de forma eficient els fluxos turístics entre els que destaquen el nou dispositiu de recepció de creueristes o potenciant la singularitat de la Marca Tarragona".

'La Tabacalera serà un espai que naixerà marcat per tres eixos: el tecnològic, el cultural i el formatiu'

Mobilitat verda: més autobusos i menys contaminants

Un altres dels eixos clau del mandat és la renovació de la flota d'autobusos. Així, abans que acabi aquest es renovarà completament. Suposarà una inversió de gairebé 13 milions d'euros per comprar 30 busos híbrids i 4 elèctrics. Es pretén descarbonitzar el parc de busos, per això l'Ajuntament destinarà un Next Generation a la compra de busos elèctrics. La inversió en autobusos híbrids també és una aposta que suma al compromís d'aquest Govern en fer polítiques clares per reduir les emissions de gasos contaminants, per la qual cosa invertirem 3,5 milions euros cada any per la compra de 10 busos.

Presentació de nous autobusos de l'EMT. Foto cedida

20 milions d'euros dels Fons Next Generation

El desplegament de la Zona de Baixes Emissions, la renaturalització de la ciutat i l'Anella Verda amb el Greenbelt, l'aposta pel cicloturisme i la modernització de turística sostenible, l'aposta per l'habitatge social al PP10 i la rehabilitació i la digitalització de l'administració i del Mercat Central són només alguns dels projectes que seran possibles gràcies als Fons Next Generation.

Nou col·lector d'aigües a la Part Baixa

El nou col·lector d'aigües per la Part Baixa és un altre dels exemples que demostren que s'ha anat per feina. La construcció ja està en marxa. El projecte ja està adjudicat i, d'aquí a 4 mesos, es començarà a executar l'obra. Aquest nou col·lector és una infraestructura clau per la Part Baixa i per la zona centre de Tarragona i ineludible davant l'emergència climàtica.

**NEXT
GEN
EU**

Les infraestructures i els equipaments

El Pretori.- El mes de febrer de 2024 van finalitzar les obres dutes a terme amb temps rècord (per l'imminent arribada dels falciots) de les tres façanes del Pretori. Ha estat un treball acurat de neteja i rehabilitació, així com de diagnòstic del monument i d'estudi històric. Un dels avanços que s'ha fet en aquest monument, a més, ha estat la minimització al màxim de la nidificació i accés de coloms en un futur. Aquesta intervenció va durar 7 mesos i va tenir un cost de 700.000€.

El monument té pendent la posada en marxa de la restauració de la volta del sarcòfag d'Hipòlit i les escales principals d'accés, per aquest 2024.

La restauració del Pretori un cop enllestida. Foto: ACN

El Circ romà.- Un altre dels monuments clau és el Circ romà: s'hi han invertit 200.000€ per millorar l'eficiència energètica del Circ i per ampliar la il·luminació de la Volta Llarga, així com d'arranjament dels accessos. La transformació afectarà a les cinc bòvedes transversals i la principal, que passaran a estar il·luminades per leds; fet que millorarà tant la qualitat de la il·luminació com la seva eficiència. Així mateix es reforçarà la il·luminació de l'entrada, amb 140 metres de tira de llum, 20 fonts noves de 200w i un controlador per tal de regular tant la temperatura de color com la intensitat de les làmpades. Es canviarà el sistema de ventilació de la volta llarga perquè sigui més eficient i respectuós amb el medi ambient i amb el monument.

El Pla Director de l'Amfiteatre, prioritat de mandat.- Recordem que es van presentar sis ofertes per al Pla Director, de les que han quedat dues finalistes i s'està a l'espera de la resolució final. Enguany, tirarà endavant la que s'ha establert com una de les prioritats d'aquest mandat, un projecte cabdal per a la ciutat i per al monument, per tal de recuperar-lo en el seu màxim esplendor. Aquest document ha de ser el full de ruta que regirà el futur del monument, la seva conservació i manteniment, així com totes les millores que cal dur a terme.

Imatge de com quedarà la façana del Palau Municipal. Foto: ACN

La façana del Palau Municipal.- La segona fase de la intervenció de la Façana del Palau Municipal està anant a bon ritme i ve amb sorpreses, ja que recuperarà el color original de la façana. Tindrà un estucat de color teula que s'ha descobert en el procés de restauració i es donarà un gir radical al Palau Municipal i la seva fisonomia. També canvia el sistema d'il·luminació, amb 137 unitats i amb un consum previst de 2.425W, fet que permetrà una millora considerable de la il·luminació, alhora que adaptat als nous temps. Mai ningú abans havia fet una intervenció d'aquest nivell a un espai tan emblemàtic i clau per la nostra ciutat.

Ca l'Agapito.- Aquest és el projecte que l'Ajuntament ha presentat més recentment i que serà un projecte de ciutat que donarà a la Part Alta la seu del Museu d'Història i a la plaça del Pallol l'accés merescut de visitants i espectadors de tota la història de la ciutat. Allí es podran endinsar als més de 2.000 anys d'història amb peces originals, rèpliques i molt de suport didàctic i audiovisual, per complementar amb el mapping de la volta, ja existent.

El Parc del Fòrum.- Serà el pols patrimonial de la Part Baixa, ja que es busca que l'interès per la Tàrraco imperial arribi fins a la Tabacalera i el Port. En aquest sentit enguany també es podrà veure restaurat el tram del camí de la Fonteta.

TARRAGONA

Lloguer social

El Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) encara la recta final per l'aprovació inicial, prevista per a principis de l'any vinent. És un document pensat per una Tarragona de 180.000-200.000 habitants i que busca el consens de tots els grups municipals.

És molt remarcable que el nou POUM també contempla la construcció de pisos de lloguer social i un dels punts on s'està a punt de construir és al PP10. Aquest POUM també contempla, per primera vegada, un repartiment d'habitatge social a tota la ciutat.

En breu es construiran 192 pisos de lloguer social. Un 25% d'aquests seran per a menors de 35 anys i un altre 25% a majors de 65 o a persones amb discapacitat. "La promoció del lloguer social és una de les prioritats del nostre Govern Municipal i estem fent tot el que està a les nostres mans perquè sigui una realitat, ja que és una demanda social que cada cop va més en augment", ha apuntat l'alcalde.

Recuperada la figura del regidor de barri

Fruit de l'escolta activa de la ciutat, s'ha recuperat recuperar la figura del regidor de barri. Es tracta d'un èxit d'aquest mandat perquè permet vehicular les demandes de les associacions de veïns. Amb els regidors de barri s'afavoreix una relació més propera i àgil entre l'Ajuntament i el teixit veïnal.

És molt remarcable que el nou POUM també contempla la construcció de pisos de lloguer social i un dels punts on s'està a punt de construir és al PP10. Aquest POUM també contempla, per primera vegada, un repartiment d'habitatge social a tota la ciutat

'El projecte Pam a Pam és un dels que l'equip de govern se sent més orgullós pel que significa: dignificar la via pública'

Festival Pride: un festival que arriba per quedar-se

L'aposta per la diversitat passa per la celebració del primer Festival Pride. Una festa de la diversitat que ha arribat per quedar-se. Així, s'ha viscut un esdeveniment únic per reivindicar el Dia Internacional de l'Orgull LGTBI+ amb una programació que ha donat veu a nombroses persones i entitats del territori i amb una programació amb actuacions musicals, una fira d'entitats, drag shows i una marxa reivindicativa en què hem visibilitat la comunitat GTBI+.

El Carnaval com a Festa Major d'hivern

Una fita important ha estat convertir el Carnaval en la festa major d'hivern o la importància dels joves i la seva salut mental. El programa Ara t'escolto posa la salut emocional al centre de la nostra acció, amb la intenció de trencar amb els estigmes i tabús sobre la salut mental i els joves.

El Pla Estratègic Tarragona Cultura

També s'ha engegat un nou procés per elaborar el pla cultural de la ciutat, un Pla Estratègic

Tarragona Cultura que ha de definir les línies de la gestió de la cultura a la nostra ciutat a curt i mitjà termini. Està basat en la recerca del consens més gran possible, mitjançant la participació activa tant dels agents culturals com de la ciutadania en general. L'Ajuntament de Tarragona a presentat recentment el nou servei de suport a la creació i la pràctica cultural, que pretén ser un gran paraigua per tal de fomentar i garantir l'accés universal a la cultura, així com promoure i impulsar la pràctica cultural, la creació i l'expressió artística en totes les disciplines.

Foto Cealdia

El Microurbanisme: 10.000 actuacions als carrers

El projecte Pam a Pam és un dels que l'equip de govern se sent més orgullós pel que significa: dignificar la via pública. L'alcalde recordava que s'han realitzat més de 10.000 actuacions des del seu inici el passat mes d'octubre. Han estat 36 setmanes intenses de feina en què les tres potes del Pam a Pam –Neteja, Seguretat Vial i Dignificació de l'Espai – han intervingut als diferents barris:

- **Pota 1:** Parc Riu Clar, l'Albada, La Floresta, Bonavista, Icomar, Riuclar, Torreforta, La Granja, Campclar (Tot Ponent), Part Baixa, Sant Salvador/Sta Isabel, Eixample Sud, Tot Llevant excepte Boscos, Llevantina-Bon Soli Solimar

- **Pota 2:** Parc Riu Clar, l'Albada, La Floresta, Bonavista, SPSP, Tot Llevant

- **Pota 3:** Parc Riu Clar, l'Albada, La Floresta, Bonavista, Molnars-Solimar, Entrepins, l'Escorpí, Pinetell, Arrabassada, Músics,

Miracle/Via Augusta, Eixample Nord, Part Alta, Torreforta i Meitat d'Eixample

En total, s'han netejat a fons més de 200 carrers, s'han realitzat més de 850 actuacions entre reparacions d'asfalt i panots de voreres per part de la Brigada d'Intervenció Ràpida i s'han repintat més de 407 bancs per part de personal contractat per l'SMO. Dins la pota de seguretat Vial s'han fet més de 150 actuacions entre senyalitzacions horitzontals i verticals, així com també s'han pintat i netejat els pals i marquesines i s'ha pintat la senyalització horitzontal de 113 parades d'autobús.

Actuacions d'Ematsa

Per part d'Ematsa, s'han netejat més de 4.000 embornals, més de 3.400 pous de registre, més de 78.000 m de col·lectors, s'han arranjat 52 tapes de pous, s'han reparat 82 embornals i s'han revisat més de 28.000 m amb càmera.

Rubén
Viñuales
Elías

Alcalde de Tarragona

Foto Cealdia

És un honor poder celebrar amb totes i tots vosaltres el 15è aniversari d'un diari de proximitat i de qualitat que juga un paper fonamental en la vida dels veïns i veïnes de les comarques del Tarragonès i el Baix Camp.

DiariTots21 és sinònim d'immediatesa, professionalitat i veracitat i cadascuna de les persones que hi formeu part, o heu estat presents durant aquests 15 anys de vida, sou qui heu dotat de sentit el mitjà.

Tot l'equip mereixeu un reconeixement per la professionalitat que demostreu jornada rere jornada, per ser els ulls i la veu dels veïns i veïnes i lluitar sempre per les notícies reals, transparents i l'honestedat informativa, sense caure en les fake news ni el clic enganyós que malauradament ens envolta en massa ocasions.

Quan vau presentar el projecte, recordo que dèieu que DiariTots21 es caracteritzava per la defensa del rigor periodístic i el contrast de la informació. Així hauria de ser sempre i així ho esteu fent.

Les meves més sinceres felicitacions per aquests 15 anys. Anem a per 15 més.

Rubén Viñuales Elías

Alcalde de Tarragona i lector del DiariTots21.

A Tarragona

#AnemPerFeina

en equipaments esportius

- Renovació dels 8 camps de futbol municipals.
- Nou parquet al Palau d'Esports.
- Adequació del camp de rugbi.
- Millora del velòdrom i del camp de tir amb arc.

Reus

L'Ajuntament de Reus té clares les prioritats per transformar Reus per als propers anys.

Les persones, la promoció econòmica i una ciutat verda i sostenible, prioritats de l'Ajuntament per transformar Reus

El Pla d'Acció Municipal PAM 2023-2027 recull 405 accions agrupades en tres eixos: ser referents en governança posant les persones al centre, fer de la ciència i la innovació motors de creixement econòmic i treballar per una ciutat verda i sostenible. Són els tres eixos d'un projecte de ciutat ambiciós i engrescador, pensat en gran però alhora fent de l'escolta activa dels ciutadans i ciutadanes de Reus un dels seus pilars.

'Volem ser referents en governança, posant les persones al centre, fer de la ciència i la innovació motors de creixement econòmic i treballar per una ciutat verda i sostenible'

L'eix 1 té 240 accions i és el més nombrós perquè realment la voluntat de l'Ajuntament de Reus és posar les persones al centre de totes les polítiques, amb una escolta activa de les seves demandes, però també pensant en gran, revertint tendències en determinats àmbits com l'habitatge o l'oferta pública de places d'EBM i donant salts endavant en matèries que

preocupen als veïns i veïnes de Reus com la seguretat, la convivència o la salut així com donar resposta a les necessitats de les persones al llarg del cycle de la vida. Des de l'educació, l'emancipació, l'acompanyament en processos de canvi professional o la criança, sense oblidar el suport en moments de crisi o vulnerabilitat.

Reus tindrà una nova escola bressol, que es dirà Ametller, la primera en 15 anys.
Foto cedida Ajuntament de Reus.

La nova escola bressol, que es dirà Ametller, disposarà de 8 aules amb capacitat per a 134 infants i s'aixecarà dins l'actual recinte de l'escola Eduard Toda

Primera EBM en 15 anys

L'Ajuntament de Reus està impulsant la primera escola bressol municipal des de la inauguració de l'EBM Lligabosc l'any 2009. La nova escola bressol, que es dirà Ametller, disposarà de 8 aules amb capacitat per a 134 infants i s'aixecarà dins l'actual recinte de l'escola Eduard Toda, que disposa d'espai suficient reservat per a usos educatius com per a acollir el nou equipament. La ubicació, a la zona sud de la ciutat -on es preveu un important creixement en els propers anys- permetrà generar una illa educativa completa, del servei educatiu de 0 a 16 anys, formada per la nova EBM, l'escola de primària Eduard Toda i l'institut de secundària Roseta Mauri.

Imatge virtual de la futura estació d'autobusos. Foto cedida Ajuntament de Reus

Actual seu de l'Oficina Municipal de l'Habitatge.
Foto cedida Ajuntament de Reus.

Més habitatge de protecció oficial

Un altre dels compromisos del govern municipal de Reus per a aquest mandat és augmentar l'oferta d'habitatges de protecció oficial cent per cent públics. Ja s'ha adjudicat la constitució d'un dret de superfície sobre la finca ubicada al carrer Jaume Vidal i Alcover, número 24, a la zona de Mas Iglesias, per destinar-la a la

construcció, promoció i gestió de 142 habitatges de protecció oficial de lloguer.

En paral·lel l'Ajuntament de Reus treballa en la reorganització i impuls dels serveis municipals vinculats a l'habitatge per superar l'abast actual de l'Oficina d'Habitatge i avançar amb la prioritització de nous instruments orientats a la planificació, la promoció i l'adquisició

d'habitatge. Si l'actual oficina municipal s'ha convertit en un servei de referència en relació a l'atenció a la ciutadania, la gestió dels ajuts i la gestió del parc d'habitatge públic, el nou Servei d'Habitatge farà una aposta al costat de la Biblioteca Pública Xavier Amorós per les polítiques estructurals i estratègiques per contribuir a garantir el dret a l'habitatge al conjunt de la població.

La posada en marxa del Servei d'Habitatge implica una reformulació organitzativa, de recursos i de transversalitat amb altres àrees de l'Ajuntament. Aquest avenç comporta incloure i donar èmfasi als instruments, no només als serveis; i, en conseqüència, potenciar totes les eines que permeten, a més de donar una resposta a curt termini a la ciutadania, estudiar, analitzar i proposar estratègies amb una visió a llarg termini.

El projecte del Museu d'Art i Història té com a objectiu reformar l'equipament per posar-lo al dia, tant l'edifici com la museografia. Foto cedida Aj. de Reus.

Reforma del Museu d'Art i Història

El projecte del Museu d'Art i Història té com a objectiu reformar l'equipament per posar-lo al dia, tant l'edifici com la museografia. El Museu fou inaugurat el 1961 i declarat l'any 1962 "Monumento histórico-artístico", i venia a substituir el Museu Prim Rull, que havia quedat petit per acollir les col·leccions que en aquell moment havia reunit el Museu.

Al llarg d'aquests 63 anys l'edifici només ha tingut una reforma, que es va realitzar a finals dels anys 90 del segle passat. És obvi, per tant, que l'edifici ha quedat obsolet tant en la seva estructura com en el relat i en la museografia de les col·leccions d'art.

Un altre eix molt destacat per transformar Reus els propers anys és el relacionat amb la ciència i la innovació com a motors econòmics.

Posicionar la ciutat en un context econòmic canviant, marcat per la internacionalització dels mercats, l'evolució dels hàbits de consum i els canvis tecnològics, passa per potenciar i dinamitzar l'activitat dels sectors econòmics estratègics, com l'agroalimentari o el sector de les TIC, i obrir nous espais d'oportunitat que permetin consolidar projectes empresarials i ocupació de qualitat.

Una de les accions destacades és la propera posada en marxa del quart centre d'empreses de REDESSA, l'edifici REDESSA Innovació, en desús des de fa més de 12 anys i que esdevindrà la seu corporativa de la multinacional alemanya T-Systems a finals d'aquest any

Segona ciutat TIC de Catalunya

Una de les accions destacades és la propera posada en marxa del quart centre d'empreses de REDESSA, l'edifici REDESSA Innovació, en desús des de fa més de 12 anys i que esdevindrà la seu corporativa de la multinacional alemanya T-Systems a finals d'aquest any. Amb aquest trasllat l'empresa passarà a comptar amb 500 professionals treballant a la ciutat i, sense dubte, serà un motiu d'atracció de nou talent i nova activitat tecnològica a Reus, que ja és la segona ciutat TIC de Catalunya pel que fa a ocupació de perfils tecnològics.

Aquesta és una aposta de l'actual equip de govern de l'Ajuntament de Reus, que ja ha definit les bases perquè el Tecnoparc esdevingui el primer districte tecnològic de la demarcació. De fet, la ciutat ja disposa de la majoria de factors que plantegen les empreses del clúster per a ser districte: les infraestructures i la connectivitat, els centres d'innovació i la recerca, l'emprenedoria i els serveis d'incubació de projectes, els espais d'oficines flexibles i l'accessibilitat, en un entorn que afavoreix la col·laboració empresarial.

Un altre dels compromisos del govern municipal de Reus per a aquest mandat és augmentar l'oferta d'habitatges de protecció oficial cent per cent públics

Volem donar una empenta definitiva perquè el Tecnoparc esdevingui el primer districte tecnològic de la demarcació amb:

- Noves incubadores: la Incubadora TIC compta ja amb una vertical foodtech i estem treballant per crear-ne una altra en l'àmbit de la Intel·ligència Artificial.
- Col·laboració més estreta amb la universitat, els centres tecnològics i de recerca.
- Nous esdeveniments de referència que posicionin el Tecnoparc en l'àmbit tecnològic.
- La creació de més espais col·laboratius per a les empreses: REDESSA Innovació és el quart centre de negocis de l'empresa municipal, que aquest 2024 celebra 30 anys d'activitat amb 150 empreses instal·lades que donen feina al voltant de 1.500 professionals i que és un dels viviers d'empresa més antics i referents de Catalunya juntament amb Barcelona. I precisament perquè l'Ajuntament vol atreure noves empreses i retenir i captar nou talent, estem estudiant la fórmula per construir un nou Centre Empresarial per a la Innovació i el Desenvolupament, el CEPID 2.

Imatge de la Jornada Reus, Dona i Ciència, celebrada a Redessa. Foto cedida Aj. de Reus.

En paral·lel, l'Ajuntament de Reus està impulsant procediments de compra pública com a eina bàsica per potenciar el desenvolupament de solucions innovadores al territori.

I recentment s'ha posat en marxa el "Reus Living Lab", un laboratori d'innovació que vol fomentar la cocreació entre els principals actors de la quàdruple hèlix: administració pública, món acadèmic, empresa i ciutadania, en l'àmbit del talent i la capacitat. Dins d'aquest eix 2 del PAM també destaca tot un seguit d'accions per potenciar els sectors

estratègics i tradicionals de la ciutat, com el comerç de proximitat i el vermut, així com l'economia social i solidària.

El tercer eix del PAM és el relacionat amb la ciutat verda i sostenible. Aquest és un eix clau, de compromís mediambiental, amb el planeta, la lluita contra l'emergència climàtica, una ciutat més connectada amb la natura, més pensada per a les persones i més resilient, que a més creiem que ens pot fer referents al territori i a Catalunya.

Renaturalitzar i guanyar verd a la ciutat

En aquest eix hi ha també moltes accions destacades. Una és el RENATUREus, un projecte que vol millorar la qualitat de vida i la salut de les persones incidint en dos grans eixos: reforçant la connexió de la ciutat amb el patrimoni natural, i donant resposta a l'impacte del canvi climàtic amb solucions basades en la natura.

És un projecte finançat amb fons europeus Next Generation, amb el suport de la Fundació Biodiversidad, del Ministeri per a la Transició i el Repte Demogràfic, en el marc del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència. RENATUREus inclou diferents actuacions en l'àmbit urbà i en relació amb els espais naturals. Actuacions com ara incrementar el verd, renaturalitzar patis d'escoles i habilitar-los com a refugis climàtics, millorar la gestió de l'aigua

amb sistemes urbans de drenatge sostenible, posar en valor ecosistemes naturals com les rieres o protegir la biodiversitat amb la creació de nous hàbitats.

Aquest mandat serà també el de la mobilitat sostenible. En aquest àmbit destaquen el conjunt de mesures relacionades amb el Pla de la Bicicleta, el servei de bicicleta compartida públic de La Ganxeta, el desplegament del Pla de la Zona de Baixes Emissions i pacificar nous carrers de la ciutat com ja s'ha fet al Raval Santa Anna i s'ha començat al carrer Ample.

Una actuació destacada per connectar el nord i el ciutat de la ciutat és la remodelació del carrer Astorga amb l'objectiu de convertir-lo en un gran eix que uneixi els barris Fortuny, Juroca, Parcel·les Cases i Montserrat amb la resta de la ciutat.

Reforcem la connexió de la ciutat amb el patrimoni natural, donant resposta a l'impacte del canvi climàtic amb solucions basades en la natura

Transformació urbanística del Carrilet i el seu entorn

La transformació urbanística del Carrilet i el seu entorn creix en l'àmbit d'actuació i en l'abast del projecte respecte la previsió inicial. Ocuparà una extensió més gran i tindrà més superfície destinada a equipaments públics; dues novetats que potenciaran encara més els objectius de crear una nova centralitat al sud de la ciutat i convertir el Carrilet en un nou pol d'atracció amb més activitat quotidiana.

La transformació del Carrilet ocuparà una extensió més gran i tindrà més superfície destinada a equipaments públics. Foto cedida Ajuntament de Reus.

El manteniment de l'activitat del Mercat del Carrilet, amb la rehabilitació d'un edifici que tindrà més superfície destinada a serveis municipals; la construcció d'un nou edifici d'habitatge dotacional i d'equipaments; i la previsió d'un tercer edifici destinat a serveis municipals a l'espai de l'actual estació de busos revertiran en més activitat i centralitat, i en la millora de la qualitat de vida dels veïns i les veïnes tant de la zona com de tot Reus.

Igualment, la creació d'una nova estació de busos a tocar del parc de Mas Iglesias amb criteris de màxima intermodalitat entre tots els mitjans de transport; la vianalització del carrer de l'Escultor Rocamora; la pacificació del trànsit de l'avinguda del President Macià; i la prolongació de verd del parc de Mas Iglesias fins als nous espais oberts del Carrilet milloraran la connectivitat de la zona i la faran de referència per al conjunt de la ciutat.

Pel que fa al Mercat del Carrilet, l'actuació prevista demostra la voluntat del govern municipal de potenciar i modernitzar els mercats municipals i fomentar el comerç als barris. En concret es rehabilitarà i recuperarà l'edifici per reconvertir-lo en una estructura viva que aglutini els nous usos de mercat, culturals i cívics.

L'edifici guanyarà espai amb la creació d'una nova planta, fins arribar als 8.400m² de superfície útil. La nova planta soterrada tindrà un aparcament de 66 places i càrrega i descàrrega per als serveis de les plantes superiors.

El Mercat s'emplaçarà a la planta baixa, semi soterrada, però amb llum natural i visible des del carrer. La resta de la planta baixa, primera i segona, l'ocuparan serveis municipals que s'acabaran de definir durant la redacció dels projectes bàsic i executiu.

Es crearà una nova centralitat al sud de la ciutat. El Carrilet es convertirà en un nou pol d'atracció amb més activitat quotidiana

Inversió històrica a la Via Pública

Conscient que més recursos vol dir més i millor servei; i tenir el manteniment de la ciutat en els nivells de qualitat que requereix la ciutadania, l'Ajuntament de Reus invertirà un pressupost històric de 2.177.775 euros en el manteniment de la via pública i augmentarà la plantilla de les Brigades Municipals en 25 persones, un 42% respecte l'actual, i posarà en marxa la Brigada d'Intervenció Ràpida abans de final d'any. Amb l'augment de recursos, la plantilla de les Brigades arribarà als 84 efectius.

L'augment de la plantilla s'addiu al compromís del Govern de Reus adquirit amb el Pla d'Acció Municipal 2023-2027 de garantir

Foto Cedita

Diversificar les fonts d'abastament d'aigua

Un altre àmbit en el qual l'Ajuntament de Reus treballa per ser referent és el de diversificar al màxim les fonts d'abastament d'aigua. Aquest any l'empresa municipal Aigües de Reus ha connectat a la xarxa d'abastament tres nous pous situats al costat de l'autovia de Bellissens, després d'executar una inversió de 543.000 euros. La inversió va en la línia d'altres que Aigües de Reus ha

dut a terme en els darrers anys per millorar l'aprofitament dels recursos hídrics que són propis de la ciutat.

En conjunt, les noves fonts de proveïment previstes significaran una aportació de cabals a la xarxa d'abastament d'un màxim de 3.700 m³/dia, cosa que significa multiplicar per 5 els cabals que ara mateix aporten les fonts pròpies actualment existents. Les actuacions realitzades, en marxa i previstes comporten en el seu conjunt una inversió de 2,6 milions d'euros.

Foto Cedita

una resposta ràpida i eficient als problemes de la via pública i amb dues accions: adequar els recursos destinats a la conservació i millora de la via pública per tal de mantenir un bon nivell de qualitat de l'hàbitat urbà; i crear equips d'acció ràpida per a la millora en l'atenció de les tasques referents al manteniment de la via pública municipal.

L'augment de recursos destinat a la millora del manteniment de la ciutat també es traduirà en el pressupost. El pressupost de les Brigades Municipals ha crescut en un 25%, dels 2 milions d'euros pressupostats el 2023 als 2,5 milions previstos en el pressupost d'enguany.

Aposta per l'autoconsum energètic

També dins d'aquest eix destaquen, entre moltes d'altres, les accions per fomentar l'autoconsum. L'empresa municipal Reus Energia ja subministra energia a equipaments de l'Ajuntament des de novembre de l'any passat, essent una empresa pionera a Catalunya. D'altra banda, l'Ajuntament participa en un projecte pilot i referent a l'Estat de comunitat energètica amb diverses empreses ubicades al polígon Agro-Reus per a generar més de 5 MWp anuals d'energia.

D'altra banda, Aigües de Reus duu a terme diversos treballs que tenen com a objectiu un millor aprofitament tant de recursos hídrics propis com la destinació d'aigua "no potable" a determinats usos, com ara el regadiu d'horts urbans o d'algunes zones de la ciutat. L'objectiu és seguir aprofundint en aquesta política d'usos de l'aigua reciclada que, lògicament, permet alliberar aigua potable de la xarxa principal i de les fonts d'abastament.

El conjunt d'actuacions projectades, en execució o executades en els darrers anys per a l'aprofitament d'aigua no potable per al reg de parc i jardins suposa una inversió d'1,6 milions d'euros.

De fet, ja fa anys que Reus destina aigua "no potable" a algunes finalitats molt específiques (i amb plenes garanties sanitàries), com és el cas de la neteja de la via pública i de la xarxa de clavegueram, que es fa al 100% amb aigua que no pot destinar-se a ús de boca per la seva baixa qualitat.

Són moltes més les accions per transformar la ciutat amb la complicitat i el treball conjunt amb els veïns i veïnes de Reus, el sector privat, la resta d'administracions i institucions amb les quals compartir l'aspiració que aquesta àrea metropolitana on les diferents ciutats sumen sigui un espai de referència al mapa.

Josep Manel Sabaté

Alcalde de Castellvell del Camp

Per un periodisme rigorós

Foto Cedida

En 2009, Castellvell del Camp tenia 2.600 habitants. El mateix any neixia el diari Tarragona21 (avui, DiariTots21). Quinze anys després, Castellvell supera els 3.000 habitants. Tots dos hem crescut junts.

Deia l'estimat historiador Pere Anguera que allò que no apareix a la premsa no existeix, i hi insistia davant els seus alumnes d'Història. Certament és així i el que no surt als mitjans de comunicació és com si no hagués succeït mai.

L'Ajuntament de Castellvell del Camp dóna prioritat a comunicar l'acció de govern i allò destacat que succeeix al municipi. I DiariTots21 ha esdevingut per mèrits propis el mitjà que més informa i a més ho fa amb un alt nivell qualitatiu del que passa a la nostra vila. I n'és protagonista en un segment molt complex i competitiu com és l'entorn digital, on cal lluitar cada dia, cada hora, per foragitar les fake news.

Des del consistori de Castellvell del Camp celebrem aquest aniversari i encoratgem els seus responsables, el Jaume Garcia i la Mayo Lorda, a perseverar en aquest camí a la cerca del rigor informatiu, però també us animem a seguir sent un altaveu privilegiat de la nostra comarca, de donar-nos espai per poder-nos expressar i de poder informar els nostres veïns i els de les altres poblacions del voltant del que es fa a la nostra estimada localitat.

Enhorabona i que n'acompliu molts més!

Josep Manel Sabaté

Alcalde de Castellvell del Camp

**Felicitats a DiariTots21
pel seu 15è aniversari!**

Ajuntament de
Castellvell del Camp

La vostra trajectòria demostra que quan es creu en un mateix tot és possible. Que seguiu inspirant amb la mateixa passió, rigor, integritat i honestetat dia rere dia.

castellvelldelcamp.cat

ENTREVISTA

Pere Granados

Pere Granados va néixer a Albox (Almeria) el 1958. Va venir a Salou amb 9 anys, i treballà a l'establiment que els seus pares tenien al Mercat des dels 14 anys fins que es llicencià en Dret. És alcalde de Salou des de 2009. És també diputat a la Diputació de Tarragona. Va ser president de l'Aliança de Municipis Turístics d'Espanya.

'El nostre repte com a municipi turístic és ser sostenibles en l'àmbit econòmic, social i mediambiental'

Pere Granados va arribar a l'alcaldia de Salou fa quinze anys, pràcticament alhora que naixia el DiariTots21 i, en aquest temps, la ciutat ha viscut una impressionant transformació en tots els àmbits i s'ha consolidat com un dels municipis capdavanters del Camp de Tarragona més enllà fins i tot del seu paper de referència en l'àmbit turístic.

Foto Cedida

Al llarg dels darrers quinze anys Salou ha fet un gran salt endavant en molts camps En quin punt es troba el municipi ara mateix?

A Salou estem vivint la gran transformació del nostre municipi, no només amb qüestions urbanes i de recuperació del nostre patrimoni, sinó, principalment, per la millora de la qualitat de vida dels salouencs i les salouenques. De fet, ara fa poc, es va fer pública una enquesta, feta per YouGov, que no la vam encarregar nosaltres, amb motiu del Dia Mundial de la Felicitat, i va sortir que Salou és un dels municipis més feliços de l'Estat espanyol i el segon de Catalunya. L'enquesta es basa en el benestar dels residents, el que vol dir que hem aconseguit millorar molt la nostra ciutat i la qualitat de vida dels nostres veïns.

Com s'ha treballat el benestar de la ciutadania?

Per arribar fins aquest punt s'han desenvolupat diferents estratègies, des de la micropolítica del dia a dia a la millora de l'espai urbà –que és una activitat que no s'atura mai–, i la macropolítica, aconseguint que se solucionin definitivament problemes que semblaven molt complicats de resoldre a curt o mitjà termini, com el del barranc de Barenys, que ara s'està enllestint; tenir també una nova estació de ferrocarril; i suprimir la gran barrera que eren les vies del tren, que era el principal hàndicap per al desenvolupament de Salou centre i que quan es va fer el pla estratègic de Turisme aquest ja el definia com un dels principals problemes del municipi.

És innegable que, en alguns casos, el canvi ha estat radical, però també molt ràpid

El canvi és radical, però és imprescindible per transformar la nostra ciutat amb una millora de la qualitat de vida.

No ens hem d'oblidar, per exemple, de la recuperació dels espais que eren dels vehicles i que ara recuperem per a les persones. Això es transforma en una millor qualitat de vida, com ha passat amb l'avinguda Carles Buïgas o amb la creació dels aparcaments dissuasoris per descongestionar els nostres carrers de molts vehicles dels visitants que no cal que estiguin estacionats al centre.

Aquests són exemples de la millora de la qualitat de vida dels nostres ciutadans, però també ho són la recuperació d'espais naturals o projectes com el Camí de Ronda. En aquest darrer cas, és primordial tant pels salouencs i salouenques del present com, principalment, per convertir-se en una herència que es deixarà a les generacions futures. Les finques que s'han comprat i posat sota domini públic són una garantia de la protecció del nostre litoral, de la protecció de la natura autòctona i del nostre paisatge. Potser no ho sembla, però és un dels nostres dels projectes més importants, perquè no és una acció electoralista sinó responsabilitat social, per tal que les generacions futures puguin gaudir del nostre medi natural i del nostre litoral.

Això, com la regeneració i renaturalització d'espais malmesos. Tot això millora la qualitat de vida dels ciutadans.

Sempre s'ha sentit dir que els turistes es troben bé a Salou, però ara es parla, sobretot, de fer que els residents visquin bé

D'entrada, a mi no m'agrada parlar de nosaltres com d'una destinació turística, jo prefereixo dir que som un municipi turístic, perquè quan parles de 'destinació' sembla que només pensis en el turista, mentre que en el cas d'un municipi turístic, hi entra tothom i es parla de tothom, dels que hi venen i dels que hi viuen.

Totes les polítiques turístiques a desenvolupar han de contemplar no només l'experiència del turista que ens visita sinó, principalment, també la millora del benestar del resident. No hi pot haver mesures turístiques que no tinguin en compte el benestar del ciutadà. Hi ha d'haver compatibilitat absoluta i una bona convivència. Tots han de guanyar-hi, uns per l'experiència pròpia de la visita i els altres en la millora de la qualitat de vida i del seu benestar.

Aquest és l'objectiu, no només nostre sinó de la transformació de les destinacions turístiques en un futur molt pròxim. Cada vegada tenim més turistes i visitants, però cal saber gestionar a través de polítiques productives el fer compatible el que és la bona experiència del turista i la qualitat de vida del resident. No podem tenir enfrontaments

entre els uns i els altres. Si hi són, és que no estem fent bé les coses ni per uns ni pels altres. La transformació que s'està duent a terme té com a principal objectiu millorar la qualitat de vida dels residents, perquè volem que al centre de tot hi hagi les persones. La qualitat de vida del visitant hi guanya i hi guanya el resident, que rep serveis sense tenir la sensació de saturació. D'aquí la recerca que fem de la desestacionalització i de treballar per distribuir el turisme al llarg dels dotze mesos de l'any.

El nostre repte com a municipi turístic és ser sostenibles econòmicament, social i mediambiental. I el futur va per aquí, a més de tenir un turisme responsable i solidari amb el destí.

En els darrers anys la transformació de Salou no només ha estat urbanística o mediambiental. Creu que tothom entén ja que Salou és més que sol i platja i és una potència en l'àmbit gastronòmic, esportiu, però també polític i social?

Això és el que treballem. El sol i la platja és clar que no són suficients. Són un gran reclam per a l'estiu, però no és suficient. Per això es va crear una oficina de recerca turística i per això es fa política turística més enllà d'omplir simplement hotels i de tenir visitants. Fer política turística és decidir estratègies i executar programes per tal que la gent trobi ofertes més enllà de l'època de bany. Ho estem aconseguint a poc a poc, perquè és un camí de llarg recorregut. Disposem de dades on veiem que cada vegada tenim més gent fora dels mesos d'estiu i, a més, ens fan una gran despesa.

Foto Cedida Ajuntament de Salou

La gastronomia és potser el camp que més crida l'atenció?

Sí. Abans ja teníem uns grans professionals, però els últims anys han coincidit encara més professionals que han apostat pel nostre municipi. El creixement ha estat molt important, i és aquest creixement i la promoció que es fa el que ens permet dir que ara som una destinació gastronòmica. Aquí els xefs han tingut un paper primordial.

També ens ho trobem en el món de l'esport

Evidentment. Comptem amb tres pavellons perquè tenim molta pràctica d'esport de base, però també ens serveixen per gestionar i oferir una xarxa per a grans esdeveniments esportius. Sense aquests equipaments no tindríem bona part del turisme esportiu del que gaudim ara, i és que parlem d'esdeveniments que arriben a reunir participants de més de quaranta països, que internacionalitzen encara més l'oferta i la promoció de Salou.

Quan abans parlava de la recuperació del patrimoni natural, resulta curiós que fins i tot inclou una varietat de vi autòctona

La recuperació del patrimoni natural inclou un programa de patrimoni històric i això ens porta a parlar de l'època del Neolític, que és quan tenim datats els primers assentaments humans a la zona de Salou. Disposem d'un jaciment amb més de cinquanta sitges, que daten entre 3.500 i 2.000 anys a. C., de manera que en aquells moments ja teníem agricultura, i aquesta ha estat la nostra economia històrica durant segles. Doncs bé, ara hem reintroduït una varietat de vinya que es feia a Salou i en alguns municipis del voltant, així com en una part de Mallorca, que es deia Pàmpol Girat i que s'ha plantat a prop de cala Vinya, el nom de la qual ja posa en relleu aquest passat agrícola del municipi. A més, a l'hora de desbrossar el terreny ens hem trobat uns bancals fets amb uns murs que són medievals i que, per tant, ens explicarien que en l'època medieval es mantenia aquesta economia agrícola.

El fet és que tenim un patrimoni molt ric que malauradament no s'ha explicat mai i que ara nosaltres el volem posar en relleu. Cal explicar com tot això té un gran valor en els diferents períodes de la història de Salou, igual que el que va tenir el Modernisme, per exemple, en la nostra arquitectura més recent a principis del segle passat. Sense anar més lluny, Salou té el port natural més important de Catalunya i possiblement dels més importants de l'arc mediterrani espanyol, i per això passaven coses aquí, com l'assentament del Neolític, com l'embarcament de Jaume I cap a Mallorca, o com la Carta de Població que l'avi del rei Jaume I va dictar el 1194 a Prades. Des de llavors fins a la construcció de les infraestructures modernes a principis del segle XIX a Tarragona, Salou havia tingut sempre el port natural més rellevant del territori.

Molta gent pensa que Salou comença quan hi va haver el boom turístic del segle XX i res més lluny de la realitat...

És una percepció molt errònia, però en el seu moment, quan al cap d'uns anys de la seva redacció, es va anul·lar la Carta de Població de 1194, Salou va començar a pertànyer a l'Arquebisbat de Tarragona i després es va vendre a Vila-seca, de manera que, com que no va ser municipi propi, la nostra història es va dissoldre, perquè ningú es preocupa d'explicar la història dels altres... I això és el que estem fent ara, explicar la nostra història per refermar el nostre bon producte turístic.

Després de passar a ser municipi independent, en les darreres dècades Salou ha hagut de treballar en molts fronts i fer diversos 'esprints' per posar-se a l'alçada del que necessitava, d'entrada per defensar la seva identitat i, després, per dotar-se dels equipaments que requeria com a municipi. És molta feina en molt poc temps

Totalment. És molta feina i ara estem treballant en això, en posar Salou en el lloc que veritablement li correspon tenint en compte el que és Salou i el seu potencial. Salou és molt desconegut, fins i tot pels salouencs i salouenques. Amb la ruta dels Miradors que vam crear des de l'Ajuntament, hem anat a indrets que sorprenen fins i tot els nostres veïns. Per exemple, la majoria de la gent sap que tenim dunes marines a la zona de la platja Llarga, però molt poca gent sap que tenim una zona de dunes continentals que és molt desconeguda. Per això, hem de treballar per fer-ne difusió, per fer valdre el nostre patrimoni. És una tasca important la d'explicar que Salou existia des de temps immemorials i que tenim una pluralitat de riquesa natural i històrica que va ser molt important en el nostre territori i en tot Catalunya. Per això, és tan crucial recuperar-la.

En aquest període dels darrers 15 anys, possiblement el moment més complicat es va viure durant la pandèmia. Perquè la naturalesa del municipi i la seva economia es van veure molt compromesos. Com es va viure?

La veritat és que la vam viure com tothom, perquè era impensable i gairebé una pel·lícula de ciència-ficció, però els municipis turístics vam patir una mica més per una raó molt senzilla: la nostra economia es basava en la relació amb les persones, i sense mobilitat no hi havia activitat. Van ser anys molt durs, però la força i la potència de la nostra societat i de l'Ajuntament han permès que la recuperació hagi estat molt ràpida. Han estat anys difícils, però també anys en els quals hem vist els sanitaris molt implicats, i tota la societat civil també implicada per ajudar els que ho passaven pitjor.

'L'Eix Cívic és la gran transformació que Salou està esperant, per tot el que implicarà el mateix eix però també per tot el seu entorn. I el Hard Rock el defensarem fins al final'

'A Salou estem vivint la gran transformació del nostre municipi, no només amb qüestions urbanes i de recuperació del nostre patrimoni, sinó, principalment, per la millora de la qualitat de vida dels salouencs i les salouenques'

La cobertura del barranc de Barenys és la gran obra actual, però les grans apostes de futur són l'Eix Cívic i el projecte de Hard Rock. Com les veu?

L'Eix Cívic és la gran transformació que Salou està esperant, per tot el que implicarà el mateix eix però també per tot el seu entorn. El Hard Rock el defensarem fins al final, perquè és un projecte bo per Salou, per la Costa Daurada i per Catalunya. L'hem de defensar i que vegi la llum com més aviat millor.

Generarà molts llocs de treball, amb la particularitat que treballaran els 365 dies a l'any, que és el que estem buscant en l'àmbit turístic per intentar revertir la condició de ser municipis d'alta concentració turística en molt pocs mesos l'any. Veiem els problemes que es generen en altres llocs, i crec que estem en el moment ideal per aprofitar la gran oportunitat, de manera que això ens ajudi a fer un pas endavant per desenvolupar un turisme de tot l'any.

És hora de fer política turística d'alçada i no només en l'àmbit polític, sinó també entre els sectors econòmics. Entre tots podem ser un exemple per evitar les manifestacions i protestes contra el turisme que veiem en altres llocs.

El turisme s'ha de defensar, perquè genera economia, llocs de treball i intercanvi de valors i de cultura. El turisme, ben entès, ajuda a entendre que al món es viu d'altres maneres i ajuda a avançar. Sense el turisme, per exemple, en els anys 50 i 60 a nosaltres ens hauria costat molt més obrir-nos a la cultura d'altres països europeus. Ens permet obrir els ulls a ser més tolerants i a acceptar millor la diferència. Als municipis turístics la gent és més acollidora i això són valors.

Per què creu que una part del país s'ha quedat amb la idea que el Hard Rock és només un casino, quan en realitat el casino és una petita part del projecte?

Suposo que, en bona part, ha estat pel moment polític que hem viscut i s'ha volgut utilitzar com a arma entre partits. El complex inclou botigues, hotel, turisme de convencions i incentius, teatre, espais de concerts i ofertes de primera magnitud molt diferents del que s'ha explicat fins ara, però en política ja sabem que alguns partits agafen un element i l'estigmatitzen amb l'objectiu d'intentar fer, a base de pressió, el que no han aconseguit amb vots. És poc seriós i poc rigorós, perquè retorcen la realitat i acaben explicant coses que no són, i en aquest cas han volgut explicar que això és un casino i res més, però no és així i ells ho saben.

Hi haurà un casino dins d'un hotel, és cert, però serà un element més entre molts altres, i no és el que defineix tot el model. De la mateixa manera, ara fas un creuer i dins del vaixell hi ha un casino, o vas a Peralada o a Sant Pere de Ribes i hi ha casinos, o vas a Tarragona i hi ha un casino... i no passa res. Aquest no serà ni millor ni pitjor que els altres casinos que tenim, però, a més, no és l'element principal del projecte.

Què és el primer que recorda haver fet quan va arribar a l'alcaldia ara fa 15 anys?

El primer que vaig fer va ser començar a mirar els projectes que hi havia dins dels calaixos, avaluar la situació i començar a impulsar-los. Després va tocar plantejar els nostres propis projectes per convertir Salou en un municipi on el resident tingués una gran qualitat de vida i li agradés viure-hi.

Els projectes que hem anat executant han anat encaminats sempre a això, en pensar que les millores sempre han d'acabar beneficiant els residents. Hi haurà qui no ens reconegui aquesta feina per una qüestió política, però l'enquesta dels pobles més feliços que esmentàvem abans ho confirmava. Els municipis són feliços en funció de la qualitat de vida d'aquells que hi viuen i, a més de ser dels primers d'Espanya i de Catalunya, també som un dels pocs municipis turístics que hi apareixen, de manera que això confirma que aquest objectiu de treballar pel turisme buscant el benefici dels residents dona bons resultats.

En municipis turístics això encara és més complicat, per la pressió que exerceix el visitant sobre el resident i pel cost que tenen els serveis si només són estacionals

Per descomptat, la felicitat depèn de viure bé, i tenir aquesta percepció en un municipi que viu del turisme pot ser complicat, perquè has de pensar que aquell visitant t'aporta una riquesa, que aquesta riquesa reverteix en el teu municipi i que, gràcies a això, tu vius millor i, per tant, ets més feliç. Les persones, quan fan turisme, volen ser felices i és important que els que donen un servei també ho siguin. La clau són les mesures de governança i és determinant prendre mesures per evitar que els residents pateixin la massificació i deixin de viure bé.

El creixement del turisme pot arribar a ser insostenible?

Un creixement sense control podria ser-ho. Abans de la pandèmia ja es veia que hi havia un increment i que en poc temps hi podia haver un creixement més important. La pandèmia ho va aturar, però ara tornem a la casella de sortida. Amb aquestes previsions, si sabem que el turisme a l'estiu ja el tenim en els nivells màxims, està clar que el que hem de buscar és enfocar-nos en aquell turisme que ens pot venir en altres èpoques de l'any. Sabem que promocionar l'estiu i afegir més pressió de la que ja tenim no ens portarà res de bo. Per tant, toca fer política i establir un model que ja està definit, que exigeix esponjar molt més enllà dels mesos d'estiu. La clau és la desconcentració del flux turístic, perquè el turisme necessita que hi hagi gent, però sense saturació.

'La transformació que s'està duent a terme té com a principal objectiu millorar la qualitat de vida dels residents, perquè volem que al centre de tot hi hagi les persones'

Foto Cedida Patronat de Turisme de Salou-Rafael López-Monné

ANUNCI

Paisatges de Salou La Ruta dels Miradors

Escaneja el codi QR
i gaudeix la ruta

SALOU

www.visitsalou.eu

[visitsalouofficial](https://www.facebook.com/visitsalouofficial)

[@visitsalou](https://twitter.com/visitsalou)

[@visitsalou](https://www.instagram.com/visitsalou)

[/visitsalou](https://www.youtube.com/visitsalou)

blog.visitsalou.eu

Turisme Espanya
Plaça de Ferreries
08001 Barcelona
Tel: 91 230 91 00

Imatge: Mirador de la Platja Llarga

Ángel Juárez

Granada, 1955. Su faceta vecinal arrancó en 1980, cuando se convirtió en presidente de la Asociación de Vecinos de Riuar. Miembro fundador de la Federación de Asociaciones de Vecinos de Tarragona. Actualmente preside la Coordinadora de Entidades de Tarragona que aglutina a más de 100 asociaciones de la ciudad. En 1993 fundó la fundación de Mediterrània, Centro de Iniciativas Ecológicas, la cual se convirtió en Mare Terra Fundació Mediterrània, ONG que preside actualmente. En el año 2006, impulsó la Red Internacional de Escritores por la Tierra.

15 años sin consensos

Foto cedida

DiariTots21 celebra su 15º aniversario, al que me sumo con el deseo de compartir juntos, tantos cuantos más podamos.

Cuando nacisteis Mediterrània celebraba su 15ª edición de los Premis Ones, y hace unos pocos días lo hemos hecho en su 30ª edición. Y cómo decía aquel, “parece que fue ayer”.

Y si, a nuestra ciudad le han pasado cosas, y quizás convenga dar un repaso a lo acontecido, y entender mejor dónde estamos.

Recordemos que aquel año 2009, Tarragona fue proclamada candidata a los Juegos del Mediterráneo de 2017, que finalmente llegaron con un año de retraso. Este evento prometía ser una gran oportunidad para la ciudad, pero su organización estuvo plagada de retrasos y problemas presupuestarios. Las

instalaciones deportivas se completaron a última hora, y los beneficios económicos esperados no siempre se materializaron, generando críticas sobre la gestión y el legado real de los Juegos.

Hubo otros conflictos, olvidados ya por el paso del tiempo: un año marcado por la crisis económica, por la capitalidad de la veguería de Tarragona, por la fusión de la ya lejana Caixa Tarragona con otras cajas catalanas, que significó su desaparición. También fue el año de los expedientes de regulación, el año del centenario del Metropol y de los 10 años de Tarraco Patrimonio Mundial, cuyos proyectos de conservación a menudo se han visto entorpecidos por falta de financiación y burocracia. El impresionante patrimonio no siempre recibe el mantenimiento necesario, y el turismo cultural está lejos de haber explotado su potencial.

‘Cuando nacisteis Mediterrània celebraba su 15ª edición de los Premis Ones, y hace unos pocos días lo hemos hecho en su 30ª edición. Y cómo decía aquel, “parece que fue ayer”’

Els guardonats, a l'edició de 2022 dels Premis Ones Mediterrània. Foto cedida.

'La ciudad necesita consensos para los grandes proyectos en clave local y metropolitana, que garanticen de la manera más efectiva un futuro más próspero para todos sus residentes'

Ángel Juárez, als Premis Ones Mediterrània. Foto cedida.

La mejora de las infraestructuras, como el Corredor Mediterráneo, ha sido un tema recurrente. Sin embargo, las obras han sido lentas y los problemas de movilidad urbana, como el tráfico y la falta de zonas de aparcamiento, siguen afectando a los ciudadanos.

La gestión ambiental ha sido una preocupación constante, pero los esfuerzos han sido dispares. Aunque ha habido avances en sostenibilidad y medio ambiente, no son suficientes. La contaminación del aire y la costa siguen siendo un problema pendiente, como ese estudio epidemiológico que nadie quiere financiar, y los proyectos de sostenibilidad no siempre cuentan con el apoyo suficiente. Deberían haberse implementado políticas más agresivas para la reducción de emisiones, la gestión de residuos y la conservación de espacios naturales. La crisis climática añade una capa de urgencia que no siempre se refleja en las políticas locales.

El sector industrial, especialmente la industria química, ha sido una espada de doble filo. Si

bien proporciona empleo, también continúa planteando serios riesgos ambientales.

La falta de acceso a vivienda asequible sigue siendo un problema. Deberían haberse implementado políticas más efectivas para garantizar la construcción de viviendas accesibles y la rehabilitación de viviendas antiguas, atendiendo a las necesidades de los residentes de diferentes ingresos.

Mejorar los servicios públicos puede haber sido una prioridad para los políticos, pero la realidad nos muestra carencias en educación, sanidad y servicios sociales. Los recortes, cuyo efecto aún perdura en ciertos sectores, y la falta de inversión, generan tensiones y cuestionan el compromiso con la calidad de vida de todos los tarraconenses.

Y del procés, mejor no hablar...

La lista es larga. Tarragona ha navegado por desafíos complejos en los últimos 15 años. Las promesas de desarrollo y modernización a menudo chocan

con la realidad de la gestión pública, la financiación insuficiente y las divisiones entre los intereses económicos y sociales.

La ciudad necesita consensos para los grandes proyectos en clave local y metropolitana, que garanticen de la manera más efectiva un futuro más próspero para todos sus residentes, y poder continuar viviéndola todos juntos.

'La gestión ambiental ha sido una preocupación constante, pero los esfuerzos han sido dispares. Aunque ha habido avances en sostenibilidad y medio ambiente, no son suficientes'

Una visita a l'Escola de Natura Francolí. Foto cedida.

Jordi Sans

Alcalde dels Pallaresos

Una relació de gran proximitat

Foto Cerdida

DiariTots21 celebra 15 anys i tots i totes ens n'hem de congratular, i molt especialment els municipis petits. Puc dir que Els Pallaresos ha crescut informativament en aquests anys en bona part de la mà d'un altaveu que s'estima el nostre municipi i s'estima la comarca del Tarragonès. I aquesta estima es nota, es transmet.

DiariTots21 és present als Pallaresos, jo diria que hi és present de manera quotidiana, mostrant un periodisme tranquil, sense estridències, allunyat del sensacionalisme, seguidor del palpit diari de la ciutadania i de l'Ajuntament i respectuós amb les formes.

He descobert aquests anys que el Jaume Garcia i la Mayo Lorda són més que periodistes. Aprecien el poble, els nostres costums, ens ajuden a millorar aportant-nos idees que enriqueixen el conjunt de les activitats que fem.

Celebro de tot cor aquest aniversari. Quinze anys al món digital és una eternitat. Que l'eternitat continuï molts anys més.

Jordi Sans
Alcalde dels Pallaresos

**Feliç 15è aniversari,
DiariTots21!**

Gràcies per ser un referent a les notícies de proximitat i mantenir-nos sempre ben informats sobre el nostre municipi.

**AJUNTAMENT
ELS PALLARESOS**

elspallaresos.cat

ENTREVISTA

Pere Segura

Pere Segura és nascut a Vila-seca en 1981. Enginyer d'Obres Públiques per la UPC i enginyer de Camins, Canals i Ports per la Universitat de Cantàbria, va ser regidor de 2015 a 2019 i és alcalde de Vila-seca des de juny de 2019.

'El gran canvi de Vila-seca ha estat el Raval de la Mar i pacificar el nucli'

Foto Cedida

'La transformació del centre s'ha executat fent-lo molt més amable, pacificant-lo, foragitant els cotxes i posant en valor el seu patrimoni'

JAUME
GARCIA

L'alcalde de Vila-seca, Pere Segura, repassa en aquesta entrevista les grans fites del municipi els darrers 15 anys i els projectes actuals i de futur que té entre mans el consistori.

Si ens remuntam a 2009, què destacaria com el més important en la gestió municipal?

El 2009, el desplegament del Pla General estava en marxa, l'eixamplament de la trama urbana estava enllestida, però com a canvi rellevant va ser sens dubte fer realitat del somni de construir el Raval de la Mar.

Que uneix Vila-seca i La Pineda i canvia la connexió entre els dos nuclis

Canvien les connexions, les dinàmiques i les interrelacions. Recordo que abans que aparegués DiariTots21 i no estés fet el Raval de la Mar, la gent de Vila-seca anava a caminar a l'avinguda Pere Molas, seguint cap a la plaça d'Europa. La Pineda tenia una connectivitat més complicada, per començar perquè era un únic vial, amb un coll d'ampolla que passava per sota del ferrocarril, amb un trànsit mixte entre passatgers turistes i vehicles pesants de la indústria química i

era molt difícil anar-hi en bicicleta.

Això ha canviat completament, amb l'afegit del gran pulmó verd que és la Torre d'en Dolça, l'ermita, els itineraris del Raval de la Mar, la separació del vial de mercaderies perilloses de la indústria química, i a més, avui en dia La Pineda i Vila-seca són com un únic municipi. La gent ja no passeja per l'avinguda Pere Molas, el transport públic és gratuït, va a la platja de La Pineda a fer una cervesa i la gent de La Pineda puja a Vila-seca. En definitiva, es tracta d'un gran canvi.

El centre històric també ha canviat molt, fent fora els vehicles

Absolutament. La transformació del centre s'ha executat fent-lo molt més amable, pacificant-lo, foragitant els cotxes i posant en valor el seu patrimoni. Potser serien aquestes les actuacions més importants que hem executat: el Raval de la Mar i la pacificació del centre.

Foto Cedida

Què destacaria com a equipaments públics?

El centre mèdic assistencial, ja que vam passar d'un espai mèdic que s'havia ampliat feia poc, però que havia quedat petit, a un d'altres prestacions, que millora el servei sanitari. Per nosaltres era un equipament vital.

Observem que Vila-seca ha anat creixent armònicament, sense urbanitzacions escampades pel terme

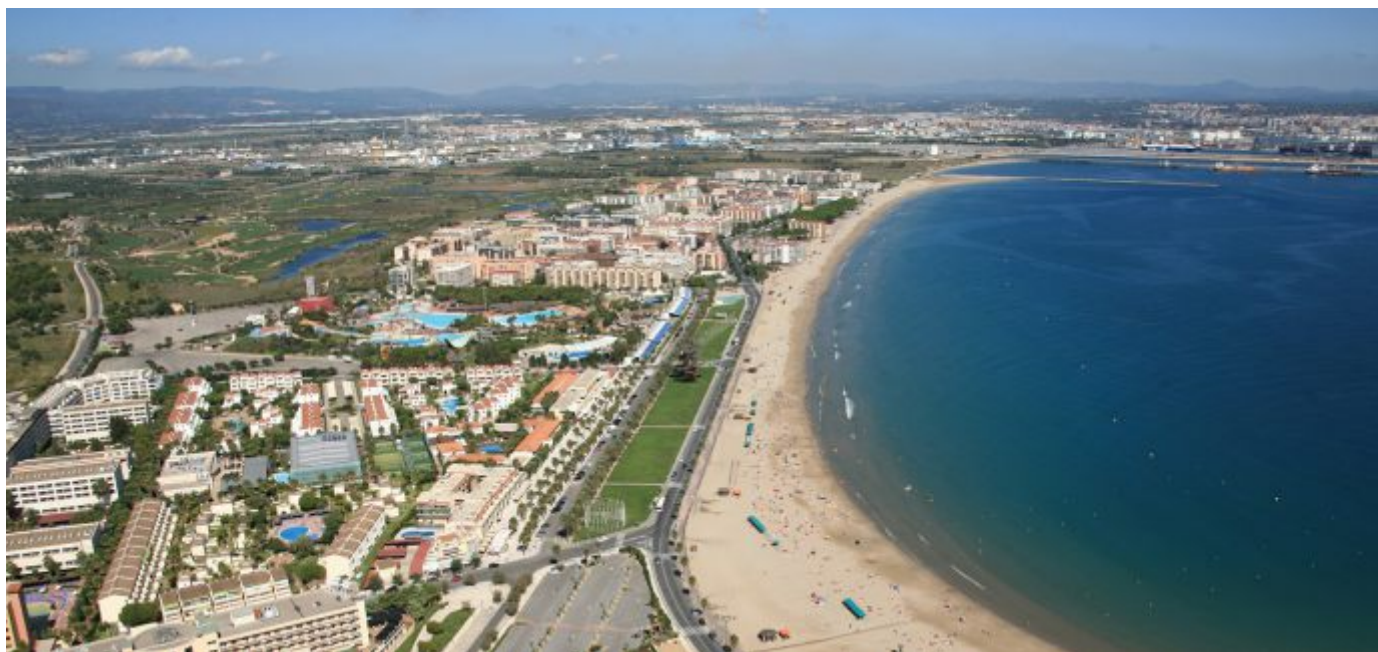
El gran èxit del planejament del 1993 és que pràcticament s'ha assolit el 90% del planejament i com a fruit d'això hem aconseguit relligar el nucli urbà. Recordo una Vila-seca que tenia diferents focus urbans, separats de la pròpia ciutat, com per exemple el cas del barri de les Parcel·les, que

era a l'altra costat de l'N-340. Avui ni són percebuts. Les ciutats compactes, amb zones verdes, poden tenir un habitatge de qualitat i a més és un model sostenible per l'Ajuntament. Si els xalets haguessin de pagar l'IBI real, ningú se'n compraria cap.

És propi de Vila-seca la presència de moltes zones verdes. Nosaltres som molt exigents quant amb els projectes, que demanem que estiguin molt ben integrats. Som molt sensibles al fet que tot el que es faci tingui una bona integració paisatgística, ambiental, urbana, amb espais agradables, i Vila-seca ha crescut així. I en el nou pla general preveiem reformes urbanes interiors, millorant els carrers.

Imatge del Centre de Salut . Foto cedida.

Una vista de la platja de La Pineda, l'enton de la qual canviarà substancialment. Foto cedida.

Parlem de La Pineda i dels canvis que ha viscut

He tingut la sort que he pogut recollir un projecte carregat de sentit comú i amb un horitzó molt clar. El que faig ara és donar un nou impuls. Quan parlem de La Pineda i de la seva desurbanització, això no ve de nou. El Pla General ja va generar una voluntat de desurbanitzar gran part del litoral en aquell moment, i la zona del nou passeig és així gràcies a que es va dissenyar d'aquesta manera. La política municipal de compra i expropiació que vam fer de moltes activitats de primera línia de mar, com els càmpings, ve del Pla General. Ara bé, reconec que no va ser un tema fàcil.

Ara aborden una nova fase del passeig i la platja

El que fem és redoblar l'aposta. Amb un horitzó de canvi climàtic i de pujada del nivell

del mar encara té més sentit. El nou passeig marítim es basarà en la renaturalització de la platja. Hem adjudicat un projecte de recuperació de dunes i de creació de refugis climàtics per valors de mig milió d'euros. Preveiem tenir un contradic dels Prats amb un ús cívic i social integrat en una Xarxa Natura, que recupera espais naturals i humits en gairebé 40 hectàrees. Posem valor al turisme ambiental, que és respectuós i li dona valor al nostre patrimoni cultural i natural. I ho fem de la mà de molts actors.

Un turisme més amable i que protegeix el medi ambient

El turisme de sol i platja no és dolent per sí, el que hem de reenforçar són els objectius. Volem un turisme massiu a l'estiu? Volem que es comporti com una indústria amb tots els ells i ells, que generi ocupabilitat els 12 mesos de l'any, que generi llocs de treball estables?

Hem de ser capaços de ser una zona atractiva, no tan pel volum sinó per disposar d'una oferta cultural i de valor els 12 mesos de l'any. I això passa no només per posar en valor la platja, sinó una determinada gastronomia, uns equipaments culturals que permetin aquestes escapades. Avui en dia és molt difícil que la gent agafi vacances tres setmanes. Només es fa en viatges de llarga distància.

I teniu projectes com la Xarxa Natura 2000, Aquòpolis,...

A l'hivern és quan més es podrà visitar la Xarxa Natura, o el centre experiencial que estem impulsant amb el Port de Tarragona, una zona immersiva que posarà en valor la història. I Aquòpolis és un projecte fonamental, un eix vertebrador. Passem d'un model de turisme de tres mesos a un que generi activitat nou o deu mesos a l'any.

VILA-SECA

En equipaments culturals han fet un salt enorme, començant per l'Auditori, però els darrers anys heu tirat endavant les grans apostes amb el Castell i el Celler al capdavant, que us situen jugant una altra lliga. L'objectiu era crear un pulmó cultural al sud de Catalunya? L'objectiu no era tant aquest, però com a efecte secundari és el que ha passat.

És el que veiem des de fora

Som una ciutat petita, però volem tenir ànima i oferir activitats, tenir capacitat de generar un teixit d'oci i cultural. I si això va lligat a la recuperació del patrimoni històric, molt millor. Tenim una base històrica molt unida a la música a través del cant coral i del Conservatori, amb l'Auditori com a referent, estem posant en valor un celler noucentista que no tenia ús, l'hem comprat i li hem donat una visió multidisciplinar. La ciutadania ha de tenir oferta cultural els caps de setmana. No competim amb ningú. N'estem molt orgullosos de poder disposar d'aquests equipaments.

El Castell de Vila-seca, un altre punt neuràlgic de l'activitat cultural. Foto cedida.

El Cellar, nou equipament cultural situat al costat del Castell. Foto cedida.

'Hem estat molts anys invertint en cultura i ara vindrà la inversió destacada en esports'

Han creat també una línia d'autobusos urbans entre els tres nuclis. Com valora el seu resultat?

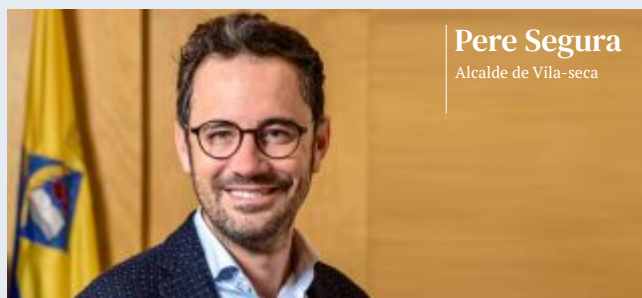
És un projecte que ve del mandat anterior i pretén que siguem una única ciutat on tothom tingui les mateixes oportunitats independentment del nucli on visquin. És gratuït per als residents i s'ampliarà en el futur. N'estem molt orgullosos perquè el seu creixement ha estat exponencial: hem passat dels 30.000 usuaris del primer any als 190.000 en què està arribant en determinades èpoques de l'any. Hem reduït la petjada de carboni, hem provocat una interrelació de ciutadans i és cabdal el fet que suposa una igualtat d'oportunitats.

En equipaments esportius tenen reptes molt destacats, com el de la reforma de l'Estadi municipal. Què es busca?

Fins ara havíem projectat espais esportius acotats, integrats en l'àmbit urbà, però ens fa falta un gran equipament esportiu que doni sortida a esports com l'atletisme, el futbol i els esports de raqueta. Adaptarem l'Estadi Municipal al segle XXI i ens donarà joc a oferir serveis als nens i nenes de Vila-seca en la pràctica esportiva. En ajudarà a projectar per tal de poder tenir esdeveniments esportius de primer nivell. Serà un complement de la infraestructura

turística. Quan parlem de desestacionalització turística, l'esport juga un paper molt important, i el futbol, l'atletisme i el bàsquet mouen masses. També millorarem les pistes de bàsquet a La Pineda. Pràcticament tindrem tres camps de futbol i una pista d'atletisme. Això ens permetrà captar famílies que vindran per esdeveniments esportius. Resumint, hem estat molts anys invertint en cultura i ara vindrà la inversió destacada en esports, com ha estat la Torre d'en Dolça, amb la creació de diferents circuits on hi poden anar les famílies amb la canalla.

'Podrem anar en ferrocarril a Barcelona en 30 minuts i això serà un abans i un després'

Pere Segura
Alcalde de Vila-seca

Aquest any 2024 el Diari Digital TOTS21 està d'aniversari; compleix 15 anys. Conegut des dels seus inicis sota la capçalera de Tarragona21, la seva gran i àmplia tasca informativa l'ha convertit en un referent de la comunicació digital al Camp de Tarragona.

Són 15 anys de bona salut d'aquest mitjà de comunicació digital que ens ha ofert minut rere minut notícies d'actualitat i informació propera, molt propera i que ara identifiquem com a producte informatiu Km.0.

Són 15 anys de caminar plegats, de presència constant en molts dels diversos actes programats en aquest territori i amb cura molt especial sobre tot el que ha tingut lloc al municipi de Vila-seca. I és que de fet, quan els projectes s'inicien amb interès i la tasca diària està ben feta, l'èxit està assegurat. Ara bé, és indubtable però que aquest èxit ve de la mà del treball constant i pacient dels professionals que cuinen diàriament el DiariTots21.

De puntetes, amb discreció, però sempre amb presència regular i sense distinció a tots i cadascun dels pobles i municipis del Camp de Tarragona, els professionals d'aquesta publicació han estat també els protagonistes d'una trajectòria que els ha permès respirar amb satisfacció i sentir-se ben cofois de la feina ben feta.

Avui, Vila-seca ja és ciutat i el DiariTots21 ha estat, sens dubte, testimoni durant els darrers 15 anys de la gran transformació del nostre municipi. La vitalitat i riquesa informativa que tenen totes les entitats de Vila-seca, des de la Pineda fins a la Plana, ha ajudat també a fer créixer aquesta publicació.

Enhorabona pel vostre treball, gràcies per la confiança dipositada en Vila-seca i moltes felicitats per aquest trajecte informatiu.

Pere Segura Xatruch
Alcalde de Vila-seca

La inversió esportiva està lligada a la desestacionalitat turística. Foto cedida.

Vila-seca és punt neuràlgic en infraestructures i en la relació entre les indústries químiques, turística i logística

Això té a veure amb la centralitat de Vila-seca i les oportunitats que genera. Hem de saber-ho aprofitar. Som nus tramviari i serem un nus ferroviari, que generarà oportunitats en comunicació, com l'estació Vila-seca-Aeroport: podrem anar a Barcelona en 30 minuts i això serà un abans i un després.

Hi ha força viatgers que des de Vila-seca van a Barcelona cada dia?

Sí, hi ha força passatgers a l'estació de Vila-seca que hi van. S'està treballant en la remodelació de la mateixa, adaptant-la a les noves necessitats. La línia de costa ha desaparegut i som l'estació referent.

Com es troba la tramitació per la seva millora?

Tenim fet l'avantprojecte i estem a l'espera d'arribar a un acord amb la Generalitat i el Ministeri per veure qui paga cada obra. El projecte és ambiciós.

Com veu el futur tramvia i les dificultats que estan apareixent des del territori?

Em sembla sorprenent. Ens tirem pedres a la nostra teulada. El tramvia és un mitjà de transport modern, que es troba a les ciutats més importants del món i li confereix prestigi i elegància. Fins i tot passa per davant de les catedrals, com a Vitòria o Bordeus. I dona sortida a una mobilitat que està molt compromesa a l'àmbit de la costa. Jo crec que s'arribarà a una entesa i es farà.

Com veu la constitució de l'Àrea Metropolitana del Camp de Tarragona?

La iniciativa s'escau, però és complexa.

Per què?

Si ja tenim problemes amb el tramvia, quan és un tema que hauria de ser senzill, aleshores, quan abordem temes més delicats, què passarà? Sempre dic que aquestes coses s'han de fer a poc a poc i començar pels temes on hi ha consens. Quan entres en detall, cadascú té els seus objectius. Poso un exemple: si vingués una seu d'una entitat financera, no creus que els ajuntaments competirien per rebre-la?

Totalment. Però crear l'Àrea Metropolitana no vol dir que anem tots de la mà en tot

Per tant, si volem que tingui èxit hem de començar pels temes que tenim més clars. Residus, energia, gestió dels tanatoris,... Que ara es porti des de la Diputació és temporal. Jo crec que s'haurà de crear una institució, amb gent que empenyi. I proposaria els temes a abordar. La mobilitat és complicada, passa per una fusió de les dues empreses de transports de Tarragona i Reus. Això ja és complicat. Has d'entrar a un nivell de detall important. Suma-li que incorpores altres municipis i suma-li que t'has de coordinar amb l'entitat metropolitana del transport per la renovació de les concessions dels autobusos de l'any 2028. Això ja requereix gent i estructura. Si l'àrea metropolitana assoleix aquest objectiu ja serà un gran èxit. Cal centrar els esforços.

DIARI

Vila-seca felicita el **TOIS21** en el seu **15è** aniversari

*A Vila-seca, seguim construint
ponts de **comunicació***

Ajuntament de Vila-seca

Constantí

Al llarg d'aquests últims 15 anys, Constantí ha viscut un procés de transformació molt important en diversos àmbits...

La població ha viscut 15 anys de plena transformació

...Aquesta evolució s'ha vist projectada en múltiples actuacions i en una acció de govern basada en l'urbanisme, la via pública, la cultura, la formació, la inversió i el servei i l'atenció a les persones com a eixos principals.

Imatge de la investidura d'Oscar Sánchez com a alcalde de Constantí el juny de 2023. Foto Cedita.

Transformació i millora als carrers i la via urbana

La millora urbana, la renovació i l'actualització de Constantí s'ha basat en dos àmbits d'actuació fonamentals: garantir l'accessibilitat en el nucli urbà, vies i espais públics; i millorar els desplaçaments pels carrers i places, per fer la vida més fàcil a la ciutadania. Durant els últims anys s'ha apostat per la renovació i millora de quatre dels carrers principals del nucli urbà, que degut al seu

avançat estat de deteriorament requerien una profunda actuació de renovació: el carrer Barcelona, l'Avinguda 11 de Setembre, el carrer Sant Pere i, finalment, el carrer Major, la principal via d'accés al municipi.

A més, la profunda transformació del nucli urbà s'ha centrat en la renovació d'una llarga llista de carrers i places: Plaça de les Escoles Velles, carrer Pallaresos, Plaça del Castell, carrer dels Horts, Raval de Sant Cristòfol, carrer

Serapi, carrer Serafí Pitarra, carrer Joan Maragall, carrer Jaume I, carrer Falset, carrer Joan Maragall, Plaça Juan Ramon Jiménez i Plaça Federico García Lorca, entre d'altres. A més, durant els últims anys s'ha completat la renovació integral de la xarxa d'aigua potable al Grup Centcelles.

A banda de les grans obres i inversions, s'han fet de manera periòdica petites intervencions de reparació i millora a la via urbana.

Durant els últims anys s'ha apostat per la renovació i millora de quatre dels carrers principals del nucli urbà

Abans i després. En aquestes dues imatges s'observa com ha canviat el carrer Major, una de les grans obres realitzades per l'Ajuntament per solucionar les grans carències existents a la via pública. Fotos cedides.

Vista de la rotonda del polígon de Constantí. Foto cedida.

El Polígon Industrial, un motor de creixement econòmic

El Polígon Industrial de Constantí s'ha confirmat com el gran referent del sector de la logística al Camp de Tarragona i és un dels polígons més importants de Catalunya. Compta amb una superfície de 300 hectàrees i prop de 300 empreses que facturen més de 400 milions d'euros i donen feina a 3.600 persones. En aquests

últims anys, en col·laboració amb la Cambra de Comerç de Tarragona, s'ha treballat per impulsar aquesta estratègica infraestructura de promoció empresarial i econòmica. D'aquesta manera, hem vist com s'han instal·lat grans empreses, com és el cas d'Amazon o LIDL, que han permès la creació de nous llocs de treball. Una de les grans apostes de l'Ajuntament de Constantí ha estat la millora dels accessos al

polígon i la reducció de la sinistralitat, amb la construcció d'una nova rotonda. També es preveu la construcció d'una rotonda sud, a la carretera de Reus, perquè l'accés al polígon sigui més segur.

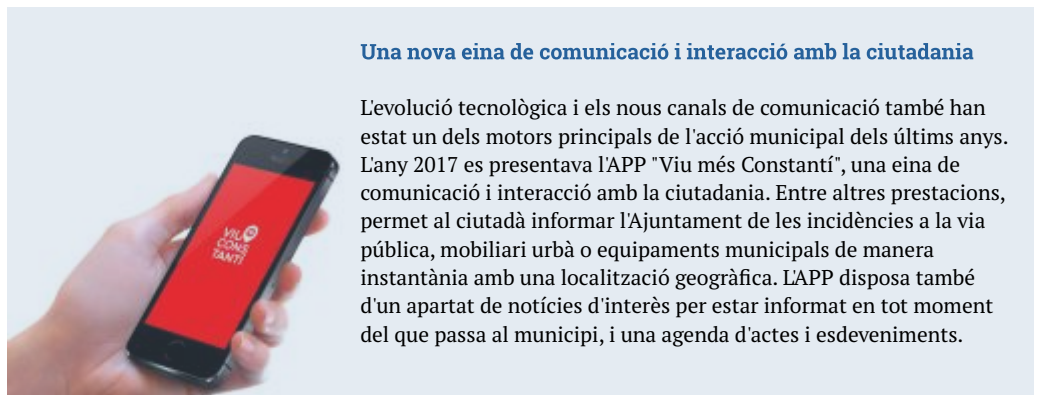
L'altra gran aposta ha estat l'estalvi energètic amb la introducció de l'energia LED en l'enllumenat del polígon. També cal destacar la instal·lació d'un

parc fotovoltaic de 17,5 hectàrees. En el marc de la sostenibilitat, es preveu la creació d'una comunitat energètica aprofitant els sostres de les naus logístiques, en un projecte que podria ser una realitat l'any 2026. Un altre dels projectes que es contemplen és la creació d'un centre de referència per donar servei i assessorament a les empreses del polígon.

Cursos de Formació i aposta pel Comerç Local

Paral·lelament, des l'Oficina Municipal de Treball s'han impulsat nombrosos cursos de formació atenent a la demanda i les necessitats de les empreses del territori i s'han implementat ajuts a la contractació d'aturats del municipi i la creació de noves empreses. L'Ajuntament ha posat en marxa els Plans d'Ocupació locals, que han permès la contractació de persones aturades empadronades al municipi.

D'altra banda, l'aposta pel comerç local i de proximitat també ha estat una de les accions principals en matèria de promoció econòmica. Des de la creació de la Unió de Botiguers de Constantí, s'han impulsat nombroses campanyes de promoció i col·laboració conjunta amb els comerços i establiments locals.

Una nova eina de comunicació i interacció amb la ciutadania

L'evolució tecnològica i els nous canals de comunicació també han estat un dels motors principals de l'acció municipal dels últims anys. L'any 2017 es presentava l'APP "Viu més Constantí", una eina de comunicació i interacció amb la ciutadania. Entre altres prestacions, permet al ciutadà informar l'Ajuntament de les incidències a la via pública, mobiliari urbà o equipaments municipals de manera instantània amb una localització geogràfica. L'APP disposa també d'un apartat de notícies d'interès per estar informat en tot moment del que passa al municipi, i una agenda d'actes i esdeveniments.

Garantir la convivència ciutadana ha estat un altre dels principals eixos de l'acció municipal dels darrers anys

Millorar la seguretat i la convivència ciutadana

Garantir la convivència ciutadana ha estat un altre dels principals eixos de l'acció municipal dels darrers anys. L'any 2022, l'Ajuntament de Constantí va aprovar una nova normativa de convivència ciutadana, que ha permès actualitzar l'anterior ordenança, introduint nous preceptes que s'adaptin als nous temps i les circumstàncies actuals

per garantir la convivència, el civisme i l'ús de la via pública com un espai comú.

L'objectiu d'aquesta ordenança de convivència ciutadana és formatiu i preventiu. En aquest sentit, des de la Policia Local s'han fet diverses xerrades informatives a les escoles, entitats i associacions del municipi. A més, també s'han fomentat les campanyes de comunicació enfocades al civisme i al compliment d'aquestes ordenances.

Creixement i dinamització de l'activitat cultural

En l'apartat cultural, Constantí ha viscut uns anys d'impuls i creixement de l'activitat, que s'ha combinat amb una àmplia dinamització del teixit associatiu. A banda de seguir programant i organitzant activitats lúdiques, festives i de lleure, el municipi ha posat en valor la seva cultura i el seu patrimoni. D'aquesta manera,

mantenint els cicles d'activitats periòdics, com els actes de Nadal, el "Fes Cultura, Fes Salut" o "Fem Estiu, Fem Constantí", s'ha apostat per una agenda cultural que programa activitats al llarg de tot l'any, amb un paper fonamental de les entitats i associacions del municipi, algunes d'elles històriques i ja consolidades, i d'altres que han aparegut amb força durant els últims anys.

El municipi ha consolidat

esdeveniments de primer nivell al territori com els Premis Literaris i ha posat en valor els elements del patrimoni històric com el Conjunt Monumental de Centcelles, situant-lo com a eix vertebrador de propostes com el Cicle de Concerts a Centcelles, el Premi Centcelles de Composició Musical o aquest darrer any, el Premi Centcelles de Patrimoni Artístic de Pintura.

Les tradicions i la cultura popular també han experimentat

un procés de renovació i creixement amb la consolidació del seguici popular, que ha esdevingut un dels símbols més característics de la Festa Major i el folklore de la vila. En els últims anys, a més, s'han anat incorporant nous elements a aquest seguici. A més, s'ha potenciat les arrels i les tradicions amb celebracions com els Tres Tombs, l'Aplec de la Sardana o la Trobada de Puntaires.

Constantí disposa de nombroses entitats. Foto cedida.

Constantí organitza nombroses caminades populars al llarg de l'any. Foto cedida.

L'alcalde a l'avinguda 11 de setembre, millorada els darrers anys. Foto cedida.

En l'apartat cultural, Constantí ha viscut uns anys d'impuls i creixement de l'activitat

Inversió pública

Com a exemple del model de transformació que ha viscut Constantí durant aquests últims anys, cal destacar la important evolució pel que fa a la inversió pública al municipi. Els anys 2022 i 2023 han suposat una xifra rècord històrica, superant els 2 MEUR d'inversió pública per part de l'Ajuntament. En l'apartat de les grans inversions cal destacar el punt d'inflexió que va suposar

en la política municipal l'aprovació, per unanimitat de tots els grups municipals, d'un gran pla d'inversions de més de 7 MEUR per al període 2021-2024, destinat a millorar la qualitat de vida i els serveis que es presten a la ciutadania i amb actuacions que a nivell d'equipaments contemplen, per exemple, la nova sala de vetlles, el nou Centre Cultural-Teatre i la nova piscina coberta-zona esportiva.

Imatge nocturna d'una de les entrades a Constantí. Foto cedida.

Óscar Sánchez

Alcalde de Constantí

Un referent de la informació local

Foto Cedida

L'arribada del món digital i de les xarxes socials han modificat la nostra manera de relacionar-nos amb el món. Vivim en una societat altament connectada en la que, a dia d'avui, pràcticament ho podem saber tot de tothom. És una veritat com un temple que qualsevol de nosaltres pot crear i difondre contingut, raó per la qual és important disposar de mitjans rigorosos i creïbles que ens permetin discriminar les notícies falses que ens bombardegen sovint. Conèixer la realitat que ens envolta obre les portes a una societat més lliure, més justa i molt més democràtica, però cal conèixer-la des de mitjans que no siguin excloents i que tinguin com a pilars fonamentals la veracitat, la imparcialitat i l'objectivitat. Cal que lluitem contra la desinformació per aconseguir contrarestar aquell material poc fiable.

Per això, és un gran honor poder felicitar els quinze primers anys de DiariTots21, un mitjà de comunicació que es defineix com a multimèdia, independent i plural. Un mitjà de comunicació digital que, poc a poc i a través de les xarxes socials, s'ha anat convertint en un referent d'informació immediata a nivell local. És un motiu de satisfacció poder comprovar com s'ha consolidat reflectint en les seves constants notícies el dia a dia i quasi el minut a minut del nostre territori, apropant-nos a l'actualitat quotidiana més propera i essent un element de cohesió del Camp de Tarragona, fent seguiment del que passa tant a les ciutats més importants com als municipis més petits.

En el món tecnològic, parlar de quinze anys és parlar de tota una vida, tenint en compte que, si mirem enrere, la quantitat d'innovació i funcionalitats actuals no tenen res a veure amb les d'aleshores. Només amb professionalitat, rigor i una feina ben feta s'aconsegueix arribar a aquesta fita. Per això, us encoratgem a seguir endavant amb la vostra tasca, que ha esdevingut vital perquè la societat siguem capaços de construir pensament i criteri, obrint espais de reflexió, creant sentit de pertinença al territori i essent punt de participació i debat de la realitat que vivim.

Moltes felicitats i per molts anys més!

Óscar Sánchez
Alcalde de Constantí

Ajuntament de Constantí
felicita al DiariTots21
en el seu 15è aniversari

La Canonja

La Canonja ha viscut un canvi substancial aquests darrers 15 anys, amb més serveis públics municipals i equipaments que donen resposta a la ciutadania

La transformació d'un poble

Durant aquest període de temps han passat moltes coses i el municipi ha anat canviant d'aspecte i s'ha transformat en un poble modern, de progrés, amb serveis de qualitat i nous equipaments adaptats a les necessitats actuals. En aquest espai recollim els principals canvis que s'han produït i els fets que marcaran la història de la Canonja.

Reforma, ampliació i remodelació de la Casa de la Vila: Va ser construïda l'any 1883 i únicament havia estat parcialment remodelada en el seu interior l'any 1984. Amb aquesta obra, l'edifici es va ampliar i adaptar a les necessitats d'aquell moment.

Obres d'ampliació i millora del Castell de Masricart: On s'ubica un nou accés des del Carrer Masricart i es dota l'edifici d'un ascensor per fer accessibles les dependències de tot el Castell a persones amb mobilitat reduïda.

Nou Consultori Mèdic: Després de moltes reivindicacions perquè el consultori mèdic de l'Avinguda Carrasco i Formiguera es quedava petit i no donava respostes a les necessitats de la població, l'any 2019 el nou consultori va obrir les portes a l'Avinguda Tarragona.

Espais naturals d'esbarjo i esport: L'Anella Verda és una de les propostes guanyadores dels Pressupostos Participatius. És un recorregut de 7 km per caminar, córrer o anar en bicicleta.

Imatge del Castell de Masricart. Foto cedida.

El municipi ha anat canviant d'aspecte i s'ha transformat en un poble modern, de progrés, amb serveis de qualitat i nous equipaments adaptats a les necessitats actuals

L'any 2014 es va inaugurar un dels millors skate parks de Catalunya. Foto cedida.

Foment de l'esport: L'any 2014 s'inaugura l'Skate Park, una de les millors instal·lacions per a la pràctica d'aquest esport a Catalunya. L'any 2015 es planteja l'ampliació del gimnàs del Poliesportiu Josep Canadell i Veciana, la construcció de dos nous vestidors i una sala polivalent al soterrani. Des de l'any 2018, la Canonja compta amb tres estructures per fer escalada en diversos punts del poble.

Camp de futbol: La principal reforma que s'ha fet al llarg d'aquest període ha estat, l'any 2019, la substitució de la gespa artificial després de 12 anys instal·lada. En el mateix any també es van substituir les lluminàries del camp d'esports per tecnologia led i es va construir una gran marquesina damunt de la plataforma dels vestidors i del bar. Actualment s'està treballant en l'ampliació del camp de futbol, amb un nou camp de futbol 11 i més vestidors.

LA CANONJA

La recuperació d'un equipament cultural:

L'any 2017, l'Ajuntament de la Canonja signa un acord amb l'Orfeó Canongí per recuperar i reformar aquest equipament cultural i transformar-lo en una instal·lació moderna i de dimensions suficients per donar resposta a la necessitat cultural i recreativa del poble. El Teatre Municipal Orfeó Canongí es va inaugurar el 21 de gener de 2023.

Edifici Polivalent Canongí: L'any 2021 es va inaugurar l'edifici polivalent canongí Època, a la Rambla 15 d'abril. Actualment s'està treballant en la urbanització de la Rambla 15 d'abril, carrer Sant Isidre i Verge de les Neus.

Centre d'Interpretació del Jaciment Arqueològic de la Boella (Espai Mammuthus):

L'any 2006 es descobreixen restes de dents i defenses de mamut en el Barranc de la Boella, fet que va propiciar la compra del Mas de l'Hort de l'Abeurador per ubicar-hi el Centre d'Interpretació i totes les peces que s'anaven trobant en les diferents campanyes d'excavació arqueològica. Després de les obres de reforma i ampliació del mas i d'una inversió de 5 milions d'euros, l'espai Mammuthus és a prop d'obrir les seves portes al públic.

Plaça Catalunya i Plaça Europa: La reforma de la plaça Europa ja està finalitzada i actualment s'està treballant en la remodelació de la Plaça Catalunya per completar tot el projecte connectant les dues places amb accés a la zona verda del camp.

Una de las grans obres ha estat la recuperació de l'edifici de l'Orfeó Canongí. Foto cedida.

L'any 2017, l'Ajuntament de la Canonja signa un acord amb l'Orfeó Canongí per recuperar i reformar aquest equipament cultural i transformar-lo en una instal·lació moderna i de dimensions suficients per donar resposta a la necessitat cultural i recreativa del poble

El Mas de l'Hort de l'Abeurador, futur Centre d'Interpretació del Jaciment Arqueològic de la Boella. Foto cedida.

Guàrdia Municipal pròpia

Foto Cedida

Actualment hem arribat als 10 agents de la Guàrdia Municipal i pràcticament es cobreixen tots els dies de la setmana i totes les hores

L'1 de maig de 2013 es va produir el relleu de la Guàrdia Urbana de Tarragona per la Guàrdia Municipal de la Canonja, que assumia des d'aquell moment les competències en matèria de trànsit, control d'ordenances així com la col·laboració amb el cos de Mossos d'Esquadra en temes de seguretat ciutadana. En una primera fase es produí un desplegament de 5 agents, més el seu responsable, el cap de seguretat, i posteriorment s'incorporarien tres agents més, que completarien la plantilla. Actualment hem arribat als 10 agents i pràcticament es cobreixen tots els dies de la setmana i totes les hores.

Pel que respecta a les competències de la Guàrdia Municipal, aquestes inclouen el control de les ordenances municipals, així com el control d'obres, llicències, medi ambient, etc. Pel que respecta al trànsit, el nou cos vetllarà pel compliment de les normatives i les seves competències són gairebé del 100%, a excepció dels il·lícits penals, que serien competència del cos de Mossos d'Esquadra, els quals també estan facultats per denunciar qualsevol infracció de trànsit dins el nostre casc urbà.

Roc Muñoz

Alcalde de la Canonja

Feliços 15 anys!

En nom de l'Ajuntament de la Canonja i de tots els que apreciem la informació de qualitat i el compromís amb la veritat, volem felicitar el DiariTots21 pels seus quinze anys de trajectòria. Durant tot aquest temps, heu estat un far d'integritat, professionalisme i dedicació, oferint notícies precises i contingut valuós a tots els vostres lectors.

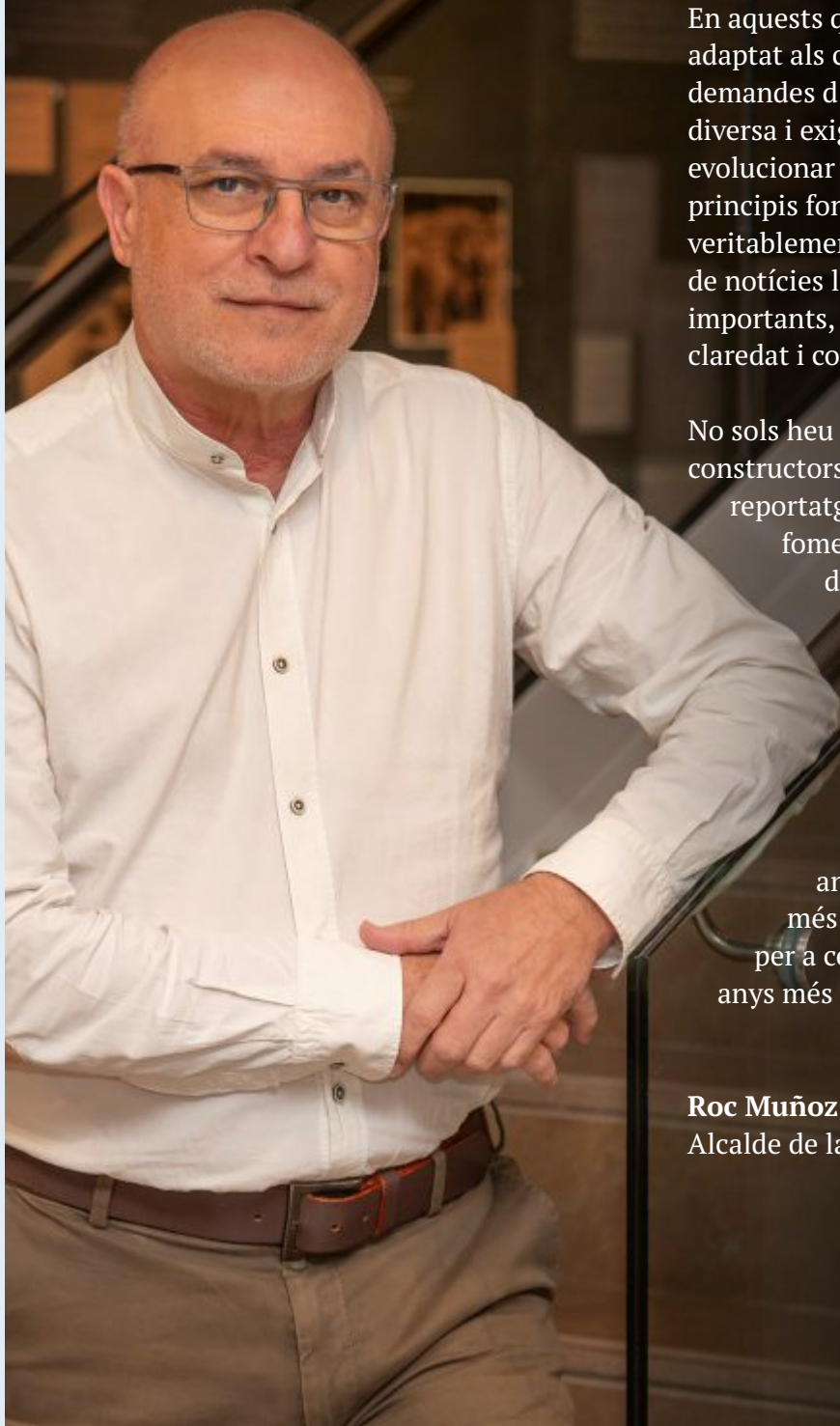
El vostre esforç i la vostra passió pel periodisme no sols han informat, sinó també inspirat i educat a milers de persones. Gràcies per ser un referent en el panorama mediàtic, per la vostra innovació constant i per mantenir-nos sempre al corrent dels esdeveniments més rellevants.

En aquests quinze anys, hem vist com us heu adaptat als canvis tecnològics i a les demandes d'una audiència cada vegada més diversa i exigent. La vostra capacitat per a evolucionar i créixer sense perdre de vista els principis fonamentals del bon periodisme és veritablement admirable. Des de la cobertura de notícies locals fins als esdeveniments més importants, sempre heu estat aquí, aportant claredat i context.

No sols heu estat informadors, sinó també constructors d'una comunitat. Els vostres reportatges, articles i anàlisis han fomentat el debat constructiu, i han donat veu als quals sovint no la tenen.

Esperem que continueu collint èxits i superant desafiaments, i que el vostre futur estigui ple de molts més assoliments i celebracions. Que els pròxims anys portin encara més innovacions, més històries inspiradores i més raons per a celebrar. Enhorabona i per molts anys més d'èxits!

Roc Muñoz
Alcalde de la Canonja

ANUNCI

The advertisement is split into two horizontal panels. The top panel shows a rhinoceros enclosure with two rhinos facing each other. The bottom panel shows a display case containing two large mammoth tusks. The text 'DIARI TOTS21' is prominently displayed in the center, with 'Enhorabona, i per molts anys més d'història!' written below it.

DIARI
TOTS21

Enhorabona,
i per molts anys més d'història!

LaCANONJA
redescobreix-la

www.lacanonja.cat

Josep Maria Cruset Domènech

Diputat i portaveu adjunt del grup parlamentari de Junts per Catalunya al Congrés.

El canvi al capdavant de les administracions: de manar a il·lusionar

La manera de fer política i d'actuar de les institucions públiques ha experimentat canvis en profunditat que s'han anat consolidant en els darrers anys. El model actual contrasta radicalment amb el dels anys vuitanta i noranta del segle passat. Llavors, fruit de la recuperació dels ajuntaments democràtics i de la Generalitat de Catalunya, es va incorporar a les institucions molta gent nova, en bona part provinent de la lluita antifranquista i, per tant, molt compromesa i en molts casos molt preparada, però sense experiència en gestió pública.

Foto Cedida

Nascut a Riudoms el 1975, Josep Maria Cruset Domènech és llicenciat en Enginyeria Química per l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Química de la Universitat Rovira Virgili (ETSEQ-URV), i Màster en Administració i Direcció d'Empreses a la mateixa URV. Fou alcalde de Riudoms entre 2007 i 2018, diputat a la Diputació de Tarragona des de 2009, assumint la vicepresidència primera entre els anys 2011 i 2018, a més de la responsabilitat del Servei d'Assistència Municipal. L'any 2018 va ser nomenat president del Port de Tarragona exercint el càrrec fins el novembre del 2022. Des de l'any 2023 és diputat al Congrés dels Diputats.

En aquells temps van anar emergint nous lideratges polítics, dels quals la ciutadania demandava que fossin líders forts, unipersonals, impulsius, i que donessin ràpida resposta a les necessitats dels seus municipis i del territori. Dirigents polítics que sovint eren àmpliament aplaudits pels seus ciutadans quan manaven amb contundència desmesurada o adoptaven decisions en benefici dels seus municipis o territoris, fonamentant-se només en la seva opinió personal.

En els meus 11 anys d'alcalde de Riudoms vaig poder impulsar aquesta nova manera de fer política al meu poble i adonar-me com aquesta era àmpliament acollida pels veïns, implicant-se ells mateixos en el projecte il·lusiónant de municipi

Eren també els anys dels grans projectes aprofitant que arreu estava tot per fer. Van ser els anys de l'arribada als municipis dels serveis bàsics de qualitat, de la musculació dels ajuntaments i les administracions supramunicipals i de la gran ordenació urbanística de cada poble i ciutat. Anys en què la il·lusió d'una democràcia acabada d'estrenar es canalitzava en grans millores en tot allò conegut com a societat del benestar.

Aleshores, aquesta manera de fer era clarament premiada a les urnes, un senyal inequívoc que era el que la gent reclamava i volia fins ben bé a començaments dels anys 2000.

Amb el canvi de segle, però, es va produir un canvi de paradigma. A poc a poc els ciutadans ja no es conformaven amb el fet que els polítics i les administracions públiques fessin i manessin molta feina. Això se suposava que anava ja amb la responsabilitat d'encapçalar un organisme públic. Els ciutadans vam començar a demanar primer, i exigir després, sentir-nos part de les decisions i il·lusiónar-nos en els projectes més enllà de votar un cop cada uns quants anys.

I parlant en clau territorial del Camp de Tarragona, en aquests darrers 15 anys també s'ha fet un gran salt endavant en la superació d'allò que hem definit com les batalles de campanar

Ja siguis un ciutadà, un treballador, un empresari, un autònom o una entitat, sempre et trobes al davant una administració amb la qual és molt difícil relacionar-t'hi

I va ser així que vam viure un dels grans canvis dels darrers quinze o vint anys. Un canvi, que a dia d'avui, ja és un fet constatable: l'evolució de l'actuació política cap a noves formes i nous models de governança i gestió. Deixar enrere l'individual "manar" per acollir el col·laboratiu "il·lusiónar". Un nou estil de gestió i de fer política que els ciutadans examinen i valoren tant o més que fer grans actuacions, millores o inversions.

En conseqüència, els polítics i, per derivada, les administracions, han de ser, i són, molt més propers. Els lideratges es requereixen més corals, "líquids" en diria Zygmunt Bauman, i les polítiques molt més concertades, participatives i transparents. I com que els costums fan norma, aquesta nova realitat es va plasmar el 2014 en la Llei de transparència, accés a la informació pública i el bon govern, que responia a aquesta voluntat de forjar un nou sistema de relació entre els ciutadans i l'Administració pública, fonamentat en el coneixement del que fan, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i la garantia del retiment de comptes.

Una nova generació de polítics

Per tot això, aquests darrers 15 anys ha aflorat una nova generació de polítics, amb una nova mentalitat que ha ajudat a avançar en aquestes noves maneres de fer política.

Des d'un vessant més personal, tot això ho he pogut viure en primera persona. En els meus 11 anys d'alcalde de Riudoms vaig poder impulsar aquesta nova manera de fer política al meu poble i adonar-me com aquesta era àmpliament acollida pels veïns, implicant-se ells mateixos en el projecte il·lusiónant de municipi que dibuixàvem i ratificant aquest nou estil a les urnes de manera reiterada. Uns anys en què he vist com, per sort, en la majoria d'administracions han desaparegut del dia a dia les decisions autoritàries i s'ha instal·lat àmpliament la voluntat d'implicar, explicar-se i facilitar tot tipus d'informació sense que pràcticament ni s'hagi de demanar.

Les mateixes sensacions i vivències vaig experimentar a la Diputació o al Port de Tarragona.

La Diputació, fa poc més de quinze anys, va viure també una transformació radical, modernitzant-se i posant el focus en el servei als municipis, canalitzant els recursos econòmics cap a cada poble i ciutat de la demarcació i convertint-se en un model de referència per a altres institucions similars en altres territoris del país. Un canvi que es va consolidar i que va permetre, amb menys recursos econòmics, poder prestar més serveis i més pròxims.

Cruset, quan va ser nomenat president del Port, amb Damià Calvet i Josep Andreu. Foto Arxiu

De la mateixa manera, podria parlar del Port de Tarragona. Una organització amb un impacte positiu excepcional en el territori, però que quan vaig arribar-hi, a finals del 2018, la vaig trobar molt focalitzada en ella mateixa. Els quatre anys que vaig presidir-la vaig tenir la possibilitat d'aplicar-hi allò que havia après en l'àmbit municipal: obrir l'organització cap enfora, escoltar el que el territori i la seva gent et demanden i ser transparent explicant tot allò que portes a terme per tal d'aconseguir una organització que pensi en gran i que il·lusioni.

L'organització es va adaptar ràpidament, va començar a notar el retorn positiu i va interioritzar que el fet que els ciutadans demanin sentir-se participants de les decisions no és pas una amenaça, sinó una gran oportunitat.

Josep Félix Ballesteros, durant la seva etapa com a alcalde de Tarragona. Foto cedida.

Carles Pellicer, quan era alcalde de Reus. Foto cedida.

El pacte de la Boella, en 2003, va ser un acord territorial que va representar un gran impuls a les infraestructures estratègiques del Camp de Tarragona

Josep Félix Ballesteros i Carles Pellicer, alcaldes de Tarragona i Reus, escenificant l'acostament del territori. Foto Cedida

Superar les batalles de campanar

I parlant en clau territorial del Camp de Tarragona, en aquests darrers 15 anys també s'ha fet un gran salt endavant en la superació d'allò que hem definit com les batalles de campanar, que durant dècades, en lloc de jugar a favor de les diferents ciutats, van acabar perjudicant, en alguns casos, els interessos comuns i el progrés col·lectiu de les nostres comarques.

Afortunadament la mirada de territori és cada cop més de conjunt. Alguns dels punts d'inflexió van ser el pacte de la Boella, el 2003, un acord territorial que va representar un gran impuls de l'Aeroport de Reus, o el pacte entre la Generalitat i els alcaldes de Tarragona, Reus, Cambrils, Salou i Vila-seca, signat el 2018, per impulsar infraestructures estratègiques del Camp de Tarragona. Sense anar més lluny, ara, i a diferència del que havíem viscut en el passat, quan s'ha de decidir, per exemple, la ubicació d'una estació estratègica, com ho serà la intermodal de Vila-seca, es fa des del consens i pensant en la millor opció pel territori. I d'aquestes experiències beuen projectes com el de l'àrea metropolitana.

Així, doncs, i amb aquesta mirada des de les administracions més petites, a les institucions supramunicipals i les grans administracions del territori, ara, anys després, podem afirmar amb tota

seguretat que els canvis positius i el nou paradigma són innegables i aquest estil de fer política s'ha consolidat i normalitzat, tant pel que fa als polítics i administracions públiques com pels ciutadans que ens escullen.

Ara bé, hem de ser honestos i, si parlem de canvis, en els últims anys també se n'ha començat a notar un, sentit contrari, que genera un creixent sentiment d'insatisfacció respecte el funcionament de bona part de les administracions públiques.

Parlis amb el sector econòmic, social o cultural que parlis, hi trobes sempre una opinió transversal respecte l'actual administració pública: qualsevol gestió que vulguis fer-hi, per petita que sigui, és altament complexa i és molt difícil que siguis atès com cal. Ja siguis un ciutadà, un treballador, un empresari, un autònom o una entitat, sempre et trobes al davant una administració amb la qual és molt difícil relacionar-t'hi. Sobretot, des que amb la pandèmia es va impulsar la, llavors necessària i ara letal, cita prèvia o des que els portals electrònics, a més a més de facilitar els tràmits sense desplaçar-se a les oficines públiques, també han esdevingut una interfície freda que separa encara més el ciutadà de qui pren les decisions.

Quan l'administració sembla anar en contra

De fet, ara que com a diputat al Congrés tinc l'oportunitat de parlar amb tot el territori i els diferents sectors que hi tenim, puc afirmar sense risc d'equivocar-me que tothom té la sensació que, a diferència de fa uns anys, l'administració actual no tan sols no els ajuda i no els facilita les coses sinó que, fins i tot, els hi va a la contra.

Per tant, aquest serà un dels grans reptes dels pròxims anys. L'excés de burocratització de l'administració ha estat tan elevada

que ara ens trobem que cal una refundació per impulsar un nou model, més àgil, més útil, més eficient, i construït sobre les bases de la confiança mútua, no pas en les de la desconfiança vers el ciutadà i les empreses que sembla que sovint imperi. Com deia abans, heus aquí un dels grans reptes en el qual centrar els esforços.

En definitiva, aquests darrers 15 anys hem viscut grans canvis que han permès millorar molt l'estil de fer política i la capacitat de treballar conjuntament en el nostre territori. Per posar-ho en valor, només cal que mirem enrere i recordem on érem i on som ara. Però sí, a més a

més, som capaços de fer també la transformació en la part administrativa i burocràtica de les institucions públiques, la pròxima dècada serà encara molt millor. Serà la dècada del Camp de Tarragona.

Per potència demogràfica, social, cultural i econòmica l'àrea metropolitana del Camp de Tarragona ha de tenir un major pes en l'esdevenir del país. I per aconseguir-ho cal menys victimisme i més autoafirmació i confiança en nosaltres mateixos. El Camp de Tarragona és i ha de ser protagonista d'un futur esplendorós d'acord amb les seves enormes

potencialitats, que en són moltes, i que cal saber fer emergir amb molta més força.

Tenim una geografia privilegiada i una economia diversificada. I per tant, sense cap mena de dubte, tenim les condicions per quan d'aquí a 15 anys més s'escrigui un article com aquest, es pugui afirmar que ens hem convertit en un motor del país encara més decisiu i una terra d'oportunitats.

Aconseguir-ho depèn també, en gran mesura, dels encerts dels polítics que estiguin al capdavant de les nostres institucions i la seva capacitat d'il·lusionar els ciutadans d'aquestes terres.

Francesc Larios

Alcalde de La Pobla de Montornès

Des d'un racó del Baix Gaià

DiariTots21 celebra enguany 15 anys de vida i ens n'hem de felicitar per això. Va sortir en línia l'any 2009 com a Tarragona21 informant principalment de la ciutat de Tarragona. Però al poc temps va ampliar la seva cobertura al Tarragonès, Baix Gaià inclòs, i es va començar a donar a conèixer al nostre municipi.

Per a La Pobla de Montornès, DiariTots21 és garant d'informació rigorosa i especialment d'atenció al que passa al nostre municipi en els temes més importants del calendari anual. És molt d'agrair que La Pobla de Montornès tingui un altaveu informatiu en aquest mitjà digital. Hi és present quan hi ha els grans esdeveniments sense caure en la temptació de buscar el click fàcil de les notícies escandaloses.

En aquesta era marcada per les grans plataformes digitals de continguts agregats, on l'univers tecnològic es va agrupant en unes poques marques que es dediquen a la informació i difusió de continguts, buscant sovint l'audiència a qualsevol preu és molt d'agrair i valorar la tenacitat d'un mitjà de comunicació de proximitat que és sensible al territori. El Jaume Garcia i la Mayo Lorda fan una tasca encomiable fent de portaveu de la comarca i donant pes a municipis com La Pobla de Montornès.

Per molts anys i que continueu amb aquesta tasca que molts valorem.

Francesc Larios
Alcalde de La Pobla de Montornès

La Poble de Mafumet

Tot i que 15 anys es diuen de pressa, a la Poble aquest temps ha servit perquè el municipi hagi canviat i evolucionat per continuar avançant en la seva tasca de convertir-se en el millor poble per als seus habitants...

15 anys d'història a la Poble

...Aquests canvis no es perceben només en l'àmbit territorial i administratiu sinó que també afecta les infraestructures i a la demografia. De fet, de segur que si et pares a observar una foto de la Poble d'ara fa 15 anys i una de la Poble actual, ets capaç de trobar les diferències i veure amb els teus propis ulls alguns d'aquests canvis.

Si reculem 15 anys, arribem a l'any 2009, any en què el municipi tenia 2.403 habitants censats. Una xifra que durant aquest període de temps ha anat augmentant fins a assolir, per primera vegada a la història, els més de 4.000 habitants actuals. Un creixement que ha estat notable en cada recompte anual i que no només s'explica pels naixements que s'han produït, sinó també per l'arribada de nous habitants a la Poble. En els darrers anys, la Poble s'ha convertit en un destí atractiu per a la gent jove i per a moltes famílies gràcies als serveis i equipaments que el municipi ofereix als seus habitants amb l'objectiu principal de millorar el seu dia a dia.

Un poble adaptat a les necessitats dels seus habitants

Els pobletans i les pobletanes són la màxima prioritat del municipi i, és per això que, durant els últims 15 anys, aquest s'ha adaptat a les noves necessitats que han anat apareixent amb el pas del temps. En aquest sentit, l'augment de població ha creat la necessitat de construir nous equipaments com és el cas de la llar d'infants, el centre educatiu, el mercat municipal, el tanatori i l'ampliació del cementiri i del complex esportiu municipal (CEM) i la del cementiri. A més, l'ampliació del poble també ha comportat la construcció del nou pont que uneix els dos nuclis que conformen la Poble.

El creixement de la població ha vingut acompanyat de nous naixements i, per tant, d'un augment dels infants al municipi. És per això, que des del consistori s'han dut a terme tot un seguit d'accions per tenir més espais

Vista aèria de les instal·lacions esportives. Foto cedida.

públics dedicats al lleure infantil. Així doncs, en els últims anys s'han dut a terme millores als parcs i espais públics i s'han inaugurat dos parcs infantils: el del Bassal i el dels Colors. A més, de cara a la joventut del poble, s'ha construït un skate park i s'ha creat un nou espai jove.

No totes les demandes que s'han atès des del consistori són perceptibles físicament o visualment. En l'àmbit administratiu, l'Ajuntament també ha avançat per tal de donar facilitats a les famílies del poble. En aquest sentit, des del consistori s'han incrementat al màxim els ajuts als estudiants per tal que cap nen i nena de la Poble es quedi sense l'oportunitat de poder continuar aprenent i formar-se.

D'altra banda, el municipi mostra el seu costat més solidari amb la posada en marxa del servei de menjador a domicili per a persones dependents i en situació de vulnerabilitat social.

'Si reculem 15 anys, arribem a l'any 2009, any en què el municipi tenia 2.403 habitants censats. Una xifra que durant aquest període de temps ha anat augmentant fins a assolir, per primera vegada a la història, els més de 4.000 habitants actuals'

Un poble segur

Com bé s'ha comentat anteriorment, la proximitat de la Poble amb les indústries químiques és innegable i, és per aquest motiu, que la seguretat és un factor molt important. Continuant amb aquesta premissa, es va instal·lar la sirena del PLASEQCAT al Casal Cultural per tal d'avisar la població en cas de risc químic.

D'altra banda, la seguretat als carrers del municipi també és un punt que des del consistori han abordat seriosament amb la millora de la seguretat i l'increment del personal destinat al cos de vigilants, el qual també ha vist potenciada la seva dotació de vehicles.

LA POBLA DE MAFUMET

Rentada de cara

És inevitable que el pas del temps 'passi factura' als edificis, carrers i diferents infraestructures que conformen un poble. No obstant això, des de la Poble s'ha treballat perquè les afectacions al municipi siguin imperceptibles. És per això, que s'han impulsat mesures com la remodelació integral del nucli antic i la renovació i bateig de la Plaça de Mossèn Lluís. Un

altre dels edificis que han experimentat una 'rentada de cara' ha estat el consistori, ja que l'any 2013 s'inaugurava el nou Ajuntament.

Una de les altres millores que s'ha dut a terme ha estat la de l'enllumenat públic, el qual es va substituir per un de més eficient i sostenible.

Quan un municipi creix un altre dels aspectes que necessàriament ha de

potenciar és la seva connexió amb altres municipis i la seva accessibilitat. És per aquest motiu, que en el transcurs d'aquests anys s'han realitzat millores als carrers i carreteres del poble, com la millora de mobilitat dels carrers Joan Maragall, Major i Nostra Senyora de Montserrat, i la futura inauguració de l'avinguda de la Mina de Madró, en una nova àrea de creixement del municipi que inclourà també la creació d'un

aparcament de superfície per a 90 vehicles i un nou espai de lleure infantil. De fet, per tal de millorar l'accessibilitat al poble i la seva connexió amb les indústries químiques, una de les principals fonts de treball dels seus habitants, la Poble va inaugurar l'any 2017 l'Avinguda Química que uneix el poble amb l'A-27 i els polígons químics.

Encesa de la il·luminació nadalenca. Foto cedida.

Una administració oberta a la ciutadania

Tots els canvis que ha experimentat la Poble, però, no només es poden veure físicament, ja que aquests també s'han notat a escala administrativa i és que el 2017, el municipi estrenava nou web, seu electrònica i portal de transparència tot obrint-se a la ciutadania. A més, va anar més enllà i per apropar-se als ciutadans, es va posar en marxa l'aplicació mòbil 'femPoble' per tal de millorar el municipi mitjançant la

participació ciutadana. De fet, totes aquestes accions s'han vist premiades, l'any 2021, amb els Reconeixements Administració Oberta que atorga el Consorci Administració Oberta de Catalunya (AOC) als municipis que destaquen per l'impuls de la transformació digital i el govern obert en la seva relació amb la ciutadania i en la seva gestió interna. Un fet que, sens dubte, va guanyar força durant la pandèmia i que, posteriorment, ha mantingut la mateixa importància.

‘Ens els darrers anys, a la Poble s'ha treballat per dinamitzar la cultura i aconseguir que aquesta s'adapti a tots els gustos i sigui per a totes les edats. La cultura popular és una part molt important del municipi i de les dues Festes Majors’

Imatge de la coberta del pavelló poliesportiu. Foto cedida.

La cultura, el centre del poble

Ens els darrers anys, a la Poble s'ha treballat per dinamitzar la cultura i aconseguir que aquesta s'adapti a tots els gustos i sigui per a totes les edats. La cultura popular és una part molt important del municipi i de les dues Festes Majors: la de Sant Joan, que se celebra aquest mes, i la del Lledó, que se celebra al mes de febrer. Totes dues festivitats destaquen per la gran participació ciutadana.

Des del consistori, a més, es treballa constantment per aconseguir apropar la cultura, en tots els seus vessants als pobletans i pobletanes, amb concerts, obres de teatre i fires, entre moltes altres activitats.

És per això que, més enllà de les festes majors, el municipi disposa d'una àmplia, variada i constant programació cultural, que inclou celebracions tan arrelades a casa nostra com són el Nadal, el Carnaval, la Setmana Santa, la Diada de Sant Jordi o la Castanyada, entre altres, a més d'altres iniciatives pròpies de la Poble, entre les quals destaquen les Jornades de la Igualtat, al març; o les Festes d'estiu, que tenen lloc durant els caps de setmana dels mesos de juliol, agost i setembre i que arriben al seu punt culminant amb el concert d'estiu -pel qual han passat artistes de renom com Antonio Orozco, Macaco, Jarabe de Palo, Mikel Erentxun o Rosario Flores, entre altres, i que enguany comptarà amb l'actuació de Camela- i, sobretot, amb la celebració de la Paella popular, l'acte més multitudinari del calendari pobletà i que any rere any aplega més de 1.500 persones per compartir tota una jornada de convivència i diversió.

Però, més enllà de l'element festiu, el fet cultural pobletà també inclou iniciatives com l'edició d'un llibre d'interès i temàtica local i que, cada any, veu la llum tot coincidint amb el Dia Internacional del Llibre.

La Poble de Mafumet organitza nombroses festes al llarg del calendari anual. Foto cedida.

‘Per tots aquests motius, els darrers 15 anys d'història a la Poble han servit per demostrar que el municipi es preocupa pels seus veïns i veïnes’

Amés, la cultura pobletana no es limita a l'activitat impulsada des de l'Ajuntament, ja que el municipi també compta amb un ampli mapa d'entitats -fins a 30- de tot tipus, que doten la Poble d'una animada vida social, cultural i lúdica. Entre aquestes, són especialment actives l'Associació de Jubilats i Pensionistes, que organitza un seguit de propostes de lleure actiu per a la gent gran del poble; i La Corriola Teatre, impulsora de la cultura teatral a través de la producció d'espectacles propis i també amb l'organització del Concurs de teatre amateur M. del Carne Baget.

Igualment actives i molt presents en l'àmbit cultural són entitats com el Grup d'Armats -

organitzador de la representació del Misteri de la Passió durant la Setmana Santa-, o el Ball de Diables Els Set Pecats Capitals, part indispensable dels correfocs i de la vida festiva del poble. A més i en l'àmbit esportiu, la Poble és un municipi molt actiu, amb entitats tan arrelades i participades com el Club de Futbol Poble de Mafumet, el Motoclub la Poble, el Club Patí, el Club Triatló o el Club de Gimnàstica Rítmica, entre altres.

Per tots aquests motius, els darrers 15 anys d'història a la Poble han servit per demostrar que el municipi es preocupa pels seus veïns i veïnes i que aposta contínuament per continuar progressant i adaptant-se als nous temps.

Un moment de la celebració de la Caminata. Foto cedida.

Joan Maria Sardà Padrell

Alcalde de la Pobla de Mafumet

15 anys de proximitat

FOTO D'ARXIU

El periodisme local és el que dona vida i veu als municipis més petits. És aquell que es fa ressò de tots els esdeveniments que passen i ens porta dia a dia l'actualitat més pròxima. És per això que és motiu de celebració que un mitjà dedicat al cent per cent al periodisme local celebri enguany, ni més ni menys, 15 anys de trajectòria.

En una societat democràtica com la nostra, mitjans de comunicació com el DiariTots21 són especialment importants perquè contribueixen i afavoreixen la pluralitat i la diversitat social. Són mitjans que coneixen la

importància que hi ha darrere de cada acció i de cada repte que se supera.

Des de la Pobla sabem que els mitjans de comunicació locals són els que millor coneixen la realitat política, econòmica i social que ens envolta i és per això que s'ha d'apostar per ells i celebrar la seva persistència en el temps. Per tot això, només queda felicitar el DiariTots21 i tot l'equip humà que hi ha al darrere. Per molts més anys plens de notícies locals!

Joan Maria Sardà Padrell
Alcalde de la Pobla de Mafumet

La Pobla de Mafumet
JUNY > SETEMBRE

Consulta el programal

poblamafumet.cat

La Pobla de Mafumet
felicita a DiariTots21 per 15 anys de comunicació, proximitat i compromís amb el territori

El Morell

15 anys d'història en un poble donen per molt. De fet, al Morell han servit per consolidar la seva població demogràfica tot assolint la xifra de més de 3.800 habitants...

Un recorregut per la història del Morell

...Aquest és el motiu principal pel qual des del municipi s'ha treballat, i es continua treballant, constantment per millorar i convertir-se en un bon poble per als morellencs i morellenques, quelcom que es veu reflectit en l'aspecte del Morell, el qual no és el mateix que el que tenia l'any 2009.

Imatge de la Diada i el Sopar de l'Esport. Foto cedida.

Si hi ha una cosa que s'ha fet molt bé al Morell, al llarg d'aquest temps, ha estat adaptar-se a les demandes i a les noves necessitats que els seus habitants, i el poble en general, han tingut i tenen en l'actualitat i és que el que fa ric un municipi és la seva gent i el seu benestar.

Una de les principals accions que s'han dut a terme ha estat la de millorar les vies de comunicació del Morell amb els pobles i la indústria que l'envolten. També s'ha realitzat la millora i condicio-

nament d'espais públics com és el cas de la plaça de l'Estatut i la prolongació de la vorera de l'avinguda Camí de Reus, on s'hi ha creat dos parcs específics per a gossos. Així com la millora i renovació de parcs i zones verdes del municipi i la urbanització d'una part del polígon de la gran indústria. A més, des del consistori s'han impulsat subvencions per fomentar la rehabilitació de façanes, tancament de parcel·les urbanes i pavimentació de les voreres per tal que el pas del temps afecti mínimament els edificis del

poble. La resposta a les diverses demandes dels morellencs i morellenques que han anat sorgint els darrers anys han estat escoltades i mostra d'això és l'augment de serveis públics i la seva adequació. Un clar exemple és la construcció de la sala de vetlles i l'adequació dels serveis funeraris municipals amb l'ampliació del cementiri. També hi ha la millora d'equipaments educatius amb, per exemple, la instal·lació de diverses veles a la Llar d'infants per oferir espais d'ombra al pati del centre educatiu. D'altra banda, s'han

remodelat equipaments culturals i esportius amb la renovació de la biblioteca municipal, la remodelació del pavelló municipal, amb una inversió en maquinària del gimnàs; i s'ha projectat la construcció d'una pista coberta polivalent al recinte annex a les piscines. Així mateix, s'han remodelat les pistes de tennis i actualment s'està fent la substitució de la gespa del camp de futbol municipal per una de nova.

Imatge d'un vehicle de la Guàrdia Municipal. Foto cedida.

Si hi ha una cosa que s'ha fet molt bé al Morell, al llarg d'aquest temps, ha estat adaptar-se a les demandes i a les noves necessitats dels seus habitants

El Morell i els seus habitants

Com bé s'ha esmentat anteriorment, el propòsit de tots els canvis que s'han produït al Morell no és altre que el de millorar la qualitat de vida i el dia a dia dels seus habitants. En aquesta línia, es va posar en funcionament la Guàrdia Municipal, una petició que feia temps que demandaven els veïns i veïnes. D'aquesta manera, es pot garantir la seguretat del municipi i posar ordre en el trànsit d'un municipi ple d'activitats. Es tracta d'un servei de 24 hores, cada dia de l'any, que també ha permès l'entrada en funcionament dels guais. Seguint amb l'aposta per la seguretat i la salut, el Morell és un municipi cardioprotegit, ja que, des de fa uns anys, compta amb la instal·lació de diversos desfibril·ladors automàtics situats en diversos equipaments municipals.

Els morellencs i morellenques són una prioritat, i per això durant aquests 15 anys s'ha treballat, i es continua treballant, per impulsar polítiques, sobretot de caràcter social, que beneficiïn a tothom. Així doncs, s'han activat ajudes al lloguer per al jovent del municipi amb l'objectiu que les persones joves tinguin oportunitats de lloguer al poble i no hagin de marxar a viure a altres municipis.

Amb la intenció de fomentar la formació i l'educació entre els seus habitants, des del consistori sorgeix la iniciativa de les beques universitàries perquè veïns i veïnes puguin continuar formant-se, sigui cursant estudis universitaris oficials de Grau o bé una titulació universitària equivalent. També es realitzen diversos cursos per a impulsar la formació dels professionals morellencs. D'altra banda, existeix la beca de recerca i investigació mediambiental Xavi Catà, que busca el millor projecte d'investigació inèdit en els camps de la sostenibilitat territorial, el medi ambient, la salut, la cultura, l'antropologia, la sociologia i la música en l'àmbit de la Vall del Francolí.

Generar llocs de feina també és un punt clau. És per aquest motiu que s'ha creat el Servei d'Ocupació Municipal, que està adreçat a totes les persones que busquen feina i es volen formar així com a les empreses que necessiten noves incorporacions per a les seves plantilles. Finalment, amb la intenció d'ajudar les famílies que creixen i donar la benvinguda als nadons, el consistori ha creat la iniciativa 'Hola nadons!', on els morellencs i morellenques més petits reben un petit regal i un xec de 150 euros.

La fideuà popular del Morell. Foto cedida.

Una imatge de l'Aplec de Sardanes. Foto cedida.

La Fira de Nadal és un èxit de públic. Foto cedida.

Un altre factor que fa ric un municipi és el seu teixit comercial i és que el comerç local ha anat guanyant pes amb els pas del temps. Per a poder continuar promocionant-lo, i fomentant el seu consum, s'ha creat una pàgina web exclusiva de l'Associació de Comerciants i Professionals del Morell per tal d'enfortir el comerç de proximitat. De fet, des de la regidoria de Promoció Econòmica de l'Ajuntament s'ha apostat per promoure diferents iniciatives destinades sempre a impulsar les economies familiars i de les empreses locals.

En aquest àmbit, cal destacar accions com la Fira de Nadal, els mercadets de segona mà o les diferents ajudes municipals a les quals poden acollir-se empreses, autònoms i famílies del poble i que, especialment durant el període de la pandèmia de la Covid-19, van ser de vital importància per a l'economia dels morellencs i les morellenques. I encara dintre de l'àmbit de les accions desenvolupades des de la regidoria de Promoció Econòmica, caldria destacar la iniciativa

'Apatapa', la qual va estar activa durant uns anys i que, a través d'una ruta gastronòmica pels locals de restauració del poble, va ajudar a la promoció i coneixement d'aquests entre els habitants del municipi i, també, de pobles veïns.

Si entrem a abordar el tema digital, l'administració també ha experimentat canvis al llarg d'aquests 15 anys. És per això que l'any 2022 l'Ajuntament del Morell va obtenir la primera posició en el Reconeixement Administració Oberta 2021 dels municipis entre 1.001 i 5.000 habitants i el Segell InfoParticipa. El primer reconeixement premia la tasca de la transformació digital de l'administració i la seva relació amb la ciutadania mentre que la segona distinció premia la qualitat i la transparència de la comunicació pública local. D'aquesta manera, es reconeixen les bones pràctiques i l'adaptació que ha fet l'administració amb l'objectiu de millorar i facilitar la seva relació amb els morellencs i morellenques.

Generar llocs de feina també és un punt clau. És per aquest motiu que s'ha creat el Servei d'Ocupació Municipal, que està adreçat a totes les persones que busquen feina i es volen formar, així com a les empreses que necessiten noves incorporacions

La sostenibilitat: un dels principals objectius

Des del consistori s'ha fet una forta aposta per convertir El Morell en un poble sostenible. Una feina que ja va començar amb l'elaboració d'un Pla d'Acció per a l'Energia Sostenible per tal d'assolir la reducció del 20% en l'emissió de gasos d'efecte hivernacle. També ha quedat demostrat amb el suport a la construcció de l'Ecoplanta, la primera de l'Estat espanyol, que produirà metanol circular a partir de residus urbans tractats provinents principalment dels ecoparc de l'entorn. A més, la construcció d'aquesta instal·lació industrial promourà llocs de treball per als veïns i veïnes del municipi, gràcies a l'acord assolit entre l'Ajuntament i l'empresa.

Força aposta per la cultura i l'esport

La cultura i l'esport són dos pilars fonamentals al Morell i tenen un pes tan important perquè són una oportunitat de fer poble i de mantenir ben viu i actiu el municipi. De fet, només cal donar una ullada a la gran quantitat de propostes que es poden trobar en la programació anual del teatre del poble per veure la riquesa cultural que hi ha, una riquesa que es fa ben patent durant les Festes Majors on la cultura popular es converteix en la protagonista indiscutible. També se li dona dinamisme al llarg de l'any amb activitats com l'Aplec de Sardanes, la festa de l'Oli, la fira de Nadal, el PrimaveraArt (una mostra d'arts escèniques al carrer), diversos concerts i propostes musicals, les festes de carrer i la fideuada.

D'altra banda, la programació estable del Teatre Auditori del Morell ofereix una constant oferta cultural basada en la qualitat i la diversitat i que resulta, amb les xifres a la mà, molt del gust de la població morellenca, tota vegada que al 2023 es va registrar un nou rècord d'assistència. Totes aquestes propostes són activitats que no només permeten fomentar la cultura sinó que serveixen per reunir i unir els veïns i veïnes del poble.

L'esport també té molta importància al municipi, ja que, fins i tot, compta amb una Diada pròpia i un tradicional Sopar de l'Esport. Entre les disciplines

D'altra banda, fa anys que l'Ajuntament està compromès amb el medi ambient i la qualitat de l'aire i és per això que impulsa estudis periòdics sobre la qualitat de l'aire al municipi per controlar i analitzar l'aire que respiren els morellencs i morellenques. És per aquest motiu que també es van instal·lar captadors, per tal d'ajudar a mesurar la qualitat de l'aire.

La gran aposta dels darrers anys ha estat la instal·lació de plaques fotovoltaïques a diferents punts d'edificis municipals. La primera instal·lació es va fer a la coberta del poliesportiu municipal, tot ocupant uns 760 metres quadrats de superfície, per tal de captar energia verda i reduir la petjada de carboni. Recentment, també s'han

esportives destaca la bicicleta, perquè el Morell celebra anualment la Bicicletada Popular, una festa organitzada pel Club Ciclista del Morell, qui també ha estat l'encarregat d'organitzar diverses edicions del Ciclocross, una prova puntuable per a la Copa Catalana i la tradicional Cursa del Préssec. La importància de l'esport al poble va quedar palesa, un cop més, amb la seva participació en els Jocs Mediterranis Tarragona 2018, quan el pavelló municipal va acollir les competicions de bàdminton. Aquest 2024 s'ha celebrat el primer Torneig de Pàdel Vila del Morell.

Aquest breu recorregut pels últims 15 anys d'història del Morell permeten demostrar que des del municipi s'aposta pel progrés i per mantenir una adaptació constant als nous temps amb l'objectiu de continuar sent un bon referent per als seus veïns i veïnes.

La cultura i l'esport són dos pilars fonamentals al Morell i tenen un pes tan important perquè són una oportunitat de fer poble i de mantenir ben viu i actiu el municipi

redactat els projectes per instal·lar plaques fotovoltaïques a la Llar d'infants i a la coberta del Centre de Dia. L'objectiu que persegueix el consistori amb aquestes actuacions no és altre que el de crear una comunitat energètica interna per a poder compartir l'energia produïda amb altres edificis municipals i així aconseguir autoabastir-se d'energia elèctrica. Tot seguint amb l'aposta per l'eficiència energètica, l'any 2016, el campanar de l'església de Sant Martí estrenava una nova il·luminació amb bombetes LED de baix consum. D'aquesta manera, s'ha aconseguit una il·luminació eficient tot reduint el consum elèctric, en una acció que té continuïtat a la resta de la lluminària pública del poble, amb

l'objectiu d'arribar a disposar d'il·luminació 100% LED a tot el municipi.

Des del Morell es treballa activament per transmetre als seus habitants aquesta preocupació i interès pel benestar del medi ambient i per la sostenibilitat. És per això que es duen a terme tot un seguit d'activitats per involucrar els veïns i veïnes, com és el cas de la plantada popular que es realitza anualment a la zona de la Granja dels Frares per afavorir la biodiversitat i integrar paisatgísticament tot l'entorn. En la seva aposta per la sostenibilitat, des del municipi es bonifica l'impost de vehicles als vehicles elèctrics i híbrids, els quals disposen de dos punts de recàrrega al poble.

PrimaveraArt és la gran aposta de les arts escèniques al carrer. Foto cedida.

El Seguici, durant la Festa Major de Sant Martí. Foto cedida.

El Morell celebra anualment la Bicicletada Popular. Foto cedida.

PER MOLTS ANYS
PER MOLTS ANYS
PER 15 ANYS MÉS!
PER MOLTS ANYS
PER MOLTS ANYS
**PER QUINZE ANYS MÉS DE PERIODISME
DE PROXIMITAT I DE QUALITAT.**

L'ENHORABONA, DIARITOTS21!

Ajuntament del Morell

Eloi Calbet

Nascut al Morell en 1988 en una data tan simbòlica com l'11 de setembre, Eloi Calbet és tècnic enginyer químic industrial. Membre i exmembre de diverses entitats del municipi, és conseller comarcal del Tarragonès. Fou regidor en el mandat 2015-19 i des de 2019 és alcalde del Morell.

'Volem la millora en el dia a dia de les persones, que la ciutadania visqui amb seguretat i que gaudeixi d'una oferta cultural i festiva'

Foto Cecília

JAUME GARCIA

'Ens agradaria incidir en la millora en el dia a dia de les persones, que la ciutadania visqui amb seguretat, que gaudeixi d'una oferta cultural, festiva i lúdica notable, que les mancances socials siguin les mínimes. I no defraudar en el que ens hem compromès a fer. I un vector important són les inversions urbanístiques, sens oblidar el casc antic, la pista coberta, la residència, l'aposta per l'energia renovable, la millora de La Granja,... i la millora de voreres i el pla d'asfaltatge. I aconseguir oferir feina i treball davant l'arribada d'inversions industrials'

Què destacaria de les principals actuacions de l'Ajuntament des del 2009?

S'han fet inversions cabdals els darrers anys, començant per la remodelació del Centre Cultural, amb una aposta decidida pel Teatre Auditori, per consolidar el municipi del Morell com un referent cultural de les nostres comarques. N'hem de poder fer bandera. I destacaria l'adequació de molts espais. Al Morell tenim la sort de tenir molts equipaments, com la llar d'infants, l'Escola de Música i molts d'altres. Milliores d'arranjament i d'instal.lacions n'hem fet moltes, com el gimnàs del pavelló, però també en 2016 es va remodelar la plaça de l'Estatut. També cal recordar la construcció de la sala de vetlles, que no existia i era una necessitat del poble.

Quines altres actuacions subratllaria?

Vam obrir el passatge de l'Esport, que delimita tot el complex Esportiu municipal, on tenim piscines, el pavelló, i el camp de futbol, on justament estem fent ara la substitució de la gespa artificial, i destacaria també la millora progressiva de carrers i entorns, parlo d'obres de petit format que suposen una millora en la via pública i en accessibilitat: parlem de posar al dia les voreres i executar plans d'asfaltatge. Són línies d'actuació que cal destacar.

Les obres a la Rambla serien les més importants?

És una de les obres principals que vam realitzar el passat mandat. És l'eix vertebrador del municipi. També vam executar la plaça de l'Era, de la que queda pendent la sala d'abaix, objecte d'un procés participatiu, on vam recollir les opinions dels veïns sobre què fer-hi, i on ara hem encarregat la redacció del projecte. Seguint l'estela del darrer mandat, hem incidit en la millora del casc antic. Vam reformar el carrer Sant Isidre i ara seguirem amb la millora i arranjamant del carrer Molí i del carrer Nou, carrers limitrofs amb el de Sant Isidre.

Quant a sostenibilitat, han desplegat un programa d'instal·lació de plaques fotovoltaïques. Comenti'ns-ho

En el darrer mandat hem posat en marxa accions que no s'havien fet mai, com la instal·lació de plaques fotovoltaïques, aprovant primer el Pla d'Acció de Sostenibilitat. Vam començar per l'actuació més gran possible, la coberta del pavelló esportiu, en una iniciativa que és cent per cent pública. I aquest mandat tenim aprovats els projectes per la implementació de fotovoltaïca a la llar d'infants i al Centre de Dia.

També estem treballant en la substitució de l'enllumenat públic. El compromís és que sigui un municipi cent per cent led. I també estem abordant la millora de la xarxa d'abastiment d'aigua. No parlem només d'arranjar voreres o carrers, sinó de fer accions que són necessàries per a la gestió diària del municipi tot i que no siguin tan lluïdes, per afavorir una política sostenible que a la vegada també suposa una reducció de la despesa corrent. Si tenim energia fotovoltaïca, il·luminació led i millorem la xarxa d'aigua, podrem destinar recursos a altres accions.

Destaca l'aposta en energies renovables. Quines accions executen?

Hem aprovat el reglament de les bases de subvenció d'una ordenança per instal·lar plaques fotovoltaïques i també destacaria que hem instal·lat carregadors elèctrics per a cotxes. Hem bonificat l'IBI al 50% durant tres anys per als qui han instal·lat plaques fotovoltaïques a casa seva, i volem treure una línia de subvencions quant a accessibilitat als habitatges per a les comunitats de veïns que no tenen ascensors.

'Som ineludiblement part actora i principal de la progressió del pol químic de Tarragona. La disponibilitat de sòl la tenim al Morell. I això ens permetrà disposar d'un nivell econòmic i de llocs de treball'

'En l'àmbit del patrimoni hem posat en valor l'edifici de la Granja, on tenim un projecte ambiciós per remodelar-lo i dignificar-lo'

Segueixen apostant pels estudis sobre la qualitat de l'aire

Des de fa molts anys que des del Morell es va iniciar un primer estudi, en col·laboració amb altres ajuntaments. Ara hem licitat un nou contracte amb la Universitat Politècnica de Catalunya per quatre anys, amb un sistema novedós que permetrà disposar de manera automatitzada d'anàlisis de la qualitat de l'aire sense dependre de tercers. El compromís hi és i hi serà, de la mateixa manera que hi ha un compromís amb la indústria química: no defugim les inversions i apostem per un bon veïnatge amb la química, però precisament aquest bon veïnatge passa també perquè les activitats que s'hi desenvolupin tinguin el menor impacte negatiu.

Una de les grans inversions químiques es farà al Morell, l'Ecoplanta. Com veu el projecte?

Estem pendents de l'aprovació definitiva del projecte per part dels promotors. Sembla que tirarà endavant. Es tracta d'un projecte replicable no només a Espanya sinó a Europa, és novedós, amb nova tecnologia i una manera de fer química diferent, reciclant brossa per produir metanol. Estem molt satisfets de rebre'l a casa nostra i esdevenir pol d'atracció d'aquestes noves inversions. Hem de destacar que El Morell és dels pocs municipis de Catalunya i de l'Estat espanyol on tenim disponibilitat de terrenys aptes per urbanitzar per tal de desenvolupar-los en l'àmbit de la gran indústria. Aquí no cal requalificar terrenys, ja tenim sòl qualificat per a la gran indústria. És un moment cabdal per a l'arribada de noves inversions. Som ineludiblement part actora i principal de la progressió del pol químic de Tarragona. La disponibilitat de sòl la tenim al Morell. I això ens permetrà disposar d'un nivell econòmic i de llocs de treball.

Canviem de tema. Una de les apostes del consistori ha estat la posada en marxa de la Guàrdia Municipal. Com ho valora?

Es tracta d'un servei essencial que el municipi necessitava. Som un municipi relativament tranquil quant a seguretat ciutadana, però evidentment tenim necessitats, com en l'àmbit del servei a la ciutadania les 24 hores. La ciutadania està contenta de la Guàrdia Municipal. Ha estat un veritable repte ja que la vam posar en marxa en plena pandèmia. I tot i que ens trobem en les condicions òptimes perquè la plantilla està formada per sis agents i un cap, no tenim la cobertura al cent per cent de les places i les volem ampliar. Justament per acord de ple, la intenció és ampliar una plaça més el nombre d'agents per poder tenir més seguretat. Molts municipis van començar amb un, dos o tres agents i nosaltres vam començar a l'engròs, però tenim encara recorregut per donar cobertura més hores al dia i més dies a l'any. Si parlem d'obres, la construcció de la residència planejada no és tan important des del punt de vista urbanístic sinó per l'obertura d'un nou servei com és l'atenció a la gent gran les 24 hores.

L'Ajuntament ofereix ajudes al lloguer per a joves, beques universitàries i disposa d'un servei d'ocupació municipal. Són tasques del dia a dia que ajuden molta gent

Sabeu que en Cultura sempre tenim activitats, i en Joventut oferim cursos de formació ocupacional vinculats al servei d'ocupació municipal, que orienta joves i grans en l'àmbit laboral i en coordinació amb el Consell Comarcal del Tarragonès i el SOC. També treballem fent cursos ocupacionals de carretiller, elevador i d'altres, i s'han convocat en el darrer mandat diferents plans d'ocupació, una aposta que no s'havia fet mai al municipi. És una opció clara per donar facilitats a l'hora d'aconseguir feina. Vam ampliar també les beques universitàries als cicles formatius de grau mig i superior. Ajudem els alumnes perquè puguin pagar-se els estudis.

En promoció s'ha fet un esforç important per donar suport al comerç local, treballant de la mà de l'Associació de Comerciants local. I seguim aportant esforços per ajudes socials. En l'àmbit del patrimoni hem posat en valor l'edifici de la Granja, on tenim un projecte ambiciós per remodelar-lo i dignificar-lo. En el camp industrial hem accelerat des del 2019 la redacció del Pla Parcial 10 (gran indústria), PP-4 (petita i mitjana indústria), que estem desbloquejant perquè es pugui aprovar si tots els propietaris ho veuen bé.

Com es troba el PP-10?

Està aprovat i pendent que alguna empresa s'instal·li a la zona 2.

Com valora la posada en marxa dels pressupostos participatius?

Des de 2019, hem posat en marxa els pressupostos participatius, i anirem més enllà volent escoltar l'opinió de la ciutadania en diferents projectes municipals. És una manera d'obrir la política a la ciutadania. D'altra banda, m'agradaria destacar els reconeixements que hem anat obtenint d'altres institucions, com ara haver estat durant tres anys els primers a Catalunya quant a administració electrònica en la franja de la nostra població.

El Morell és un municipi ric quant a moviment associatiu. Com ho viuen?

Jo destacaria el suport incondicional que l'Ajuntament fa a les més de 15 entitats culturals, esportives i socials que tenim al nostre municipi. És una sort que té El Morell el fet de disposar de gent que participa de forma voluntària en diverses entitats. Hi donem suport econòmic de forma notable, i també un suport moral. Així fem que sigui un poble dinàmic i viu. l'arribada d'inversions industrials.

Com està la pista coberta?

Tenim el projecte, però hem prioritzar la residència per un tema de tempos. Abans, quan anaves al teatre, et desplaçaves a Reus, a Valls o a Tarragona. Ara pots anar a municipis com El Morell. S'estan creant petites capitalitats culturals amb programació professional. I El Morell destaca molt. És una clara aposta? És un treball de molts anys, no és un mèrit meu ni de cap regidor en concret. El Morell

sempre ha estat molt dinàmic, però ara, amb l'equipament que tenim, podem disposar d'una temporada teatral consolidada, una programació més petita, com és el festival Deprop. Hem fets plens de públic. N'estem molts contents. A banda, tenim la Festa Major i el PrimaveraArt, un certamen d'excel·lència, que s'ha consolidat. Ens hem posat en el mapa de la programació cultural i la gent ho valora.

No voldria oblidar-me de la Fira de Nadal, un model que ha estat un èxit rotund. Ens està situant en el mapa dels esdeveniments més destacats de Nadal del Camp de Tarragona.

Quin resum faria del que es podrà veure executat en aquest mandat?

Ens agradaria incidir en la millora en el dia a dia de les persones, que la ciutadania visqui amb seguretat, que gaudeixi d'una oferta cultural, festiva i lúdica notable, que les mancances socials siguin les mínimes. I no defraudar en el que ens hem compromès a fer. I un vector important són les inversions urbanístiques, sens oblidar el cas antic, la pista coberta, la residència, l'aposta per l'energia renovable, la millora de La Granja,... i la millora de voreres i el pla d'asfaltatge. I aconseguir oferir feina i treball davant l'arribada d'inversions industrials.

'Ens hem posat en el mapa de la programació cultural i la gent ho valora'

Periodisme proper i de qualitat

Quinze anys. Quinze anys que són tota una panoràmica de l'evolució de la societat en els darrers temps. Tecnologia, ecologia, globalització, municipalisme, xarxes i molt més que fan que exercir el periodisme de proximitat sigui tot un repte. Per tant, i primer de tot, l'enhorabona al DiariTots21 per seguir aquí, per fer-ne quinze i esperant veure'ns molt més.

Personalment, doncs, i de part de totes les morellenques i els morellencs, per molts anys per aquests dies, setmanes, mesos i anys de periodisme de proximitat, d'explicar què passa a cada racó del territori.

La perspectiva d'aquest diari és referent, la creença en el periodisme de qualitat és tan explícita com fullejar aquestes pàgines plenes d'opinió, reflexió, investigació. De pensar, d'escriure, de ser crítics. Una referència d'aquest diari. Amb una

aposta decidida per a l'edició 3.0 i estan, cada dia, a cada moment, al costat dels lectors, de la gent, de les persones. Saber què passa i explicar-ho és un repte, i aquests 15 anys són testimoni que a DiariTots21 això és una realitat. I tot, sense deixar de banda el rigor, objectivitat i mirada pròpia. És molt important pels municipis. Cultura, societat, esports, política... Al Morell DiariTots21 hi és, a cada obra de teatre, a cada proposta cultural, a cada puntet del calendari que proposem a la ciutadania. Moltíssimes gràcies i, una vegada més, per molts i molts anys a totes i a cada una de les persones que treballem en un mitjà que creu en la gent, en les persones i en la narrativa d'explicar les coses. En són quinze, i en seran molts més, i els veurem plegades i plegats!

Eloi Calbet
Alcalde del Morell

Eloi Calbet
Alcalde del Morell

Gerard Gené

Alcalde de Vilallonga del Camp

Per molts anys DiariTots21

Moltes felicitats pel 15è aniversari del DiariTots21. És indubtable que durant tots aquests anys el DiariTots21, abans Tarragona21, s'ha consolidat com un referent informatiu a casa nostra. Amb la seva vocació informativa i de servei s'ha anat obrint camí en l'àmbit comunicatiu del Tarragonès i Baix Camp, amb rigor i constància.

Per Vilallonga del Camp, DiariTots21 és un mitjà proper, que està present en totes les nostres festes i esdeveniments del nostre poble. Aquest mitjà de comunicació ens promociona i explica les novetats de plena actualitat del Tarragonès i del nostre municipi. Quinze anys de bona comunicació i compromís amb el territori, donant informació de proximitat i

fent-nos sentir importants als petits municipis. També es mereix un reconeixement la vostra labor de renovació i modernització que ha dotat el mitjà d'una agilitat i facilitat de lectura.

Vull felicitar tot l'equip del DiariTots21 per la vostra bona feina i encoratjar-vos a mantenir aquest esperit de servei, d'afrontar nous projectes i reptes al costat de la gent, dels nostres pobles i del nostre país.

Gerard Gené
Alcalde de Vilallonga del Camp

Felicitats DiariTots21!

Per la vostra bona feina i encoratjar-vos a mantenir aquest esperit de servei, d'afrontar nous projectes i reptes al costat de la gent, dels nostres pobles.

vilallongadelcamp.cat

Joan Martí Pla

Joan Martí Pla. Nascut a La Sénia en 1957. Regidor de l'Ajuntament de Perafort i Puigdelví de l'any 1987 al 1995. Des del 1999 fou proclamat alcalde del municipi, càrrec que encara conserva a l'actualitat, en què n'ha celebrat 25 anys. També és conseller del Consell Comarcal del Tarragonès, del que n'ha estat president del 2019 al 2021. Actualment n'és un dels vicepresidents.

'Perafort i Puigdelví s'han transformat de manera considerable'

Foto Cedida

JAUME
GARCIA

L'alcalde de Perafort i Puigdelví, Joan Martí Pla, repassa en aquesta entrevista les fites viscudes a Perafort i Puigdelví els darrers 15 anys, des de la sortida de DiariTots21, tot i que en el seu cas, la veterania del càrrec fa que se sumin esdeveniments claus succeïts abans.

L'alcalde, Joan Martí Pla. Foto: Cedida. Foto cedida

Va començar com a alcalde fa molts anys...

El segle passat (riu). Enguany farà 25 anys que em van investir alcalde. Va ser el dia de Sant Pere de 1999, quan es va celebrar el plenari. I casualment Sant Pere és Festa Major a Perafort. Ho he estat ininterrompudament aquest quart de segle. Hem passat moments molt complicats, i en aquests darrers 15 anys hem viscut la crisi, el covid, la segona crisi,... La ciutadania vivia situacions difícils i jo i el meu equip havíem d'estar a tot arreu.

Quantes victòries electorals porta?

Set. Alguna cosa haurem fet bé, perquè hem guanyat amb millors resultats. Jo sempre dic que n'hi ha de millors que jo, segur, i el que ha passat és que o no s'han presentat o per circumstàncies no els ha agradat la política. El cert és que Perafort i Puigdelví s'han transformat de manera considerable. Quan vaig entrar a

governar no teníem escola i calia disposar també de llar d'infants. Ha estat una lluita diària, com el fet de buscar inversions.

Què és el que més destaca d'aquests 15 anys?

Sens dubte, haver aconseguit l'escola. Un poble sense escola és un poble sense identitat. La vam aconseguir en 2002, fa una mica més de 15 anys, i en 2007 vam estrenar nou edifici. La canalla anava a estudiar a Tarragona i el poble es quedava sense ells. Va ser en una època amb un altre alcalde que vam quedar-nos sense escola. I comptar amb una escola passava abans per tenir llar d'infants. Aquesta es va inaugurar en 2005 i el nou edifici de l'escola, en 2007. El Departament d'Ensenyament va creure en el projecte i mentrestant nosaltres treballàvem ja amb una llar d'infants nova. Com a agraïment, el delegat va inaugurar la llar d'infants.

PERAFORT

Quants alumnes té l'escola?

Va començar amb 250 alumnes. Actualment en té 180 llargs. Hi ha alumnes que vénen dels pobles del voltant perquè al seu dia ja van anar a la llar d'infants. És una xifra important perquè tenim 1.300 habitants entre Perafort i Puigdelfí. L'ensenyament és el futur del país.

Què més destacaria?

La lluita que vaig mantenir amb el Corredor del Mediterrani. Havia de convèncer a Madrid que trasl·ladesin la línia del Corredor per un altre punt. No era fàcil perquè existia el projecte aprovat pel Ministeri de Foment segons el qual la via passava entre Puigdelfí i la carretera nacional 240 i això suposava tancar el poble per la banda del riu i per la futura línia del Corredor del Mediterrani. Vaig

preparar una estratègia perquè comptava que el Ministeri em demanaria una proposta alternativa i això és el que vam fer. L'Ajuntament va gastar-se cinc milions de pessetes i vam presentar un projecte que ja existia i que havia estat desestimat pel Ministeri perquè era més car. Vaig aconseguir mantenir una reunió amb el ministre Francisco Álvarez Cascos. Érem sols ell i jo a la reunió. Li vaig exposar el problema que teníem i em va fer la pregunta que jo esperava: 'Vostè, per on faria passar la via?' I li vaig plantufar el nostre projecte. Va ser una sorpresa per a ell. I la va acceptar.

Quina va ser l'alternativa?

Finalment, va sortir aprovat al BOE el canvi de traçat del

Corredor del Mediterrani. El pressupost passava de 8.000 milions a 14.000 milions de pessetes. Vam aconseguir desplaçar de lloc el tram final del Corredor i alliberar així Puigdelfí. Va ser una aposta importantíssima per a Perafort i Puigdelfí.

Quines actuacions més han estat importants?

Hem transformat Perafort i Puigdelfí. Tot el que ara és peatonal no ho era abans. Vam recuperar les fonts velles dels dos nuclis, vam fer una plaça a Puigdelfí, hem creat l'avinguda de Catalunya, un eix clau de Perafort on hi ha la llar d'infants, la pista poliesportiva, l'escola, pistes de pàdel noves, els parcs infantils - per als més petits i per als que no ho són tant-, i estem fent el camp

de futbol, on hem executat els vestidors i ara falta licitar el terreny de joc. Estem fent un camp de futbol des de zero i la inversió és molt important, ronda els dos milions d'euros. Disposarà de gespa de nova tecnologia aprovada per la FIFA.

Tenim pendent fer el gimnàs municipal als baixos de la llar d'infants. Vam construir una pista d'skate i una de futbol 3. El que estem fent és crear equipaments a la mateixa zona i així facilitar el servei als ciutadans. Hi ha matrimonis que tenen un fill de dos anys i l'altre, de sis: en un trajecte de 30 metres deixen la canalla en dos llocs diferents sense haver de desplaçar-se massa.

L'escola ha estat la principal inversió feta les darreres dècades. Foto cedida.

La construcció de parcs i de parcs infantils ha estat una constant a Perafort i Puigdelfí. Foto cedida.

'La fita més important és haver aconseguit l'escola. Un poble sense escola és un poble sense identitat'

'Hem creat l'avinguda de Catalunya, un eix clau de Perafort, on hi ha els equipaments municipals educatius i esportius'

'Podem destinar 12 o 13 habitatges de lloguer per a joves'

El fet de portar tants anys d'alcalde permet que el consistori planifiqui a llarg termini, una cosa no massa habitual en aquest país
Exacte. Sovint et trobes que entra un alcalde i dissenya els serveis d'una manera, encabat en ve un altre i ho fa d'una altra manera. El que vam fer nosaltres va ser programar un conjunt d'equipaments centrats en un lloc. Per què ho hem pogut fer? Perquè hem tingut un govern dilatat en el temps que ha pogut planificar: aquest és un tema cabdal, el fet de poder planificar. Ens vam trobar el municipi amb mancances. Calia marcar prioritats: l'escola va anar on havia d'anar una pista poliesportiva, però era més important l'escola. La pista, ja la tindríem. De fet, la pista de l'escola l'usen els ciutadans fora d'horari escolar. Al final has de fer apostes valentes sabent que poden sorgir crítiques. I per damunt de tot, la prioritat era

l'escola. I la prova és que vam tornar a guanyar les eleccions i amb més vots. Nosaltres vam obrir una línia de crèdit de tres milions a pagar en 25 anys de manera que la ciutadania no hauria de costejar les obres.

Heu viscut diferents crisis, com la crisi financera o la covid, i heu obert línies d'ajut. Com ha estat?

I tant que les hem obertes. La gent ho passava malament i vam concedir ajudes als ciutadans i als comerços. En aquest poble mai s'havia hagut de donar menjar a ningú i vam haver de fer-ho. Mai s'havia ajudat el petit comerç i ho vam tirar endavant. Ens vam adaptar a la situació del dia a dia. La gent en va sortir beneficiada, a part de les ajudes que fem des de fa temps: vam ser dels primers a concedir ajudes per l'estalvi energètic, ajudem en la millora de les façanes a la part més antiga dels dos pobles, concedim ajudes per a pagar tancaments, o

aportem ajudes al tema escolar, al transport escolar per anar als instituts i a la universitat. Ho repetim cada any.

També esteu intentant oferir una borsa d'habitatge de lloguer per a joves. Expliqui'ns-ho

Ens vam trobar durant el boom de la construcció que en una casa on vivia una família ara en viuen set. Com a Ajuntament exigíem una plaça de pàrquing per cada vivenda i hem actuat en un espai sobrant dels baixos per a ús comercial. Però els locals comercials estaven tancats des del primer dia. El que hem fet ara és modificar el planejament urbanístic de manera que els baixos comercials es poden adaptar a vivenda de planta baixa adaptada. Per què? És una forma d'omplir 10 o 12 espais buits. Tenim una manca d'habitatge degut a què han pujat molt els preus.

Quines accions més estant fent pel tema de l'habitatge?

Estem al darrera de la compra d'un edifici, en el que l'Ajuntament és titular del 50 per cent dels seus baixos, uns 250 metres quadrats. Volem comprar tot l'edifici de manera que als baixos tindriem 500 metres quadrats i ho derivariem en un tema social. I quant als habitatges, uns 12 o 13, podrien ser destinats a joves, a gent d'edat avançada, etcètera. No està del tot acabat i hi ha una repercusió d'uns 25.000 euros en cada habitatge. L'Ajuntament estaria disposat a quedar-se tot l'edifici per fer les reformes i derivar-ho en un tema social. La promoció es troba al centre del municipi.

Què heu fet per millorar la sostenibilitat del municipi?

Hem comprat un vehicle elèctric per a transport escolar i hem col·locat plaques fotovoltaïques en edificis municipals. Ara en farem una ampliació. Ara tenim tres vehicles elèctrics, un d'ells per transport escolar, amb un vehicle de nou places, que va de Perafort a Puigdelví. Hem adquirit també dues furgonetes elèctriques per a la Brigada Municipal, que també les hem incorporat, i hem substituït la il·luminació pública per llums led. D'altra banda, transformarem el polígon de Perafort amb llums led. A nivell empresarial, ens situarem amb un 75 o 80 per cent d'ocupació del polígon amb les noves empreses que estan arribant; una d'elles ha adquirit 17 naus.

Quina filosofia han seguit quant a impostos i taxes?

Hem intentat augmentar-los molt poc. És cert que a partir d'enguany, degut a les exigències

de la UE, caldrà abonar el 100% de la taxa. La brossa no és un impost, és un servei que presta l'Ajuntament i per tant té un cost. Haurem d'anar a una taxa de 300 euros a l'any, menys d'un euro al dia, com el preu d'un café (o menys). És a dir, recollir la brossa, transportar-la i tractar-la té un cost.

Com estan en els nivells de reciclatge?

Costa molt al Tarragonès, aquí també, però hem treballat a fons. Ja sabem que hem de reciclar-ho tot, però hi ha dos productes que són bàsics: el vidre i la materia orgànica. El vidre, pel pes que té i perquè no es crema. I la resta porta més del 85% d'aigua: aquesta aigua apaga el foc dels forns i s'ha de posar més energia calorífica per tractar-lo. Si els grans productors, com els supermercats, acomplissin amb l'orgànica, la separessin bé, es reduiria moltíssim el que va a la resta. La recollida a Perafort ha anat millorant.

Aquí vam fer els deures al seu moment, van adoptar el sistema de contenidors soterrats i ens funcionen bé perquè tenen més capacitat que els contenidors de carrer. A les noves promocions privades els feiem pagar il·les de contenidors o algun contenidor concret, i això ha fet que tenim unes infraestructures més grans de les que necessitem. I comptem amb cinc freqüències de recollida a la setmana. Ja fa 15 anys que disposem d'aquests contenidors, que a més estan fets de bon material. No els hem hagut de canviar, a diferència del que ha passat en altres llocs.

Imatge de la zona d'skate parc. Foto cedida.

Joan Martí Pla

Alcalde de Perafort i Puigdelví

En un món cada vegada més globalitzat, on les notícies internacionals dominen les portades i les xarxes socials, els mitjans de comunicació de proximitat i la comunicació KM0 com el vostre esdevenen més rellevants que mai. Mitjans com el vostre jugueu un paper fonamental en la cohesió social, la preservació de la cultura local i la promoció d'una ciutadania informada i activa.

DiariTots21 és un mitjà de comunicació de proximitat que durant aquests 15 anys us heu centrat en la cobertura informativa d'un àmbit territorial reduït, com ara un municipi com el nostre, Perafort i Puigdelví.

Aquest aniversari és un assoliment extraordinari que reflecteix no només la vostra dedicació i professionalitat, sinó també el compromís ferm amb el vostre

territori i el paper essencial que jugueu en la nostra societat.

Durant aquests 15 anys, heu estat un far de llum informativa per a tots nosaltres. La vostra cobertura precisa, acurada i propera ha fet que ens sentim sempre ben informats sobre els esdeveniments que ens afecten més directament. Heu sabut captar les veus i les històries dels nostres veïns, donar veu a les preocupacions locals i celebrar els èxits de la nostra comunitat amb una passió i una implicació encomiables.

Enhorabona per aquests 15 anys de servei excepcional. Des de Perafort i Puigdelví us desitgem molts més anys d'èxit i creixement, i esperem continuar gaudint de la vostra excel·lent tasca informativa durant molts anys més.

Joan Martí Pla
Alcalde de Perafort i Puigdelví

DiariTots21, 15 anys de compromís amb la veritat!

Enhorabona per 15 anys d'excel·lència en el periodisme local. Felicitats per aquest gran èxit i per ser la nostra font fiable de notícies de proximitat!

AJUNTAMENT DE PERAFORT I PUIGDELVÍ

perafort.com

CRÒNICA

Paco Zapater

Paco Zapater va néixer a Chelva (València) en 1946. Advocat, des de 1972 resideix a Tarragona. Havia estat funcionari de justícia. Va ser Síndic de Greuges de la Universitat Rovira i Virgili (URV) i conseller municipal de l'Ajuntament de Tarragona sota l'Alcaldia de Josep Fèlix Ballesteros (2011-15).

Quinze anys de Dragon Khan

El diari d'una ciutat és una finestra per la qual els ciutadans miren, s'informen i analitzen la realitat social que els envolta. És també una fàbrica de creació d'opinió ja que, parafrasejant García Lorca, “dime qué lees y te diré quién eres”.

Ara fa quinze anys (el 15 és una xifra amb molt de simbolisme) Jaume Garcia i d'altres persones van crear el diari digital Tarragona21 - actualment DiariTots21-, un producte de proximitat que ens ha acompanyat i informat des de llavors. El mateix Jaume Garcia, com a director, i Mayo Lorda, com a editora, van ser els responsables principals d'aquesta aventura periodística.

La ciutat on va aterrar la criatura tenia una especial idiosincràsia, derivada d'un fet històric: la Guerra del Francès. Quan les tropes de Napoleó l'ocuparen al 1811, a Tarragona vivien més de vint mil habitants. I dos anys després, quan es van retirar,

només quedaven 300 supervivents. La resta havia mort a mans dels francesos o havia fugit espaiada i no va tornar, per la qual cosa la ciutat es va repoblar amb gent de fora. Tan escassa llavor de tarragonins de soca-rel explicaria -segons algunes teories- que el sentiment de pertinença dels ciutadans de Tarragona no sigui tan accentuat com els de Reus. I és que no és el mateix quatre generacions d'avantpassats a la motxilla que setze. El vessant positiu de tot això és que la composició majoritària de nous nadius, sumada al clima i a l'autopista a tot arreu que és el mar fan de Tarragona una ciutat oberta, acollidora, feta a la mida de l'esser humà, on hi caben tots i ningú se sent foraster.

Al meu entendre, cinc són els esdeveniments que han ocupat i preocupat principalment els ciutadans de Tarragona durant la vida del DiariTots21. Uns de caràcter local, d'altres en un àmbit de país, i la majoria amb una afectació universal.

1 La crisi econòmica del 2008

Quan el 2009 la cigonya ens va deixar el nou digital el món patia un tsunami econòmic que venia dels EUA i va arribar a tot arreu. Una crisi creditícia hipotecària que va deixar milions de ciutadans a l'atur al nostre país. A més, dos milions de persones van perdre la casa per no poder pagar la hipoteca (500 famílies diàries en els moments més durs), propietats que, en bona part, van passar a fons voltor, deixant un paradoxal panorama de persones sense pis i pisos sense persones.

Com a regidor de l'Ajuntament de Tarragona -de 2011 a 2015- em van quedar dos records d'aquella situació: un, que administrava els diners -els pocs diners- que havia al meu departament amb molta més cura i rigor que els de casa meva; i dos, que el Plenari va decidir

treure els diners de les entitats bancàries que al nostre terme municipal desnonessin de casa seva les persones per no poder pagar la hipoteca. La mesura va resultar eficaç i els desnonaments es van aturar a la nostra ciutat.

Davant aquest descomunal problema d'habitatge, el govern espanyol va prioritzar l'ajuda a la banca perquè “perillava el sistema financer”, una d'eixes mentides històriques que de tant en tant s'inventa el poder per apaivagar la consciència dels ciutadans. I en línia amb aquesta decisió, va destinar desenes de milers de milions d'euros al rescat de gran part de les caixes d'estalvi que, una vegada sanejades, es van fusionar amb els grans bancs... mentre les persones s'enfonsaven. Amb la perspectiva històrica que dona el pas del temps, la pregunta és inevitable: no hauria estat més just i adient rescatar les persones?

'Quan el 2009 la cigonya ens va deixar el nou digital el món patia un tsunami econòmic que venia dels EUA i va arribar a tot arreu. Una crisi creditícia hipotecària que va deixar milions de ciutadans a l'atur al nostre país'

'Davant aquest descomunal problema d'habitatge, el govern espanyol va prioritzar l'ajuda a la banca perquè “perillava el sistema financer”, una d'eixes mentides històriques que de tant en tant s'inventa el poder'

2 El procés

meu entendre- per quatre concauses. En primer lloc, per la irritació produïda per la sentència del Tribunal Constitucional que afaità una norma -l'Estatut- aprovada pel Parlament, pel Congrés i pel poble català en referèndum. En segon terme, per la intolerància de M. Rajoy que, en lloc d'afrontar el problema plantejat per Mas i dialogar amb ell, li tançà la porta i deixà que la ferida es gangrenés.

Per "l'aventurerisme" de Puigdemont, que en lloc de buscar la ruta més segura per al vaixell que pilotava -amb més de set milions de passatgers-, el va estavellar contra els esculls, fent bo el principi de Peter segons el qual qualsevol situació, per dolenta que sigui, és susceptible d'anar a pitjor. I, finalment, per la desproporció de l'apallissament de ciutadans l'1 d'octubre -M. Rajoy una altra vegada-, que ens va avergonyir urbi et orbe, i la del càstig apocalíptic imposat després pel Suprem als líders independentistes. Conscient de la magnitud

de la tragèdia, un dia després de l'1-0 Mayo Lorda constatava a DiariTots21 la desafecció: "Espanya ha perdut Catalunya per diverses generacions".

Si les societats evolucionen -diuen- amb dos passos cap endavant i un cap enrere, el procés va fer de cranc. Va dividir la societat, ens va fer patir a tots -o quasi-, i empobrí el país (a la cua de l'informe Pisa, de les energies renovables i sense solucionar la sequera).

Esperem que la dissortada aventura no es torni a repetir. Necessitem pau social per Catalunya, i un marc de convivència en el que capiguem tots, sense excepció. El model podria ser el de la propietat horitzontal dels nostres edificis: el propietari de cada habitatge -element privatiu- és sobirà de portes endins de casa seva; i, quan es tracta d'elements comuns (façana, teulada, escala, ascensor...), decideixen tots el veïns. Una fórmula d'arrels federals que caldria complementar amb un finançament singular -no inferior al basc- i una actualització de l'Estatut.

Carles Puigdemont, en una roda de premsa a Brussel·les. Foto ACN.

Manifestació a Tarragona el dia del referèndum de l'1 d'octubre de 2017. Foto arxiu.

Carrers buits de Tarragona l'any 2020 durant el confinament per la pandèmia. Foto arxiu.

Un pacient, afectat de covid, ingressat a l'UCI. Foto ACN.

3 La pandèmia

Quan Pedro Sánchez va tancar el país al març del 2020, els ciutadans ens vam alinear en tres grups: els que per obligació o devoció s'arremangaren per ajudar els altres; els que es van aprofitar de la situació per pispar diners "pa la saca"; i els que, seguint el consell de les autoritats -la majoria- vam fer del "jo em quedo a casa" la seva pauta de conducta durant quasi cent dies. Confesso que vaig tenir por. No ja a la pròpia mort, sinó a morir abandonat en un passadís del Joan XXIII, sense família ni assistència mèdica. I el temor es va accentuar en veure unes imatges alarmants: dotzenes de camions de l'exèrcit italià carregats de cadàvers cap el cementiri de Bèrgam. I és que, com recor-

den, en l'evolució de la covid el país transalpí anava una setmana davant nostre.

Podem imaginar el Jaume i la Mayo interactuant, des de casa seva i amb l'ajuda d'Internet, per arribar, amb la que estava caient, als seus lectors. Un escenari no gaire estrany per als treballadors d'un diari digital, per als quals la Xarxa és l'eina més important.

Malgrat tot, la pandèmia va tenir aspectes positius. Ens va fer reflexionar -potser durant no gaire temps- i reconsiderar la nostra escala de valors. Vam prendre consciència de la nostra vulnerabilitat, va cohesionar la UE i ens va donar capacitat de resiliència. I es que l'esser humà és capaç del millor i del pitjor, només cal posar-lo en situació.

4 L'empoderament de la dona

L'empoderament de la dona va començar fa temps i en els últims quinze anys s'ha convertit en un moviment sísmic i transversal, en el qual està implicada gran part de la societat. Una revolució en marxa (#Me Too i #Se Acabó) que és imparable i no es detindrà fins que la igualtat home i dona sigui real i efectiva. Com diu Luis Landero, la revolució feminista, juntament amb Internet, són els dos grans esdeveniments del nostre temps.

Una comparació temporal, gairebé anecdòtica, ens ajudarà a calibrar la progressió dels drets de la dona. Ahir la dona no podia votar, ni vendre el seu patrimoni sense permís del seu marit, ni tenir la pàtria potestat sobre els fills; això avui seria absolutament impensable. Ahir, la dona estava a casa cuidant del fill i del marit ("Con la pata quebrada y en casa", recordem-ho); avui hi ha deu milions de dones afiliades a la Seguretat Social, és a dir, gairebé la meitat de les persones que treballen. Ahir les joves no

comptaven a l'univers del futbol -fins i tot estava mal vist que hi juguessin-; avui la selecció espanyola femenina és campiona del món -malgrat accions tan barroeres com la de Luis Rubiales-, el Barça de la Champions i les Alexia Putelles, Aitana Bonmatí... són heroïnes i un model de dona a imitar.

Ah!, i l'última Mesa del Parlament, elegida fa pots dies, està formada per quatre dones i tres homes.

Un soldat ucraïnès atén un nadó. Foto ACN.

'L'empoderament de la dona va començar fa temps i en els últims quinze anys s'ha convertit en un moviment sísmic i transversal, en el qual està implicada gran part de la societat'

Manifestació a Tarragona de ciutadans ucraïnesos rebutjant la invasió russa. Foto arxiu.

5 Guerres d'Ucraïna i Gaza

Saben que aquest és el moment que el món té més guerres des de la II Guerra Mundial? Segons dades de l'Institute for Economics & Peace (IEP) que publica El País, en l'actualitat hi ha 56 conflictes actius al món, amb 92 països involucrats fora de les seves fronteres. Això demostra el deteriorament de la pau al món en l'última dècada.

De totes aquestes guerres, ens preocupen especialment dues: la d'Ucraïna i la de Gaza.

L'acció de Putin a Ucraïna em sembla la major salvatjada bèl·lica dels últims temps: invasió d'un territori sobirà, bombardejos massius i indiscriminats sobre la població civil i menyspreu del dret internacional. Jo no havia vist mai una crueltat bèl·lica tan gran. I tot això,

al cor d'Europa, no ho oblidem. Estan segurs els països veïns de Rússia? Anem cap a la III Guerra Mundial?

El 7 d'octubre passat Hamàs atacà per sorpresa Israel i matà 1.200 persones. Va fer 240 ostatges. La reacció d'Israel la podem imaginar. La legítima defensa era de llibre. Però hi ha una condició sine qua non per aplicar-la: proporcionalitat en la defensa. I aquí, una vegada més, el govern de Netanyahu es va passar. Desenes de milers de morts, destrucció material de pobles i ciutats, població civil humiliada i atemorida... La solució (pau per territoris) sembla tan fàcil... Però cada vegada va a pitjor. Quan un bombardeig d'Israel mata deu militants de Hamàs, a continuació se n'afilien cent de nous. I després de la guerra vindrà la reconstrucció, i no solament la dels edificis, sinó la de la convivència i la gestió del odi mutu.

Arribats a aquest punt, cal felicitar el Jaume Garcia i la Mayo Lorda per pilotar el seu diari, sense descarrilar, durant aquests quinze anys de Dragon Khan. I agrair-los la seva aportació, intangible però important, a la societat tarragonina. I gràcies també per la seva ajuda en un tema personal, la mort de la meua filla Clara (i vint joves més) el 2010 en el concert de la Love Parade de Alemanya, víctimes de la cobdícia d'algunes persones, que van anteposar el lucre propi a la seguretat de les persones.

Al llarg de aquest anys, DiariTots21 ens va donar veu i va estar al nostre costat en la lluita contra l'establishment alemany. Curiosament, la Clara va marxar quan aquesta publicació acabava d'arribar.

Llarga vida a DiariTots21!

Pere Virgili Domínguez

Alcalde de Roda de Berà

15 anys al nostre costat

Foto Cecília

El DiariTots21 celebra el seu 15è aniversari, una efemèride que ens fa molt feliços. Des dels inicis del vostre camí com a diari digital del Tarragonès, l'Ajuntament de Roda de Berà us hi hem donat suport. Hem compartit un viatge molt emocionant de més d'una dècada, durant el qual el DiariTots21 -abans Tarragona21- heu capturat al nostre costat moments molt importants, els nostres èxits i també les nostres lluites; reflectint la nostra identitat de poble, els nostres valors, donant a conèixer els elements patrimonials, com ara la petjada que va deixar Josep Maria Jujol a Roda de Berà.

Recordo els vostres primers anys, quan va nèixer amb una clara visió i una ànima plena de compromís i d'estima cap al territori. Amb el temps, i la tenacitat d'en Jaume Garcia -director- i de la Mayo Lorda -editora-, heu crescut, us heu adaptat a tots els canvis que han anat arribant, però mai heu perdut de vista els vostres valors i la vostra missió, ser una veu per a tots els municipis del Tarragonès, amb especial cura per aquelles petites localitats que estan més desateses, informativament parlant.

Sempre repeteixo que els mitjans de comunicació com el vostre jugueu un paper fonamental a la nostra societat, ja que hi actueu com a guardians de la transparència i, en part també, de la democràcia, esdevenint una font fiable i veraç d'informació.

Desitjo que aquests primers 15 anys del DiariTots21 siguin l'inici d'una vida plena d'èxits i creixement. En aquest viatge, tindreu a l'Ajuntament de Roda de Berà al vostre costat.

Per molts anys, DiariTots21!

Pere Virgili Domínguez
Alcalde de Roda de Berà

FOTO D'ARXIU

FOTO D'ARXIU

AJUNTAMENT DE
RODA DE BERÀ

Ajuntament de
Roda de Berà
felicita al
DiariTots21
en el seu
15è aniversari

www.rodadebera.cat

CRÒNICA

Santiago Castellà

Santiago Castellà nació en Barcelona en 1967. Licenciado en Derecho por la Universitat de Barcelona, en Ciencias Políticas y Sociología por la Universidad Nacional de Educación a Distancia, es, entre otras cosas, doctor en Derecho por la Universitat de Barcelona y profesor en la URV. Fue senador. Subdelegado del Gobierno de España en Tarragona.

15 años, ¿no son nada?

Foto: Cedida

Empezamos el Siglo XXI como si no pasara nada,...con la inercia de un Siglo XX que llegaba cansado de una larga y dura vida -con tanta guerra y genocidio en la mochila-, pero alegre, feliz y convencido de haber superado las peores adversidades, y de poder asomarse al precipicio del Fin de la Historia -quizás con la frente marchita y con las sienas plateadas por las nieves del tiempo-, pero rodeado de seguridades, certezas y confianzas que transmitir umbilicalmente a un siglo XXI que nacía entre los algodones perfumados de la prosperidad y la confianza en la tecnología redentora de todos los males...

Quizás, eso sí, con una vaga pereza sistémica, con un aletargado pasotismo, quizás también con un incierta desorientación de valores,... pero, hijos de una post-abundancia demasiado mundana que se quería sostenible los fines de semana,...todo era perdonable a

una despeinada generación X de adolescentes ochenteros, y a los fotogénicos bien-peinados milenials de los 90, y a los inopinados fakes de la naciente Generación Z. Nos quedábamos sin letras del abecedario, mientras nos seguíamos sintiendo jóvenes, sin haber aprendido a envejecer. Nació DiariTots21 en ese momento en que el Siglo XXI se decidía a buscar lo que quería ser tras una década mirándose el ombligo.

Las seguridades se tambalearon en el 2001 ante el Terror Global que desmoronaba las Torres Gemelas, empezando a explicarnos que nada era como nos habían explicado que sería... mientras las sombras lejanas de un difuminado enemigo global -y demasiado local- saltaban los montes de plomo y cabalgaban por Atocha pocos años más tarde.

Las seguridades económicas se deshacían repentinamente entre

las sucias aguas que retornaban tras el tsunami financiero iniciado por Lehman Brothers en forma de gran recesión que dejaba las playas del mundo desarrollado llenas de oscuros pelets y fragmentos de cristales rotos. Tampoco aquí nada era como habíamos aprendido en las seguridades de la postguerra fría... y los salarios, las prestaciones, los derechos, los programas eran recortables para rescatar bancos hundidos en la codiciosa avaricia sin rostro humano.

'Las seguridades económicas se deshacían repentinamente entre las sucias aguas que retornaban tras el tsunami financiero iniciado por Lehman Brothers en forma de gran recesión'

Y luego llegó la pandemia con aromas a días sin salir de casa, baños de hidrogel y mascarillas que encuadran miradas asustadas, entre desordenados aplausos a hospitales, y cerradas residencias de ancianos sin respuesta... donde nunca nos habían explicado que el mundo era tan frágil, mientras hacíamos ordenadas colas, en las puertas de los Palacios de Deportes, para proveernos de nuestra dosis europea de vacuna redentora que nos devolvía a una nueva normalidad por recrear.

Había empezado ese Siglo XXI como niño mimado y perezoso que se sabía -o se creía, o se miraba- guapo, y tras una mala adolescencia -fruto de las malas compañías y del juntarse con los peores restos del Siglo XX-, nos lo dejan hoy, en plena juventud desordenada llena de incertidumbres y buscando acertar en los mejores años de su vida. Este Siglo XXI entra en su plenitud de la mano de la Agenda 2030, más limpio y descarbonizado, lleno de aventuras inciertas de tecnología digital, y educando -con la paciencia de la mejor pedagogía- a los algoritmos de la Inteligencia Artificial.

Y, sin darnos cuenta, todo ha cambiado mucho... disimulando, como quien no quiere la cosa, disfrazados de noviembre para no infundir sospechas. Y ya nada es igual, todo es demasiado diferente, inciertamente líquido... pero nos hemos hecho resilientes a los cambios, preparados para oportunidades de futuro, con ganas de ver lo que viene, de afirmar lo que intuimos... pero, sobre todo, con la convicción de que es necesario rearmarnos con los valores del humanismo ilustrado, garantizado que el futuro podrá continuar siendo libre, justo y fraterno.

'Nos hemos hecho resilientes a los cambios, preparados para oportunidades de futuro, con ganas de ver lo que viene, de afirmar lo que intuimos... pero, sobre todo, con la convicción de que es necesario rearmarnos con los valores del humanismo ilustrado'

'La Tarragona de esos principios del Siglo XXI ha cambiado, y mucho, también, con DiariTots21 como testigo,... hoy más diversificada, con mejores infraestructuras'

Tarragona ha cambiado

La Tarragona de esos principios del Siglo XXI ha cambiado, y mucho, también, con DiariTots21 como testigo,... hoy más diversificada, con mejores infraestructuras -con nuevos muelles portuarios, con un aeropuerto más fuerte, libres de peajes y con mejores accesos, con el tercer hilo desplegándose, fuerte en el Corredor Mediterráneo, el Coll de Lilla conectándonos con el Norte, con las instalaciones de los Juegos del Mediterráneo, con vocación metropolitana, esperando el tranvía, con playas más resilientes, ...-. Hoy la tenemos más sostenible, más plural, más atractiva, más abierta,...y esa Tarragona21 hoy, somos todos.

SOCIETAT

Abordem les noves tendències, els costums socials, el turisme, les malalties com el càncer i com se li està fent front i la irrupció de la defensa de la sostenibilitat. Un conjunt d'articles per saber cap a on anem.

89

Projectant el futur
Informe Especial.
Xarxa Santa Tecla

91

El càncer a Tarragona:
l'estat de la qüestió
Frederic Adan Domènech

94

15 anys saludables?
Dr. Eugenio Tirado Anglés

97

La lluita feminista és la
lluita per la igualtat
Associació Papallones Liles

103

Normalitzar els drets del
col·lectiu LGTBIQ+
Ricard Checa

104

Una década de revolución
en la protección animal
Sergio G. Torres

107

15 anys amb un planeta pitjor
Xavier Sabaté

110

'Les renovables ja no són una
alternativa energètica, sinó que
són un substitut necessari'
Entrevista a Marc Segura,
director general de Solcam

114

Crònica negra, i singular, de
Tarragona
Moisès Peñalver

120

'La nostra clau és que als nostres
clients els oferim eficàcia'
Entrevista a Antoni Martínez,
director de Gestió4

124

Teletreball i productivitat
Philipp Fürst

129

DiariTots21: un exemple de
defensa del dret a la informació
Josep Maria Arias

132

L'evolució del turisme a la
Costa Daurada: 15 anys de
transformació i lideratge
Xavier Blasi

L'orgànica va al cubell del porta a porta o al contenidor marró.

**RECI
CLAR!**

És massa evident per no fer-ho.

Els envasos de vidre, ampolles, pots i flascons van al cubell del porta a porta o al contenidor verd.

**RECI
CLAR!**

És massa evident per no fer-ho.

El paper i el cartó van al cubell del porta a porta o al contenidor blau.

**RECI
CLAR!**

És massa evident per no fer-ho.

Els envasos de plàstic, brics i llaunes van al cubell del porta a porta o al contenidor groc.

**RECI
CLAR!**

És massa evident per no fer-ho.

Isaac Peraire i Soler

Director de l'Agència de
Residus de Catalunya

La força del món local

El sistema democràtic, la llibertat social i la llibertat d'accés a la informació són pilars indispensables per una societat saludable. Enfortir aquests principis socials i defensar i tenir cura dels drets que tenim com a ciutadans és una obligació col·lectiva i entre totes i tots ens n'hem de fer responsables.

Aquesta societat que volem, més justa, més democràtica i amb les llibertats d'expressió i d'accés a la informació que es requereixen en un país modern és absolutament indispensable el paper que juga el món local.

He tingut l'honor de ser alcalde del meu poble, Prats de Lluçanès, i viure en primera persona la importància i, sobretot, la força del món local. I, en aquest sentit, ens podem sentir molt orgullosos i orgullosos dels mitjans de comunicació locals, que viuen per explicar la realitat immediata i més tangent de les persones amb qui vivim el nostre dia a dia.

Per això és un plaer poder felicitar el DiariTots21, anteriorment Tarragona21, un exemple de mitjà de comunicació implicat amb el territori, sòlid i rigorós. Com no podia ser d'una altra manera, la felicitació també és pel gran equip humà i professional que hi ha darrere de l'enorme tasca que fa el DiariTots21.

Per molts anys més, felicitats!

Isaac Peraire i Soler
Director de l'Agència de Residus de Catalunya

Xarxa Santa Tecla

Projectes de present i de futur
per a la ciutadania i professionals.

Xarxa Santa Tecla, projectant el futur

Ja s'han iniciat les obres del nou tanatori al cementiri de Tarragona i de les noves residències La Muntanyeta Bonavista i Rambla Nova de Tarragona. També s'han culminat tots els passos previs a l'inici dels treballs per a l'ampliació de l'Hospital del Vendrell

Imatge de la Residència Santa Tecla Ponent, al barri tarragoní de la Granja. Foto cedida.

El sistema sanitari i social és un dels pilars de la societat del benestar d'un país. La Xarxa Santa Tecla, com a organització professional sense ànim de lucre dedicada a l'atenció integral de les persones, té un compromís històric i alhora una gran responsabilitat envers la ciutadania de les comarques del Tarragonès i el Baix Penedès.

En compliment de l'objectiu de millorar constantment els seus serveis, amb una atenció cada vegada més pròxima i més preventiva, podem dir que l'any

2024 està sent molt productiu per a l'organització. Més enllà de consolidar el funcionament diari dels seus centres sanitaris i socials, amb dades d'activitat totalment normalitzades i en creixement després de la pandèmia de la COVID-19, la Xarxa Santa Tecla ha estat capaç d'impulsar nombrosos projectes estratègics que comportaran el desplegament de millors serveis assistencials al territori en benefici de la ciutadania, tant de l'àmbit sanitari com social, en un futur immediat.

Aquestes inversions, la majoria de les quals s'han d'executar abans que acabi l'any 2025, permetran disposar de millors instal·lacions professionals i augmentar la capacitat d'atenció integral a les necessitats de la ciutadania

SALUT

L'Hospital del Vendrell

Entre aquests projectes destaca l'anhelada ampliació de l'Hospital del Vendrell, que en els pròxims anys duplicarà la seva capacitat i adaptarà els seus recursos a la demanda assistencial del Baix Penedès, la comarca amb més creixement demogràfic de tot Catalunya en les dues darreres dècades. Aquesta ampliació, finançada per la Generalitat de Catalunya amb 45 milions d'euros, comportarà la millora d'aquesta infraestructura clau per al sistema públic de salut a la Regió Sanitària Penedès.

Residència La Muntanyeta

Aquest any la Xarxa Santa Tecla també ha posat en marxa projectes estratègics dins de l'àmbit social gràcies al finançament parcial dels fons europeus Next Generation. Després de molts anys aturada per problemes de viabilitat econòmica previs a l'adhesió de la Fundació la Muntanyeta a la Xarxa Santa Tecla, la nova residència La Muntanyeta Bonavista ha reprès les obres i estarà plenament operativa a mitjan any 2025. El trasllat de l'actual residència a aquest nou equipament permetrà, a més a més, millorar i ampliar el Taller Ocupacional de la fundació, així com rehabilitar l'espai dedicat a l'escola al barri tarragoní de Sant Pere i Sant Pau.

Residència Rambla Nova

Un altre projecte que no podem obviar és el futur trasllat de la residència Santa Tecla Llevant al remodelat edifici dels Caputxins a la Rambla Nova de Tarragona. Les obres ja han començat i es treballa amb la previsió d'ocupar-lo abans de final de 2025. El nou centre, amb 70 places residencials i 20 de centre de dia, dotarà el centre de la ciutat d'un equipament de primer nivell, organitzat amb unitats de convivència reduïdes d'un màxim de 10 persones, alhora que permetrà recuperar un edifici emblemàtic a la principal artèria de la capital tarragonina després de molts anys en desús. En una segona

fase, un cop formalitzat el trasllat a la nova residència Rambla Nova, el complex Santa Tecla Llevant quedarà exclusivament com a equipament assistencial sanitari, guanyant espai per a més llits d'hospitalització, més serveis d'urgències i noves sales d'operacions.

Tots aquests projectes i altres, completament alineats amb el Pla Estratègic 2022-2026 de l'organització i amb els seus valors fundacionals, marquen el futur immediat de la Xarxa Santa Tecla. Tot, com sempre, prioritzant la consolidació del sistema de treball en xarxa entre els seus diferents centres, serveis i equips professionals en benefici de la ciutadania.

Assegurant el futur

Però tot aquest creixement i millora en equipaments té un significat que va molt més enllà de la inversió en obres, bé sigui amb finançament dels fons Next Generation, amb aportacions de la Generalitat o amb recursos propis. Gràcies a la seva expertesa, l'entitat tarragonina assegura el seu futur com a organització que presta serveis sanitaris i socials al territori. A més, consolida i amplia el seu model, augmentem la cartera de serveis i oferint cada vegada més oportunitats al conjunt de perfils professionals que treballen a la Xarxa Santa Tecla.

Després de més de dues dècades de treball per implantar el seu model assistencial en xarxa, l'organització sanitària sense ànim de lucre més gran de Catalunya manté la confiança de les administracions públiques per continuar sent claus en el desplegament de serveis sanitaris i socials a les nostres comarques. Parlem doncs d'una organització en expansió en els àmbits sanitari i social i, alhora, en totes les seves àrees que, amb recursos propis, fan possible la consolidació del model: recursos humans, administració, projectes, manteniment, compres, logística, serveis de suport, neteja, informàtica, etc.

EXECUTAT FINAL DE 2028**AMPLIACIÓ HOSPITAL DEL VENDRELL**

- + quiròfans
- + box d'urgències
- + llits aguts i sociosanitaris

EXECUTAT FINAL DE 2025**NOVA RESIDÈNCIA LA MUNTANYETA**

- 60 noves places residencials
- STO nou

EXECUTAT A FINAL DE 2025**TANATORI CEMENTIRI DE TARRAGONA**

- Instal·lacions sostenibles, modernes i adaptades als canvis, en una ubicació privilegiada i amb una visió panoràmica sobre la ciutat i el mar

EXECUTAT A FINAL DE 2025**NOVA RESIDÈNCIA RAMBLA NOVA**

- 70 places per a gent gran
- 20 places Centre de Dia

MÉS OPORTUNITATS PROFESSIONALS

- Àmbit sanitari
- Àmbit social
- Recursos humans
- Projectes
- Manteniment
- Administració
- Compres
- Logística
- Serveis de suport
- Neteja
- Informàtica
- ...

Frederic Adan Domènech

Catedràtic de Dret Processal de la Universitat Rovira i Virgili. Frederic Adan (1969, Tarragona) viu a Tarragona, imparteix classes a la facultat de Dret i dirigeix l'Observatori del Càncer.

El càncer a Tarragona: l'estat de la qüestió

L'Observatori del càncer és una eina que l'Associació Contra el Càncer a Tarragona posa a disposició de tota la ciutadania per tal d'ajudar a conèixer les diferents problemàtiques del càncer des del seu origen tot oferint, gràcies a diferents estudis, una visió integral, accessible i útil de la realitat del càncer.

En aquest sentit, un dels informes que hi podem trobar fa referència als principals indicadors epidemiològics amb dades i xifres que constitueixen un mapa precís de l'aquí i ara del càncer a Tarragona i permeten seguir de prop la seva evolució en relació a la incidència, prevalença i mortalitat del càncer a la província (Font: Global Cancer Observatory).

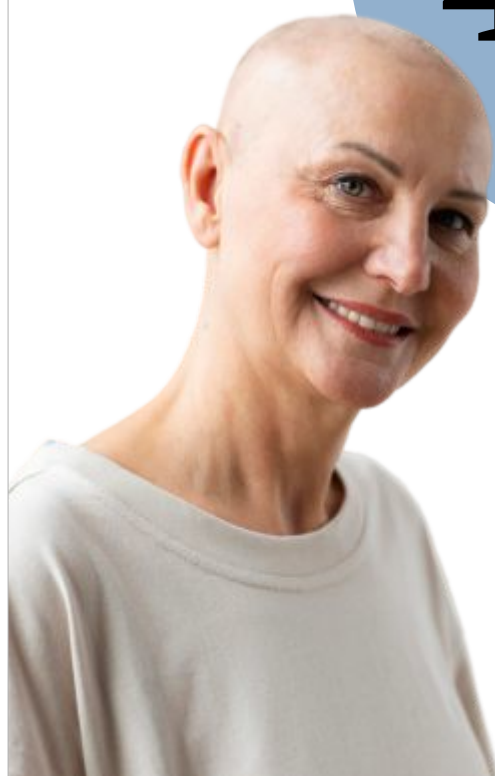
En relació a la incidència del càncer a la província, l'any 2023 es van diagnosticar 4.904 casos nous (2.856 en homes i 2.048 en dones), sent els més freqüents el càncer colorectal, pròstata, mama i pulmó. Si ens centrem per sexes, en els homes els quatre tipus de càncer més freqüents són pròstata, colorectal, pulmó i bufeta urinària; i en dones són el càncer de mama, el colorectal, el de pulmó i el de cos d'úter.

Quant a l'evolució de la incidència a les nostres comarques, s'estima que al 2.030 es diagnosticaran 5.579 nous casos de càncer a la província i que al 2.050 la incidència arribarà fins als 6.747 casos.

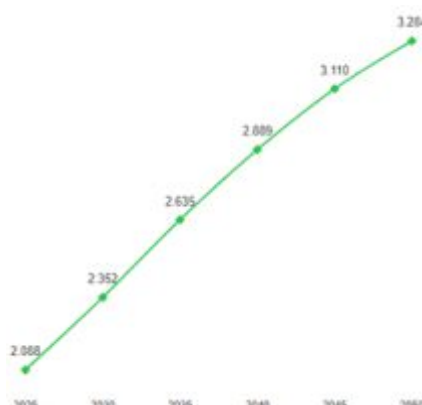

LA XIFRA:
4.904
casos nous
a la província en 2023

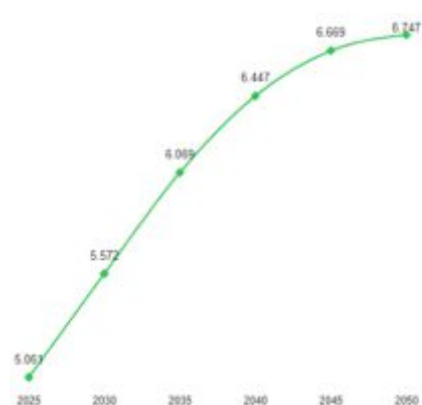
El càncer és una realitat que ens pot afectar a qualsevol de nosaltres o a qualsevol persona del nostre entorn

Evolució de la incidència

Evolució de nous casos en el futur

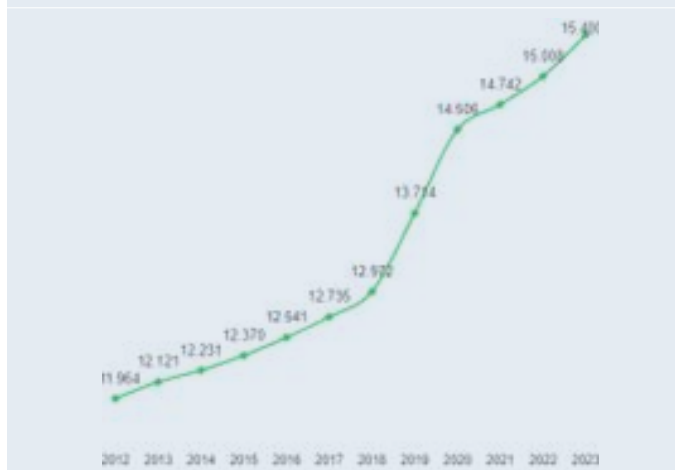

PREVALENCIA I MORTALITAT

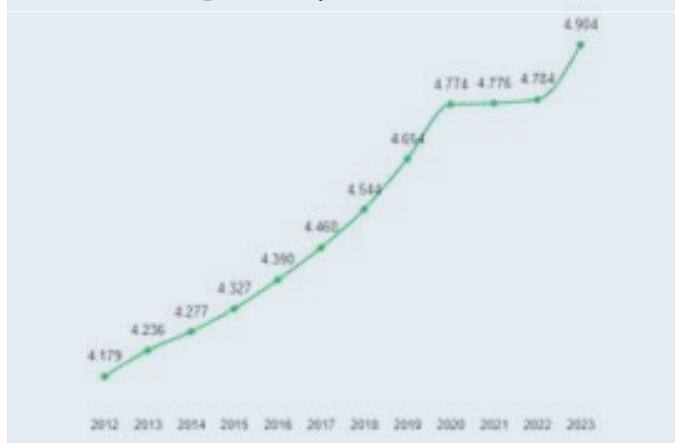
Quan parlem de prevalença en referim a les persones diagnosticades de càncer en un període determinat de temps. Així, la prevalença del càncer a la província a 5 anys és de 15.400 casos; això significa que, durant els darrers 5 anys, més de 15 mil persones supervivents han passat per un procés oncològic. Quant a la mortalitat per càncer, l'any passat

1.870 persones van morir: 1.073 homes i 797 dones. Els càncers amb major mortalitat van ser el de pulmó i el colorectal, sent els responsables de més del 30% de les defuncions per càncer a la nostra província. En els homes, els càncers amb més mortalitat van ser els de pulmó, colorectal i pròstata, i en les dones els de mama, colorectal i pulmó.

Evolució de la mortalitat

Evolució de la prevalença a 5

Frederic Adan, durant un acte de l'entitat. Foto cedida.

L'Associació Contra el Càncer a Tarragona, lliurant els Ajuts a la Recerca de 2023 per a investigar el càncer a la província. Foto Arxiu.

S'estima que al 2.030 es diagnosticaran 5.579 nous casos de càncer a la província i que al 2.050 la incidència arribarà fins als 6.747 casos

La detecció precoç permet diagnosticar-lo en etapes inicials de la malaltia, augmentant les possibilitats d'aconseguir un tractament curatiu

ALTRES DADES

Per altra banda, i agafant com a referència el model de McNamara et al., s'estima que 2.949 persones tenen cada any necessitats d'atenció paliativa, sent d'aquestes 1.848 pacients oncològics.

Així mateix, l'estimació de la població de pacients potencials a Tarragona amb necessitats biopsicosocials amb una prevalença a 3 anys donen dades com les següents: 4.811 pacients amb malestar emocional, 3.464 pacients en situació de vulnerabilitat social o exclusió social, 2.029 pacients amb problemes econòmics derivats de la malaltia, 380 pacients amb disfunció en la parla, 1.270 pacients amb disfunció del sol pelvià, 2.231 pacients amb problemes de sexualitat, 1.032 pacients amb limfedema, 962 pacients amb dolor crònic, 1.732 pacients amb depressió, 1.924 pacients amb ansietat, 962 pacients amb estrès posttraumàtic.

Accions per revertir la incidència del càncer a la província

Les dades exposades posen de manifest que el càncer és una realitat que ens pot afectar a qualsevol de nosaltres o a qualsevol persona del nostre entorn i que, per tant, tothom ens hem d'unir per tal de fer-hi front. En aquest sentit, és imprescindible que com a ciutadania realitzem

accions concretes per revertir les dades d'incidència futures participant en els programes de cribratge com poden ser els de càncer de colorectal i de mama ja que la detecció precoç o primerenca de càncer permet diagnosticar-lo en etapes inicials de la malaltia, augmentant les possibilitats d'aconseguir un tractament curatiu.

També és primordial adquirir hàbits de vida saludable: aproximadament el 40% dels casos de càncer es podrien evitar incorporant hàbits de vida saludable en el nostre dia a dia. En aquest sentit, per exemple, cal recordar que el tabac és el responsable del 30% de les morts per càncer i que produeix el 82% dels casos del càncer de pulmó (càncer amb major mortalitat a la província i un dels quatre amb major incidència).

Per últim, cal recordar que des de l'Associació Contra el Càncer a Tarragona oferim diferents programes i serveis gratuïts adreçats a les persones amb càncer i les seves famílies com psicooncologia, fisioteràpia, ajudes socials, estètica oncològica, entre d'altres, així com activitats de prevenció, informació i sensibilització adreçades a tota la ciutadania.

**La Tecla
a casa**

Tranquil·litat i confiança

Atenció a domicili

Entitat acreditada per la
Generalitat de Catalunya

INFORMA-TE'N A:

977 259 908

 680 494 060

www.lateclaacasa.cat

domicili@xarxatecla.cat

 XARXA SANTA TECLA
Sanitària, Social i Docent
a Tarragona des de 1171

Dr. Eugenio Tirado Anglés

Exerceix a la sanitat privada com a metge oftalmòleg al centre mèdic Tredic Salou i a Viamed Monegal, a Tarragona.

15 anys saludables?

Resulta difícil avaluar amb exactitud l'estat de salut de tot el complex món que configura la sanitat. La seva especificitat i el seu individualisme, sobre la base de les experiències viscudes, justifiquen el possible biaix que tinguem per a aquesta avaluació.

Però estarem d'acord que la valoració dels principals pilars que sustenten la sanitat ens pot donar una imatge més ajustada de la salut del nostre sistema sanitari i el futur d'aquest.

El primer paràmetre en el qual ens fixem és l'esperança de vida i aquesta ens indica que, en 2009, a Espanya la longevitat per a les dones se situava en els 84,65 anys i per als homes en els 78,62 anys. La mitjana era de 81,66 anys. A la província de Tarragona, aquests valors eren de 84,66 anys per a les dones; 78,50 anys per als homes i de mitjana, 81,49 anys.

En 2022, l'esperança de vida mitjana de la ciutadania espanyola era de 84 anys, ocupant Espanya el 4t lloc mundial, la qual cosa ens deixa el missatge que la nostra salut ha millorat.

Però, a què és deguda aquesta millora? Comencem per la base, la recerca científica en tots els seus vessants. Aquest és un dels primers pilars en els quals se sustenta la millora de l'esperança de vida, sobretot als països desenvolupats. Així, durant aquests 15 anys, la recerca no ha parat de donar-nos nous tractaments, nous avanços tecnològics i noves tècniques terapèutiques.

En aquest període, diferents estudis realitzats sobre les cèl·lules mare van demostrar com es podien generar teixits que facilitessin la substitució o regeneració d'aquells malalts o sense activitat. Altres recerques revelaven com aconseguir cèl·lules mare capaces de produir insulina o espermatozoides i òvuls.

Entre els avanços desenvolupats, perquè l'enumeració de tots ells es faria interminable, ens trobem, per exemple, amb un estudi que va demostrar com poder fer una medicina personalitzada mitjançant proves genètiques per a trobar tractaments individuals per a pacients amb càncer.

'En 2022, l'esperança de vida mitjana de la ciutadania espanyola era de 84 anys, ocupant Espanya el 4t lloc mundial, la qual cosa ens deixa el missatge que la nostra salut ha millorat'

El doctor Eugenio Tirado Anglés va néixer a Alcanyís (Terol) 1956.

Llicenciat en Medicina i Cirurgia per la Universitat de Saragossa. Especialista en Oftalmologia.

Especialista en Medicina del Treball. Ha exercit la seva professió a l'Institut Català de la Salut del 1982 fins al gener del 2020 i l'especialitat de Medicina del treball a la fàbrica d'Ercros a Tarragona des del 1989 fins al 1999.

Membre de la Junta de Govern del Col·legi de Metges de Tarragona des de 1990-2003, ostentat diferents responsabilitats al llarg d'aquests anys. Membre de la Junta directiva del Sindicat de Metges de Catalunya fins al 2012, havent estat Secretari de Comunicació i Imatge del 2001 fins al 2012.

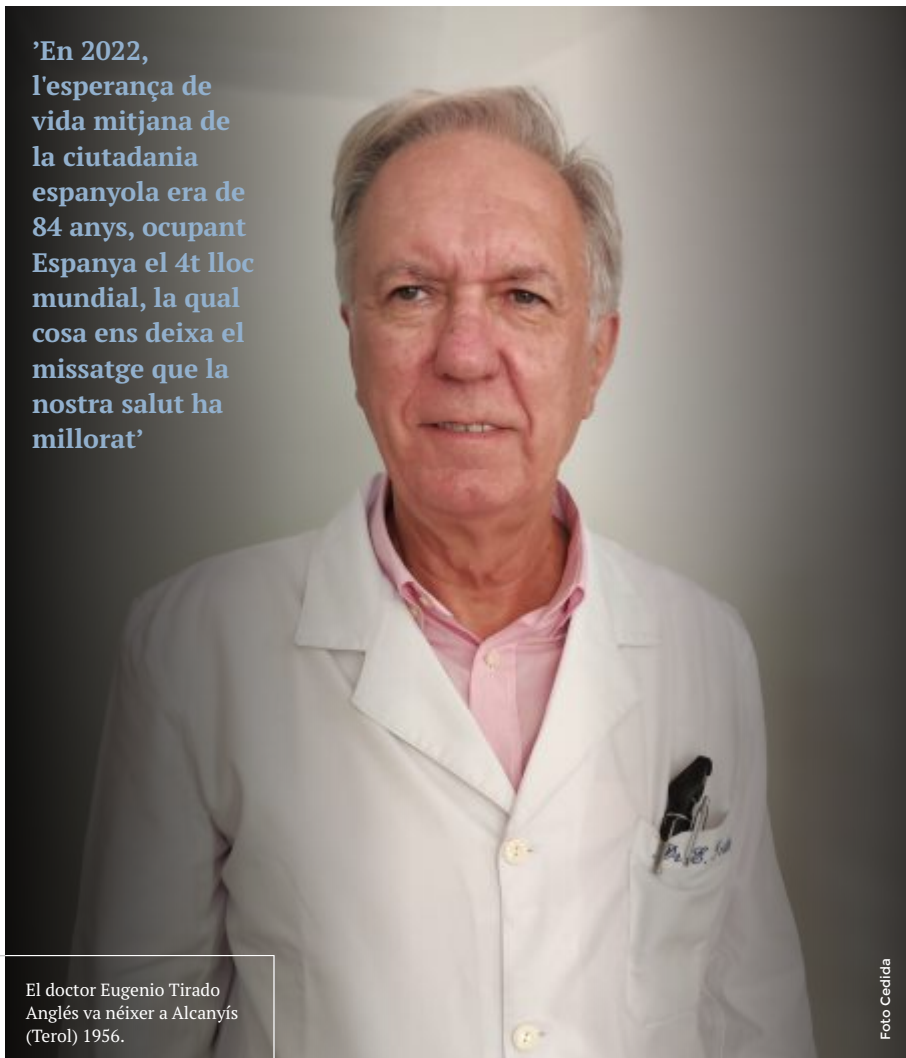

Foto Cècidia

A més, es va dissenyar un dispositiu que actua com a pàncrees artificial, que és capaç de regular els nivells de glucosa en els malalts diabètics tipus I, juntament amb l'actuació d'una bomba d'insulina com a resposta adequada a una alteració de l'elevació de la glicèmia.

I en anys posteriors, es va crear un escàner d'alta definició que permet observar en viu i en directe els tumors i el teixit sa en diferents colors, identificant quines cèl·lules són les afectades, i poder realitzar un tractament més directe i localitzat.

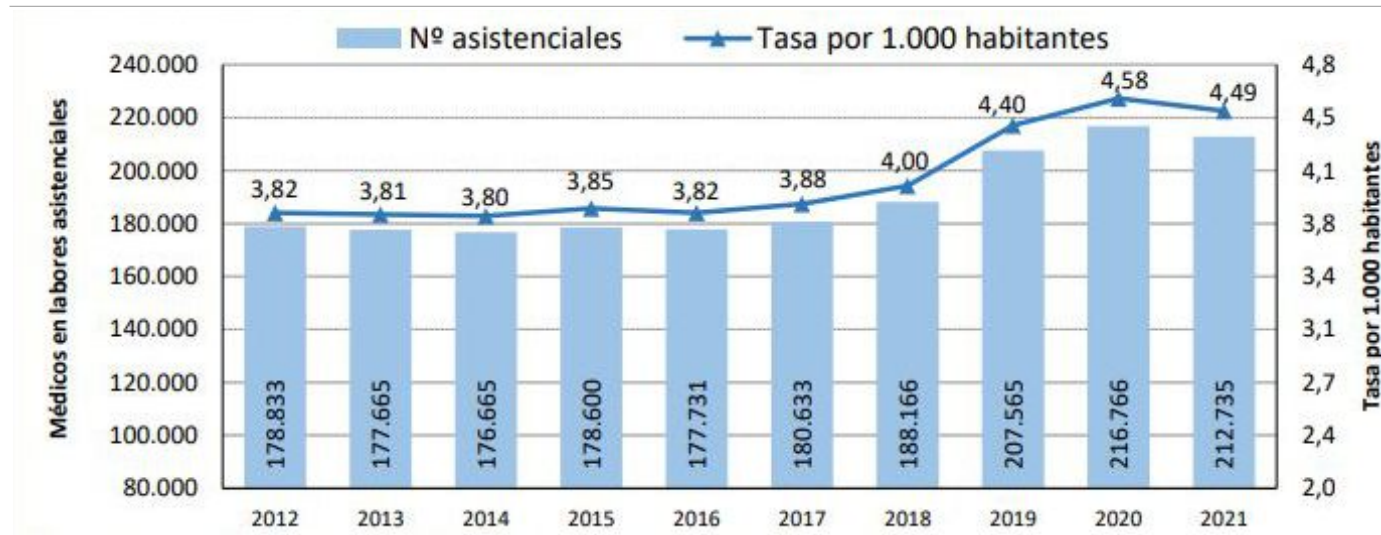
La creació de dispositius de marcapassos connectats a telèfons intel·ligents que regulen el ritme cardíac en cas d'alteracions del mateix és un altre exemple d'avanç científic.

També ho és la consolidació del robot quirúrgic Da Vinci, utilitzat preferentment en cirurgia digestiva i urològica, on el cirurgià, amb visor 3D, comandaments ergonòmics i càmera endoscòpica, realitza intervencions quirúrgiques més segures, amb gran precisió i a través d'incisions reduïdes que comporten una recuperació més ràpida.

Com hem dit anteriorment, la relació dels principals estudis seria inesgotable, perquè la salut investigadora dels i les científiques és molt bona, encara que algunes vegades no se'ls reconegui en la seva justa mesura.

D'altra banda, els canvis d'estil de vida i les millores dietètiques també han afavorit la millora de l'esperança de vida.

Evolució del nombre de professionals de medicina en tasques assistencials i taxa per 1.000 habitants. Espanya, 2012-2021

La pandèmia de COVID-19

Però aquesta evolució sanitària va tenir el contrapunt de la pandèmia de COVID-19, que va posar en tensió el nostre sistema sanitari i va fer aflorar les virtuts i els defectes de la nostra sanitat.

Prop de 14 milions de persones van patir COVID-19 a Espanya en el període 2020-2023, de les quals 121.000 van morir.

Al maig de 2023, el 84,79% de la població s'havia vacunat contra la COVID, demostrant, d'una banda, la seva confiança en els consells del nostre personal sanitari i, per una altra, la seva solidaritat respecte a la resta de la ciutadania en protegir-se no sols per a no patir la malaltia, sinó també per a evitar la seva transmissió. Mai hauríem pensat a veure'ns amb màscares sanitàries quan no fa molt, abans de la pandèmia, ens cridava l'atenció la seva utilització habitual en

altres cultures, com la japonesa. El mateix ha passat amb els trasplantaments d'òrgans. La societat espanyola lidera a nivell mundial, durant els últims 30 anys, el nombre de trasplantaments d'òrgans realitzats. Això demostra, una vegada més, la solidaritat de la nostra societat i l'excel·lent preparació de la nostra plantilla sanitària.

No obstant això, la falta adequada de finançament per a la sanitat pública, com a ens de salut més potent, juntament amb la baixa remuneració del nostre personal sanitari en comparació amb el dels països del nostre entorn, està provocant una fugida molt important de talent mèdic a altres regions d'Europa. Com a dada pròxima, en 2022, 2.769 metges i metgesses van sol·licitar a l'Organització Mèdica Col·legial (OMC) el certificat d'idoneïtat per a anar a exercir fora d'Espanya. En canvi, en enquestes realitzades per a avaluar la satisfacció de la ciutadania

sobre la sanitat, crida l'atenció que, mentres en 2023, el 56,70% confiava en la nostra sanitat, prop del 85% confiava encara més en el nostre col·lectiu sanitari.

En definitiva, si ens preguntem si han estat saludables aquests últims 15 anys, la resposta és "sí" amb petits refredats i amb previsions epidemiològiques preocupants respecte al manteniment del nostre talent mèdic.

El que sí és clar és que DiariTots21 gaudeix d'una salut extraordinària aquests 15 anys, oferint informació pròxima i de qualitat, amb la gran competència que existeix en el món de la comunicació digital. Demuestra això una excel·lent fortalesa i vitalitat que espero que duri altres 15 anys més i que només ens necessiti als i les sanitàries per a petits refredats.

'En 2023, el 56,70% confiava en la nostra sanitat, prop del 85% confiava encara més en el nostre col·lectiu sanitari'

Imatge del robot quirúrgic Da Vinci. Foto: <https://davinci.imedhospitales.com>

Avancem en la sostenibilitat

A Agbar, cuidem l'aigua i el medi ambient per contribuir al desenvolupament sostenible del planeta i assegurar l'aprovisionament d'aigua a tota la població. Avancem cap a una recuperació verda i inclusiva, gràcies a una gestió sostenible de l'aigua, l'impuls de l'economia circular i l'aposta social per millorar la qualitat de vida de les persones. Compromesos amb la sostenibilitat per al futur del planeta.

Compromesos amb la sostenibilitat per al teu benestar!

Reduïm les emissions de gasos d'efecte hivernacle derivades del nostre consum elèctric.

Gestionem els recursos hídrics **de forma eficient** per garantir la seva disponibilitat.

Consolidem la flota sostenible amb **vehicles elèctrics i híbrids** endollables.

Generem energia verda a partir de la valorització del biogàs i de les instal·lacions fotovoltaïques.

Donem una segona vida a l'aigua: regenerem l'aigua per a nous usos.

Apostem per la **transformació digital dels serveis** del cicle integral de l'aigua per millorar l'eficiència i la resiliència.

Garantim el subministrament d'aigua a tothom sense deixar ningú enrere.

Agbar

🌐 agbarclients.cat

✉️ [@AGBARclients](https://twitter.com/AGBARclients)

📷 [@agbar.cat](https://www.instagram.com/agbar.cat)

Associació Papallones Liles

L'associació Papallones Liles ha esdevingut un símbol de resistència i esperança, demostrant que fins i tot en els racons més petits, les veus de les dones poden generar un canvi poderós cap a la igualtat i el respecte.

La lluita feminista és la lluita per la igualtat

La lluita feminista a peu de carrer, Plaça de la Font de Tarragona 8M. Foto Cedida

Autores d'aquest article: **Associació Papallones Liles**

Vivian Segurana Cuesta (Barcelona, 1976). Vicepresidenta de l'associació Papallones Liles. Escriptora per vocació, ha col.laborat i col.labora en diferents mitjans de comunicació. Coautora de diversos llibres de narrativa lliure. Ha estat jurat en diferents premis literaris, des del 2020 ho és del Certamen Literari de narrativa curta Papallones Liles. Amb formació teatral, ha sigut membre de diferents grups de teatre. Actualment és la guionista i directora del grup teatral Bruixes del Baix Gaià, a càrrec de l'associació Papallones Liles.

Paloma Dumall Barbero (Zaragoza, 1984). Vocal de l'associació Papallones Liles i de l'associació Veus Trans*. Mestre i defensora de l'escola pública. Activista per a l'adquisició dels DDHH de les persones amb dissidències de gènere i d'orientació sexual, la igualtat d'oportunitats i el respecte en la societat plural en què vivim. En continu aprenentatge.

Carme J. Hurtado Velasco (Tarragona, 1966). Presidenta de l'associació Papallones Liles. Es va formar com a administrativa. Amb una àmplia experiència en servei al client, s'ha consolidat com a administradora competent. A més de la seva feina professional, és una apassionada activista social que col.labora activament amb diverses organitzacions per defensar la transformació social. Mitjançant la conscienciació i la participació en l'activisme, s'esforça per provocar canvis positius en àmbits com els drets humans, la justícia social, la igualtat de gènere i la protecció del medi ambient, entre altres causes importants.

papalloneslilesdecreixell.blogspot.com

Al llarg de la història han estat moltes les dones que s'han qüestionat el rol que la societat ha imposat per a elles i les que s'han atrevit a desafiar les convencions de la seva època. Tot i això, no és fins a finals del segle XVIII que s'inicia formalment el feminisme arrel de l'aprovació de la Declaració dels drets de l'home i el ciutadà, l'any 1789, on es proclamaven exclusivament els drets dels homes. Aquest document, que reflectia l'opressió en la que vivien les dones, provocà un despertar de consciència entre el sexe femení, originant així el que es coneix com a primera onada feminista. Tanmateix, la resposta per part del govern a l'actitud reivindicativa de les dones va ser un augment de les desigualtats, especialment amb l'aprovació del sufragi universal masculí, i la condemna a l'escriptora i activista política Olympe de Gouges, guillotinata l'any 1793 per haver publicat la Declaració dels drets de la dona i de la ciutadania, l'any 1791.

El càstig d'unes havia de servir com a exemple per a les altres.

Les dones, però, hem estat sempre lluitadores, i un any després de ser publicat el text de Gouges, l'escriptora i filosofa Mary Wollstonecraft publicà la Vindicació dels Drets de la Dona, provocant novament una reacció negativa entre el poder heteropatriarcal que decidí excloure a les dones dels drets polítics, així com l'empresonament de moltes d'elles pels seus ideals.

Sempre endavant, l'any 1848, arrel de l'aprovació de la Declaració de Seneca Falls (també coneguda com Declaració de Sentiments), primer programa polític feminista liderat per l'activista Elizabeth Cady Stanton que, en el que es reivindicava la igualtat dels drets civils, incloent el dret a vot i a l'educació, diversos grups de dones iniciaren la segona onada del feminisme, també coneguda com a sufragisme.

ELS NOUS DRETS FEMINISME

Recreació del trasllat de les dones des de la Presó de Pilats a les Oblates per commemorar el 78è aniversari de la fi de la Guerra Civil. Foto cedida.

Tot i que culminà cent anys després, el 1948, gràcies a la Declaració Universal dels Drets Humans, el qual reconeix el sufragi femení com a dret humà universal.

Per a que les dones poguéssim votar, han estat necessaris molts anys de lluita, d'empresonament i de mort.

Un any més tard, el 1949, es publicà l'assaig *El segon sexe*, en el que la novel·lista i feminista Simone de Beauvoir afirmava que el gènere és una construcció social, convertint-se en el punt de partida de la tercera onada del feminisme.

L'any 2017, el moviment #MeToo va esclatar revelant la magnitud de l'assetjament i l'abús sexual a escala global

L'any 2017, el moviment #MeToo va esclatar revelant la magnitud de l'assetjament i l'abús sexual a escala global. Les veus de milers de dones es van unir per compartir les seves experiències de dolor i patiment, desencadenant un moviment de solidaritat i consciència sobre la prevalença d'aquestes situacions.

Performance "Un violador al teu camí". Creixell, any 2020. Foto cedida.

Qui som

De les nostres antecessores hem après que les derrotes ens fan més fortes. Hem après a ser persistents i a no defallir. Hem après que la història de les dones d'avui és la també la història de les dones d'ahir.

Hem après a aixecar-nos com elles es van aixecar, com un mar embravít decidides a canviar el destí que els havia estat assignat per la societat patriarcal. Primer una va alçar la veu, després una altra, fins que un clam d'indignació i determinació va envair l'aire.

Hem après que la lluita feminista no és només un crit, sinó una acció quotidiana. Que no es limita a les manifestacions multitudinàries o a les paraules impreses en pancartes, sinó que és la força impulsora de cada dona en el seu dia a dia. És la decisió de no callar davant l'opressió, de plantar cara a qui intenta silen-

ciar-nos. Igual que elles, les dones de Creixell ens van abraçar en solidaritat, ara fa vuit anys, conscients que juntes som més fortes.

Tot va començar l'any 2016, aquell any el fervor i la força del moviment feminista es van fer més evidents que mai. La lluita contra la violència masclista i l'impuls per posar fi a les agressions sexuals van marcar un moment crucial per a les dones a tot el món. El cas de La Manada va impactar profundament, exposant la brutalitat de l'agressió sexual en grup. Aquest cas va encendre la indignació i va posar en relleu la necessitat imperiosa de canvis en el sistema judicial per protegir i defensar els drets de les dones. Va ser un any carregat d'actes de valentia i determinació per enfrontar-se a les estructures de poder que protegien els agressors i perpetuaven la desigualtat de gènere. de tornar el cap enrere per por a ser assetjades. Perquè volem que la canalla i la joventut visqui amb naturalitat la seva identitat i la seva orientació sexual d'una manera lliure.

En aquest context carregat d'activisme, el 25N, Dia Mundial contra la Violència masclista, de l'any 2016, conscients que de manera institucional no es feia res al nostre poble i que al nostre ajuntament no hi havia una regidoria d'igualtat, un grup de dones unides per una ideologia en comú vam dur a terme accions per reivindicar aquesta data amb una posada en escena on a través de la poesia, la fotografia, la música i la literatura vam explicar el significat del 25N a la ciutadania. Aquell acte va tenir molta repercussió i ens va donar l'impuls per crear el col·lectiu feminista Papallones Liles de Creixell.

El 25N del 2016 no només va ser un espai de denúncia, sinó també un símbol de sororitat i suport mutu entre les veïnes del nostre municipi.

D'ençà, les Papallones Liles hem treballat incansablement per fer sentir la nostra veu i la de totes. I a mida que hem anat avançant, hem començat a veure els fruits del nostre treball: actualment, i des de l'any 2019, l'Ajuntament de Creixell compta amb una regidoria d'igualtat. El 2020 Creixell és declarat municipi feminista. Al 2021 s'inaugura el CIRD (Centre d'informació i recursos a les Dones).

Juntes hem generat canvis significatius a la comunitat gràcies a les diverses activitats que, durant l'any, organitzem. Més enllà de les dates assenyalades 8M i 25N, les Papallones Liles també lluitem pels drets de les persones dissidents sexuals i de gènere, perquè el feminisme persegueix la igualtat real per a tothom. Al nostre municipi tenim persones del col·lectiu LGBTIQ+, i creiem que és important que se sentin segures i lliures d'expressar la seva identitat i la seva afectivitat amb seguretat.

Tot i que l'homosexualitat va ser retirada de la Llei de Perillositat Social l'any 1978 i d'ençà s'han aconseguit uns grans avenços en drets per les persones dissidents, a dia d'avui el col·lectiu continua lluitant perquè els seus drets estiguin recollits a les lleis.

De quan la homosexualitat era considerada perillosa o una malaltia mental i les persones gais eren ingressades en manicomis, sotmeses a esterilitzacions, castracions i fins i tot lobotomies. De quan eren perseguides i detingudes acusades de ser corruptores de la raça. De quan estimar en llibertat es pagava amb l'empresonament, la tortura o la mort, fins a l'aprovació del matrimoni igualitari l'any 2005, s'ha vessat molta sang.

Bancs pintats a la Plaça de Vorey de Creixell. Foto cedida.

L'any 2017 s'aprova la llei que permet modificar la casella de sexe registral, amb l'obligació, però, de rebre tractament hormonal durant mínim dos anys i acceptar tenir disfòria de gènere com a enfermetat mental.

Al 2018 l'OMS va retirar la transsexualitat com a infermetat mental, des d'aleshores les persones trans* ja no poden ser perseguides de manera legal ni se les pot obligar a fer teràpies de conversió.

En l'actualitat tenim una llei estatal per la defensa dels Drets de les persones del col·lectiu on, per primer cop, s'ha inclòs a menors per poder viure la seva identitat de manera més lliure.

A Catalunya, però, hi ha uns protocols per l'acompanyament i respecte cap a aquestes persones amb obligatorietat de compliment.

Gràcies a serveis com el SAI (Servei d'Atenció Integral per a les diversitats sexuals i de gènere), el servei de Trànsit (CatSalut), a diversos protocols educatius d'acompanyament a l'alumnat trans* i prevenció d'assetjament cap a les persones dissidents dins del centre educatiu, el col·lectiu ha vist canvis en la seva

igualtat social i real. Tot i això, a Catalunya la llei trans* no està aprovada.

Encara queda molt de camí per recórrer, per aquest motiu les Papallones Liles ens impliquem amb el col·lectiu LGBTIQ+, perquè els carrers del nostre poble siguin lliures de violència, perquè tothom pugui caminar tranquil·lament sense necessitat de tornar el cap enrere per por a ser assetjades. Perquè volem que la canalla i la joventut visqui amb naturalitat la seva identitat i la seva orientació sexual d'una manera lliure.

L'any 2017 s'aprova la llei que permet modificar la casella de sexe registral, amb l'obligació, però, de rebre tractament hormonal durant mínim dos anys i acceptar tenir disfòria de gènere com a enfermetat mental

ELS NOUS DRETS FEMINISME

Què fem

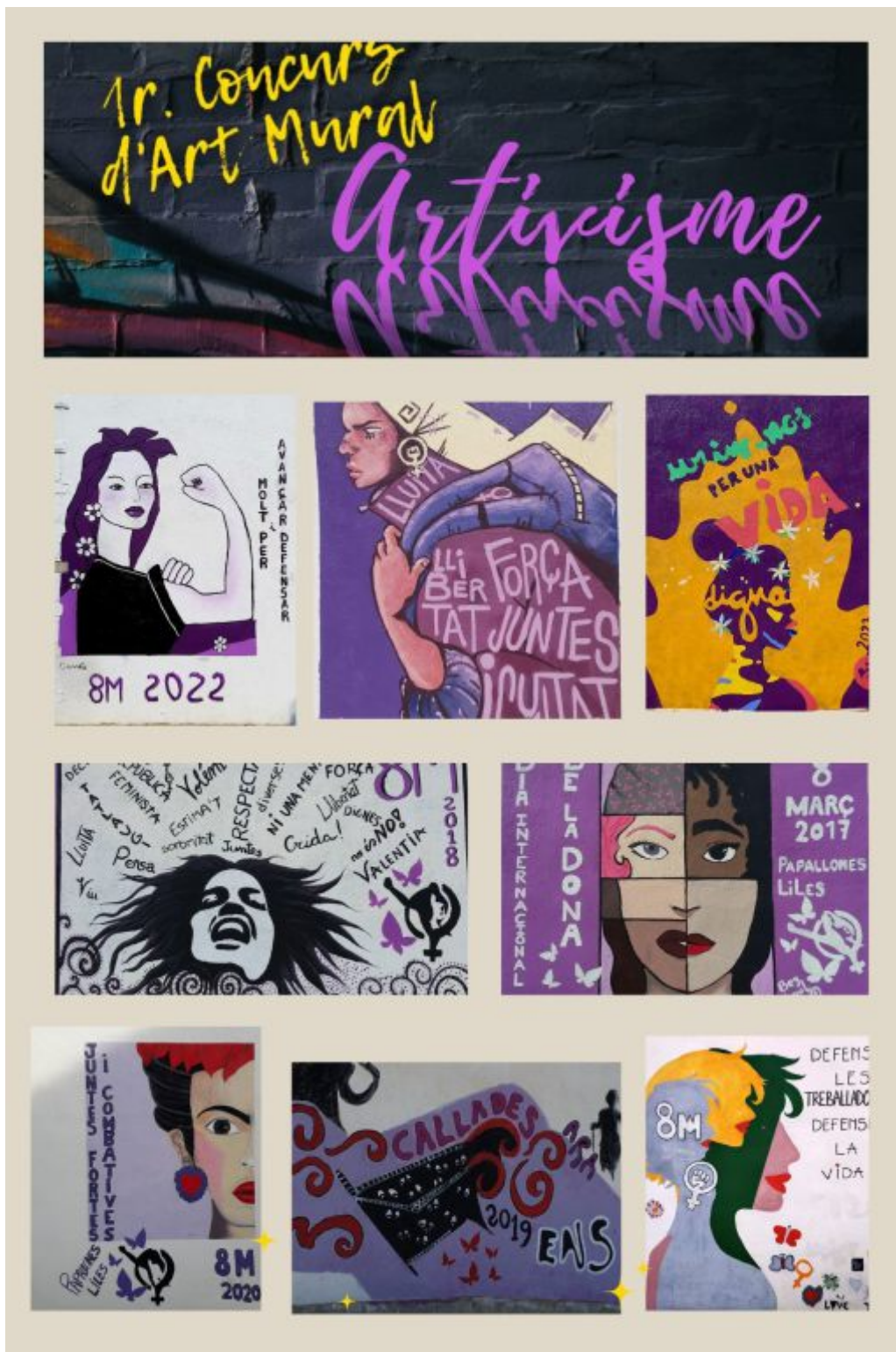
Som les netes de les bruixes que no varen poder cremar, som les que dignifiquem la memòria de totes aquelles dones que van ser injustament jutjades i torturades acusades de bruixeria, quan només eren dones sàvies, lliures i valentes. Som les Bruixes del Baix Gaià, un grup de teatre amateur

englobat dins de l'associació Papallones Liles, que utilitzem les arts escèniques com a acte de desgreuge per restaurar la història.

Som les qui donem veu a escriptores i textos feministes, amb presentacions de llibres i amb la convocatòria del Certamen literari de Narrativa curta Papallones Liles, que

convoquem cada any des del 2020. Som les qui pintem els bancs del nostre municipi amb els colors de l'Arc de Sant Martí. Som nosaltres les que donem visibilitat a les artistes pictòriques, a través del concurs d'art Mural Artivisme. Som les que sortim al carrer a reivindicar els nostres drets, les que dia a dia i gràcies al nostre esforç, hem demostrat

que la unió, la solidaritat, la sororitat i la determinació poden transformar les comunitats i avançar cap a un món més just, igualitari i segur per a totes les persones. Les que hem fet canvis i ens hem consolidat fins a convertir-nos en l'associació feminista de referència a la comarca del Baix Gaià.

Som les que hem fet canvis i ens hem consolidat fins a convertir-nos en l'associació feminista de referència a la comarca del Baix Gaià

El camí per endavant

S'han aconseguit moltes coses, tanmateix encara queda molt per fer. L'auge de la ultradreta és un retrocés preocupant, especialment entre el jovent, indicador de que alguna cosa està fallant en el nostre sistema. La política, els mitjans de comunicació i les xarxes també influeixen en aquest augment de les idees d'extrema dreta, reforçant una societat jerarquitzada i patriarcal que tergiversa la veritable essència del feminisme, que és simplement demanar un reconeixement igualitari i positiu per a totes les persones, independentment del seu gènere.

Per tal d'afrontar aquesta problemàtica, és fonamental posar èmfasi en l'educació i en la conscienciació.

Calen transformacions significatives que promoguin la igualtat de gènere en tots els aspectes de la societat.

És imprescindible treballar per eliminar les disparitats salarials i les barreres a l'ascens de les dones en el món laboral, tot garantint les mateixes oportunitats que als homes. La parcialitat laboral, juntament amb la responsabilitat de les cures de la família que sovint recau en les dones, pot portar a una vulnerabilitat econòmica

i dificultats per viure dignament. És essencial promoure polítiques que fomentin la igualtat salarial i facilitin l'accés a treballs remunerats a temps complet per abordar aquestes qüestions.

Cal abordar la gestació subrogada des d'un enfocament feminista que prioritzi els drets i la dignitat de les gestants i els futurs progenitors.

La violència masclista a les xarxes socials requereix una resposta contundent i educativa, amb les dones liderant la denúncia d'aquesta misogínia.

La jerarquització de la societat basada en la diferència sexual és una realitat que afecta totes les relacions de poder. Aquesta jerarquia es manifesta en diferents àmbits com la família, l'escola, les lleis i les pràctiques socials. Les feministes hem estat crítiques amb aquesta jerarquia i hem treballat per transformar-la per aconseguir una societat més igualitària. És important continuar qüestionant i desmantellant aquestes estructures per aconseguir una veritable igualtat de gènere.

La invisibilització de les dones en àmbits com la ciència, la política o l'economia és un reflex de les desigualtats

de gènere que encara persisteixen en la nostra societat. És imprescindible continuar treballant des d'una perspectiva feminista i empoderar a les dones per aconseguir la plena igualtat de drets i oportunitats per a tothom.

La lluita feminista és multifacètica i necessita la implicació de tothom. Cal continuar treballant per canviar les estructures de poder i crear una societat on les dones puguem viure sense por i amb igualtat de drets.

En pobles i ciutats petites, el feminisme no sols és important, sinó necessari per a garantir que tots els membres de la comunitat tinguin igualtat d'oportunitats i puguin contribuir al desenvolupament sostenible dels seus entorns locals.

Necessitem continuar reivindicant per poder viure lliures.

L'associació Papallones Liles ha esdevingut un símbol de resistència i esperança, demostrant que fins i tot en els racons més petits, les veus de les dones poden generar un canvi poderós cap a la igualtat i el respecte.

Foto de grup amb els "Nois de la Torre" després de fer un pilar de dones. Foto cedida.

Montserrat Muñoz Madueño

Alcadessa del Creixell

Un referent de la informació digital de proximitat del nostre territori

El DiariTots21 celebra enguany el seu 15è aniversari. El digital, hereu de Tarragona 21, és actualment un referent informatiu del Camp de Tarragona, amb un índex d'audiència molt important al nostre poble. Per aquest motiu, celebrem que el primer pas d'aquesta commemoració va ser la modernització integral del diari.

Aquesta aventura va començar l'any 2009 com a Tarragona21 de mans del periodista Jaume Garcia Cardoner i els seus col·laboradors. Ben aviat, des de l'Ajuntament de Creixell vam creure en aquest projecte i vam començar a caminar junts. Tarragona21 va aparèixer primer a Tarragona ciutat, però de seguida va fer el salt als municipis del Tarragonès, per tal de donar protagonisme als mitjans i petits municipis com Creixell.

Al llarg dels darrers 15 anys han estat notables els canvis produïts al territori i des del DiariTots21 ens ho han fet arribar a la ciutadania a través d'entrevistes, reportatges, articles d'opinió, entre altres continguts vinculats a la història i evolució del digital i els municipis del Tarragonès i el Baix Camp.

Els mitjans de comunicació juguen un paper molt important a l'hora de fer arribar a tots els ciutadans l'actualitat quotidiana més propera. Han passat ja quinze anys, en què els lectors, les administracions, els anunciants, els periodistes de la redacció i la direcció hem caminat plegats. És per tot això que en nom propi i de la Corporació Municipal que presideixo i també de tots els lectors de Creixell us vull expressar la nostra més sincera felicitació pel 15è aniversari. Ens complau també encoratjar-vos a continuar endavant amb aquesta tasca periodística de referència informativa tant important a tot el nostre territori.

Moltes felicitats i per molts anys!!

Montserrat Muñoz Madueño
Alcadessa del Creixell

Foto Cedida

Creixell...

...us felicita pel vostre 15è aniversari.

Continueu endavant amb aquesta tasca periodística de referència informativa tant important a tot el nostre territori.
Gràcies!

Ajuntament de Creixell

creixell.cat

Ricard Checa

Nascut a Barcelona el 1977, Ricard Checa és periodista i, actualment, el responsable de Comunicació i Premsa de l'Ajuntament de Salou. Des del 2020 és el president de l'Observatori dels Drets Humans de Catalunya.

Normalitzar els drets del col·lectiu LGTBIQ+

Foto Cedida

En els últims anys, hem presenciat avenços significatius en el reconeixement dels drets del col·lectiu LGTBIQ+. No obstant això, és essencial comprendre que aquests progressos no es poden limitar exclusivament a la implementació de decrets i lleis. Encara que aquestes mesures legals són indispensables, la veritable i eficaç acceptació i normalització només es poden assolir amb un canvi profund en la mentalitat col·lectiva. La sensibilitat cap a la diversitat és un aprenentatge que requereix un esforç conscient i continuat de part de tota la societat i de cadascú a nivell individual.

Més enllà de l'acceptació, cal un respecte profund i un reconeixement de la humanitat i igualtat de les persones LGTBIQ+

Per edificar una societat realment inclusiva, cal normalitzar la diversitat en tots els àmbits de la vida quotidiana

Més enllà de l'acceptació, cal un respecte profund i un reconeixement de la humanitat i igualtat de les persones LGTBIQ+. Hem avançat molt, però encara resta un llarg camí per recórrer. L'augment dels delictes d'odi és un indicador alarmant que persisteixen prejudicis profundament arrelats i una gran ignorància.

L'Observatori dels Drets Humans de Catalunya, el qual tinc l'honor de presidir, juga un paper clau en documentar aquestes injustícies i en impulsar els canvis necessaris. No obstant això, el veritable canvi ha de començar a nivell personal: a les aules, a les llars, i als llocs de treball. Cada individu ha de prendre la responsabilitat de fomentar una actitud de respecte i de defensa activa dels drets de les persones LGTBIQ+.

Per edificar una societat realment inclusiva, cal

normalitzar la diversitat en tots els àmbits de la vida quotidiana. Això inclou parlar obertament sobre els temes LGTBIQ+, visibilitzar les seves realitats i desfer els estereotips i els prejudicis que encara subsisteixen. Només així podrem garantir una convivència basada en el respecte mutu i la igualtat de tracte per a tothom, sense excepcions ni fanatismes que distorsionin la nostra coexistència. La riquesa d'una societat radica en la diversitat. Tots diferents, tots iguals no és - o no hauria de ser - un eslògan o un joc de paraules.

Hem de saber respectar, normalitzar i, sobretot, naturalitzar aspectes que en una societat tradicionalment masclista poden semblar desafiadors, però que són essencials per avançar cap a una convivència més justa i equitativa. La paraula màgica és el respecte.

Celebració del Sitges Pride. Foto ACN.

El Festival Teta de Tarragona. Foto ACN.

Sergio G. Torres

Nacido en Madrid en 1979, Sergio García Torres fue el primer director general de Derechos Animales de la historia de España. Con formación en Bellas Artes y comunicación, ha trabajado en el ámbito de la comunicación en entidades del tercer sector social, especialmente en la atención de jóvenes en riesgo de exclusión.

Una década de revolución en la protección animal

Foto Cecília

Cuando se publicó la primera edición de DiariTots21, pocos podían imaginar la revolución que supondrían los siguientes diez años en la protección de los animales y su cobertura legal. Hoy, al echar la vista atrás hacia ese 2014, parece un siglo, pero no es más de una década. Sin embargo, en términos de protección animal, ha sido toda una era.

Cataluña fue pionera en su legislación de 2008, que en 2015 se reformó para prohibir el uso de animales en circos. Esta medida fue el pistoletazo de salida para que centenares de ayuntamientos y comunidades autónomas en todo el Estado Español siguieran el mismo camino. Cataluña enarbolaba la bandera de la protección animal. Unos años antes, la región había dado una lección a través de una ILP ciudadana que puso fin a los espectáculos taurinos en plazas, una norma tan respaldada por su ciudadanía que, a pesar de ser derogada por el Tribunal Constitucional, sigue vigente en la práctica.

'Esta Ley se ha convertido en la Ley más avanzada de Europa y en algunos aspectos, del mundo'

El año 2015 marcó el inicio de nuevos modelos de gobernanza municipal con la entrada de las candidaturas de unidad popular. Vecinos y vecinas accedieron a las instituciones y redactaron sus programas electorales a través de procesos participativos. Sorprendió que muchos de estos programas incluyeran propuestas de protección animal, evidenciando una mayor conciencia ciudadana en protección animal respecto a los políticos clásicos.

Barcelona, Madrid y Valencia se convirtieron en ejemplos de ciudades que revolucionaron la gestión de animales abandonados y el control de poblaciones mediante métodos éticos. Porque a nadie le gusta ver tirotear palomas o cotorras en un parque. Estas instituciones comprendieron que una mala gestión de los animales suponía además una gran crítica social.

Medios como DiariTots21 empezaron a hacerse eco de casos y situaciones que implicaban a animales de compañía, evidenciando que estas noticias eran de las más "clickeadas" por los lectores. Una muestra más de la importancia del bienestar animal para la sociedad en general.

En 2019, se comenzó a hablar de la Ley de Protección Animal estatal. El Gobierno de España inició el trabajo de su elaboración, y puedo hablar en primera persona, pues dirigí ese proceso de redacción y negociación con los grupos parlamentarios para conseguir un marco estatal mínimo para el cuidado de nuestros compañeros de cuatro patas. Esta Ley se ha convertido en la Ley más avanzada de Europa y en algunos aspectos, del mundo, también es cierto que nos quedaron cuestiones importantes en el tintero, fruto de esa vieja España que aún pone freno a avances en derechos, en este caso, derechos para los animales.

Foto: Cedida

DiariTots21 cubrió este proceso con rigor periodístico y pedagógico. En un contexto de bulos y noticias sesgadas, es de agradecer que medios como DiariTots21 aportaran claridad, rigor y sentido común. Personalmente, estas cosas se quedan grabadas con un doble check en rigor periodístico.

Entre 2020 y 2023 se aprobaron la Ley de Protección Animal, la modificación del Código Penal y del Código Civil, y la Ley de Enjuiciamiento Civil, que establecieron que los animales ya no eran “cosas” sino “seres dotados de sensibilidad”. Para algunos, el mundo se acabaría tal y como lo conocíamos, me llegaron a acusar de “querer acabar con la cadena trófica” pero ya ha pasado un año desde la aprobación de estas leyes y el mundo sigue girando. Ahora, además, contamos con nuevas herramientas legislativas para luchar contra el maltrato animal y el abandono.

Mención especial que no podemos obviar son las miles de personas, en su inmensa mayoría mujeres, que día a día luchan por esos animales más desfavorecidos, abandonados y maltratados. En Tarragona pude conocer a las muchas personas que día a día, lloviera o nevara cuidaban sin descanso a los animales del centro de protección de animales, los que habían sido abandonados y a las colonias felinas, en muchos casos sin mucha ayuda de las instituciones. Aprovecho este speech para pedir que estas instituciones se remanguen.

En estos diez años, hemos visto avanzar a alta velocidad las legislaciones en protección animal. También nos hemos dado cuenta de que estos avances ya estaban interiorizados por la mayoría social de nuestro país. Ahora nos queda ver qué nos depararán los próximos diez años, seguramente grandes avances en esta materia que, sin duda, seguiremos leyendo en

'Mención especial que no podemos obviar son las miles de personas, en su inmensa mayoría mujeres, que día a día luchan por esos animales más desfavorecidos, abandonados y maltratados'

Foto: Cedida

'En Tarragona pude conocer a las muchas personas que día a día, lloviera o nevara cuidaban sin descanso a los animales del centro de protección de animales'

Fran Morancho

Alcalde de Mont-roig del Camp

Quinze anys al servei de la informació!

Quinze anys de trajectòria per a un mitjà digital són tot un assoliment, i per això cal reconèixer la professionalitat i el coratge de l'empresa editora que el 2009 va llançar el Tarragona21, que més tard es va convertir en el DiariTots21 que coneixem avui.

Durant aquesta dècada i mitja, heu estat una font ininterrompuda d'informació sobre els esdeveniments del territori tarragoní i del nostre municipi, que ha viscut una transformació i modernització, igual que ho heu fet vosaltres.

Els vostres articles, elaborats amb rigor i professionalitat, són indispensables per als lectors que confien en vosaltres per estar al dia del que passa al seu entorn.

En aquest sentit, m'agradaria destacar la importància de la premsa local i de proximitat que vosaltres representeu. La immediatesa de la premsa digital i el vostre compromís amb el territori han estat claus per mantenir informada la ciutadania de Tarragona, Reus, del Tarragonès i del Baix Camp.

Per això vull subratllar l'esforç personal de periodistes com Jaume Garcia per adaptar-se al món digital, així com el paper de l'editora Mayo Lorda, que estic segur que ara mateix està analitzant com millorar aquest mitjà de comunicació.

En nom meu, com a alcalde de Mont-roig del Camp, i en nom de tota la ciutadania del municipi, així com de tots els vostres lectors, moltes gràcies per la vostra dedicació i moltes felicitats pels vostres 15 anys de triomfs. En particular, vull destacar el seguiment diligent i constant que heu fet de la informació que ha generat Mont-roig del Camp, aportant una visió propera i immediata del que succeeix al nostre municipi.

Per tot això, moltes felicitats i endavant amb la vostra magnífica tasca!

Fran Morancho

Alcalde de Mont-roig del Camp

Foto Cedida

Foto Cedida

Xavier Sabaté

Xavier Sabaté va néixer a Flix l'any 1953. Llicenciat en Filologia catalana i mestre de professió, ha estat cap de l'oposició a l'Ajuntament de Tarragona, senador, diputat al Congrés, delegat de la Generalitat a Tarragona, diputat al Parlament i conseller de la Generalitat. Actualment és consultor energètic.

15 anys amb un planeta pitjor

Foto: Cecilia

L'any 2009, quan naixia Tarragona21 (actual DiariTots21), el consens científic sobre el canvi climàtic antropogènic era clar, però l'escalfament global encara era de 0,8 °C per sobre dels nivells preindustrials. Els esdeveniments climàtics extrems, com onades de calor, sequeres i inundacions, ja eren més freqüents i intensos. Avui, quinze anys després, l'escalfament global ha arribat a 1,1 °C, amb impactes encara més severos, els fenòmens meteorològics extrems són més comuns i destructius, afectant la seguretat alimentària, els recursos hídrics i les infraestructures.

Això ha comportat més canvis negatius en l'estat del medi degut principalment a l'ús indiscriminat de combustibles fòssils contaminants. L'Acord de París de 2015 va establir un objectiu global per limitar l'escalfament a 1,5 °C, i el 2019 gairebé tots els ajuntaments i estats del món van apressar-se a declarar l'emergència climàtica, però les accions són molt lentes i insuficients per pal·liar i conjurar el perill que comporta en forma de morts, malalts crònics i desaparició d'espècies senceres.

Fa 15 anys la contaminació de l'aire, tant en interiors com exteriors, ja era un problema important, especialment a les ciutats. I la contaminació de l'aigua també era preocupant, amb la proliferació de productes químics i aigües residuals sense tractar en rius i llacs. Avui, si bé s'han aconseguit alguns avenços en la reducció de la contaminació de l'aire, encara és un problema important, especialment a les regions en desenvolupament però també a les àrees metropolitanes de les grans ciutats. A la de Barcelona moren prematurament prop de 4.000 persones cada any.

La contaminació de l'aigua per plàstics i productes químics continua sent un repte. La qualitat del sòl també s'ha vist afectada per pràctiques agrícoles insostenibles i tenim milers d'hectàrees de fibrociment /amiant que ja fa dos anys que els ajuntaments han d'inventariar per retirar-les abans del 2032 i pràcticament ningú ha començat.

El 2009 la pèrdua de biodiversitat ja era un problema important, amb l'extinció de nombroses espècies i la degradació d'hàbitats naturals per la deforestació, la sobreexplotació i la contaminació. Avui, la taxa de pèrdua de biodiversitat s'ha accelerat, amb un milió d'espècies en perill d'extinció. La deforestació continua destruint hàbitats, i l'agricultura i la pesca insostenibles estan esgotant els recursos naturals. Tot plegat, amb greus conseqüències per als ecosistemes i el benestar humà.

I si parlem d'energia, una de les causes principals de tant desori, els combustibles fòssils, que dominaven el sector energètic, amb el carbó sent la principal font d'electricitat. Les energies renovables

estaven en les seves primeres etapes de desenvolupament. Avui, aquestes han crescut significativament, però els combustibles fòssils continuen sent la principal font d'energia (80 %) i això contribueix al canvi climàtic i la contaminació de l'aire i s'han d'eliminar urgentment per accelerar la transició cap a un sistema energètic totalment net i sostenible. A Catalunya particularment estem perdent massa trens i costarà recuperar-los perquè el canvi energètic no té repercussions només en el propi sector sinó en tots els altres de l'economia, del transport, de la indústria, dels serveis, de l'agricultura i naturalment en la salut. Un sistema energètic brut com el català impedeix que es reconverteixin, com és imprescindible que facin, tots els sectors econòmics i que hi hagi noves implantacions i activitats econòmiques. És incomprendible com hem perdut el nord i no ens adonem del que passa al nostre voltant i en el món global.

Respecte a la percepció social, el 2009 hi havia una preocupació creixent: la comunitat científica havia alertat sobre el canvi climàtic i els seus impactes, però la

consciència social general encara era incipient. Latència se centrava principalment en la contaminació local i la protecció d'espècies emblemàtiques. Hi havia organitzacions ambientalistes actives, però el seu abast i nivell d'influència eren, com avui, menors i la participació ciutadana en temes ambientals era limitada. I pel que fa a mitjans de comunicació, la cobertura mediàtica del medi ambient i de la transició energètica era menys freqüent i la informació ambiental no era tan accessible al públic en general.

'Fa 15 anys la contaminació de l'aire, tant en interiors com exteriors ja era un problema important, especialment a les ciutats'

SOSTENIBILITAT

No ha canviat massa el panorama. Avui, aparentment, hi ha una major sensibilització i en totes les enquestes el canvi climàtic apareix com una preocupació central per a la societat, amb un ampli reconeixement de la urgència d'actuar. Però això no es tradueix després en un suport a les opcions verdes o d'esquerres que assumeixen aquests postulats, com s'ha demostrat en les darreres eleccions europees, on ha guanyat presència el negacionisme i el retardisme d'opcions de dretes i han retrocedit els partits verds i d'esquerres.

I això malgrat que l'evidència científica és cada cop més contundent i el consens científic sobre el canvi climàtic s'ha enfortit, amb informes cada vegada més alarmants sobre els seus impactes. Però les xarxes socials no ajuden i masa sovint són focus de desinformació, de fake news i de propagar que la lluita contra el canvi climàtic és innecessària o no tan urgent, que podem continuar amb el mateix ritme de consum desafortat en general i d'energia en particular. La temptació oportunista i populista d'apel·lar a l'egoisme i dir a la gent allò que vol sentir per no canviar ens està portant a la mort. Com diu el secretari general de l'ONU, Antonio Guterres, "... per als científics és inequívoc: els humans en tenim la culpa i l'única sorpresa és la velocitat, però el canvi climàtic és aquí. És terrorífic i només és el principi. L'era de l'escalfament global s'ha acabat i ha arribat l'era de l'ebullició global".

Efectes d'un incendi a Catalunya l'any 2021. Foto ACN.

'Malgrat tot el que hem dit, encara som a temps si no de capgirar i revertir la situació, al menys d'aturar la rapidesa de la degradació i aconseguir que aquesta no sigui totalment devastadora'

'Els combustibles fòssils continuen sent la principal font d'energia (80 %) i això contribueix al canvi climàtic i la contaminació de l'aire'

Malgrat tot el que hem dit, encara som a temps, sinó de capgirar i revertir la situació, al menys d'aturar la rapidesa de la degradació i aconseguir que aquesta no sigui totalment devastadora. Per això cal canviar a tots els nivells i de forma simultània: evitar la influència dels lobbys de pressió que condicionen l'acció de governs i cimeres com la passada de Dubai; una acció política decidida i potent amb líders que tinguin la mirada llarga i la voluntat de servir la ciutadania i no pendents de les eleccions. I una acció col·lectiva de cada persona que habitem el planeta en particular.

Hi ha moltes raons per lluitar contra el canvi climàtic i a favor de netejar la nostra casa, que és el planeta: qui no vulgui pensar en motius altruistes, que pensi en les afectacions a la pròpia salut i la de familiars i veïns; però també n'hi ha d'econòmiques perquè no fer-ho suposa l'enfonsament del nostre sistema econòmic.

Ens cal col·laboració global, innovació i acció col·lectiva. Hem aconseguit alguns avenços en els últims 15 anys, però els reptes continuen sent formidables.

Concentració de vehicles circulant en una autopista. Foto ACN.

Vale Pino Lara

Alcalde de Torredembarra

Dedicació i compromís amb la informació local

Foto Cedfida

El DiariTots21 celebra 15 anys de dedicació i compromís amb la informació local. Durant aquesta dècada i mitja, hem viscut canvis profunds que han transformat la nostra societat en molts àmbits. DiariTots21 ha estat testimoni i narrador d'aquests canvis, especialment al Tarragonès i al Baix Camp, proporcionant una veu informada i pròxima a la ciutadania

Els darrers 15 anys han estat plens de reptes i èxits. Torredembarra ha viscut aquest període amb intensitat. El nostre objectiu és millorar dia rere dia: les nostres platges, els nostres espais públics, les nostres activitats culturals i esportives, el nostre comerç... Tot plegat ha de ser el reflex del nostre esforç per fer de Torredembarra un lloc millor per viure i visitar. En aquest camí, DiariTots21 ha estat una eina important per donar a conèixer les nostres iniciatives i per mantenir-nos connectats amb la realitat del nostre entorn.

Per tot això, vull agrair a DiariTots21 la seva tasca constant. Aquests 15 anys són només el començament d'una trajectòria que, estic segur, continuarà aportant valor i proximitat a tots els que vivim i treballem al Camp de Tarragona. Moltes felicitats per aquests 15 anys, i per molts més plens d'èxits i bones notícies!

Vale Pino Lara
Alcalde de Torredembarra

FESTIVAL ROCA FORADADA TORREDEMBARRA 2024

10 D'AGOST

**ANNA
ROIG**

17 D'AGOST

**RAQUEL
LUA**

24 D'AGOST

**ALBA CARETA
GROUP**

ORGANITZA:

AMB EL SUPORT DE:

PORT TORREDEMBARRA

PREU GENERAL 7 €
PREU REDUÏT 5 €
VENDA D'ENTRADES

TORREDEMBARRA.CAT

ENTREVISTA SOSTENIBILITAT

Marc Segura

Marc Segura Pallarès. Nascut a Cambrils el 1973 va estudiar a La Salle i a la UNED. La seva primera feina ja va estar centrada en el sector industrial i a partir del 2005 com a emprenedor es va vincular absolutament a les energies renovables. És auditor energètic i professional amb mesura i verificació.

'Les renovables ja no són una alternativa energètica, sinó que són un substitut necessari'

DAVID PRATS

Corria l'any 2003 quan Solcam va començar a caminar en el món de les energies renovables, en la seva primera etapa

des de Cambrils i, posteriorment, des de la seva actual seu a Riudoms. En aquells moments primigenis semblava que l'aposta per les fonts netes només podia anar endavant i la lògica li augurava un creixement inevitable. Malgrat això, la falta de vergonya que sovint ha demostrat la política ens va portar l'anomenat impost al Sol i el nostre país va acabar quedant a la cua d'Europa. Tot i la crisi que van comportar aquells anys, Solcam es va adaptar a l'entorn per convertir-se, dues dècades més tard, en un referent del sector no només al Camp de Tarragona, sinó també a tot Catalunya. Marc Segura és el director general de l'empresa i una de les veus autoritzades de més pes a casa nostra sobre autoconsum energètic.

Marc Segura. Foto Arxiu

Quan Solcam va néixer, l'autoconsum i les renovables semblaven coses llunyanes.

Dues dècades després, tothom ha entès ja que acabarem dependent de les renovables?

Potser ara ho tenim més interioritzat, però el viatge de les renovables, tant aquí com en l'àmbit europeu, va començar fa quaranta anys. Als anys 80 ja hi havia moltes instal·lacions, tot i que les promovien sobretot estrangers, i les primeres normatives són d'abans del 2000.

Després d'això van venir les primes a les renovables i, a continuació, la crisi de l'impost al Sol...

Estem parlant d'apostes que eren polítiques, que canviaven quan canviava el color polític de qui manava. Per tant, allò que era molt interessant i que venia d'una Europa que apostava per les renovables, i que tractava d'aprofitar que estàvem en una zona privilegiada per a l'energia solar, va acabar en desastre quan el govern de torn va tenir uns altres interessos i uns altres objectius.

La sensació és que encara estem subjectes a tots aquells interessos, perquè és pràcticament impossible viure en una casa desconnectada d'una xarxa

Estem en un país i en un sistema que ha estat dominat per lobbies i monopolis durant molts anys i continua condicionat per això.

Des de la nostra visió, fa anys que pronosticàvem que els lobbies entrarien en les renovables en el moment en el qual fos un negoci per ells, i així ha estat. Però aquí anem darrere, perquè, per exemple, entre el 2008 i 2015 les matrius dels grans grups apostaven per una cosa en uns països (com Enel a Itàlia) i per unes altres a Espanya, perquè aquí encara podien tenir el control sobre la generació.

Ara mateix, el canvi ha de permetre al ciutadà que decideixi sobre la seva pròpia energia. És un canvi radical del paradigma que havíem viscut fins fa uns anys, quan tenies una, dues o tres companyies, i que, a més, s'havien

repartit el territori... així, aquí teníem Endesa i no hi havia cap altra opció si volies energia. A més, era sempre amb les condicions que ells et diguessin i, de fet, a hores d'ara encara hi ha gent que ni tan sols entén la factura que li arriba, perquè no ho han posat mai fàcil.

L'usuari ja té el control sobre la seva energia?

En el moment en el qual es planteja l'autoconsum i que la gent es pugui posar l'energia a casa seva, ja no és una qüestió d'evolució tècnica sinó que pren aquesta potestat que ha tingut el lobby de ser amo i senyor de l'energia i li dones a un ciutadà. Això va fer entrar en crisi moltíssimes capes altes de directius de grans corporacions que, a mida que s'han anat substituint per altres de més joves, també ho han vist d'una altra manera i s'han hagut d'anar adaptant.

Tot i això, anem molt endarrere, com a país, del que podríem haver estat. Hem de tenir en compte que el 2006-2008 teníem el primer

fabricant europeu de plaques Espanya i el segon del món i, amb el famós impost al Sol, això se'n va anar en orris. O sigui, teníem potencial de ser una referència mundial i no només vam perdre l'oportunitat sinó que la Xina va fer la seva feina (subvencionada pel seu govern i amb diners públics), mentre que aquí es va permetre que tot se n'anés a l'aigua. Aquells anys Espanya era l'únic país el món on no es podia fer energia solar. No estava prohibit, però estava penalitzat de tal manera que quedava totalment desincentivat.

Tot plegat va ser tan absurd que encara es fa difícil de creure

Al final tot ha caigut pel seu propi pes, perquè la Unió Europea ho ha potenciat i a poc a poc ens hi hem anat posant, però ara estem en una situació on les renovables ja no són una alternativa al que s'havia fet sempre, sinó que és el substitut necessari per deixar enrere cicles combinats, carbó o nuclears.

Veient el ritme al qual anem, arribarem a temps i en tindrem prou amb les renovables?

No n'hi haurà prou amb l'energia solar o l'eòlica. Els problemes estructurals són molt més grans. Hem de treballar en com compaginar oferta i demanda –el moment de generació amb els moments de consum– i hi haurà d'intervenir el tema de les acumulacions, amb el bombeig d'aigua dels embassaments per fer energia en moment concrets o la utilització de bateries amb diferents tecnologies.

És un camí que hem de recórrer, però ens queda molt de camp per avançar, sobretot en adaptar el consum a la demanda, en poder acumular energia, en la sostenibilitat del consum i en ser més eficients. Tenim problemes molt grans a resoldre més enllà de si generem en solar, en eòlica o en altres tecnologies. Una forma de gestió serà l'estalvi, perquè si podem estalviar el 25, el 30 o el 40 per cent d'energia en els processos ja hi haurà un gran camí recorregut. Són moltes coses que s'han de tenir en compte i el futur serà un entramat de petites solucions.

Catalunya consumeix tant o més del que produeix i, quan es tanquin les nuclears, la situació serà encara molt pitjor, però també és una de les comunitats on és més difícil tirar endavant grans projectes d'energies renovables

En l'última dècada a Catalunya no s'ha estat capaç de prendre decisions. No ja de posicionar-se, perquè sempre hi ha hagut el titular de la defensa ferma de les renovables i de la descarbonització, però, en canvi, no s'ha posat cap mitjà per tal que això fos una realitat a la pràctica. És a dir, s'ha volgut impedir la proliferació de grans parcs fotovoltaics, però tampoc s'ha promogut els parcs de mitjà volum o els petits, perquè s'han aplicat unes normatives d'implantació en el territori on han intervingut tots els departaments i tots amb dret a vet, de manera

que l'administració s'ha convertit en un bloqueig absolut. La política era dir sí, hem de fer renovables, però ningú ha dit ni com ni on ho hem de fer... i quan han decidit donar la potestat a les direccions generals dels departaments, han acabat donant-ho a Urbanisme, que té la premissa de dir que el territori no es pot modificar i s'ha de preservar la visió que tenim del paisatge, obviant totalment les necessitats de la transició energètica.

És com si el departament d'Energia –que, per cert, ja no tenim perquè que s'ha anat diluint dins dels departaments d'Agricultura– decidís sobre Urbanisme i Habitatge i dictaminés que hem de fer totes les cases sense finestres per evitar les pèrdues de calor... Seria absurd, oi? Doncs això és el que passa.

El problema és que si no generem la nostra energia, caldrà portar-la d'altres comunitats, com ara d'Aragó, on s'estan creant parcs energètics gegants

La sensació és que anem fent política de titulars en funció del lloc on som i del que reclama cada territori. Gran part dels projectes que s'estan fent a l'Aragó tiren endavant perquè saben que Catalunya necessitarà aquesta energia i tard o d'hora l'acabarem consumint, perquè el compromís que sí que té Catalunya és que s'ha de descarbonitzar, faci l'energia a casa o no la faci. Segons les nostres pròpies lleis s'hauria de fer a casa, però encara que no sigui autòctona, sí que haurà de ser renovable. I l'única renovable que ens podem permetre és l'aragonesa, que necessitarà línies de molt alta tensió. Llavors, el territori s'oposa a les línies d'alta tensió i ens situem en la banda contrària, i així anem fent. A Girona l'únic problema que tenen és el parc Tramuntana, no es plantegen el problema de les línies d'alta tensió perquè l'energia vindrà de l'Aragó i no els travessa, i el parc Tramuntana els genera conflicte perquè els afecta la vista de terra cap a mar, però fins ara no els ha preocupat la vista de mar cap a terra, que la tenen destruïda a tota la Costa Brava... tot plegat és per pensar-hi una mica.

És evident que a Catalunya els últims governs no han estat capaços d'assumir i gestionar la possible oposició als projectes de les renovables.

El Govern parla del creixement en les instal·lacions domèstiques d'autoconsum, però omplint totes les teulades de Catalunya no arribem al que es necessita
Necessitem punts de gran generació perquè el problema de les teulades, més enllà de no arribar a una quantitat o una altra, és que aquelles instal·lacions estan connectades pel consum d'aquella ubicació i el que necessitem és fer instal·lacions d'energia que abasteixin altres punts de consum i que aboquin energia a la xarxa per tal que la consumeixi qui la necessita i quan la necessita.

Necessitem dues centrals nuclears, però de

producció fotovoltaica...
Doncs sí, vindria a ser això.

I això, a quant equivaldria?

En el seu moment vaig fer els càlculs i el que necessitem vindria a ser com cobrir tot el terme municipal de Reus de plaques solars per cobrir el consum que té ara Catalunya. És una superfície molt gran, però percentualment i de territori, parlem d'un 3% de la superfície conreeable de Catalunya, de manera que ha de quedar clar que no necessitem cobrir mitja Catalunya de plaques per ser autosuficients. El tema és que quan agafem aquesta superfície i l'ajuntem tota, surt una superfície molt gran. Llavors, què passa, que les aplicacions són de 10 hectàrees aquí, 30 hectàrees allà, i cada vegada que planteges un projecte acaba sent un gran pou de problemes i anys de tramitació.

Foto Ceclida

'Ara mateix, el canvi ha de permetre al ciutadà que decideixi sobre la seva pròpia energia. És un canvi radical del paradigma que havíem viscut fins fa uns anys, quan tenies una, dues o tres companyies, i que, a més, s'havien repartit el territori'

'El 2006-2008 teníem el primer fabricant europeu de plaques Espanya i el segon del món i, amb el famós impost al Sol, això se'n va anar en orris'

SOSTENIBILITAT

Durant la campanya de les autonòmiques, la CUP va proposar aprofitar els espais no utilitzats de tota l'AP-7 per posar plaques. Com ho veu?

Propostes com aquestes estan molt bé, però el problema és qui ho paga, perquè fer una instal·lació que sigui operativa i rendible té uns condicionants. D'entrada hem de recordar que les inversions les fan les empreses privades, perquè no ve la Generalitat a posar 3.000 milions per instal·lar energies renovables, i si tens un terreny on el cost d'implantació és, per exemple, de 600 euros el quilowatt, amb el preu que estem disposats a pagar avui l'energia pot ser que tot encaixi i es tiri endavant. El problema és si el cost del projecte de les autopistes, en comptes de ser de 600 euros/Kw passa a ser de 1.800. En aquest cas estarem disposats a pagar el triple per aquesta l'energia?

Quan no en tinguem, suposo que sí, perquè fa dos anys ho vam pagar...

Sí, és clar, però l'inversor necessita garanties. Les propostes estan molt bé, i hi ha projectes molt ambiciosos, però el primer problema és la viabilitat, perquè si els costos són molt alts, com que el finançament privat és limitat, no tindran recorregut.

Els Fons de Transició Nuclear haurien pogut pagar projectes de renovables?

Hi ha pobles petits que han fet fires, voreres i instal·lacions petites, però que no saben què fer amb els diners. S'haurien pogut fer parcs de propietat municipal connectats a la xarxa.

La sensació és que, socialment, encara no som conscients de la necessitat que tindrem d'aquesta energia quan ja no hi sigui

És veritat. No tenim ni idea de la dimensió de tot plegat. Un dels problemes és l'acoblament de la demanda i la generació, que hem de resoldre a curt termini, i jo encara penso que

en el futur tots acabarem tenint bateries estacionàries a casa per acumular energia elèctrica.

Aquest sembla un dels grans reptes per resoldre en el sector energètic: les bateries

Ara muntem moltes bateries a les cases acompanyant les renovables. Són bateries de liti, però fa uns anys posàvem plom-àcid i la gent no es preocupava gaire de com es reciclarien, perquè les posaven per una qüestió de necessitat. Ara, en canvi, la gent és crítica amb les bateries i el seu reciclatge, perquè és molt fàcil accedir a les xarxes socials i a la informació sense filtrar, de manera que es creen corrents d'opinió que sovint no se sustenten per enlloc. Hi ha fal·làcies que diuen que la fabricació d'una placa solar consumeix més energia de la que mai produirà, o altres que diuen que per fabricar les bateries hi ha països al centre d'Àfrica totalment esclavitzats pel seu metall...

És el poder de qui fa més soroll...

El pitjor que ens ha passat en aquests 20 anys és que arriba algú que fa molt de soroll i crea una tendència que la gent es creu. Quan nosaltres vam començar amb les renovables amb plaques solars tèrmiques, es va fer córrer que allò no funcionava. El problema és que en aquell moment hi va haver algunes empreses que van fer instal·lacions mal fetes, però la tecnologia funcionava perfectament. Sense anar més lluny, l'Hostatgeria del Monestir de Poblet es va inaugurar i es va posar en marxa només amb energies renovables. Les calderes de gas no funcionaven, però hi havia llum i hi havia aigua calenta.

Hem hagut de salvar sempre la mala fama que han interessat a determinats corrents i que han tingut més altaveu que nosaltres.

Se us han ajuntat activistes, per una banda, els polítics per l'altra, i els lobbies...

Sí, sí. Totalment cert. Als lobbies no els interessa, els activistes agafen idees descontextualitzades i els polítics no es mullen i no posen ordre.

No teniu la sensació que l'intrusisme ha estat un altre rival contra qui lluitar?

Un dels grans handicaps ha estat l'aparició d'empreses que han volgut aprofitar els booms de cada moment. Quan s'incentivaven les renovables apareixien empreses i després desapareixien. El 2003 hi havia dues o tres empreses a Tarragona que ens dedicàvem a això. El 2008 potser érem 15 i alguns, fins i tot, amb franquícies. El 2010 tornàvem a ser dues empreses i aquesta vegada, com que el boom va ser molt gros, es van crear moltes empreses i diverses tenien grans grups inversors darrere. En aquests booms nosaltres hem continuat fent el nostre camí, i el 2023 aquestes empreses baixaven i nosaltres creixíem, i aquest 2024 aquestes empreses parlen de tancar i nosaltres ens mantenim. No

és una qüestió de fer-ho millor o pitjor, només de treballar a partir de l'experiència que tenim.

Com afecta tot això al sector? Perquè, si tanquen, aquestes empreses deixaran molts usuaris a l'estacada

A nivell domèstic afectaria molt, perquè hi ha instal·lacions que s'han fet malament i deixarien els clients sense cobrir. En aquests últims anys s'han vist moltes coses peculiars, perquè algunes empreses deien que tenien vint anys d'experiència quan només feia quatre anys que estaven en marxa. Si fa quatre anys no existies, com pots tenir vint anys d'experiència? Gent amb experiència de vint anys només la poden tenir empreses com la nostra o ser de fora de Catalunya, perquè últimament veiem empreses que feien cursos de dos dies i en 48 hores et donaven el títol d'oficial electricista muntador d'energia solar. I si empreses d'aquestes acaben deixant els seus clients desamparats, s'acabarà generant un altre problema al sector perquè es tornarà a agafar els que ho han fet malament com a exemple de tot.

En el vostre sector, tan important és la instal·lació com el manteniment?

Nosaltres no venem un producte o una instal·lació. Nosaltres venem una solució energètica, un servei i una assistència. Des de la definició prèvia, l'execució i legalització, i després el manteniment durant la seva vida útil. Moltes vegades pensem que les instal·lacions que tenim a casa funcionen soles tota la vida, però tot necessita un manteniment. Hi ha gent que es lamenta que cada tres anys ha de canviar el termo elèctric perquè té calç, però si cada any fes el manteniment correcte, l'aparell duraria 15 o 20 anys.

Nosaltres som una empresa que de vint anys que té clients de fa vint anys als quals avui els fem el manteniment, i clients a qui avui els canvien plaques de fa vint anys perquè la tecnologia ha evolucionat i ja els surt a compte renovar-les per tecnologia nova. Nosaltres no fem clients del moment, sinó que ens agrada tenir clients amb qui sigui possible treballar durant molts anys.

'No n'hi haurà prou amb l'energia solar o l'eòlica. Els problemes estructurals són molt més grans. Hem de treballar en com compaginar oferta i demanda'

'Hi ha gent que es lamenta que cada tres anys ha de canviar el termo elèctric perquè té calç, però si cada any fes el manteniment correcte, l'aparell duraria 15 o 20 anys'

Solcam®

#feeltheenergy

**Per molts anys més de
notícies i energia
positiva!**

Des de Solcam, volem felicitar a DiariTots21 per
15 anys il·luminant el dia a dia de les persones
amb informació valuosa, contrastada i gratuïta.

solcam.es
977 368 034
info@solcam.es

CRÒNICA NEGRA

Moisès Peñalver

Moisès Peñalver Núñez (Jerez de la Frontera, 1961) té estudis fins a segon de Dret a la URV i és màster en Criminalística i Asessoria Forense a la UAB. Ha treballat a Diari de Tarragona, Europa Sur, Canarias 7, El Terrat d'Andreu de Buenafuente, Play Boy i RACC, i col.laborat o presentat programes a Catalunya Ràdio, Cuatro i TAC12.

Crònica negra, i singular, de Tarragona

“

Dónde està Carmen Gallart?” A l'altre costat del telèfon es troba Felipe Zazurca, fiscal en cap de l'Audiència d'Osca, que em diu que no han trobat res. Ens saludem com antics... amics? coneguts? companys? No sé descriure formalment la relació amb una font judicial a qui visitaves freqüentment. M'adono que han passat trenta anys des que vam parlar per primera vegada, quan ell feia de representant del Ministeri Públic a Tarragona. Tampoc sabia dir qui va batejar aquest organisme judicial amb un nom tan pompós, i sense cartera.

Carmen Gallart és la víctima d'un homicidi. Una dona que vivia als Pallaresos i que va desaparèixer un matí d'una forma estranya. Mai s'ha sabut res d'ella, ni del seu cos sense vida. A la presó hi ha un culpable d'homicidi i estafa: Ramon Franch, un administrador de finques que coneixia molt del món immobiliari, però probablement poc de les tècniques de la Policia Científica. És un cas de condemna sense cadàver. Aquella vella creença, més literària que real, que si no es troba la víctima hi ha impunitat és, simplement, mentida. Al lector, probablement, li sonarà el “Sense cadàver” d'un llibre de Fàtima Llambrich, però ella fa referència a un altre cas, també estrany i amb víctimes mai trobades. També dels Pallaresos. Més avall ho explicaré amb més detall, perquè ara us vull narrar dos fets anecdòtics sobre el perfil criminal de Tarragona.

A la cafeteria de la Universitat Rovira i Virgili parlo amb un estimat catedràtic d'Arqueologia *de cuyo nombre me acuerdo*, però no el vull mencionar sense el seu permís. Dono una pista, és de La Rioja. Li dic que tinc intenció de fer un recull de la història negra de la ciutat, partint de la Tarraco d'Escipió l'Africà, passant pels judicis amb penes d'amputació del segle XVII i enllaçar amb els meus quasi quaranta anys de relació amb el món del crim. Em respon: “No hi ha res”. “Com? No hi ha constància de crims comesos quan la policia anava amb quadriga?”. No. Així de simple. Ni Pomponio Mela, ni Aviano, ni el gabinet de premsa de l'emperador August van escriure mai ni una nota de premsa.

Carmen Gallart és la víctima d'un homicidi. Una dona que vivia als Pallaresos i que va desaparèixer un matí d'una forma estranya. Mai s'ha sabut res d'ella, ni del seu cos sense vida.

Si vens de llocs on cada setmana hi ha més assassinats que dies, la nostra ciutat es pot comparar amb la cafeteria de la Jefatura Superior.

Vaig a la segona anècdota, que també reflecteix com som quant a seguretat, aquest apartat de la vida social en què els ciutadans diuen sempre el contrari que els comissaris, abans del Cuerpo Nacional de Policía i ara dels Mossos d'Esquadra. Uns parlen de la inseguretat presumpta i els altres de la segura seguretat. Prenc un "Moisés" (he batejat així un còctel que va de Campari i suc de taronja) a la creperia de la plaça del Pallol amb un amic que ha arribat de Miami. També recordo el nom, però com que no li he demanat permís... You know... Quan li pregunto si Tarragona és una ciutat insegura, comença a riure. Si vens de llocs on cada setmana hi ha més assassinats que dies, la nostra ciutat es pot comparar amb la cafeteria de la Jefatura Superior. Per cert, vaig estar processat per publicar una informació que em van facilitar allà i que després van dir que no em van facilitar. Vaig quedar absolt. Deixem ja les anècdotes.

Tarragona ha tingut pocs casos de violència greu, però sí que han estat singulars d'una o altra forma. I no em refereixo a que a un company que feia de periodista el detinguessin per matar a la seva tieta, una dona que venia flors a la plaça Verdaguer. També va ser un cas sense cadàver... fins que, en pocs dies, la policia el va trobar dins un maleter a un pàrquing. Un cotxe llogat... al seu nom. No escriuré el que penso.

El Sense Cadàver de la Fàtima fa referència al cas de Ramon Laso. Com si el destí s'hagués confabulat per lligar coincidències, hi ha dues desaparicions estranyes als Pallaresos i dues persones mai trobades: la Mercedes Lamas i el Maurici Font. Laso va ser detingut per un cúmul d'indicis, un mòbil, una trucada a un periodista... un altre que coneixia molt bé moltes coses, però no que els Mossos no són rucs. No m'explico encara com un home condemnat a més de cinquanta anys de presó, per la mort de la seva dona i el seu fill, va sortir en llibertat sis anys després. Sí, sí, aquest senyor oficialment ha matat quatre persones. Fa uns mesos vaig tenir la possibilitat d'explicar el cas al programa "Código 10", a la cadena Cuatro. Vaig concloure dient que si la justícia, les presons o, qui sigui, el tornen a deixar en llibertat en un període tan curt és que els manquen dos dits de front.

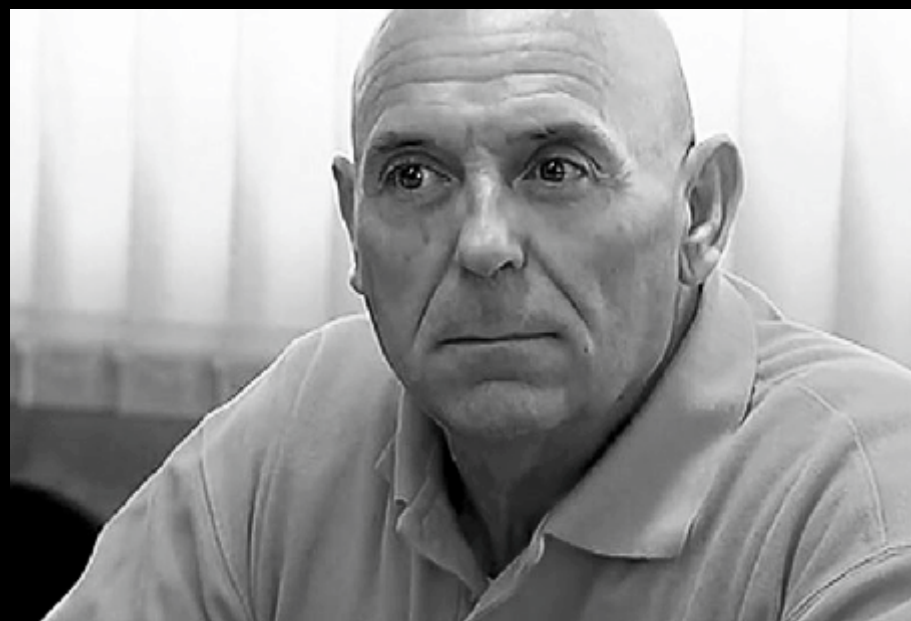

Judici a Ramon Franch. Foto ACN.

Quan la Mayo Lorda i el Jaume Garcia m'han trucat per fer aquest article que vol "posar llum" al pastís de la celebració dels 15 anys del DiariTots21, la meva ment ha començat a rebobinar i, simplement, és impossible explicar amb detalls tots els casos que he viscut. Però sí que ho faré dels que han impactat a la ciutat, tot i que siguin abans que aquest digital hagués nascut. La mort de la jove Gemma Biosca a l'agost del 1987 va ser un cop dur per la família, per a la policia i per a tots els tarragonins. Vaig fer fotografies en aquella porta de la botiga de bricolatge del carrer Caputxins, i després al cementiri. Ara, a punt de la jubilació, algunes d'aquestes imatges

crec que eren d'un periodisme que no m'agrada. Però llavors tenia 26 anys...

El cas de la Gemma Biosca és, per molt mal que soni, un crim perfecte. Parlant amb Josep Lluís Torres, el 2003 cap de la Policia Científica de Mossos, li pregunto pel cas. Mira per la finestra del seu despatx del carrer de Bolívia cap a un punt de l'horitzó i diu el mateix que Morales, el comissari del CNP en aquells anys del crim. "És una espina que tenim clavada al cor". No va haver-hi manera de trobar cap persona relacionada amb la mort de la Gemma. I es va fer tot el que es podia fer amb el que les forces de l'ordre sabien, o les tècniques de les que disposaven.

Ramón Laso, durant un judici. Foto cedida.

CRÒNICA NEGRA

A una classe de Criminalística de la UAB sento parlar dels inicis de l'ADN en el món de la investigació. Un tal Alec Jeffreys, un investigador d'Oxford, va cedir el seu descobriment sobre la comparació genètica a la policia britànica cap a la primavera del 1987. Vaig recordar l'any com què va passar el crim del carrer Caputxins. Scotland Yard ja havia enviat a la presó un doble assassí i violador gràcies a la comparació d'ADN indubitat i dubitat, que diuen ells. I per què no es va fer en el cas de la jove de Tarragona? Em vaig preguntar... i ho vaig preguntar. Efectivament, es va fer. Un policia i després advocat de Tarragona, Ibáñez, va anar a Londres amb les mostres que es van recollir en aquell horrible escenari on va aparèixer la Gemma. Mai m'ha quedat clar si les mostres recollides no eren vàlides o la tècnica encara no estava prou desenvolupada. No es va obtenir cap resultat vàlid. Crec que hi ha una impossibilitat de respectar l'escena del crim quan s'ha de socórrer víctimes dins una confusió general, sobretot en els moments

posteriors a la trobada. Recordo haver visitat la Comissaria General de la Policia Científica del Cuerpo Nacional de Policia al barri de Canillas, a Madrid, quan s'investigava l'11-M. Andradas, cap del departament d'ADN, em va dir que ells no van aplicar a Espanya aquestes tècniques genètiques fins el 1994. Per tant, ja tenim un altra singularitat a Tarragona: va ser el cas de la Gemma Biosca el primer cas de l'Estat espanyol que es va analitzar a Londres? No dispo de més dades, però sospito que sí.

Ja tenim circumstàncies singulars en casos ocorreguts a la nostra ciutat: primera, -cas de Laso- una condemna per doble homicidi sense cadàver, ni confessió, ni testimonis, ni sang, ni ADN que pugui ser comparat, i potser primer cas en que s'analitzessin mostres d'ADN.

Llegint la notícia que Santiago Castellà, amic i subdelegat del Gobierno a Tarragona, va ser atracat a un carrer de la ciutat, m'ha vingut a la ment el que

va ocórrer a un antecessor seu. Vaja, no sé si ho he de dir així, perquè llavors es deia governador civil. Vicente Valero va voler entrar a una sucursal bancària de Valls on hi havia atracadors. La intenció era fer d'intermediari, però li van disparar i va estar en estat molt greu perquè una bala li va travessar el coll. De nou tenim un cas poc habitual. El que dic de la singularitat. Actualment estem acostumats a veure als Telenotícies atacs a responsables polítics europeus, però, reconeixereu que en aquelles èpoques era poc habitual.

Si sortim de la ciutat i voltem una mica pel territori descobrirem també casos esgarrifosos. Una advocada i amiga m'explicava com havia recorregut l'autopista des d'El Vendrell fins a Parets del Vallès, mentre els Mossos anaven trobant membres de la dona que Domingo Miguel C.P. havia espargit per la vorera de l'autopista AP-7. Era la seva esposa i l'havia matat a la urbanització Serradalt d'Alcover al febrer del 2010.

Els reclusos van pujar a la teulada i... A que no sabeu a qui demanaven per fer de negociador? Efectivament, a un jove que es deia Moisès Peñalver i que va fugir com un covard perquè ja sabia que primer disparen i després pregunten.

El crim de la nena de Reus

Els més vells recordaran el "Puerto Hurraco" que es va registrar a les parcel·les Montserrat de Reus, a prop del Barri Fortuny, als anys setanta. També va impactar molt la societat tarragonina l'assassinat d'una nena de sis anys a un establiment de la plaça Prim de Reus. Un intern del psiquiàtric Pere Mata es va escapar i, als lavabos de la cafeteria, la va apunyalat amb un ganivet de grans dimensions. Un cambrer el va perseguir pel carrer Llovera fins atrapar-lo. El criminal va ser ingressat a un psiquiàtric penitenciari i anys després va morir atropellat per un camió a França.

També va ser singular l'absolució d'un matrimoni

que gestionava un geriàtric a la capital del Baix Camp i que van ser acusats de 18 homicidis d'interns. Com acostuma a passar, els lectors, televidents i oients radiofònics confonen una detenció amb una culpabilitat. Els periodistes també ens passa alguna vegada, com aquell arrest d'un familiar d'un gestor mort a la Rambla Nova... que va quedar en llibertat l'endemà. Em permetreu que obvii noms en alguns casos perquè és evident que les imprudències fent periodisme de successos es paguen cares. Alguna cosa he hagut de pagar.

En els 15 anys que té el DiariTots21 les coses han canviat molt en el món judicial i policial en relació a com es mou la premsa en

aquest terreny. Recordo a principis dels 90 entrar al despatx de José María Parra o Fernando Jareño com si anés a casa meua. Especialment a Parra li agraeixo el tracte a un jove periodista, "sin título", que intentava saber la diferència entre una demanda i una querella, el que era una petició provisional d'una sentència o quan algú era "presunto" i no autor material del fet.

Vaig entrar a la presó de Tarragona dues vegades: una per entrevistar a Buenaventura Barberà, el periodista que van condemnar per la mort de la seva tieta, i amb Pilar Encuentra per fotografiar a Ruiz Mateos. No ho devia haver fet malament perquè poc després es va muntar un moti

a la presó. Els reclusos van pujar a la teulada i... A que no sabeu a qui demanaven per fer de negociador? Efectivament, a un jove que es deia Moisès Peñalver i que va fugir com un covard perquè ja sabia que primer disparen i després pregunten.

Inexplicable va ser l'assassinat de Blanca Tàrrega, una psicòloga que va morir a la porta de casa seva al carrer Fra Antoni Cardona i Grau, presumptament a mans d'un home amb antecedents: Aitor Rivas. A ell el van trobar mort a la seva cel·la de Mas Enric, sense que hagués arribat el dia del judici. Ni el final, ni el provisional.

Foto captada pels fotògrafs Mark C. Winne i Jerry Aires, de The Birmingham News.

Una mà al maleter

Vaig escrivint a mesura que vaig recordant, perquè també s'han registrat casos criminals inèdits a la ciutat. Però primer us faré una mica d'història en un capítol que titularé "Una mà al maleter". Cap a finals dels anys setanta, els conductors que circulaven darrere d'un cotxe per una autopista d'Alabama, als Estats Units, van quedar horroritzats en veure com una mà sortia del maleter. No eren anys de mòbils, ni Twitter, ni Facebook. Per tant, fins que un conductor no va aturar-se a una cabina de telèfon, la policia no es va posar en marxa. El segrestat va ser rescatat gràcies a que qui s'hagués convertit en víctima va tenir la idea de treure els dits fora.

A Tarragona també es va trobar una mà dins un maleter. Però aquesta història no té un final feliç, com la d'Alabama. La Guàrdia Urbana va trobar l'extremitat amputada al maleter d'un cotxe durant un control a la ciutat. El crim s'havia comès a una casa del camí de Viladegats. Els autors de la mort van llençar al riu Ebre la resta del cos. Van ser condemnats per l'Audiència Provincial de Tarragona.

Un cas també singular i molt, molt, especial va ser el que explico: el tarragoní Salvador Arbona havia matat tres homes i va ser jutjat a mitjans dels noranta. Van ser crims perfectes, perquè només es van descobrir quan ell va enviar cartes confessant i dient que

volia mostrar on havia llençat els cossos. Una de les cartes va arribar a un servidor de vostès. Vaig anar a la fiscalia i em va fer la sensació que pensaven que era una invenció del reclus per sortir de la presó i intentar fugir. Vaig marxar arronsant les espatlles. A un poble abandonat des de la guerra civil, Rubials, a prop de la Pobla de Montornès, es van trobar els cadàvers. Com a periodista de Successos, vaig haver de fer de tot per obtenir informació. Sempre legalment... bé, quasi. Em va fer gràcia que la revista "Tiempo" parlés del cas i d'un periodista que l'havia descobert. Perdoneu, medalleta.

Cròniques a la premsa de l'època dels crims de la Pobla de Montornès i El Catllar.

Artículo publicado el 16 de noviembre de 1989 que cita un asesinato, presuntamente cometido por Arbona

Dos casos realment inèdits van copsar la ciutat els últims anys. També hi ha una circumstància mai vista a la ciutat, i potser fins i tot a Catalunya. Eugen Sabau, un vigilant de seguretat, va entrar a la seu de la seva empresa, a la plaça de Prim de Tarragona. Va disparar contra tres companys de feina i, posteriorment, contra un Mossos en la seva fugida. La seva petició d'eutanàsia, que es va complir, va generar un debat sobre si els autors de delictes greus poden decidir quan acabar amb la seva vida i, per tant, que no hi hagi un judici. Sabau va rebre una injecció letal a un hospital de Terrassa a l'agost del 2022, vuit mesos després de que es produís l'atac armat. Les qüestions morals, ètiques i fins i tot religioses van generar un debat sobre la Llei de l'Eutanàsia, aprovada pel govern.

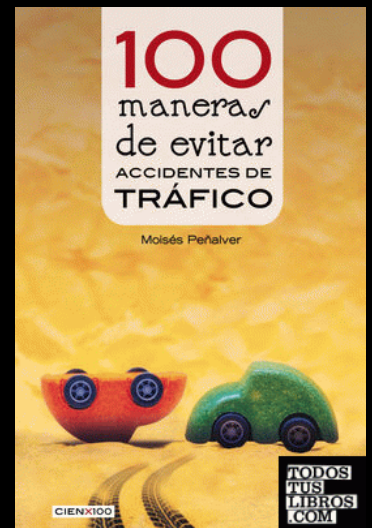
Però si de circumstàncies estranyes parlem, hauria de mencionar el fet ocorregut l'estiu del 2019 quan un jove de Tarragona va matar un home en una perruqueria de Sarrià, a Barcelona, per circumstàncies que res tenien a veure amb la relació amb la víctima. Era el marit d'una perruquera on havia anat a tallar-se el cabell. Després del tret mortal, va agafar un autobús cap a la nostra ciutat. Temps després, passant pel carrer Reding, va tornar a disparar. En aquesta ocasió, a un home que es trobava en un balcó, sense que hi hagués una relació personal entre tots dos. Alguna cosa li va molestar, i directament li va disparar, causant-li la mort. Els Mossos es van posar en marxa per detenir-lo, i quan el tenien acorralat davant l'estació de tren, el noi es va suïcidar amb la mateixa arma. Durant dos anys, els investigadors es van tornar bojós per saber què havia estat el detonant de tanta violència. Per balística es va saber que la mort de la perruqueria de Barcelona i la de l'home del carrer Reding s'havien produït amb la mateixa pistola. En cap cas hi va haver robatori. La misteriosa causa que el va portar a matar al marit de la perruquera va ser que l'assassí creia que s'havia intoxicat amb l'olor a pintura de l'establiment, que estava reformant-se.

Avui en dia, l'atomització dels mitjans i un periodisme "diferent" ha fet que alguns organismes es tanquin i tanquin les portes a la premsa. Gabinetes de comunicació inservibles i, fins i tot, llocs on qui parla amb la premsa és el porter, que diu que allà no hi ha ningú.

Avui en dia, l'atomització dels mitjans i un periodisme "diferent" ha fet que alguns organismes es tanquin i tanquin les portes a la premsa. Gabinetes de comunicació inservibles i, fins i tot, llocs on qui parla amb la premsa és el porter, que diu que allà no hi ha ningú. Potser fan ben fet, però crec que hauríem de tornar a fer aquell periodisme de fonts dels anys vuitanta i noranta -sí, ja ho sé, m'he fet gran-.

Això hauria de ser el principi de l'article: els del fet divers no seríem res si no fos pels advocats. Paco Zapater, junt amb el fiscal Parra, van ser els que més em van ajudar a la meua labor de periodista a Tarragona. Sempre els ho agrairé. A Paco, el tinc processat com a autor confés de la meua boda, perquè va ser el meu padrí i aquella relació de gasetiller i picaplets s'ha convertit en una profunda amistat. A la fiscalia de Tarragona sempre em van atendre molt bé, fins i tot quan jo vaig ser qui seia a la banqueta.

Amics del DiariTots21, que en feu no 15, sinó 25 anys més. Perdó, 25 anys i un dia.

Un dels nombrosos títols publicats per Moisés Peñalver

Moisés Peñalver és autor dels llibres 'El CSI Español', '100 maneres de descobrir un crim', 'El corredor de Tarraco' i '155 Manaments'. Un dels més destacats és '100 maneres de evitar un accidente de tráfico', on relata un seguit de consells de seguretat viària per a millorar la teua conducció. En l'última dècada, hem començat a demostrar civisme i a comprendre i respectar la veritable tragèdia que representa la carretera.

Vopak Terquimsa

Gràcies

per tots aquests anys
de periodisme d'aquí i per a tots.

Vopak Terquimsa felicita el DiariTots21
pels seus 15 anys de compromís
amb la informació de proximitat.

Storing vital products with care

ENTREVISTA COMUNICACIÓ

Antonio Martínez

Antonio Martínez va néixer a Campillo de Arena (Jaén). Va venir a Tarragona per estudiar a la Universitat Laboral i es va enamorar de la ciutat. L'any 1992 entrà al món de la comunicació i la publicitat, participant de la creació de Gestión 4. Des de llavors la dirigeix fins al dia d'avui quan, en situació de jubilació activa, diu que gaudeix treballant.

'La nostra clau és que als nostres clients els oferim eficàcia'

Antonio Martínez, amb el director de DiariTots21, Jaume Garcia, durant l'entrevista. Foto DiariTots21.

JAUME
GARCIA

Gestión 4 és una empresa de referència en l'àmbit de la comunicació, el disseny i l'assessorament d'imatge corporativa al Camp de Tarragona. La seva trajectòria -ofereix els seus serveis des de principis dels anys 90- ha permès que l'empresa hagi estat artífex d'alguns dels fets més destacats que ha viscut el territori, com ara els Jocs Mediterranis del 2018, les Bicicletades populars de Tarragona i moltes campanyes electorals amb candidats de divers color polític, entre altres casos d'èxit. De tot plegat i més en parlem amb el seu director, Antonio Martínez.

Gestión 4 és una empresa de llarga trajectòria i amb una cartera de clients consolidada. Quin és el secret del seu èxit?

El nostre èxit més gran és la satisfacció dels nostres clients, als quals tractem amb una 'fórmula secreta' ben senzilla i que mantenim des del primer dia: oferir un servei als nostres clients, estar a la seva disposició, fidelitzar-los, respectar-los a partir de la professionalitat, la confidencialitat i la confiança mútua i complir el nostre compromís d'eficàcia i de resultats. Per tant, es podria dir que la clau és que oferim eficàcia als nostres clients.

Per la seva trajectòria i pel ventall de clients amb els quals ha treballat en tots aquests anys, podríem dir que Gestión 4 té en el seu bagatge una part de la història recent de Tarragona.

És una bona apreciació i és cert que per tot el que hem fet durant tants anys, tenim un ampli coneixement del territori i dels seus actors i actrius principals. Això, sens dubte, ens ajuda a desenvolupar millor el nostre treball i, al mateix temps, també li dona als nostres clients o futurs clients un coneixement de la nostra manera de treballar i dels resultats que podem oferir.

'La clau del nostre èxit és que oferim eficàcia als nostres clients'

'Hem format part de projectes molt destacats i que tothom pot recordar fàcilment, com ara els Jocs Mediterranis 2018, La Copa Davis i la Bicicletada Popular, en aquest cas durant gairebé 30 anys'

'La clau que ha fet possible que haguem treballat en campanyes polítiques de diferents partits és la professionalitat, la responsabilitat i la confidencialitat'

Quins projectes destacaria, d'entre tots els que han pogut viure des de dins?

És molt difícil quedar-se amb un de sol, perquè són molts anys, molts projectes i molts reptes els que hem afrontat, gràcies a la confiança que ens han dipositat els nostres clients. Però sí que hem format part de projectes molt destacats i que tothom pot recordar fàcilment, com ara els Jocs Mediterranis 2018, dels quals vam gestionar i coordinar la senyalització institucional de totes i cadascuna de les seus i altres elements i espais complementaris. També vam treballar en esdeveniments destacats com l'organització de l'eliminàtoria de Copa Davis que va tenir lloc a Tarragona l'any 1996 i hem estat al darrere de la Bicicletada Popular de Tarragona durant gairebé 30 anys. També podríem parlar de l'organització de tot tipus d'esdeveniments, de l'èxit en els resultats de moltes campanyes electorals o del treball fet amb marques i empreses de primer nivell.

Com definiria la seva cartera de clients?

Entre els nostres clients tenim des d'institucions i les empreses més grans del territori fins a petites iniciatives empresarials. Tenim clients de tota mena i tots són importants, perquè tots ens confien el seu present i futur. A més, ens sentim molt orgullosos que la major part dels nostres clients ho són des del moment en què vam començar el nostre camí com a empresa. I si hem estat capaços de fidelitzar el gruix dels nostres clients durant dècades, crec que alguna cosa estem fent bé.

Han fet campanyes electorals per a partits de diverses ideologies. Com és això possible?

Des dels nostres inicis, estem molt especialitzats en el treball per a institucions, ajuntaments i, per tant, també per als partits polítics i les seves campanyes electorals. En relació a aquestes últimes, sempre les hem afrontat des de la professionalitat i amb la confidencialitat com a principi innegociable. De fet, entre els nostres clients hem tingut els líders polítics més importants del territori i de diferents ideologies i color polític. Per això, estem molt orgullosos de la

nostra trajectòria en general i, també, del treball fet en l'àmbit de les campanyes polítiques. Val a dir que és més fàcil treballar amb criteris professionals per fer arribar el missatge, que no pas fer-ho amb un biaix ideològic. És per això que la clau que ha fet possible que haguem treballat en campanyes polítiques de diferents partits és la professionalitat, la responsabilitat i la confidencialitat en la relació entre els nostres clients i el nostre equip.

Parlant de l'equip, què ens pot dir de les persones que hi ha darrere de Gestión 4?

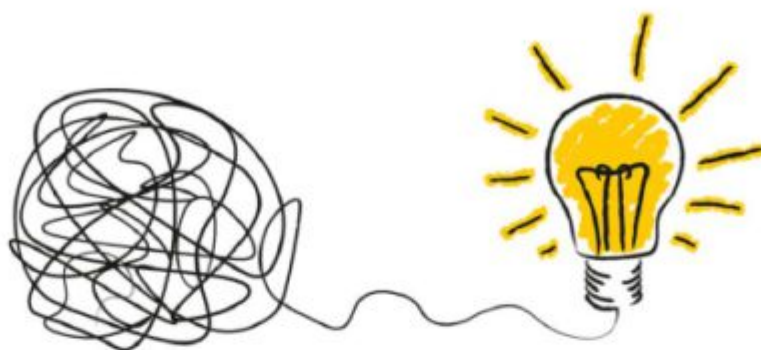
Puc dir que tenim un equip humà molt potent, tant pel que fa als periodistes com als dissenyadors. Són gent compromesa, amb formació, talent i experiència. De fet, si una característica defineix el nostre equip humà és la cohesió, perquè comptem amb uns professionals que es compenetren molt bé i que coneixen tots els detalls del nostre dia a dia, fruit de la seva trajectòria a l'empresa. Això ens permet, també, conèixer molt bé les necessitats i expectatives dels nostres clients i poder satisfer amb qualitat i agilitat tots els projectes que ens confien.

Què opina dels mitjans de comunicació de proximitat?

Treballem amb ells en el nostre dia a dia i podem afirmar que, realment, tenim uns mitjans de comunicació que estan oferint un servei imprescindible per a la comunitat. Potser l'oferta de mitjans és una mica excessiva però, en tot cas, això permet als espectadors, oients i lectors disposar de fonts informatives que coincideixin amb els seus interessos i gustos a l'hora de tractar i consumir la informació.

I què destacaria de DiariTots21?

Per a nosaltres és un mitjà amb el qual hem tingut i tenim relació des del seu naixement, en una època convulsa i que, amb professionalitat i treball intens ha sabut consolidar-se alhora que evolucionar mentre es guanyava el seu prestigi davant dels emissors i els anunciants, i fiabilitat i confiança davant dels seus lectors. Després de 15 anys podem afirmar que el projecte de DiariTots21 és sòlid, positiu i mereix la nostra felicitació i millors desitjos per al futur.

Donem llum a les teves idees

Comunicació

Corporativa interna i externa,
institucional i política

Disseny

Branding, editorial,
senyalètica, gran format...

Publicitat

Disseny i contractació d'anuncis
a premsa, ràdio, TV i exterior

Esdeveniments

Organització, protocol,
muntatge escènic...

LA NOSTRA EXPERIÈNCIA, EL MILLOR AVAL

WWW.GESTION4.NET

Química de futur

Compromesos amb la
seguretat i el medi ambient,
compromesos amb tu

REPORTATGE MEDIALOG

Philipp Fürst

Philipp Fürst (Basilea 1962) és llicenciat en Publicitat i RP per la UAB. Va ser directiu en Havas, WPP i Publicis, i ho va compaginar amb el món acadèmic (UAB i UAO) impartint planificació de mitjans. Ha publicat "Secrets d'emprenedor" a Amazon, és soci fundador de Medialog i pertany a la Junta Directiva del Gremi.

Teletreball i productivitat

En el millor dels casos, el Covid19 ens va obligar a treballar des de casa. El confinament per la pandèmia a Espanya i molts altres països va imposar a milions de treballadors a connectar-se des de les seves llars.

Va ser un moment disruptiu en la digitalització de les empreses. De la nit al dia i sense alternativa possible, sobretot per motius legals, milers d'oficines van haver d'accelerar les seves capacitats de connectivitat i de serveis en el núvol. Molts no tenien ni portàtils ni servidors informàtics preparats per a una connexió remota dels seus empleats. Va ser un moment de gran estrès, especialment per als departaments d'IT.

Robert Kelly i els convidats sorpresa

Molts recordareu el vídeo d'una entrevista de la BBC a Robert Kelly, un analista polític especialitzat en la Península de Corea, el moment que es va obrir la porta i va aparèixer una nena amb jersei groc, i poc després un bebè assegut en un caminador avançant cap a la taula. L'entrevistat, impecablement vestit amb camisa blanca i corbata, assegut en el que semblava un despatx d'unes oficines, intentava apartar a la seva filla sense èxit mentre continuava contestant com si res hagués ocorregut.

La realitat és que res estrany havia passat. El vídeo data del 2017, tres anys abans de l'esclat de la pandèmia Covid19. El treball en remot, sigui des de casa o qualsevol lloc llunyà com el de Robert Kelly, no estava ben vist. En aparèixer els seus fills era evident que treballava des de casa seva.

Quatre dies després de l'inesperat incident de Kelly, es va emetre una nova entrevista de la BBC amb el mateix expert en la qual conversaven de forma distesa sobre l'ocorregut. Robert Kelly es pensava que l'incident li podia restar oportunitats en la BBC. Però, tot el contrari, es va fer més conegut i aquest vídeo acumula més de quinze milions de visualitzacions avui en dia. Era un presagi del que vindria tres anys més tard i un bon exemple per a la normalització de la conciliació laboral i familiar.

'Es va demostrar que, treballant des de lluny de l'oficina, la productivitat era acceptable'

Oficines o no, aquesta és la qüestió

En el nostre cas vam apostar per una seu social molt lleugera des d'un bon principi. Era l'any 2016 quan els socis actuals varen sortir de grans multinacionals treballant des de magnífiques oficines. No tenien cap suport financer d'una gran corporació per a muntar un despatx. L'absència d'un continent decoratiu habitual generava un raonable dubte de si els clients veurien l'operació com a fiable i competitiva. No sabien fins a quin punt el continent determinaria l'èxit d'una empresa.

Veient-ho des de la distància era una sort no comptar amb capacitat d'endeutament. No hi havia ni recursos ni voluntat de fer-ho. L'agència va començar llogant una taula i una cadira en Betahaus, el coworking per excel·lència a Barcelona.

Havíem passat d'edificis envidrats en la part més moderna de la ciutat a una decadent fàbrica abandonada en ple cor d'un barri veïnal amb botigues i petits comerços. El xoc visual va durar pocs dies. No va haver-hi temps per a preocupar-se pel continent. La qüestió era buscar ingressos. Quants menys despeses hi havien, més resistència temporal s'afegia.

Per evitar contagis, les restriccions al moviment van durar molts mesos. No obstant això, van tenir un efecte col·lateral beneficiós per a les condicions laborals esdevenidores. Es va demostrar que, treballant des de lluny de l'oficina, la productivitat era acceptable.

El confinament fou massa llarg per a aplicar solucions provisionals. No es preveia una ràpida tornada a l'oficina. Van passar diversos mesos abans de permetre's de nou els desplaçaments. Durant aquell període no importava si un directiu creia o no en el teletreball. Les empreses lluitaven per sobreviure sense més remei que adaptar-se a una nova realitat. Clients, proveïdors, directius i empleats s'havien acostumat a veure's davant d'una prestatgeria repleta de novel·les o en el menjador amb la cuina al fons. Els efectes virtuals encara no s'havien popularitzat.

Entrevista al professor Robert Kelly per part de la BBC. Foto Youtube.

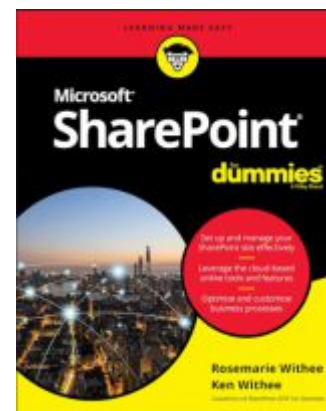
Un armariet, un luxe

Va ser una casualitat i no una visió. No es podia preveure el que ocorreria quatre anys més tard. No hi havia cap Bill Gates al voltant que ens advertís del probable esclat d'una emergència sanitària mundial que canviaria el paradigma de l'organització del treball. Ningú va creure en les premonicions de Gates.

Era una intuïció fortuïta alimentada per l'escassetat de recursos propis. Vàrem apostar per portàtils i no ordinadors fixos, també serveis en el núvol, telefonia IP, programari SaaS i espais amb taules i cadires en règim de lloguer.

Vam contractar una única taquilla i guardàvem els pocs utensilis que teníem. L'armariet era una petita via d'aigua en l'èfmera tresoreria a canvi d'una comoditat de dubtosa rendibilitat.

Quan el 13 de març del 2020 el Govern central ens va enviar a tots a casa, simplement vam recollir i guardar els portàtils, llibreta i bolígraf a la nostra motxilla com cada dia. Ens vam acomiadar pensant que tornàriem als pocs dies. Un any i mig més tard, quan ens vam retrobar físicament, no tant sols havíem continuat creixent en facturació i plantilla, sinó també teníem una demostració de la productivitat.

Al 2016 SharePoint encara era un gran desconegut a Espanya. Vam trobar aquest llibre en una llibreria de Nova York i el vam llegir fil per randa. Actualment l'ecosistema de l'agència gira al voltant de Microsoft. Foto Medialog.

MEDIALOG

Primera seu de Medialog a Betahaus Barcelona 2016. La planta baixa s'utilitzava per a tota mena d'esdeveniments, combinant mobiliari reciclat procedent de mil llocs. Foto Medialog.

Pocs volien tornar

Com moltes les empreses pensàvem que el nostre equip volia tornar a una oficina. Així que vam signar un contracte de lloguer per mig any per a veure quin seria el comportament del nostre personal. Pocs van anar al despatx.

Vam aprendre que no s'han de crear el mateix nombre de llocs físics per treballar que professionals en plantilla. Amb un 40% de taules respecte al nombre total de professionals és més que suficient. De fet,

tenim una ocupació del 17,7%. Això significa que de mitjana el nostre equip ocupa una taula durant 3,5 jornades laborals al mes. La resta solen treballar en remot. Des d'un punt de vista d'eficiència financera, gairebé la meitat de la despesa en una seu no la podem aprofitar. En termes purament econòmics ens ho podríem estalviar.

El més sorprenent de l'experiència del confinament és que ja no som capaços de concentrar-nos en un entorn d'oficina oberta, tret que s'imposés el silenci. No obstant això, no poder parlar en una feina de contínua col·laboració i debat seria una mica improductiu.

Tecnologia de comunicació

Normalitzades les videoconferències, acostumats a veure efectes visuals corporatius, sales de reunions virtuals i trobades que comencen al mateix minut que estan convocades, la productivitat s'ha incrementat pel simple fet de fer més coses en el mateix temps. Ara som capaços de mantenir diverses reunions en una mateixa hora, estar en una ciutat o una altra sense desplaçaments i mantenir converses en diverses plataformes alhora. Una trobada física suposaria invertir mitja jornada entre desplaçaments i reunions.

Quan es treballa en remot és convenient habilitar diversos canals per a donar resposta a diferents necessitats de comunica-

ció. Seria un error recolzar-se únicament en el correu electrònic, les videoconferències i les trucades. Aquestes tres tecnologies, encara que necessàries, no són sempre les més eficients en termes de productivitat.

En el nostre cas comptem amb set plataformes de comunicació paral·leles per a cobrir diferents necessitats d'interacció: Teams (per formar equips, canals i videoconferències), Telegram (per grups i canals d'empresa), InOut (per evidenciar presència i estats d'ànim), Cloudya (per telefonia IP i una alternativa a les videoconferències), Factorial (per comunicacions laborals), apps de Sharepoint (per canals de suggeriments, queixes i denúncies, estats de projectes, etc.) i Outlook (per grups interns i externs, i correu electrònic).

El salt a Àsia

Equipats amb tecnologia i consolidat el model en remot, durant el llarg confinament del 2020 al 2021 ens preguntàvem per què hauríem de treballar des de casa. Tenint un efecte visual corporatiu durant les videoconferències, qui pot saber on estem? A part de la Seguretat Social, a qui li importa des d'on treballem si el servei és satisfactori?

En els inicis en Betahaus vam conèixer empreses tecnològiques molt sofisticades que tenien professionals repartits per tot el món. En la vella fàbrica reconvertida a espai de treball amb ordinadors, entre arquitectura efímera i mobiliari reciclat, operava una empresa tecnològica especialitzada en fusió de bancs. El continent no suposava cap fre al seu creixement. Al contrari, gràcies a

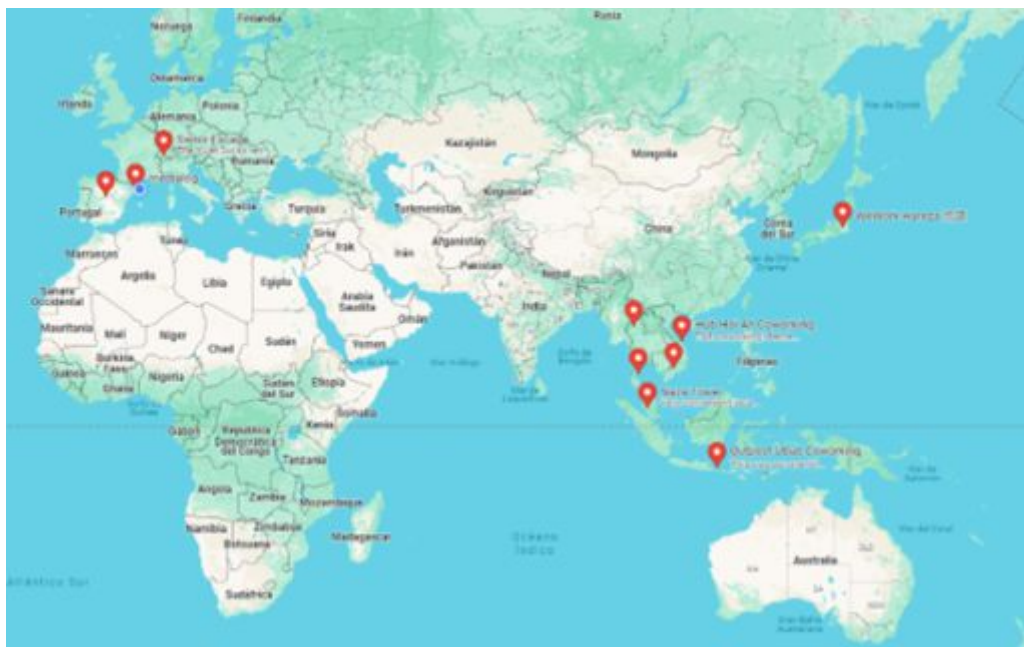
una estructura de despeses variables, la capacitat d'adaptació d'una empresa a les exigències del mercat s'incrementa.

Durant la segona meitat del 2021 vam començar a preparar la sortida d'Espanya. Primer vam buscar a Europa, després en continents limítrofs i finalment a l'altre costat del món. I així va començar la nostra particular experiència de nòmades. Primer van marxar els de més experiència professional i actualment els empleats que vulguin. Des del 2022 hem tingut diverses oficines temporals en diferents països i continents. Actualment tenim dos empleats a Indonèsia. A partir de finals de juny un altre operarà des del nord de Tailàndia, sense comptar amb els que habitualment treballen des de lluny, sobretot Madrid i Andalusia.

Coworking & Coliving Beachub en Koh Phangan (Tailàndia). Aquí vam tenir una de les seues temporals durant el 2023. Foto Medialog.

'A part de la Seguretat Social, a qui li importa des d'on treballem si el servei és satisfactori?'

Seus temporals de Medialog.

'Des del 2022 hem tingut diverses oficines temporals en diferents països i continents. Actualment tenim dos empleats a Indonèsia'

'No supervisem ningú. Repartim els projectes sabent el temps que es necessita per a donar resposta a les tasques'

Evidències de la productivitat

Tot i que es prioritza el remot en el nostre cas, no hem parat de créixer. Mentiríem si diguéssim que va ser fàcil. Al contrari, vam sofrir algunes crisis especialment amb alguns empleats, joves i no tan joves, que van tenir períodes d'adaptació difícils. Va haver-hi alguna renúncia que trobava a faltar poder anar a l'oficina. Mai se sap les veritables raons de les rotacions de personal i no passa res, però el model remot en aquest cas segur que no va ajudar. No tothom s'adapta a un entorn laboral completament nou; tampoc a tothom li agrada.

En un model híbrid ningú està obligat a desplaçar-se o romandre en remot. Algunes incorporacions van trigar anys a trepitjar les oficines, uns altres venen sovint. Fa tres anys

vam crear i contractar el perfil professional de Happiness Manager per a estar més atents a la cohesió i motivació de l'equip. Tenim diversos mesuradors d'ambient, llancem enquestes de satisfacció recurrents, fem avaluacions d'acompliment i ens reunim de manera física un mínim de nou vegades a l'any. Les oficines són per a socialitzar, poques vegades per a treballar.

No supervisem a ningú. Repartim els projectes sabent el temps que es necessita per a donar resposta a les tasques. Cadascú s'organitza la seva agenda complint uns mínims de presència obligada, encara que no física, i funcionem per objectius. Portem vuit anys amb aquest model, però aprenent diàriament. Introduïm canvis i millores conforme veiem els encerts i els errors.

Defensors i detractors del treball en remot

Després de la pandèmia va haver-hi un retorn a l'oficina, fins i tot en grans corporacions com a Meta, X, Google o Microsoft. Ens queda el dubte del veritable motiu d'aquesta marxa enrere. S'argumenta falta de productivitat, absència de cohesió i esperit d'equip, fins i tot desmillorament de creativitat i innovació. Possiblement és així per a les empreses que no han aconseguit adaptar-se. Qualsevol canvi requereix esforç per part dels directius i sempre resulta més còmode retornar al conegut món de l'oficina.

De moment, en LinkedIn, quan es busca un empleat o una feina, ja s'ha habilitat un camp anomenat off-site i on-site per a deixar clar al candidat o empresari quina és la preferència de cadascun. LinkedIn, l'algoritme del Tinder dels

professionals i els negocis, determinarà l'enllaç entre uns i altres.

En el nostre cas confiem a poder fitxar el millor talent allà on visqui i sense obligar a desplaçar-se diàriament per motius laborals. Vam superar la crisi dels tres anys de qualsevol nova empresa un any abans d'esclatar la pandèmia. I ha estat el Covid19 el accelerador principal per a consolidar el model híbrid i remot.

Continuem explorant noves maneres de treballar i produir, però no perquè tinguem dubtes de la productivitat. De moment que no perdin més temps en trasllats, trànsit, transport públic i retards. Al contrari, ens agradaria que l'equip tinguí més temps lliure per a viure la vida.

'Qualsevol canvi requereix esforç per part dels directius i sempre resulta més còmode retornar al conegut món de l'oficina'

ANUNCI

Quinze anys passen volant.
Felicitats, DiariTots21!

Josep Maria Arias

Josep Maria Arias Giménez. L'Hospitalet de Llobregat, 1956. Periodista, assessor de Comunicació, va ser director de Reus Diari i de Nou Diari, cap de Comunicació de l'Ajuntament de Reus i de la URV, entre altres nombroses tasques. Ha publicat, junt amb Tomàs Carot, el llibre 'De l'Olivetti al teletreball. Mig segle de periodisme i comunicació de proximitat al Camp de Tarragona, Terres de l'Ebre i Baix Penedès (1969-2019) i COVID-19'.

DiariTots21: un exemple de defensa del dret a la informació

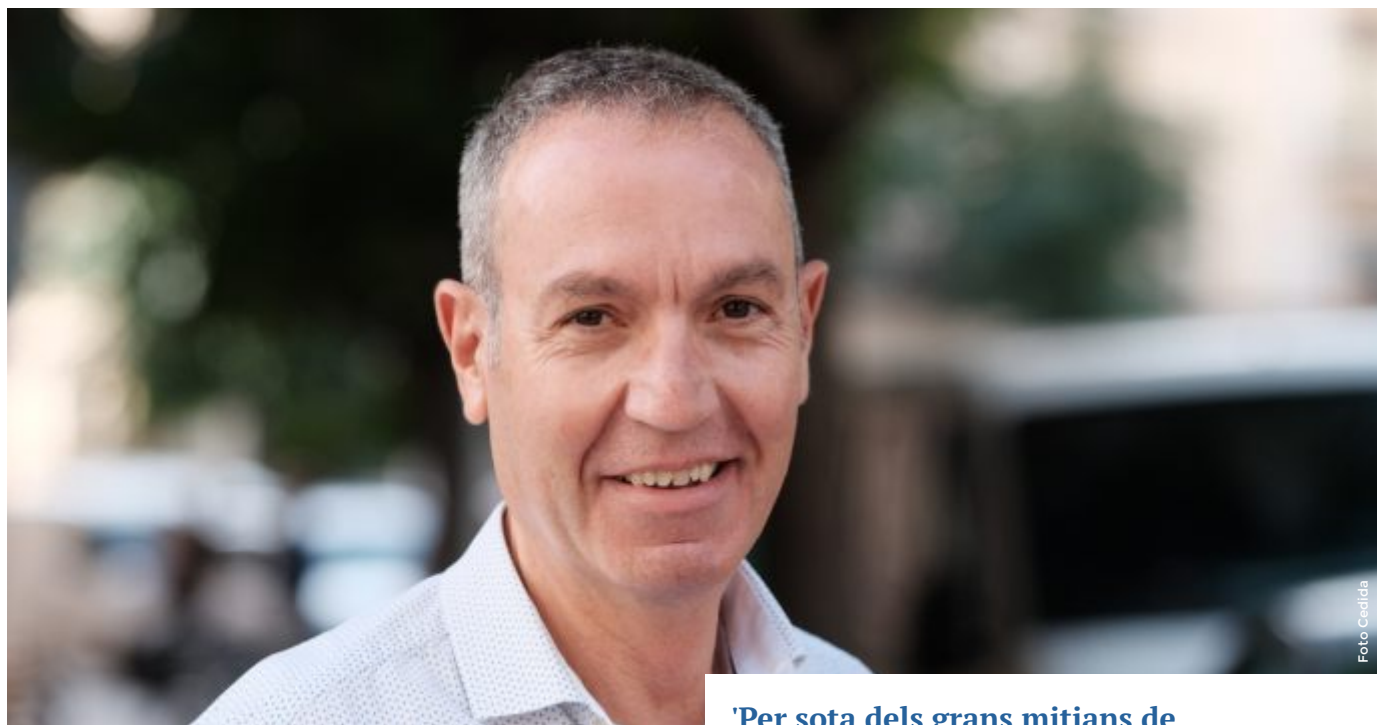

Foto: C. Ceifeda

"Un país val el que val la seva premsa". Ho escrivia el 1944 el polifacètic filòsof i periodista Albert Camus en un relat al periòdic francès *Combat* (1941-1974), originalment un diari clandestí de La Resistència que es va normalitzar després de la Segona Guerra Mundial i que va resistir fins a la primera meitat de la dècada dels anys setanta del segle XX.

Aquesta cita històrica em serveix per encetar la reflexió que m'ha demanat el bon amic i periodista Jaume Garcia arran de la celebració dels quinze anys del diari digital Tarragona 21 (actualment DiariTot21) que impulsa i dirigeix des del primer dia. Un país, una comarca, una ciutat valen el que val la seva premsa. Manllevant la cita de Camus, m'atreveixo a ampliar l'abast geogràfic de la seva afirmació. El mapa de mitjans de comunicació d'una comunitat és un clar indicador del seu nivell de desenvolupament socioeconòmic, cultural i polític. De la mateixa manera que disposar d'un servei de salut o educació públics i privats és considerat una aspiració i un dret legítims a protegir, malauradament no passa el mateix amb el dret a la informació. Aquesta realitat fa a la població vulnerable davant d'un altre imperi digital, però amb altres connotacions totalment negatives. El bombardeig de notícies falses llençat per una xarxa de pseudomitjans que aprofiten les eines i els canals digitals. Per sota dels grans mitjans de comunicació públics i privats, trobem per sort una autèntica resistència mediàtica de premsa, ràdio, televisió i internet impulsada majoritàriament per grups de periodistes a la cerca de la

Ítaca del periodisme de proximitat de qualitat i també incitats per l'autoocupació. Iniciatives privades que fan un servei públic. Per això té un mèrit extraordinari que DiariTot 21 compleixi 15 anys i cal felicitar el Jaume Garcia i a tots els professionals i col·laboradors que han remat durant aquesta travessia.

La capçalera original d'aquest projecte DiariTots21 naixia el 2009, i forma part del que un servidor i el company i periodista Tomàs Carot vam batejar com a Imperi Digital (2009-2019) en el llibre *De l'Olivetti al teletreball. Mig segle de periodisme de proximitat al Camp de Tarragona, Terres de l'Ebre i Baix Penedès (1969-2019) i COVID-19* (Publicacions URV, 2021). La revolució tecnològica arribava també a casa nostra donant fruit en diverses capçaleres natives digitals com Reus Digital (2008), Tot Tarragona (2009), DiariTots21 (2009), República Checa (2013-2023), Porta Enrere (2016) a banda de les versions digitals d'altres mitjans tradicionals tant de premsa, ràdio com de televisió. Era una resposta a les noves demandes i formats de comunicació que van trobar en internet una eina i un aliat estratègics.

'Per sota dels grans mitjans de comunicació públics i privats, trobem per sort una autèntica resistència mediàtica de premsa, ràdio, televisió i internet'

'El mapa de mitjans de comunicació d'una comunitat és un clar indicador del seu nivell de desenvolupament socioeconòmic, cultural i polític'

El precedent de Tinet

Amb tot, cal recordar que aquesta música ja havia començat a sonar el 1995 a les nostres comarques amb el naixement de Tinet, un servei innovador de la Diputació de Tarragona, que va fer una impagable tasca d'alfabetització digital. També cal esmentar la Revista Cambrils, que el 1996 va impulsar una web complementària a la publicació en paper (1953) fins que el 2006 va llençar el diari digital. Els podríem considerar els pioners en aquest format, tot i no ser-ne nadius. Es constata, doncs, un notable corrent d'adaptació de l'oferta comunicativa els nous temps amb la singularitat del lideratge de periodistes emprenedors i l'absència d'empreses convencionals.

La presentació corporativa que fa DiariTots21 és un bon decàleg que defineix a la majoria de digitals nascuts a partir del 2000. Un mitjà multimèdia independent, plural i progressista, que es proposa tres objectius: activar la informació instantània, ser l'epicentre de relació de la ciutadania i el punt imprescindible per saber tot el que cal saber al Camp de Tarragona. Afegeix que aposta per la participació activa

dels lectors i pretén posicionar-se en primera línia tecnològica. La base serà la informació tractada amb rigor i independència. I podríem aprofitar la celebració d'aquests primers quinze anys de DiariTots21 per demanar un desig per donar ple sentit al dret a la informació que consagren les lleis, però que s'aplica amb una precarietat insultant impròpia d'una comunitat avançada.

Que les institucions públiques, el teixit empresarial i la societat en conjunt entenguin que una democràcia val el que val la seva premsa. Una bona xarxa de mitjans de comunicació locals, també els digitals, actua com un sistema nerviós i circulatori que ajuda les persones a tenir el criteri per destriar el gra de la palla i vetlla per la salut de la democràcia.

Ara que ens posem les mans al cap pel creixement de l'extrema dreta i la desvaloració dels drets humans, pensem que la informació pot ser un bon medicament i un bon antídote. Cal donar suport als mitjans de comunicació de proximitat que com DiariTots21 ens ajuden a fer comunitat i a ser més lliures.

NO PUEDES HACER
QUE LA ENERGÍA
QUE CONSUMO
SEA SOSTENIBLE.
¿POR QUÉ NO?

#MyFutureCity #PushingBoundaries

covestro

DiariTots21.
Felicidades por vuestros tres lustros.
Para que sigáis con la misma
energía sostenible de siempre.

Ramon Grau i Soldevila

President de l'AMIC (Associació de Mitjans d'Informació i Comunicació). L'AMIC és una associació innovadora amb 25 anys d'història que representem a la premsa en paper i digital de Catalunya, País Valencià, Illes Balears, Andorra i la Catalunya del Nord.

Feina constant en favor del territori i de la seva comunitat

Foto Cedida

Celebrar 15 anys per a un mitjà de comunicació de proximitat és un gran esdeveniment i més en uns moments d'incertesa com aquests. Això vol dir una feina constant en favor del territori i de la seva comunitat, en aquest cas de les comarques del Tarragonès i del Baix Camp. La publicació *DiariTots21*, és un exemple de servei públic per a la ciutadania d'aquest territori tan dinàmic i carregat d'història amb un gran pes econòmic al país.

En moments com els que vivim, en què les falses notícies ens arriben per arreu, és quan més es demostra el valor de tenir a prop un mitjà de comunicació rigorós i de confiança, les dades d'audiència demostren la fidelitat de la ciutadania, el secret; informació contrastada, implicació amb la gent i amb la xarxa ciutadana; les entitats, les administracions, els diversos sectors, el comerç i les empreses de serveis.

Un mitjà de comunicació no deixa de ser un actor del territori que a banda de donar informació, ajuda a l'arrelament i a potenciar la identitat local. Des de l'AMIC, l'entitat referent que agrupa prop de sis-cents mitjans en paper, digital i audiovisual de proximitat dels territoris de parla catalana, volem felicitar a tot l'equip, a vosaltres lectores i lectors i als anunciants que hi confien. Amb mitjans com *DiariTots21*, fem possible comunitats més vives, plurals i més fortes. Per molts anys!

Ramon Grau i Soldevila
President de l'AMIC

PREMI
INTERNACIONAL
amic
MITJANS
DE PROXIMITAT

Enhorabona guanyadors!

El passat 19 de març va tenir lloc el **Premi Internacional AMIC Mitjans de Proximitat**. Un premi que neix per promoure el periodisme rigorós i l'excel·lència professional entre els editors de mitjans de proximitat de l'àmbit lingüístic català, Unió Europea i de la resta del món.

Volem donar l'enhorabona a la **Revista Cambrils**, la publicació danesa **Der Nordscheswiger** i al mitjà **Outlier Media** de Detroit, els guanyadors en la categoria en Català, Unió Europea i Internacional.

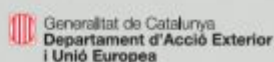
L'enhorabona i gràcies per la vostra participació i pel vostre compromís.

Moltes Felicitats!

Organitza:

Amb el suport de:

Xavier Blasi

Xavier Blasi va néixer en 1958 a Salou. Va estudiar Turisme i Econòmiques a la Universitat de Barcelona i actualment és el director general de Grup Blasi, grup turístic de la Costa Daurada que compta amb els establiments de Camping & Resort Sangulí Salou, Cambrils Park Resort i Futbol Salou Sports Center.

L'evolució del turisme a la Costa Daurada: 15 anys de transformació i lideratge

En els darrers quinze anys, el sector turístic ha experimentat canvis profunds impulsats per l'evolució de les preferències dels viatgers, els avenços tecnològics i esdeveniments mundials imprevistos. A la Costa Daurada, he tingut el privilegi de veure de prop aquesta transformació com a director general de Grup Blasi, on el nostre compromís constant per millorar i diversificar la nostra oferta ens ha permès adaptar-nos a les necessitats canviants dels turistes.

Evolució de Grup Blasi - La diversificació i desestacionalització com a estratègies clau

La nostra història es remunta als inicis del turisme de la Costa Daurada, però si ens centrem en els darrers quinze anys, podem parlar d'un període en el qual hem completat la nostra oferta.

Entre el 2010 i 2013, vam fer una aposta total per un nou model turístic. Per una banda, vam transformar el càmping Cambrils Park en el Cambrils Park Resort, passant d'un model de càmping tradicional a un hotel d'apartaments amb categoria de Resort. En el mateix període, entre 2011 i 2012, vam crear el Futbol Salou Sports Center, un complex esportiu que va ajudar a diversificar el perfil del client, passant del turisme familiar al turisme esportiu.

Aquesta decisió estratègica ens va permetre, per una banda, allargar la temporada turística oferint serveis i experiències de qualitat per atreure visitants més enllà dels mesos d'estiu i, d'altra banda, ampliar la base de clients a equips esportius i aficionats de tot el món.

I, a la vegada que hem treballat en l'ampliació de la temporada turística, a Grup Blasi hem seguit apostant pel nostre tarannà de millora contínua de la qualitat dels nostres serveis i instal·lacions, adaptant-nos a les noves necessitats dels clients. Les reformes integrals als nostres establiments han estat clau per mantenir-nos al capdavant del sector. Aquestes millores no es limiten només als aspectes físics, sinó que també inclouen la introducció de noves tecnologies per oferir entreteniment, informació d'avantguarda i les millors vacances a les famílies i esportistes que ens escullen any rere any.

Un exemple és el Camping & Resort Sangulí Salou, el nostre establiment més llarg i en el qual, en els darrers anys, la nostra prioritat ha estat readaptar l'oferta de parcel·les i allotjaments per satisfer la demanda dels clients actuals i futurs. Aquesta evolució ha significat una transició i una aposta de la qualitat sobre la quantitat, reduint el nombre de clients per oferir unes vacances excel·lents. Les instal·lacions s'han anat millorant contínuament, incloent-hi noves àrees de Resort, com l'Àfrica o la nova

Mediterrània, sanitaris amb dissenys arquitectònics ecosostenibles, la instal·lació de plaques solars que generen estalvis significatius en emissions de CO2 o la renovació completa de l'Amfiteatre, punt de trobada emblemàtic del Sangulí.

Pel que fa a Cambrils Park Resort, a banda de la desaparició de l'espai de parcel·les, hem adaptat els allotjaments i les instal·lacions a les necessitats tant de turisme familiar i esportiu. Un exemple destacat és la renovació del Fòrum, un espai que hem reconstruït completament per oferir una imatge moderna i funcionalitats avançades. El nou Fòrum inclou pantalles LED i un videowall de gran mida per oferir entreteniment i informació, així com una cuina sense gluten i una nova terrassa a la zona esportiva. Aquestes millores han fet que sigui un espai atractiu tant per als turistes esportius com per als familiars, reforçant la desestacionalització de l'oferta.

'Entre el 2010 i 2013, vam fer una aposta total per un nou model turístic. Per una banda, vam transformar el càmping Cambrils Park en el Cambrils Park Resort, passant d'un model de càmping tradicional a un hotel d'apartaments amb categoria de Resort'

'En el mateix període, entre 2011 i 2012, vam crear el Futbol Salou Sports Center, un complex esportiu que va ajudar a diversificar el perfil del client, passant del turisme familiar al turisme esportiu'

TURISME

Quant al Futbol Salou Sports Center, des de la seva inauguració i fins el dia d'avui, hem anat ampliant i millorant el producte per poder oferir tota mena d'opcions relacionades amb l'esport, des de les millors instal·lacions per a la pràctica de futbol, rugbi o esports de platja, fins a personal titulat amb una àmplia experiència nacional i internacional. Ara comptem amb deu camps de futbol 11, un camp polivalent de rugbi i futbol, un camp de futbol 7, dos camps de futbol platja i un Miniestadi amb capacitat per a 1.000 persones. Unes instal·lacions esportives de primer nivell, les quals, sumades al producte de l'allotjament, fan que sigui un producte complet per a la temporada esportiva.

El complex esportiu Futbol Salou, una altra de les grans innovacions. Foto cedida.

Devolució del turisme - l'impacte de la pandèmia i els nous patrons de turisme

En els darrers quinze anys hem afrontat diversos desafiaments que han posat a prova la nostra resiliència i capacitat d'adaptació. Aquests sovint provenen d'esdeveniments fora del nostre control, com pandèmies, guerres, desastres naturals o crisis econòmiques.

La pandèmia de la Covid-19 ha estat, sens dubte, un dels esdeveniments més impactants. La crisi sanitària va paraitzar el món sencer, afectant greument el sector turístic. A més de la crisi econòmica que va generar, les restriccions de viatge van provocar una onada de cancel·lacions. Aquesta situació no només va afectar el nostre negoci, sinó que va tenir repercussions a nivell global. La necessitat de gestionar aquestes cancel·lacions i de mantenir la confiança dels nostres clients va ser un repte majúscul.

Altres esdeveniments importants han inclòs la crisi econòmica de Lehman Brothers, que va provocar una notable davallada en l'arribada de turistes. L'erupció del volcà d'Islàndia també va tenir un impacte significatiu. El tancament de l'espai aeri del Regne Unit i Irlanda va portar a la cancel·lació de nombroses reserves, posant de manifest la vulnerabilitat del sector turístic davant de fenòmens naturals imprevistos.

En definitiva, factors externs que han fet que la forma de fer turisme canviï. La crisi sanitària va significar un punt d'inflexió, destacant la necessitat de les persones de gaudir de temps a l'aire lliure i d'escapar de la massificació. Ara, més que

mai, la gent busca espais oberts i entorns naturals per recuperar-se i descansar.

A més, la pandèmia també va tenir un impacte positiu en el turisme domèstic, especialment en el sector del càmping i resorts. Durant el període de restriccions de viatge, moltes persones de Catalunya i Espanya que volien viatjar, però no podien sortir del país van descobrir els càmpings i resorts locals. Aquest descobriment va canviar la percepció que tenien sobre aquest tipus d'allotjaments, que van més enllà del format tradicional de parcel·la i tenda de campanya. Avui dia, els càmpings ofereixen allotjaments de qualitat i una àmplia gamma de serveis, fet que ha atret un nou segment de clients nacionals.

Un altre canvi significatiu ha estat la flexibilització dels períodes de vacances. Anys enrere, els mesos de juliol i agost eren els únics protagonistes de la temporada turística. Actualment, però, la temporada s'ha ampliat, i ara veiem una major afluència de turistes des d'abril fins a octubre. Aquesta extensió de la temporada estival es deu, en part, als efectes del canvi climàtic, que ha fet que els mesos de maig i octubre siguin tan atractius per als viatgers com abans ho eren el juny i el setembre. Fins i tot, el mes de novembre ha començat a veure un increment de visitants.

Paral·lelament, la durada de les vacances també ha experimentat una transformació. Fa uns anys, era comú que les persones es prenguessin de catorze dies a un mes de vacances seguits. Avui en dia, però, aquesta tendència ha canviat, i hi ha una major demanda de vacances més

curtes, d'entre quatre dies i una setmana. Aquesta nova preferència és evident tant entre els clients nacionals com internacionals.

Els públics turístics també han canviat amb el pas dels anys. Un dels canvis més notables ha estat la desaparició gairebé total del mercat rus, que anteriorment era molt rellevant per a la Costa Daurada. En contraposició, el mercat irlandès, tot i ser petit, ha irromput amb força, convertint-se en un dels principals visitants de la nostra regió.

Els últims quinze anys han estat marcats per una transformació profunda en el sector turístic, amb canvis en les preferències dels viatgers, l'extensió de nous mercats. A Grup Blasi hem estat testimonis i participants d'aquesta evolució, adaptant-nos a les noves demandes i oferint experiències de qualitat que responen a les necessitats dels nostres clients.

‘La crisi sanitària va significar un punt d'inflexió, destacant la necessitat de les persones de gaudir de temps a l'aire lliure i d'escapar de la massificació’

Vista aèria del Càmping Sanguli l'an' 2013. Foto cedida.

Vista aèria del mateix recinte l'an' 2018. Foto cedida.

Desafiaments i oportunitats del futur

Desafiaments i oportunitats del futur

Mirant cap al futur, el turisme es basa en dues premisses fonamentals. La primera és l'estabilitat econòmica, financera i social a Europa. Aquesta estabilitat és crucial, ja que el sector turístic és extremadament sensible a qualsevol mena d'inestabilitat. Canvis sobtats en l'economia, tensions polítiques o crisis socials poden tenir un impacte immediat i significatiu en els fluxos turístics.

La segona premissa és la interconnexió entre els països emissors i receptors de turistes. Per garantir un futur pròsper per al turisme, necessitem que les connexions aèries, marítimes i terrestres estiguin ben establertes i operatives. A la Costa Daurada tenim avantatges importants

que hem d'aprofitar, com l'aeroport de Reus i el Port de Tarragona, a més de les bones connexions per carretera. Aquests recursos són vitals per facilitar l'accés dels turistes i promoure la nostra destinació com una opció atractiva i accessible.

Per continuar liderant el sector turístic, a Grup Blasi ens focalitzem en entendre i respondre a les necessitats canviants del mercat. Pel que fa al mercat familiar, el nostre públic objectiu és principalment Europa. Creiem que aquest segment continuarà sent crucial en els anys vinents, i per això, treballem per oferir experiències que satisfacin les expectatives dels turistes europeus.

En l'àmbit dels esdeveniments esportius, el nostre enfocament és més global. Actualment, ja acollim esdeveniments i

tornejos que atrauen participants de tota Europa, Àsia i els Estats Units. A més, estem ampliant les nostres perspectives per incloure països àrabs i altres regions d'Àsia. Aquesta diversificació ens permetrà mantenir la nostra competitivitat i adaptar-nos a les tendències emergents del mercat turístic mundial.

A Grup Blasi estem ben preparats per afrontar aquests desafiaments i aprofitar les oportunitats que es presentin. Amb una estratègia clara centrada en la qualitat, la diversificació i la millora contínua, estem en una posició privilegiada per continuar liderant el sector turístic a la Costa Daurada en els pròxims anys.

Piscines del Càmping Sangulí. Foto cedida.

ECONOMIA

Malgrat la rotunda crisi i la pandèmia, hem assistit al desplegament dels criteris sostenibles del Port de Tarragona i del creixement del turisme, així com els nous protagonismes de les Cambres de Comerç de Tarragona i Reus.

ECONOMIA

Port Tarragona posa rumb cap a un horitzó més verd
Informe Especial.
Port de Tarragona

140

'La Cambra continuarà amb la tasca de consolidar-se com un agent clau per a les empreses en un territori de cinc comarques i 99 pobles'
Entrevista a Mario Basora, president de la Cambra de Reus

154

Quinze anys de canvis socials i econòmics
Robert Moragues

145

'Dow es va reinventar amb la crisi'
Entrevista a Ignasi Cañagueral, director del Complex Industrial de Dow

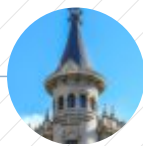
148

Millorem les infraestructures per reactivar l'economia
Jordi Just

159

Cap a on van les economies tarragonina, catalana i mundial?
Informe Especial.
Cambra de Comerç de Tarragona

152

'La irrupció d'internet ha portat una multiplicació de mitjans i, en paral·lel, la pèrdua de força dels considerats dominadors del mercat'
Entrevista a Joan Antoni Domènech, referent en periodisme econòmic

162

15 anys de canvis i desafiaments en el sector turístic
Juan Antonio Duro

164

UNA COSA NOVA
et mou

Nous
combustibles
100% renovables
de Repsol

La qualitat de Repsol,
ara, 100% renovable

A partir de
residus orgànics

Fes-lo servir ja
al teu vehicle

Disponibles a més de 200 estacions
de servei i, a finals d'any, a 600

Descobreix més

Javier Sancho Hernández

Director del Complex Industrial
de Repsol a Tarragona

En nom de tot el Complex Industrial de Repsol a Tarragona, vull felicitar el DiariTots21 per aquests quinze anys d'intensa i valuosa trajectòria informativa. Amb el seu ferm compromís amb la qualitat periodística i la proximitat al territori, DiariTots21 ha esdevingut un referent imprescindible al Camp de Tarragona.

Des de la seva fundació, el diari ha sabut captar i transmetre amb rigor i professionalitat els esdeveniments i transformacions que han definit la nostra societat. Aquesta labor és fonamental per a la salut democràtica de la comunitat, i és per això que valorem profundament la seva dedicació a oferir una informació veraç i independent.

Repsol comparteix aquest compromís amb el territori que ens acull. Al nostre complex industrial estem immersos en una etapa de transformació marcada per la descarbonització, la circularitat, la diferenciació i la digitalització,

amb l'objectiu de continuar sent un motor de progrés econòmic i social per al Camp de Tarragona. En aquest procés, la col·laboració i el suport mutu amb els mitjans de comunicació locals com DiariTots21 són essencials per garantir una relació transparent i de confiança amb la ciutadania.

És un honor formar part d'aquest suplement, que celebra una dècada i mitja de proximitat informativa. Continuarem donant suport als mitjans de comunicació locals perquè estem convençuts de la importància de la seva tasca per al desenvolupament i la cohesió del nostre territori. Aprofitem aquesta ocasió per reiterar la nostra gratitud i admiració per la feina de tots els professionals que han fet possible aquest aniversari. Endavant, DiariTots21, per molts anys més d'èxits i informació de qualitat!

Javier Sancho Hernández

Director del Complex Industrial de Repsol a
Tarragona

Port de Tarragona posa rumb cap a un horitzó més verd

Tot i que la Unió Europea ha marcat l'any 2050 com a data límit per assolir la neutralitat climàtica, també ha fixat l'objectiu de reduir les emissions en un 55% al 2030.

Vista aèria de l'entorn de Port Tarragona. Foto cedida

És per això que el compromís assolit per l'Autoritat Portuària de Tarragona l'any 2020 amb el Pla de Sostenibilitat-Agenda 2030 s'ha convertit en l'objectiu principal sota el mandat de Saül Garreta, revisat i ampliat.

El Pla de Sostenibilitat presentat ara fa quatre anys pel llavors president del Port, Josep Maria Cruset, marcava 23 objectius mediambientals a desplegar en els següents 10 anys en forma de 82 accions o metes. Aquests objectius s'estructuraven en tres blocs: Sostenibilitat ambiental, Creixement sostenible i Compromís social. Cada bloc donava resposta a un grup dels 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides per lluitar contra el canvi climàtic i per un desenvolupament econòmic i social més respectuosos amb l'entorn natural.

L'abril de 2021 es feia una actualització d'aquest pla i tres anys més tard, aquest passat mes d'abril, es presentava la tercera

versió, una revisió que destaca per l'assoliment d'unes accions i el desplegament de noves accions mediambientals de gran abast i innovadores. En aquesta nova versió, el pla se segmenta en 26 objectius i 114 accions reunides en tres blocs: Sostenibilitat ambiental, Descarbonització i Creixement sostenible i Compromís social.

El president del Port, Saül Garreta, apuntava al pla com a eina fonamental per assolir la visió #RumbEcoPort2027, una estratègia que ha de donar l'empenta final en la construcció i posada en marxa de les infraestructures estratègiques portuàries per a la transformació del Port en una infraestructura verda, basada en l'eficiència i la competitivitat.

Sostenibilitat ambiental

El primer bloc del Pla, Sostenibilitat ambiental, té quatre línies d'actuació: aigua, aire, biodiversitat i gestió de residus i economia circular. D'entre les accions incloses, destaca la recollida i reutilització de les aigües pluvials al nou espai de la Zona d'Activitats Logístiques amb la construcció d'un dipòsit de 1000m³ i la instal·lació d'una planta dessaladora per reduir el consum d'aigua de xarxa. Pel que fa a la millora de la qualitat de l'aire, es preveu la instal·lació de nous captadors i l'aprovació de més instruccions operatives.

També en aquest bloc s'inclou la participació del Port en la restauració de diversos espais humits que es troben en zona d'influència portuària. Així, l'APT liderarà la restauració dels Prats d'Albinyana de Vila-seca, que

forma part de la Xarxa Natura 2000, i la renaturalització del marge dret de la desembocadura del riu Francolí. També participarà en la recuperació de l'espai que conforma la desembocadura del riu Gaià, la Plana del Vinyet.

Un altre punt important és la recuperació de l'ecosistema marí i la biodiversitat. Aquí es on entra el projecte de l'Anella Blava, que planteja el tancament a la costa i al medi marí de l'Anella verda terrestre. Aquest projecte se centra en dues iniciatives. La primera d'elles és la plantació de Cymodocea, que actuarà a la platja del Miracle. La segona consisteix en la instal·lació de biòtops a la punta del Miracle amb l'objectiu d'afavorir la regeneració de la vida marina.

Pel que fa a la gestió de residus, a més de la instal·lació d'skimmers a les dàrsenes interiors, s'estudia la viabilitat d'implantar un servei de gestió

Recreació de com serà la zona humida dels Prats d'Albinyana. Foto cedida.

'L'APT liderarà la restauració dels Prats d'Albinyana de Vila-seca, que forma part de la Xarxa Natura 2000, i la renaturalització del marge dret de la desembocadura del riu Francolí'

Descarbonització i Creixement sostenible

Aquest segon bloc temàtic serà el més important per aconseguir una compensació de les emissions de CO₂ a l'APT del 99% l'any 2030 a través d'iniciatives com la contractació d'energia verda i l'electrificació de molls, entre d'altres.

Una línia estratègica del Port de Tarragona ha estat capitanejar i adoptar un rol impulsor i socialitzador en la implantació de noves energies renovables. L'APT ha impulsat diferents projectes en aquest sentit com la creació d'un pol transversal i interdisciplinari per al foment de l'hidrogen verd i les energies renovables arollant la seu nacional de la Vall de l'Hidrogen de Catalunya i la seu territorial de l'Energètica de Catalunya, juntament amb APPORTT, l'associació d'empreses de la comunitat portuària.

El Pla de Sostenibilitat preveu, a més, l'estudi de viabilitat de generació d'energia eòlica per autoconsum de l'APT al dic de Llevant i l'estudi de la creació d'una plataforma marina d'assaig per energies renovables marines.

En aquest marc de la descarbonització de les activitats portuàries, aquest passat mes de juny es va presentar la comercialitzadora APPORTT ENERGIA, creada amb l'objectiu de facilitar la transició energètica. La nova comercialitzadora ofereix una independència absoluta del mercat, ja que l'estratègia comercial de preus de l'energia s'estableix seguint un principi bàsic de sostenibilitat econòmica; no es crea amb la prioritat de generar beneficis, sinó de gestionar l'energia de forma justa i responsable per a que sigui un factor de competitivitat per a tots els seus clients.

APPORT ENERGIA comercialitza exclusivament energia elèctrica 100% d'origen renovable, amb certificat d'origen avalat per la CNMC (Comissió Nacional dels Mercats i la Competència), ofereix preus d'energia elèctrica altament justos, competitius per a tota mena de clients. Neix amb vocació d'exercir de promotor de projectes d'energia renovable facilitant-ne la integració i la gestió a través del consum compartit entre tots els seus clients.

'La descarbonització i el creixement sostenible seran el bloc més important per aconseguir una compensació de les emissions de CO₂ a l'APT del 99% l'any 2030 a través d'iniciatives com la contractació d'energia verda i l'electrificació de molls, entre d'altres'

Foto Cedida Port de Tarragona

PORT DE TARRAGONA

D'altra banda, la instal·lació de panells solars a diferents espais del Port i del recinte portuari així com l'electrificació de molls i grues (estudis en licitació) són unes iniciatives crucials en la ruta cap a la sostenibilitat energètica. Aquesta transformació busca reduir l'empremta de carboni i augmentar l'eficiència energètica. Amb els panells solars, es pot generar electricitat renovable reduint la dependència de combustibles fòssils i minimitzant els impactes ambientals associats. A més, aquesta transició no només redueix les emissions de CO₂, sinó que també pot servir com a exemple per a altres ports, impulsant una transformació més ampla cap a un model energètic més net i sostenible a escala global.

L'electrificació de molls és una de les mesures de més abast i profunditat que contempla el Pla per descarbonitzar l'activitat portuària. El Port destinarà 15,6 milions d'euros a l'electrificació dels molls de Balears, Andalusia i Cantàbria. D'altra banda, l'APT està posant en marxa l'electrificació del mecanisme de moviment (vertical i horitzontal) de les grues del moll de Castella i d'Aragó amb l'objectiu principal d'agilitzar i facilitar l'activitat de tràfic de cereals.

Pel que fa a la gestió de residus, a més de la instal·lació d'skimmers a les dàrsenes interiors, s'estudia la viabilitat d'implantar un servei de gestió de residus mancomunat.

La instal·lació de panells solars a diferents espais del Port i del recinte portuari així com l'electrificació de molls i grues són iniciatives crucials. Foto cedida.

'L'electrificació de molls és una de les mesures de més abast i profunditat que contempla el Pla per descarbonitzar l'activitat portuària. El Port destinarà 15,6 milions d'euros a l'electrificació dels molls de Balears, Andalusia i Cantàbria'

Recreació de la renaturalització del KM 0. Foto cedida.

Recreació de com quedarà el Parc del Port. Foto cedida.

Transport de mercaderies per ferrocarril

Encara en l'àmbit de la descarbonització, un dels objectius principals és augmentar el transport de mercaderies per ferrocarril. Per això es millorarà la infraestructura ferroviària del Port, implementant el condicionament de l'accés ferroviari al moll de la Química, el qual permetrà desviar el transport de mercaderies perilloses de la carretera a les zones viàries.

Una segona acció es concreta en les obres d'intermodalitat de la futura terminal Guadalajara-Marchamalo amb una superfície d'extensió de 150.000 m². En aquest sentit, Port Tarragona i Puerta Centro-Ciutat del Transport han consolidat l'acord que permetrà a la infraestructura tarragonina expandir-se cap al centre de la península Ibèrica en un radi de 60 km. Aquesta oportunitat geogràfica permet al Port posicionar-se en la que serà la plataforma logística i de serveis més

importants de tota Espanya, amb la capacitat per canalitzar els principals fluxos de mercaderies nacionals, europees i internacionals entre ferrocarril i carretera cap als ports marítims i el centre.

Aquest segon bloc també inclou la construcció del contradic de Ponent amb la integració paisatgística i l'estabilització definitiva de la platja de la Pineda a Vilaseca. Per últim, un dels projectes més destacats és la transformació urbanística que suposarà la creació del Parc del Port, que contempla una àmplia renaturalització de l'entorn de les seus de l'APT, l'articulació dels usos socials al voltant de 3 places i una simplificació de la mobilitat rodada per donar pas a vianants i bicicletes, principalment. Un gran bosc, on actualment hi ha plaça del rellotge, actuarà de refugi climàtic i unes grans escalinates obertes en el mur en el dic de Llevant uniran el moll de Costa i la plaça de l'APT.

Digitalització

La digitalització és una altre dels reptes de l'APT per caminar cap a un port més sostenible. Per això un dels objectius del Pla de Sostenibilitat és esdevenir un port 4.0, amb intel·ligència artificial i BigData.

Així, es preveu la integració de la informació obtinguda de tots els dispositius i processos digitalitzats per a la presa de decisions eficient, en temps real i assertiva, a més de l'ús de IoT (Internet of Things = Internet de les coses) per a l'automatització de processos manuals com la lectura de comptadors i sensors, entre moltes altres coses.

Economia blava

La revisió d'enguany del Pla de Sostenibilitat inclou diversos projectes d'economia blava en aquest segon bloc, alguns dels quals ja han estat citats més amunt. Un dels més destacats, però, desenvolupat en col·laboració amb APPORTT, és el Blue Innovation Hub, un ecosistema d'emprenedoria en l'entorn de l'economia blava. Sostingut per l'objectiu

d'implementar iniciatives innovadores, el projecte busca afavorir un entorn propici per a la creació d'un ecosistema empresarial sòlid i l'impuls del desenvolupament regional. En concordança amb aquesta iniciativa que està en curs, el Port de Tarragona està treballant en la captació d'inversions per al transport i l'emmagatzematge de nous combustibles.

Presentació de Blue Innovation Hub, un ecosistema d'emprenedoria en l'entorn de l'economia blava. Foto cedida.

FELICITACIÓ

Em complau adreçar-me a tots vosaltres en la celebració del 15è aniversari del DiariTots21. Com a president del Port de Tarragona, és un honor felicitar el vostre mitjà de comunicació que, al llarg d'aquesta dècada i mitja, ha esdevingut una referència per a la nostra comunitat.

DiariTots21 ha destacat des del seu naixement com un mitjà de proximitat, atent i compromès amb la feina de les administracions locals, institucions i empreses del Camp de Tarragona. La vostra tasca ha estat crucial per garantir una informació rigorosa i seriosa, sempre amb l'objectiu de servir la societat i els interessos dels lectors. És especialment destacable el vostre compromís amb el progrés sostenible de la nostra societat. Des de fa temps, DiariTots21 està alineat amb els valors i objectius dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de les Nacions Unides. Aquest compromís no només us defineix com a mitjà, sinó que també us posiciona com a actors essencials en la construcció d'un futur més just i sostenible. En aquests 15 anys, heu aconseguit un públic fidel gràcies a la vostra dedicació i professionalitat. DiariTots21 ha esdevingut un referent indiscutible en el mapa de la comunicació del Camp de Tarragona, una fita que només es pot aconseguir amb un treball

constant i de qualitat, a l'atenció al detall i a unes excel·lents relacions amb les persones i institucions del nostre territori.

Des del Port de Tarragona, volem agrair-vos especialment la vostra atenció i suport en els canvis i transformacions que hem viscut en els darrers anys cap a un #RumbEcoPort2027. El vostre paper ha estat fonamental per informar la ciutadania sobre les nostres accions de descarbonització i el nostre camí cap a esdevenir un port verd. La vostra presència a les nostres rodes de premsa i la difusió de les nostres iniciatives han estat claus per fer arribar el nostre missatge i compromís amb un futur més sostenible.

Per tot això, vull expressar la meva més sincera felicitació a tot l'equip de DiariTots21. La vostra feina no només informa, sinó que també inspira i guia la nostra comunitat cap a un futur millor. Us encoratjo a continuar amb la mateixa passió, rigor i dedicació que us ha caracteritzat durant aquests 15 anys. Quinze anys ben bons! Des del Port de Tarragona, estem segurs que, junts, continuarem avançant cap a una societat més informada, sostenible i unida. Per molts anys més!

Saül Garreta
President del Port de Tarragona

Compromís social

El darrer bloc temàtic del Pla estén l'acció d'aquest instrument de govern a l'àrea social, amb un ferm "compromís amb l'entorn social mitjançant el foment d'accions que contribueixin a garantir una vida sana i hàbits saludables i la conscienciació per promoure la igualtat de gènere i afavorir la inclusió social, acompanyat amb una política de transparència i de comunicació global", segons apunta el mateix Pla.

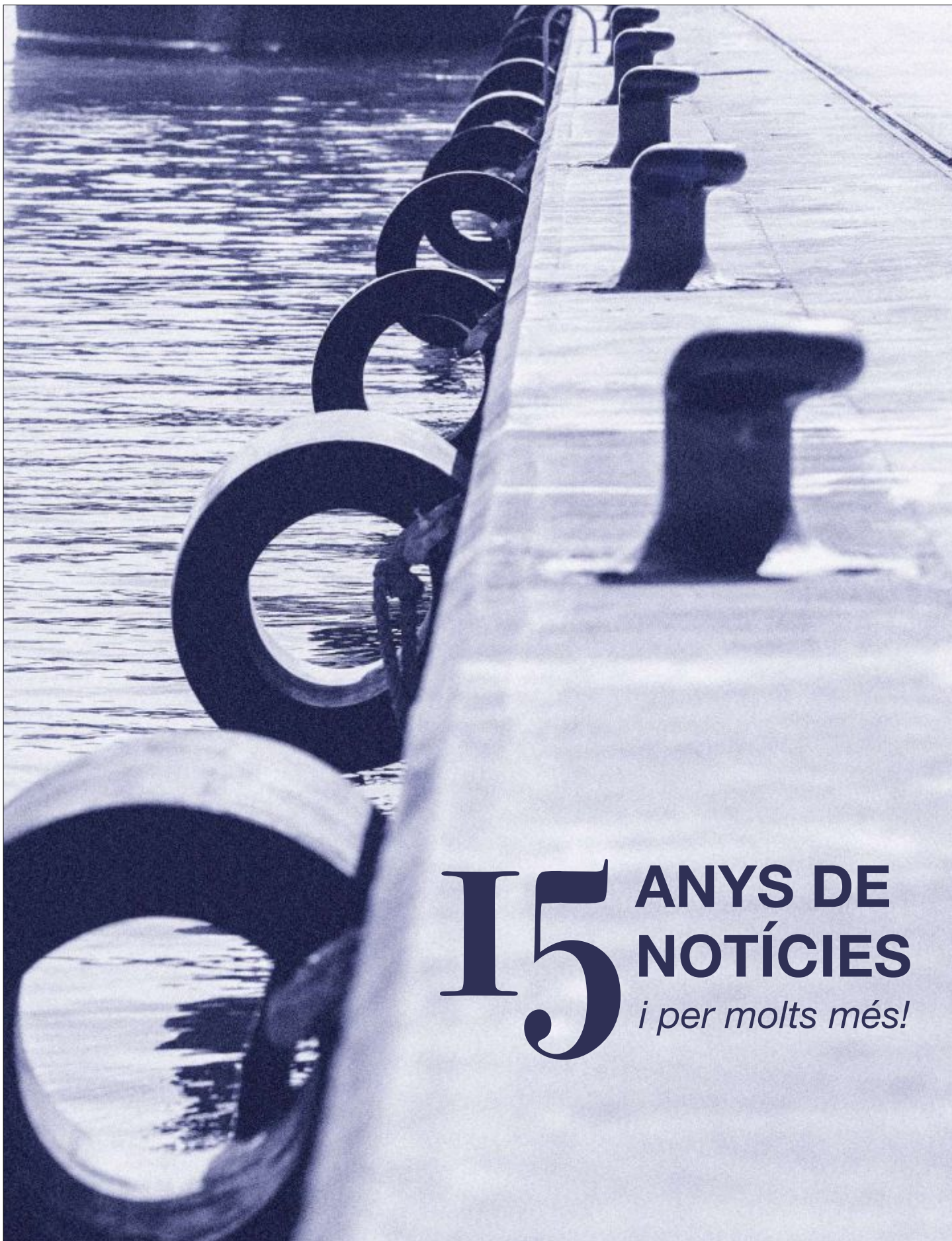
Entre les accions més destacades es compta l'adequació d'espais públics com a circuits inclusius per fomentar l'ús entre les persones amb més dificultats; el foment del suport a col·lectius de risc —Ajuts Sílvia Cuesta, programa ajuts RSC, relació amb la societat i entitats veïnals, etc.— i la instal·lació d'un sistema d'informació als usuaris del KMO al dic de Llevant en els dies de fort vent per, si es produís, alertar d'un episodi de presència de partícules.

Encara en aquest àmbit de compromís social, en un context de crisi ecològica global, on la visió transformadora de la realitat és necessària per evitar aquesta situació d'emergència, esdevé imprescindible la programació d'activitats que incitin un canvi en els hàbits de consum de la societat. En aquest sentit, des dels diferents espais culturals de Port-Ciutat s'estan organitzant una sèrie de jornades, exposicions i activitats que fan palesa la sensibilització pel canvi climàtic i les problemàtiques adjacents. N'és un exemple la Setmana de l'Aigua organitzada al Tinglado 1 del passat mes d'abril: un conjunt de jornades, debats, exposicions i experiències artístiques per prendre consciència de la necessitat de trobar solucions davant l'escassetat d'aigua en un context de canvi climàtic.

Imatge d'un tram del carril bici del Passeig Marítim. Foto cedida.

ANUNCI

15 ANYS DE
NOTÍCIES
i per molts més!

Robert Moragues

Nascut a Reus en 1950, és director general de la Fundació Gresol. Expert en comunicació, màrqueting estratègic i organització d'esdeveniments virtuals i presencials. Dirigeix la seva empresa de comunicació, BAMBOO. Màxim responsable durant 14 edicions d'unes Jornades Econòmiques amb una assistència mitja de 500 empresaris i professionals.

Quinze anys de canvis socials i econòmics

Foto: Cedida

La gran recessió és la crisi financera mundial que comença l'any 2008 a EEUU amb la caiguda de Lehman Brothers i diferents bancs menors per la bombolla immobiliària i les hipoteques subprime.

Es van encarir els preus de les primeres matèries, entre elles el petroli i minerals com el coure.

L'any 2009 va néixer You Tube i es va investir Barack Obama com a president dels Estats Units.

En aquests últims quinze anys, el fet que ens va marcar a tots va ser la pandèmia mundial, amb el nom de Covid19. A Espanya es considera que van morir 150.000 persones i al món, més de 15 milions.

Durant la pandèmia es van parar fàbriques a tot el món, però principalment a Europa. Com a conseqüència d'això va sorgir la

crisi de semiconductors que va afectar sectors molt importants, com l'automobilístic, l'informàtic, els de telefonia i aparells domèstics. Hi va haver increments de preus molt substancial, de 2 a 14 euros per un xip.

'L'any 2009 va néixer You Tube i es va investir Barack Obama com a president dels Estats Units'

Barack Obama fou president dels EUA entre 2009 i 2017. Foto ACN.

L'aparició de les xarxes socials

Un fenomen important d'aquests últims anys ha estat l'aparició de les xarxes socials, estructures formades a internet per connectar persones, empreses i organitzadors a partir d'interessos o valors comuns. Les més utilitzades són: YouTube, Facebook, LinkedIn, Twitter, ara denominada X a partir de la compra d'Elon Musk.

La Comunicació ha fet un gir també molt important. Així, han nascut els diaris digitals, com és el cas de DiariTots21, que va néixer ara fa 15 anys com a Tarragona21 i és un model modern, de proximitat i útil per la immediatesa de les notícies. Internet ha facilitat aquesta revolució en la comunicació.

Internet també ens ha portat els processos de digitalització i la IA, intel·ligència artificial generativa. El tractament i ús de les dades és un univers nou que ens condiciona les nostres vides amb algorismes i incideix de ple a les nostres empreses.

El canvi climàtic ja està plenament instal·lat al planeta. A la imatge, el pantà de Siurana completament sec. Foto ACN.

Els sectors econòmics forts

Ens fem forts en sectors de la nova economia, com el clúster TIC de Reus; economia circular, com Kronospan de Tortosa, la nova fàbrica que l'empresa coreana Lotte Energy Materials de components per bateries comença a construir a Mont-roig del Camp, la nova terminal de creuers al Port de Tarragona,... Encara tenim alguns dèficits, com és la producció d'energia renovable i el més que provable pas de l'Aragó a Barcelona de línies d'alta tensió perquè en aquests quinze anys, la Generalitat no ha estat a l'altura d'aquests i d'altres temes de país.

Per últim, som un país on tenim una administració feixuga i lenta i això frena el progrés de la ciutadania.

El canvi climàtic

El canvi climàtic és un fet que s'ha accelerat aquests últims anys i és una variació global del clima a escala planetària, degut a causes naturals i principalment a l'acció humana.

Ara i aquí estem patint una sequera que compromet la producció agrícola, els subministraments a la indústria i a l'aigua de boca.

Darrerament ha succeït a Europa l'aparició de dos conflictes bèl·lics, a Ucraïna i a Gaza.

Quant a l'economia a la província de Tarragona, podem dir que aquesta té bona salut, principalment perquè és bastant equilibrada. Tenim dues àrees geogràfiques, com són el Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre.

Després de la pandèmia s'han recuperat tots els sectors, l'agroalimentari, la indústria, el turisme i els serveis.

Tarragona té un potencial molt gran encara de creixement per situació geogràfica, per clima i per bones comunicacions.

'Estem patint una sequera que compromet la producció agrícola, els subministraments a la indústria i a l'aigua de boca'

El president de la Generalitat, Pere Aragonès, amb els directius de Lotte Energy Materials, la companyia que està invertint en una planta per fabricar làmines de coure a Mont-roig del Camp. Foto Maria Asmarat.

3 Fundació
Gresol

Celebrem trenta anys amb vosaltres!

www.gresol.org

I us felicitem pel vostre 15è aniversari!

DIARI
TOIS21 TARRAGONA
TARRAGONÈS
REUS
BAIX CAMP

ENTREVISTA DOW

Ignasi Cañagueral

Ignasi Cañagueral va néixer el 1964 a L'Ametlla de Mar. Es va incorporar a Dow en 1988 com a enginyer de control de processos en la planta de Polietilè de Baixa Densitat de Tarragona. En 1994, va dirigir la implementació del projecte Strategic Blueprint (ISB) a Dow Ibèrica. Va tornar a Tarragona en 2003 i a l'octubre de 2019, va assumir el seu actual rol de Director del Complex Industrial de Dow Tarragona i del Hub d'Operacions del Sud d'Europa. També és president de AEQT i president de CheMed Tarragona.

'Dow es va reinventar amb la crisi'

El seu director d'Operacions a Tarragona explica com la multinacional química va superar una crisi que hagués pogut abocar la planta de Tarragona a no tenir futur

Ignasi Cañagueral, fotografiat al seu despatx.

Foto DiariTots21.

JAUME
GARCIA

Des de l'any 2019, Ignasi Cañagueral és el director del complex industrial de Dow a Tarragona i del hub d'Operacions per al sud d'Europa, però porta molts més anys vinculat a la companyia. Nascut a l'Ametlla de Mar –“sóc calero i n'exerceixo”, sol dir orgullosament– ha viscut canvis transcendentals a l'empresa.

Com ha canviat Dow al Camp de Tarragona els darrers 15 anys, des de 2009?

El 2009 va ser un any en el que recollíem els fruits de dos projectes molt importants, de 2006 i 2007, que són les dues grans inversions en dues plantes que es van fer a Tarragona almenys per part de Dow, del voltant de 600 milions d'euros. Una planta se situà al polígon nord i l'altra, al sud. Es van fer per produir i per exportar molt més del que es feia, gran part a Europa, però també al Pacífic.

I amb això va arribar la crisi

La vam començar a notar el 2010-11. A Tarragona vam viure un moment en què o bé canviàvem la manera de treballar o no teníem futur. Vam estar durant dos anys qüestionats sobre si realment érem necessaris. No teníem flexibilitat de gestionar diferents matèries primeres, i les que gestionàvem depenien molt del preu del petroli, fet que modificava els beneficis o les pèrdues.

I ens trobàvem en un moment en què el preu era molt volàtil i no tenir la flexibilitat que tenien altres, com ara fer servir gasos líquuats del petroli com és el propà, ens feia perdre competitivitat. Existia una tendència que deia que el nostre cracker d'etilè, que està situat a La Pobla de Mafumet i Perafort, només podia gestionar nafta. Vam veure que així no teníem futur i vam explorar opcions per ser flexibles en matèria primera.

Què van fer?

Vam fer modificacions a planta per poder gestionar matèries primeres diferents i també la logística: portar vaixells no només de nafta sinó de propà, i gestionar-ho tot des del vaixell fins a la planta de manera que depenent del cost d'un o de l'altre ens permetés jugar a nivell de mercat de matèries primeres. I això va donar vida al site de Tarragona.

A més a més, tots els empleats de Tarragona van sentir la urgència, que ens jugàvem coses importants. Vam aplicar un seguit d'accions com augmentar la jornada laboral suprimint la jornada intensiva: a les tardes és quan tenim les reunions amb els Estats Units. Vam dir que calia donar un missatge clar: no es tractava de treballar més hores, sinó d'estar compromesos amb el site, amb el creixement i amb la competitivitat. Va ser un missatge contundent que va quedar palès amb els resultats. Des de llavors es veu la fàbrica de Tarragona com aquella on la gent marca la diferència. Per què arriben els projectes a Tarragona? Perquè la nostra gent no marxa, està contenta i no tenim rotació. És un cas general a la petroquímica. I aquest fet és clar.

'La fàbrica de Tarragona és vista com aquella on la gent marca la diferència'

Per què?

Perquè et dona seguretat. Les persones que estan al mateix lloc de feina acaben sent expertes, des d'un operador d'exterior, un operador de quadre de control, un enginyer o una persona de manteniment. El fet que agafin experiència provoca que facin millor la seva feina i això vol dir repercussions en seguretat -menys incidents-, repercussions en fiabilitat -menys aturades innecessàries de les plantes- i a més a més, més treball en equip. Són feines molt compartimentades. Altrament, hi ha ganes de fer coses.

L'única opció que teníem de sobreviure a Tarragona, a part de canviar la flexibilitat del cracker, va ser produir més enllà de les commodities, és a dir, allò que produeix tothom, on el cost de la matèria primera i de l'energia et fixen la competitivitat i el marge del producte. No podem competir amb això: el cost de la matèria primera és molt més car que als EUA i que al Pacífic, i el cost de les energies, també. Per tant, si el cost seu és més baix, tu et quedes fora. A partir de 2015 vam canviar de cara a fer productes diferenciats, especials.

Quins eren?

Són tipologies de polietilè que van destinades a aplicacions molt específiques, de nínxols concrets, com cèl·lules fotovoltaïques. En lloc de fer poliols per fer matalassos, per exemple, fem poliglicols, que van destinats als engranatges dels aerogeneradors. Ja havíem reconvertit una planta en aquest sentit i gràcies a això, fem productes més complicats, que necessiten més expertesa i més coneixement. A més a més, quan Dow fa una petició de fer un producte dins el negoci global, Tarragona aixeca la mà.

Tenien el personal i la maquinària preparada?

El teníem o bé s'han preparat. L'últim gran projecte ha arribat a La Canonja en el sentit de fer productes diferenciats. Competíem amb plantes americanes i dels Països Baixos. I en canvi l'encàrrec s'ha fet aquí. Per què? Jo faig aquesta reflexió als treballadors: no ha vingut aquí perquè les matèries primeres fossin més barates, ni l'energia, ni per les infraestructures. Ho ha fet perquè Dow sabia que si ho feia Tarragona, el producte funcionaria. Dow considerava que tecnològicament és un repte modificar una planta existent i enlloc de commodity farà un producte especial. I també va valorar la probabilitat d'èxit pel fet que es faci a Tarragona. Aquí volem entrar a la lluita per la innovació.

Quin producte és?

Un polietilè especial. No s'ha anunciat encara, ja ho farem al seu moment. A Tarragona tenim valors com l'ecosistema del clúster. Nosaltres som el 3% de Dow, som molt petits. A mi em diuen que si la societat no ens vol o el govern no ens ajuda -amb regulació o amb subvencions- es tancarà i es portaria el producte a un altre lloc petit el mercat hi és i és sofisticat. Però jo vull seguir aquí, que la societat ens vulgui i els governs ens ajudin. I avui, el gran repte és el govern europeu: què vol fer amb la indústria i amb la pagesia. Crec que hem d'apostar pels sectors primari i secundari a Europa, però no és molt clar que això sigui així. A Dow li expliquem que a Tarragona no només hi és present Dow, existeixen 33 empreses, a més d'un port espectacular. El que ens dona força és la dimensió de l'entorn que representa l'ecosistema de les empreses, el Port i l'accés a talent, com és el cas del sistema universitari tarragoní, català i espanyol, i a més a més disposem del sistema dual. Això marca la diferència.

'En l'àrea de Tarragona tenim col·laboracions amb centres de formació i universitats que són estratègiques per a nosaltres. De la Universitat Rovira i Virgili surten grans talents que cada any s'incorporen a la nostra companyia'

Som en un entorn universitari clau. Hi ha vocacions?

En l'àrea de Tarragona tenim col·laboracions amb centres de formació i universitats que són estratègiques per a nosaltres. De la Universitat Rovira i Virgili surten grans talents que cada any s'incorporen a la nostra companyia. No obstant això, sí que veiem un canvi de paradigma en els més joves. No sols en les vocacions científiques, sinó en totes en general. Veiem que, ara mateix, a l'hora de triar una carrera o un treball predominen altres preferències com la possibilitat de teletreballar o la conciliació. Dow ofereix molta flexibilitat en aquests temes, però som conscients que hi ha llocs que requereixen de presencialitat. Encara no podem operar una planta des de casa i per això ens esforçem perquè els nostres empleats entenguin el valor afegit i la necessitat de venir a la fàbrica en determinats contextos.

Formem part d'una cultura que fomenta l'estabilitat i això possibilita tenir grans experts en àrees estratègiques. A més, impregnem el segell Dow en els nostres empleats. Quan surten del treball, continuen portant els nostres valors. Perquè aquests traspassen.

És molt important per a Dow com us percep l'entorn del Camp de Tarragona?

Ho vam veure amb l'accident de 2020. El que anomenem la llicència social per operar és fonamental. I no només la que et dona el Ministeri. És una prioritat mantenir, renovar i cuidar la llicència social. Amb l'accident aquesta va estar en qüestió, no només dels afectats per l'accident sinó de tot el sector.

Tenim un pla per descarbonitzar, per ser més circulars, i per ser competitiu, però perquè es faci a Tarragona necessitem tres factors. El primer, que la societat ho vulgui, si la societat està en contra ho tindrem molt complicat. I que tots els partits polítics, les associacions de veïns i agents socials vulguin una Tarragona amb química. Si no la volen no té massa sentit defensar-ho. En segon lloc, la regulació ho ha d'afavorir. I la regulació ha de contemplar les subvencions perquè la nova química que ve, descarbonitzada i circular, valdrà molts diners. Però, qui assumeix aquests costos? El consumidor final o hi haurà ajudes? Els països que atorguin ajudes se situaran els primers.

I aquí no es concedeixen ajudes i no s'hi acaba de creure políticament

Depèn. Quan parles en petit comitè o en grans actes, tothom parla molt bé, però quan concretem el que volem fer, resulta que no encaixa. Aleshores tenim un problema. El que està passant a Europa és que moltes multinacionals estan marxant, invertint a Xina o als Estats Units per una política de costos i perquè el mercat és allà. I aquí, a Europa, sembla que no volem indústria. I aquest missatge el perceben també als Estats Units i a Xina. El govern dels EUA ha invertit molt més que Europa en descarbonització, li dóna deu voltes, i quan Xina s'hi posi seran un rodet. Aquí venem producte per fer plaques fotovoltaïques, les enviem a Xina i retornen acabades a Europa. El que necessitem nosaltres és aconseguir l'autonomia estratègica. I això és que es fabriqui aquí. EUA i Xina tenen les idees molt clares i a més disposen dels recursos, és a dir, les matèries primeres, i nosaltres les hem d'importar. Fa 15 anys no hi havia futur als EUA, però el fracking ho ha canviat tot. És cert que aquí hi ha una densitat poblacional inexistent als EUA i és molt més difícil perforar a Europa, però ells són competitiu i estan exportant. I hem de pensar que el mercat europeu és sofisticat: tots volem aire condicionat.

A Xina no volen aire condicionat?

Encara no tenen la classe mitjana que tenim a Europa. El tema és que a Xina, al Pacífic, a Àfrica i a Llatinoamèrica acabarà arribant, tot i que tardaran. Quan alguns parlen de decreixement, què volen dir? Tancarem els aires condicionats i hipotecarem el futur d'aquests països, que no podran gaudir del que tu tens ara?

Nosaltres fem plàstics per quiròfans, per plaques fotovoltaïques, per aerogeneradors, per tal de substituir metall per plàstic de l'automòbil i per alimentació, no fem bosses de brossa.

Succeeix que hi ha plàstics que són insubstituïbles

Aquest és el punt de partida. Nosaltres tenim investigadors i no hem trobat alternatives. El problema no és el plàstic sinó com acaba quan es converteix en residu. Aquest és el gran repte social i tecnològic que tenim com a societat. Quan acaba la seva vida útil, el plàstic té milers de vides útils si el tractem bé.

Com ara?

Posant-lo al contenidor adequat. El plàstic té vides infinites. Jo venc polietilè i la gent pot pensar que és normal que digui això, però crec que cal escoltar tots els experts. Avui la realitat és que hi ha molt de paper que porta un 15% de plàstic i reciclar-lo és molt complicat. La clau és que aquests recursos entrin en un sistema on passin de residu a matèria primera. I això és el que estem treballant quan parlem de circularitat. Això està passant al nostre centre de recerca de plàstic de La Canonja.

Estic convençut que els reptes del món els resoldrem amb ciència i tecnologia. Al final tot és química. Que els residus esdevinguin matèria primera és química.

Resumint: els governs que donen suport a la transformació són els que guanyen. El repte és majúscul i ha de passar sí o sí, i si no passa tanquem la barraca. Però la part bona és que tenim un pla i tenim un punt de força al territori que no el podem desaproveitar. Per això hem de trencar algunes barreres.

Com en el cas de l'hidrogen...

Hi ha barreres a Barcelona i a Madrid, però cada cop observem que hi ha més acceptació governamental, com en l'ús d'altres hidrògens més enllà del verd, i la captura i emmagatzematge del CO2. El CO2 l'hem d'extreure de l'atmosfera perquè genera un canvi climàtic molt gran. No podem seguir llençant-lo. Ja s'està treballant per fer combustibles sintètics amb CO2. I tenim opcions per fer-ho: hi ha aqüífers salins on el CO2 s'emmagatzema de forma segura i permanent, i els tenim aquí.

Faltarà energia per fer la reconversió?

Catalunya té un 13% de renovables, i Espanya, el 40%, i a més no volem línies d'alta tensió que ens portin l'energia de fora. Necessitem energia baixa en carboni -la nuclear ho és-, renovable, hidràulica, fotovoltaica per descarbonitzar els processos, perquè l'electrificació és clau. Com ho fan altres? Ho complementen amb centrals nuclears de nova tecnologia, com ara els EUA, Països Baixos, Regne Unit i Finlàndia. La realitat és molt tossuda i no podem perdre el tren. I tenim un pla i un ecosistema que es guanyador. I a més de la societat i el govern, cal convèncer les empreses. Hem de tocar aquestes tecles i en això estem. Com a Dow estic esperançat. Tenim futur.

'Estic convençut que els reptes del món els resoldrem amb ciència i tecnologia'

'A partir de 2015 vam canviar a fer productes diferenciats, especials'

Creiem que no hi ha avanç sense innovació i que tota innovació comença amb la col·laboració.

Per això treballem de la mà de clients, proveïdors, responsables de marques i altres membres de la cadena de valor per a solucionar els seus desafiaments, millorant la seva productivitat i sostenibilitat.

Així mateix, la nostra capacitat, experiència, presència global i ferma aposta per la innovació, ens fa estar segurs que els productes del demà els podem dissenyar avui. I que aquests seran, sens dubte, sostenibles.

DOW

Seek Together™
dow.es

AEQT felicita DiariTots21 pel seu 15 aniversari

Cambra de comerç de Tarragona

Informe de conjuntura econòmica que, des de fa quinze anys, es duu a terme per la Universitat Rovira i Virgili en col·laboració amb les cambres de comerç de Tarragona, Reus, Tortosa i Valls.

Cap a on van les economies tarragonina, catalana i mundial?

La Càtedra per al Foment de la Innovació Empresarial ho dibuixa en el seu Informe de Conjuntura Econòmica del 1r trimestre de l'any 2024. Es tracta d'un informe de conjuntura econòmica que, des de fa quinze anys, es duu a terme per la Universitat Rovira i Virgili en col·laboració amb les cambres de comerç de Tarragona, Reus, Tortosa i Valls.

L'informe fa un balanç dels resultats obtinguts durant el 2023 i presenta els primers resultats trimestrals del 2024, també ofereix les perspectives dels organismes internacionals sobre l'evolució de les principals macromagnituds econòmiques per a l'economia mundial, la Unió Europea, l'Estat espanyol, Catalunya i les comarques de la demarcació de Tarragona.

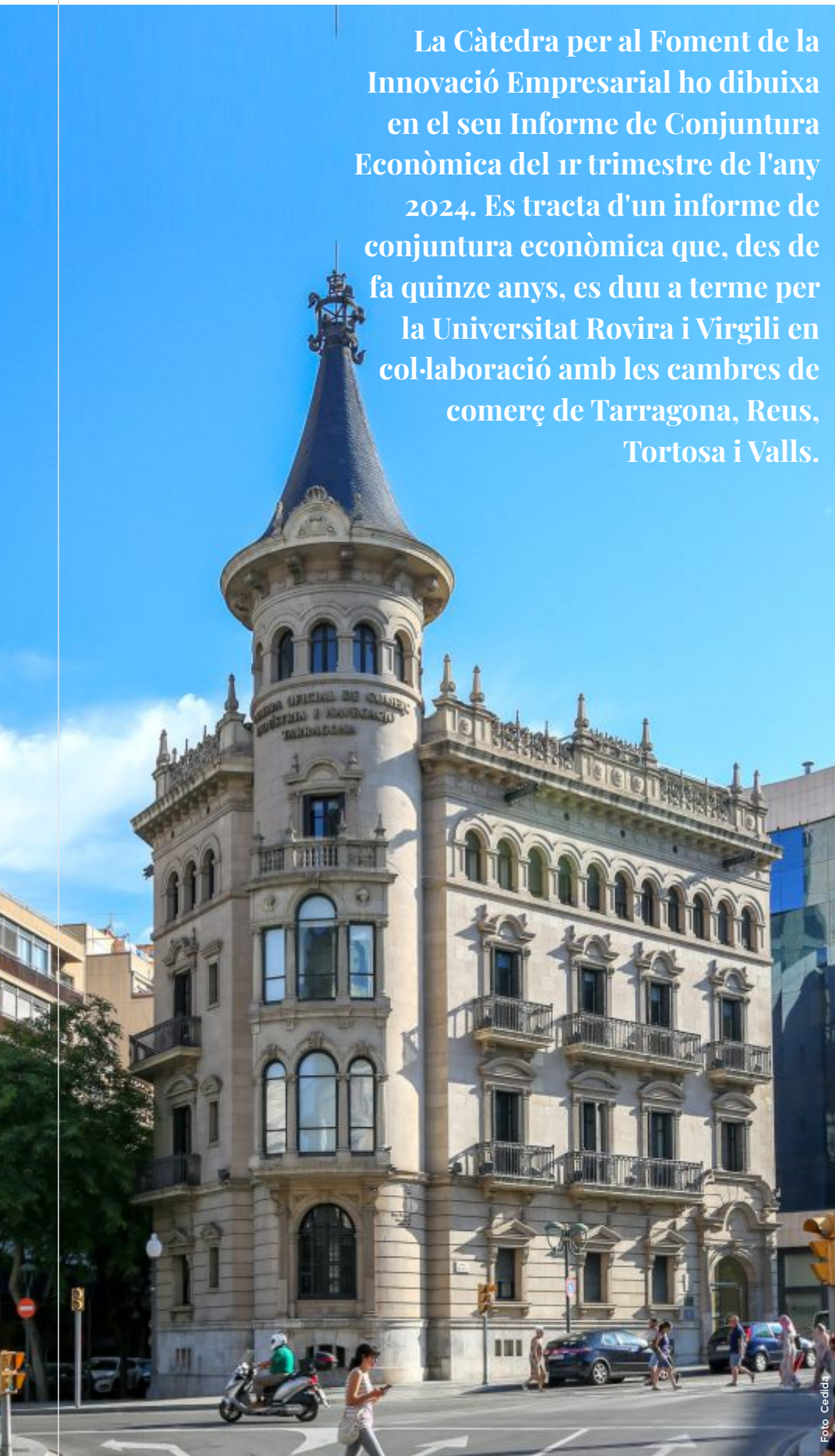
Entre els principals resultats de l'informe cal destacar els següents aspectes:

Leconomia mundial es desaccelera, especialment l'europea. El repunt de l'activitat econòmica del quart trimestre de 2023 fa preveure que la caiguda no serà tan contundent com es preveia. Europa és la zona més afectada pel baix creixement econòmic, especialment les majors economies de la UE (Alemanya, França i Itàlia).

Moderació de les tensions inflacionistes i canvi de la política monetària després de l'estiu de 2024. S'estima que el deflactor del PIB passarà del 5,9% el 2023 al 2,9% el 2024, facilitant un relaxament en la política monetària de la FED i el BCE.

Les tensions geopolítiques globals fan preveure una desacceleració de l'economia catalana. L'economia catalana va tancar amb una taxa del 2,4% l'any 2023. S'estima per al 2024 una taxa interanual del PIB de l'1,8%, per sobre de l'1,5% que s'espera per a la Unió Europea.

Leconomia catalana canvia els motors de creixement. El consum privat i la inversió productiva actuaran com els dos catalitzadors de l'economia catalana arran del bon comportament de l'ocupació i les millors condicions de finançament. Per sectors, s'espera que les taxes negatives registrades per l'agricultura quedin enrere, que la indústria i la construcció moderin el ritme registrat el 2024, i que els serveis continuïn sent el principal motor del conjunt de l'economia del país.

Les comarques de Tarragona

Es registra un bon comportament del mercat de treball al Camp de Tarragona i a les Terres de l'Ebre. El bon comportament de les afiliacions a la Seguretat Social a les comarques tarragonines s'ha traduït en una reducció significativa de les taxes d'atur. Si el mes de gener de 2022 la taxa d'atur se situava per sobre del 12% (12,85% al Camp de Tarragona i 12,48% a les Terres de l'Ebre), el mes de gener de 2024 les taxes d'atur han caigut dos punts (10,61% al Camp de Tarragona i 10,79% a les Terres de l'Ebre).

Persisteix l'estacionalitat del mercat de treball local. El component cíclic de l'ocupació posa en relleu la forta estacionalitat del mercat de treball local —sobretot a les comarques litorals, on predomina l'activitat turística—. Si comparem l'ocupació dels mesos de febrer de 2023 i 2024, al Camp de Tarragona s'aprecia que el nombre d'assala-

riats incrementa en més de 5.000 treballadors, mentre que a les Terres de l'Ebre l'increment anual està per sota dels 2.000.

Les exportacions de Tarragona cada cop tenen més pes en el conjunt de l'economia catalana. Durant els anys noranta del segle XX, les exportacions industrials representaven al voltant del 9% de les catalanes; després de la crisi econòmica del 2008, van passar a representar-ne al voltant del 12%.

Tanmateix, les exportacions de Tarragona són cada vegada més intensives en tecnologia. Les exportacions industrials de Tarragona reflecteixen una major diversificació del teixit productiu local. Els sectors industrials que estan contribuint a una major diversificació productiva són, sobretot, la fabricació de productes metàl·lics, els productes informàtics i electrònics, la fabricació de maquinària i els components de la indústria automobilística.

Bon comportament del mercat de treball al Camp de Tarragona i a les Terres de l'Ebre

Les exportacions de Tarragona són cada vegada més intensives en tecnologia i les exportacions industrials de Tarragona reflecteixen una major diversificació del teixit productiu local

Laura Roigé

Presidenta de la Cambra de Tarragona

La recepta de l'èxit del DiariTots21

El tàndem professional que formen la Mayo Lorda i el Jaume Garcia explica l'èxit i la continuïtat de la capçalera d'un diari digital que s'ha convertit, per mèrits propis, en un referent informatiu de casa nostra.

Conec al Jaume des de fa molts anys. És d'aquelles persones a les que no veuràs mai decaiguda. Sempre té ganes de fer coses. I tinc la sensació que manté la il·lusió intacta de quan va començar a exercir de periodista.

La Mayo en seria el contrapunt perfecte. Metòdica, excel·lents relacions públiques i valenta. I tant l'un com l'altra, em consta, elegants i molt educats en el tracte amb tothom.

Si he començat aquest article parlant d'ells és perquè sense ells no existiria el DiariTots21, abans Tarragona21. O almenys no existiria com el coneixem ara.

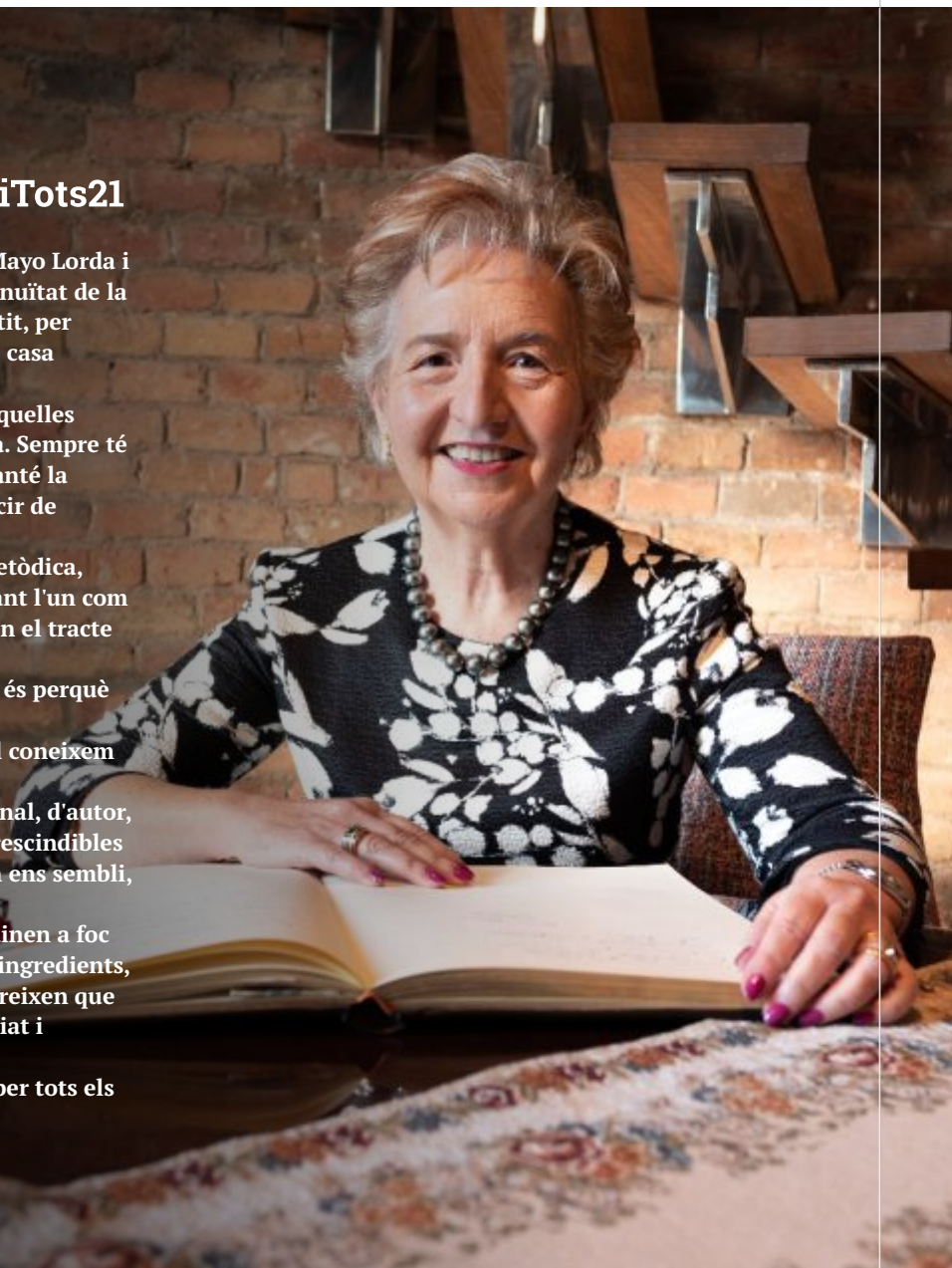
El DiariTots21 és, doncs, un producte personal, d'autor, ben fet i amb les idees clares. Atributs imprescindibles per anar pel món. Per molt que aquest món ens sembli, de vegades, que va massa ràpid.

Justament la sensació que les notícies es cuinen a foc lent, amb mesura i cuidant la qualitat dels ingredients, si em permeteu el símil gastronòmic, afavoreixen que el DiariTots21 sigui un diari diferent, apreciat i necessari.

Enhorabona per aquests primers 15 anys i per tots els que vindran!

Laura Roigé

Presidenta de la Cambra de Tarragona

Cambra
Tarragona

www.cambratgn.com

Volem ser els companys de viatge

en la transformació digital,
en la internacionalització,
en la millora de la productivitat
i en la defensa dels interessos

de la teva empresa

Mario Basora

Mario Basora. Reus, 1958. Des de 1978 va estar treballant a Elring Klinger i des de 2008, com a director general de la seu espanyola, situada a Reus. Va ser membre del comitè executiu de la Cambra de Reus i coordinador de la Comissió d'Indústria. És l'actual president de la Cambra de Comerç de Reus.

'La Cambra continuarà amb la tasca de consolidar-se com un agent clau per a les empreses en un territori de cinc comarques i 99 pobles'

Mario Basora. Foto DiariTots21.

DAVID PRATS

Mario Basora presideix des de l'octubre de 2023 de la Cambra de Comerç de Reus. Tot i ser una presidència recent, la seva experiència en el comitè executiu de l'entitat i en l'empresa reusenca del sector de l'automoció Elring Klinger, SA el converteix en una veu de referència a l'hora de valorar els quinze darrers anys de l'entitat i de l'evolució econòmica de l'àmbit d'acció de la Cambra reusenca.

DiariTots21 va aparèixer l'any 2009, en plena crisi econòmica. Com va afrontar la crisi la Cambra de Comerç de Reus i el sector econòmic del Territori Cambra?

El cop més fort per les Cambres va ser l'any 2010, quan va desaparèixer el recurs cameral, que era la principal font d'ingressos que fins aquell moment tenien les Cambres de Comerç. Va ser un fet dur en sí mateix, però més encara venint de la crisi de 2008.

En aquell moment jo no era a la Cambra, sinó treballant a Elring, i tot que les crisis es passen d'una manera diferent al sector de l'automoció, perquè es treballa en un mercat molt globalitzat on tot arriba una mica abans i també s'activa abans, van ser anys difícils per la Cambra.

Quines són les fites més destacades d'aquests darrers 15 anys?

Com que del recurs cameral es va passar a zero, en aquests anys bàsicament hem hagut de reinventar-nos.

La Cambra és una corporació de dret públic on la llei ens obliga a oferir una activitat d'intermediació públic-privada. Els serveis de prestació obligatòria a les empreses no estan dotats perquè Catalunya som l'única comunitat autònoma que no té una llei de cambres aprovada. El projecte de llei s'està treballant des de 2012 i ara estàvem esperant que s'aprovés al Parlament quan es van convocar les eleccions, de manera que hauria de ser una de les primeres lleis que aprovi el nou Parlament quan comenci la legislatura catalana. No hi hauria d'haver problema per tirar-la endavant, donat que totes les formacions hi estan d'acord i entenen el problema.

Quin és el projecte de mandat?**Quines són les prioritats?**

Quan vaig arribar al càrrec ja vaig dir que seria continuista, perquè una part del comitè executiu ja venia d'abans, de manera que la idea és consolidar els projectes que teníem en marxa i fer visible la Cambra a les empreses i també al territori de les cinc comarques i 99 pobles que s'inclouen en els que hi hem d'intervenir. Jo recordo que fa uns anys anaves a les empreses i la gent et preguntava: "I què fa la Cambra?", i ara ja no ho pregunten. Tothom té clar què s'hi fa a la Cambra, i les empreses ens vénen a veure, ja sigui per rebre suport internacional, per comerç o per formació. Estem donant un servei important i la gent aposta per les cambres.

Activar l'Espai Llotja és un dels nostres reptes més importants. És un dels projectes que costarà, però és un projecte estrella. Després hi ha el de l'aeroport, on treballem amb les quatre cambres de la demarcació plantejant un pla estratègic que permeti fer accions concretes que incrementin la seva operativa comercial durant tot l'any, tant pel que fa a passatgers com a mercaderies, i que a l'octubre o mitjans de novembre no baixi l'activitat, i gairebé s'aturi.

Després hi ha els Fons de Transició Nuclear, que també són una altra front de treball destacat per al nostre territori i és especialment important quan tanquin les centrals nuclears. Aquests serien els projectes més rellevants. Però, a banda, la Cambra seguirà lluitant per disposar de més infraestructures i la resta d'activitats perquè el teixit empresarial pugui continuar sent competitiu.

Precisament, quines són les principals accions que fa la Cambra de Comerç habitualment per donar suport a les empreses?

Els quatre pilars de la Cambra són la internacionalització, allò relacionat amb la competitivitat de l'activitat econòmica -oferint tasques de suport a l'emprenedoria i l'acompanyament a les empreses en la prospecció de fons de finançament a través d'ajudes i subvencions-. En segon lloc, sovint les empreses, petites o mitjanes, no disposen d'estructura per assumir

algunes tasques feixugues, com redactar memòries o informes per acollir-se a plans d'ajuda o a subvencions, i aquesta és una feina que des de la Cambra tenim molt més per la mà.

En tercer lloc, la formació continuada per dotar de les competències professionals que demanden les empreses en funció de les seves necessitats, accions que van adreçades a diversos perfils: joves, programes PICE (Programa integral de qualificació y empleo), per a joves entre 16 i 29 anys, i per a més de 45 anys. A més, hi ha l'FP Dual com a instrument per disposar de la borsa de professionals que les empreses demanen.

El quart pilar de tota cambra és continuar sent un organisme d'intermediació i lobby que permeti dur a terme accions de col.laboració i participació públic-privada amb l'administració.

'Les pimes valoren cada cop més la carta de serveis de la Cambra i s'apropen més a les nostres corporacions, especialment en els camps de l'exportació o captació de finançament'

Mario Basora

President de la Cambra de Comerç de Reus

Quinze anys acostant a la ciutadania la informació de proximitat

En nom de la Cambra de Comerç de Reus i del seu equip humà vull felicitar el DiariTots21 en el seu quinè aniversari. Ha estat una dècada i mitja de dedicació a la informació de proximitat, amb una trajectòria informativa irreprotxable i amb una gran qualitat periodística que l'ha convertit en referent de la premsa local al Camp de Tarragona.

Des del seu naixement i al llarg de la seva vida, DiariTots21 ha apostat per aquelles poblacions més petites, aquelles poblacions que no tenen visibilitat en altres mitjans de comunicació més grans, però que també han de tenir un protagonisme important en l'àmbit de la informació local.

La zona d'influència de la Cambra de Reus està conformada per ciutats grans, però també per poblacions petites que donen valor, i molt, al conjunt del territori. I són aquestes últimes les que necessiten més cobertura per aconseguir una major projecció. Igual que ho fem des de la nostra corporació, DiariTots21 també les considera un valor important, convertint-se en el seu altaveu, i per això la seva tasca és molt ben valorada.

Per la nostra banda, continuarem donant suport a la premsa local, la que ens acostava la informació de la nostra comunitat, i aprofitem l'ocasió per donar l'enhorabona a l'equip de DiariTots21 per la seva tasca durant aquests anys i per la valentia d'engagar un projecte com aquest i fer-lo créixer amb constància i dedicació. Us desitgem molts èxits i que pugueu continuar durant molts de temps acostant als lectors del Camp de Tarragona la informació de proximitat.

Mario Basora

President de la Cambra de Comerç de Reus

La formació professional s'ha convertit en un dels reptes de país en els últims anys

Aquesta també és una aposta important per les Cambres perquè dona resposta al teixit empresarial i estan fomentant que es formin perfils molt necessaris per les empreses i on els alumnes es poden guanyar la vida tant bé com en els graus universitaris.

Per un grau de formació especialitzada també és important i, en molts casos, està tant o més ben recompensat laboralment que una carrera universitària. Hem de potenciar-ho més i ajudar que l'adaptació a les necessitats de les empreses s'implementi en l'oferta de graus d'FP, i estigui disponible perquè les necessitats de les empreses sempre avancen més ràpidament que els plans d'estudi.

Abans parlàvem d'internacionalització i d'acompanyament. Posi'ns exemples d'actuacions de la Cambra

Tenim un parell d'exemples recents que són bastant gràfics. El primer és el d'una empresa de casa nostra que feia tres mesos que esperava sense èxit els permisos per descarregar la seva mercaderia d'un vaixell en un país de Llatinoamèrica. Estaven desesperats i, quan ja estaven a punt de llençar la mercaderia perquè no podien esperar més temps al port, van venir a consultar-nos que s'hi podia fer. El resultat va ser que, amb la connexió que tenim amb la xarxa cameral de tot el món i les tasques d'intermediació fetes per la Cambra, en tres dies van tenir la mercaderia descarregada. És només un exemple puntual, però explica molt gràficament com la Cambra de Comerç pot ser de molta ajuda davant de les dificultats de la burocràcia arreu del món.

Després hi ha un altre cas a la Conca de Barberà, on una empresa tenia problemes amb uns forns ja que patia microtalls de corrent que l'obligava a aturar-los i d'aquesta manera, a perdre quatre o cinc hores de treball. Això passava sovint i, després de generar una queixa formal des de la Cambra a la CNMC vam aconseguir parlar amb els màxims responsables de la companyia, que davant la inacció en no considerar-ho important, van reforçar les línies i es va resoldre el problema. En aquest cas la força de la Cambra sempre és molt més gran que la d'un particular.

Ara parlàvem de grans empreses. Les petites i mitjanes empreses es van animant també a recórrer a vosaltres?

Les pimes valoren cada cop més la carta de serveis de la Cambra i s'apropen més a les nostres corporacions, especialment en els camps de l'exportació o captació de finançament a través de la prospecció d'ajuts i finançament.

La gent ens identificava com una entitat que treballa per a grans empreses i projectes, però la realitat actual és que una part important de la nostra activitat va dirigida a ajudar petits empresaris i emprenedors en diversos fronts, realitat que és reflexe del teixit econòmic tant de Catalunya com de l'Estat.

Un d'aquests fronts és la digitalització. Com avança aquesta eina i les seves ajudes?

La transició digital de les activitats econòmiques és un repte molt important que s'ha accelerat arran de la crisi de la covid-19. Aquesta acceleració ha fet que una de les nostres funcions sigui la d'ajudar les empreses a poder fer la transició i ocupar-nos dels tràmits, com és el cas del programa kit digital.

A més, des de la Cambra també oferim un postgrau de transformació digital, que és una gran oportunitat per a les empreses que necessiten un programa d'actualització. Es tracta d'un postgrau EADA-Cambra de Reus, que EADA ja tenia i que, amb aquesta col·laboració, s'ofereix de forma gratuïta a través de la Cambra.

Parlem d'exportació. Com ha evolucionat el suport de la Cambra a exportar i quin és el nivell exportador de Reus i del Territori Cambra?

Ajudem les empreses des del minut zero. Primer fem una diagnosi i avaluació del projecte que ens planteja per tal que sigui viable en aquell país o mercat. En segon lloc fem l'acompanyament perquè els acords comercials entre les empreses es puguin materialitzar a nivell dels complimentes legals i burocràtics en el mercat de destí.

Regularment, oferim xerrades i trobades per a empreses per tal d'evitar errors o situacions complicades derivades de la tasca exportadora. En l'àmbit internacional tenim tres tècniques especialitzades, però també altres col·laboradors externs que permeten que ens adaptem a les necessitats de les empreses i del sector.

'Ajudem les empreses des del minut zero. Primer fem una diagnosi i avaluació del projecte que ens planteja, per tal que sigui viable en aquell país o mercat'

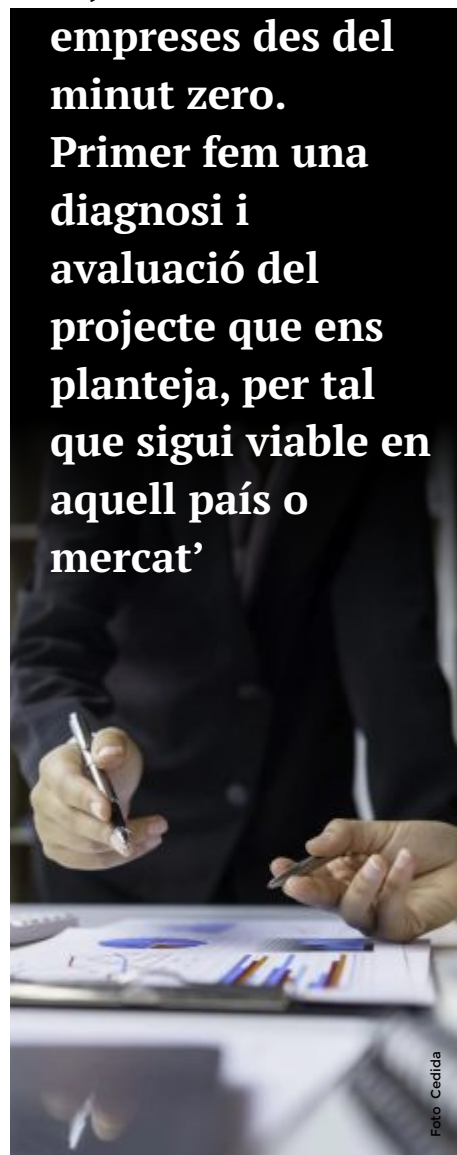

Foto Cedida

'La gent ens identificava com una entitat que treballa per a grans empreses i projectes, però la realitat actual és que una part important de la nostra activitat va dirigida a ajudar petits empresaris i emprenedors'

CAMBRA DE COMERÇ DE REUS

La Cambra fa temps que dinamitza fires i sectors com el vi, la gastronomia, l'ocupació o el turisme. Per què resulten tan importants aquestes accions?

La dinamització i promoció econòmica d'un sector s'ha convertit també en una estratègia molt important per la Cambra. D'aquí que es facin actuacions com la promoció d'un producte directament vinculat al nostre territori com es la fira Reus Viu el Vi, atenent a la realitat que al territori cameral coexisteixen sis DOs del vi. Una altra acció és l'assistència com a expositors a la Fira Fenavin, per permetre que cellers del nostre territori puguin fer accions de promoció més enllà de casa nostra.

Una altra de les activitats de promoció econòmica sectorial, en aquest cas per a la restauració, és la Ganxet Pintxo, de la que en portem 23 edicions celebrades.

Què serà l'Espai Llotja? Com ens l'hem d'imaginar?

L'Espai Llotja serà una porta de promoció del territori i les seves empreses. Serà un espai multifuncional, com un gran mercat i aparador que permeti conèixer i alhora fer promoció de tots els productes del territori. Des de la patata de Prades, al vi del Priorat o la Terra Alta, o

l'avellana de Reus, entre d'altres. No podem tenir un espai emblemàtic com la Llotja, en una zona emblemàtica al centre de Reus com la plaça de Prim, sense donar-li la utilitat que li correspon. És un espai que s'ha de poder obrir a la gent. La idea és tenir-lo obert cada dia i que sigui una porta d'entrada al territori Cambra, que és extens, ric i molt variat. L'objectiu és tenir-lo en marxa abans d'acabar el mandat, en tres anys i mig, o almenys molt enllestit.

Com valora el camí que estan seguint els Fons de Transició Nuclear?

Tot i que el primer any els fons generats pels Fons de Transició Nuclear es van haver de destinar als ajuntaments per tal d'evitar la seva pèrdua, ja des d'enguany han començat a destinar-se a la finalitat per la qual van ser creats: la promoció econòmica, la transició energètica i la reindustrialització de les zones afectades pel tancament de les centrals nuclears, fent que aquests recursos arribin a projectes que han de generar activitat econòmica i cobrir la pèrdua de llocs de treball.

Un canvi de la transició del primer al segon any ha estat l'arribada del projecte de Lotte, que finalment no se subvencionarà íntegrament a través dels

fons, i això permetrà alliberar un gruix de diners que serviran per finançar fins a 20 projectes d'alt impacte d'empreses.

En la configuració del que s'anuncia que serà l'Àrea Metropolitana de Tarragona, quin paper hi juga la Cambra de Comerç de Reus?

En el tema de l'àrea metropolitana, crec que les Cambres hem de ser una mica espectadors, perquè a qui pertoca definir-ho és als ajuntaments; però sí que hem de ser uns espectadors actius i posar els nostres tècnics a treballar per ajudar a desenvolupar les accions que es tirin endavant en aquesta àrea metropolitana. No cal que sortim amb la nostra bandera, no és el nostre paper. El paper és ser actius i aportar les nostres idees i el nostre suport.

'L'Espai Llotja serà una porta de promoció del territori i les seves empreses. Serà un espai multifuncional, com un gran mercat de promoció dels sectors del territori'

DIARI
TOIS21 TARRAGONA
TARRAGONES
REUS
BAIT CAMP

Felicitats
per aquests 15 anys
dedicats a la informació
de proximitat

c-cambraReus
Cambra de Comerç, Indústria,
Serveis i Navegació de Reus
c/ Boule. 2. 43201 Reus
www.cambrareus.org - 977 338 080

Jordi Just

Jordi Just va néixer a Vinebre el 1947. Va cursar estudis de màsters en els camps agroalimentari i econòmic. Fou president de la Cooperativa FARE. Tota la vida ha estat vinculat al món empresarial. Senador de la Jove Cambra de Reus ha estat president de la Cambra de Comerç de Reus. Fou consultor per Sudamèrica i Centramèrica i actualment és soci actiu d'una empresa dedicada al management.

Millorem les infraestructures per reactivar l'economia

Jordi Just, fotografiat davant de les instal·lacions de Redessa Tecnoparc. Foto DiariTots21

Les necessitats de cada territori són el més important per a cadascun d'ells, especialment la mobilitat. Sense una bona mobilitat, no tindrem una bona sostenibilitat. I si no hi ha sostenibilitat, no existirà rendibilitat ni serem competitius, cosa que impactarà directament en la qualitat de vida de les persones, que és el més crucial.

Les infraestructures juguen un paper decisiu arreu del país. Hem de consolidar un territori i una Catalunya en xarxa, en la qual els territoris no metropolitans siguin competitius econòmicament, evitant el despoblament i augmentant la qualitat de vida de la població. Per tant, és necessari una major inversió pública per millorar les infraestructures, que han de ser una eina de reactivació econòmica.

'Les infraestructures juguen un paper decisiu arreu del país. Hem de consolidar un territori i una Catalunya en xarxa'

L'aeroport de Reus

Des del minut zero he defensat que l'aeroport de Reus ha d'estar obert tot l'any. Cal que tingui una bona cobertura des del punt de vista turístic, però també empresarial. Afortunadament, les relacions personals encara són imprescindibles.

Si al territori disposem d'un aeroport que funcioni bé i lluitem perquè l'Estació Intermodal sigui el que ens han promès, el territori tindrà unes grans potencialitats. Si en 28 minuts podem anar a Barcelona, imagineu la quantitat de gent que podria tornar a casa després de treballar o estudiar, amb uns nivells de vida més econòmics i una sèrie de factors que millorarien la seva qualitat de vida.

Infraestructures viàries i ferroviàries

Vull continuar lluitant pel desdoblament de l'N-420, la C-14 i per un transport ferroviari adequat. És una vergonya que tinguem l'R-15 i l'R-14 en les condicions actuals. Em pregunto: Quan arribaran trens en condicions a Falset, Móra d'Ebre i Montblanc?

Volem una àrea metropolitana, sí, però no ens hem d'oblidar del nostre rerefons, les comarques d'interior, que ens necessiten i tenim la responsabilitat de no oblidar-nos d'elles, ja que també ens han ajudat a nosaltres en moments crucials i ens han fet forts gràcies a la seva aportació productiva.

Foto Arxiu

'Des del minut zero he defensat que l'aeroport de Reus ha d'estar obert tot l'any. Cal que tingui una bona cobertura des del punt de vista turístic, però també empresarial'

'Volem una àrea metropolitana, sí, però no ens hem d'oblidar del nostre rerefons, les comarques d'interior, que ens necessiten i tenim la responsabilitat de no oblidar-nos d'elles'

Connectivitat i qualitat de vida

Si hi ha bones comunicacions i una bona connectivitat, tindrem un bon present i un millor futur. Sense una bona connectivitat, les empreses no podran atraure els seus clients potencials, oferir els seus productes de forma econòmica i els treballadors tindran dificultats per arribar al seu lloc de feina. Les infraestructures són una necessitat per a les empreses, perquè les empreses també són dels treballadors.

El mercat implica economia, i aquesta ha de ser productiva per generar, posteriorment, economia social. Això és un fet irrefutable que els polítics i els gestors hem de tenir com a primera regla del nostre propi catecisme. Hem de potenciar l'economia productiva per obtenir millors salaris, major rendibilitat econòmica i, per tant, més benestar. Millores en el mercat vol dir una major qualitat de vida per a les persones, que juntament amb la connectivitat tanquen un cercle rellevant.

Foto Arxiu

Llorenç Torruella

Alcalde de Prades

15 anys al servei del territori

Com a alcalde de Prades em plau, enormement, saludar el DiariTots21 amb motiu del seu 15è aniversari. Considero que la tasca duta a terme per aquest mitjà de comunicació ha estat altament eficaç pels pobles petits, com ara Prades, que tenen enormes dificultats per obrir-se camí i visualitzar-se en els grans mitjans de comunicació d'àmbit nacional.

Precisament, per això, perquè demogràficament som petits. I és injust ja que Catalunya està formada també per aquests pobles com Prades, que formen part de la seva identitat i sense els quals Catalunya no seria el país que és. No tot s'acaba a Barcelona i als grans nuclis de població, encara que de vegades no tothom ho sàpiga entendre així.

Per això és una satisfacció personal addicional commemorar el 15è aniversari del DiariTots21 perquè en aquest cas sí que estem parlant d'un mitjà de comunicació que ha sabut traslladar als seus continguts, no només la costa i els nuclis industrials, sinó també els petits municipis de l'interior com ara Prades, mitjà on hem tingut un canal per poder traslladar fora vila la nostra força com a poble.

En conseqüència, com a alcalde de Prades vull felicitar molt sincerament aquests primers 15 anys de vida del DiariTots21 amb la seguretat que sabreu mantenir aquesta aposta pel món local, també de les comarques de l'interior, que us caracteritza i que us distingeix.

Gràcies per aquest compromís amb la informació dels pobles demogràficament petits i molta força per seguir per aquest sender informatiu durant molts anys més!

Llorenç Torruella
Alcalde de Prades

Foto: Cecília

Feliç 15è aniversari, DiariTots21!

Gràcies per aquest compromís amb la informació dels pobles i molta força per **seguir per aquest sender informatiu** durant molts anys més!

**Ajuntament
de Prades**

prades.cat

ARTICLE

Joan Antoni Domènech

Periodista i escriptor, Joan Antoni Domènech és un referent en periodisme econòmic. Actualment dirigeix diversos mitjans especialitzats en continguts empresarials i economia del territori, així com una consultora de comunicació.

'La irrupció d'internet ha portat una multiplicació de mitjans i, en paral·lel, la pèrdua de força dels considerats dominadors del mercat'

Foto Cedida

'Hem pogut crear mitjans especialitzats en informació econòmica local, tant en digital com en paper'

'L'excessiva burocràcia, la lentificació dels projectes i els avatars de la política impedeixen, ara com ara, un optimisme generalitzat'

Com han estat aquests últims 15 anys en el sector i en la seva empresa?

Doncs molt moguts, com en tot el sector en l'àmbit privat. Canvis i millores que són de fet una constant. Fixa't que la irrupció d'internet ha portat una multiplicació de mitjans i, en paral·lel, la pèrdua de força dels considerats dominadors del mercat. En el fons, una oportunitat per als periodistes i empresaris que han decidit obrir-se camí amb el seu propi mitjà.

En el nostre cas hem pogut crear mitjans especialitzats en informació econòmica local, tant en digital com en paper. D'altra banda, el nostre treball com a consultors ha anat creixent, i hem augmentat notablement el volum de clients. Treballem amb ells aspectes generals o especialitzats de comunicació, la seva política de RSC o l'enfocament per a afrontar determinades crisis.

Els nous temps han portat una enorme competència en premsa.

Sí, especialment entre els mitjans generalistes, que ofereixen tot tipus de notícies i es focalitzen especialment en la política. En aquest sentit, crec que cal anar amb compte i ser més exigents en publicar segons quin tipus de notícies. Em refereixo a les que pràcticament només tenen interès per a periodistes o polítics: això ho veiem molt sovint.

Què creus que pot passar en el sector en els pròxims anys?

Qui ho sap? Segurament la desaparició -o fusió- d'alguns mitjans, però l'arribada d'altres nous, amb noves especialitzacions. No obstant això, uns altres perviuran, amb una bona combinació entre

continguts i suport publicitari. Si em permetes, crec que aquest és precisament l'èxit de DTots21: en el periodisme generalista local cal apostar per la proximitat, anant als actes i tocant els 'petits' temes, que tant acosten el mitjà a la gent. I després, clar, amb una bona comercialització del mitjà, que crec heu aconseguit. Sempre he pensat que els periodistes han de ser una mica comercials, i els comercials una mica periodistes; no compartiments estancs.

Entre altres, la teva empresa s'ha obert camí amb mitjans com

Tarragonaempresarial.com, Tarragonaport.com o buenaquimica.com

He buscat l'especialització màxima. Per exemple, Tarragonaport va ser el primer mitjà a Espanya únicament dedicat a un port. Ja portem dotze anys, i hem aconseguit fins i tot poder fer productes en paper, seguint el camí invers: primer el digital i després el paper. El mateix en Tarragonaempresarial.

Des d'un punt de vista de futur econòmic, les comarques de Tarragona poden considerar-se privilegiades.

Absolutament. Tenim sectors molt potents, com el turisme, la química, els serveis i les TIC. Sense oblidar el potencial logístic, encapçalat pel Port. A més, les nostres comarques són molt atractives per a viure. En general, les condicions són molt bones. Podríem créixer més i millor, però l'excessiva burocràcia, la lentificació dels projectes i els avatars de la política impedeixen, ara com ara, un optimisme generalitzat.

Manuel Sala

OJD (Oficina de Justificació de la Difusió) és la divisió d'Informació i Control de Publicacions. S'encarrega d'auditar el tràfic censal dels mitjans en línia a Espanya mitjançant eines homologades d'acord amb les normes del sector.

DiariTots21. El futur dels mitjans de proximitat

Foto Ceclida

En els darrers anys, hem vist com s'ha transformat ràpidament l'entorn dels mitjans de comunicació. El panorama dels mitjans a Catalunya compta amb una característica molt singular: un creixement sostingut de títols nous. Per això, des de fa alguns anys, amb l'arribada d'internet i dels mòbils, han sorgit molts mitjans de notícies locals i comarcals amb diferents opinions que enriqueixen la pluralitat tan necessària en una societat democràtica.

Tot i que ja existia aquesta tradició de premsa comarcal i local en paper, ara s'han multiplicat les opcions (i la competència) per a una audiència que creix i que està molt interessada en les notícies d'abast local.

Els mitjans de proximitat reuneixen tres qualitats que els distingeixen dels mitjans més generalistes i de les xarxes socials:

- 1 L'accessibilitat:** estan molt a prop (en centres comercials, fleques i punts de distribució), arribant a un públic local d'una manera molt fàcil. I en les seves versions digitals a internet encara més.
- 2 La credibilitat:** en tractar-se de mitjans que elaboren la informació obtinguda de primera mà, són més propers als interessos i les preocupacions de les persones que habiten el territori.
- 3 L'eficàcia publicitària:** es tracta de mitjans que estan molt arrelats al territori al qual serveixen i, per tant, constitueixen un bon vehicle per a la comunicació comercial. La seva efectivitat és gran perquè tenen preus més ajustats i una cobertura molt segmentada.

Per aquests motius, des de l'OJD creiem que hi ha un gran futur per aquests mitjans i que l'auditoria de la seva difusió aporta una major credibilitat i, per tant, ha de ser valorada com cal. També és responsabilitat de les administracions públiques tenir una cura especial d'aquests mitjans que serveixen per als interessos generals (salut, educació, prevenció de la violència de gènere, etc.) perquè els missatges institucionals arribin a tota la població. A més, la publicitat local hi té cabuda de manera natural, aprofitant la proximitat i la rellevància dels continguts per a l'audiència específica.

El DiariTots21 ha complert amb aquesta missió des de la seva fundació i per això celebra avui els seus primers 15 anys. És un mèrit important haver aconseguit arribar a aquest 15è aniversari, la qual cosa demostra el gran treball del seu equip humà.

L'Enhorabona!
Manuel Sala
Director de l'OJD

Felicitats al **DIARI TOIS21**
pel seu 15è aniversari.

EL VALOR DE LA TRANSPARÈNCIA

WWW.OJD.ES

Juan Antonio Duro

És Vicerectorat d'Economia, Infraestructures i Relacions Institucionals de la URV. Va néixer a Terrassa l'any 1969. És llicenciat en Ciències Econòmiques i Empresarials (1992), doctor en Economia (2003) a la Universitat Autònoma de Barcelona. El 2007 va accedir a la categoria d'agregat i des del 2011 és catedràtic contractat.

15 anys de canvis i desafiaments en el sector turístic

Se'm demana que comenti els principals canvis que han afectat el turisme a la demarcació de Tarragona en els darrers quinze anys. Com poden no haver-hi hagut canvis? Són quinze anys. Una barbaritat!

Només mirant les transformacions externes ens podem fer una idea. Fa quinze anys tractàvem de sortir d'una de les crisis econòmiques més profundes de la nostra història recent. Quan érem en una velocitat de creuer va esclatar una pandèmia global inimaginable a finals del primer trimestre del 2020. Ara estem en plena revolució de la IA i el management de les dades. Òbviament, tots aquests fenòmens han impactat sobre el sector, transformant-lo o accelerant els canvis que ja venien anunciats.

A nivell global, el turisme ha demostrat una gran capacitat de

resiliència i de recuperació. Es va refer ràpid de la crisi econòmica del 2008-2009 i s'ha sobreposat ràpid de la crisi pandèmica. Aquests anys han demostrat moltes coses però, per a mi, una de ben rellevant: el turisme és quasi un bé de primera necessitat. Ens cal viatjar igual que necessitem alimentar-nos, vestir-nos o guarir-nos. És aquest caràcter de bé bàsic el que explica l'enorme creixement de la demanda arreu, malgrat les incerteses que sempre ens envolten, més encara en el futur. En particular, per exemple, la demanda hotelera a la Costa Daurada entre 2010 i 2023 ha crescut d'un 26.4% (viatgers). Entre mig hem viscut un shock pandèmic, que ha disparat el seus efectes primordialment en el sector turístic. Així, al 2020 la demanda hotelera va caure un espectacular 73.8%, però la va recuperar del 2019 al 2022.

Foto: Cedida

A nivell global, el turisme ha demostrat una gran capacitat de resiliència i de recuperació. Es va refer ràpid de la crisi econòmica del 2008-2009 i s'ha sobreposat ràpid de la crisi pandèmica

En aquests quinze anys s'ha viscut una creixent sensibilitat per a la sostenibilitat, entesa aquesta de manera ampla, és a dir, social, econòmica i mediambiental

El turisme de creuers és una de les destacades novetats dels darrers anys. Foto: Port de Tarragona.

L'augment de les places hoteleres en aquests quinze anys hauria estat d'un 8.9% entre 2010 i 2022. A més de l'augment, una característica subratllable és l'increment de l'oferta de més qualitat (de més de quatre estrelles), amb una taxa espectacular de creixement del 58%, oferta que ja suposa el 67% del total, quan significava el 46% l'any 2010.

Aquest creixement ha succeït per factors externs, però també interns: marca coneguda en mercats internacionals propers, bons productes i recursos, estabilitat política i institucional, factors de localització, bones infraestructures, evolució continua de Port Aventura, o valorització de productes de l'interior (patrimoni, eno-gastronomia, entorns naturals...), entre d'altres.

L'augment ha coincidit, així mateix, amb alguns canvis en l'estructura de mercats. Encara que

el domèstic segueix concentrant vora del 60% de la demanda (hotelera), sí que hi ha hagut algunes modificacions en l'estructura dels mercats internacionals, si anem al detall. El Regne Unit, que al 2010 es situava molt a prop del mercat francès, encapçalant el rànquing dels mercats internacionals, ja no és el que era, per exemple, pel que fa a viatgers eren un 6.2% menys el 2023 respecte al 2010). El mercat francès, clar dominador en l'actualitat, ha crescut un 49% en el mateix període. En aquesta imatge, és també destacable el paper creixent del mercat irlandès, que al 2023 ja suposava un 7.5% de la demanda hotelera internacional a la Costa Daurada (era un 3.2% al 2010), així com el progrés (més qualitatiu que quantitativ) dels mercats més llunyans, com és el cas del mercat nord-americà, que quasi s'ha doblat, o el de la resta d'Amèrica.

Un altre fet rellevant en la fisonomia turística de la demarcació en aquests 15 anys darrers ha estat el progrés de demanda als acampaments, com a opció d'allotjament en el territori. Específicament, els viatgers entre 2010 i 2023 han crescut un rellevant 74%. De fet, després de la caiguda en la demanda el 2020, que va ser del 59% en aquesta tipologia, quasi es recupera completament el 2021, sent la demanda el 2023 un 19% superior a la del 2019. Un element definitori del sector, de fet, és l'elevada qualitat de les places posades en el mercat, on les associades als establiments de luxe i de primera categoria aglutinen més del 50% de l'oferta total.

L'estacionalitat, per altra banda, ha estat un altre cavall de batalla territorial. En aquest sentit, les dades indiquen que: un, és molt alta a la demarcació (de fet, la més alta a Espanya després de les Illes Balears); i dos, no semblen haver-se produït avenços considerables, patró força comú en general; és una assignatura pendent.

És un període que ha vist una prominència en la satisfacció de les experiències, i la diversificació, com a element d'atracció i promoció turística. La creixent diversitat productiva posada al mercat en aquest període, des de patrimoni cultural i històric, a la gastronomia, o als esdeveniments, ha contribuït en aquesta creixent qualificació de l'oferta territorial. S'ha impulsat, per exemple, el turisme de creuers amb un paper estratègic del Port de Tarragona. De fet, les dades que tenim de satisfacció turística són prou bones.

Els desafiaments de sector, però s'han fet més pronunciats en els darrers anys. El canvi climàtic és un dels prominents. Les amenaces que tenen a veure amb la major freqüència de fenòmens climatològics adversos ha posat, i posarà, el sector en tensió. Recentment, s'han conegut, per exemple, estimacions regionals a nivell europeu sobre els previsibles impactes del canvi climàtic. En el nostre cas preveuen una disminució dels fluxos pels creixents episodis de calor extrema, que poden afavorir la reducció de l'estacionalitat, com a via d'escapament.

El turisme mira cap a la sostenibilitat. Imatge d'un mirador instal·lat al Camí de Ronda de Salou. Foto Arxiu.

Josep Pallarès Marzal

Rector de la Universitat Rovira i Virgili.

Foto Ceedida

Impuls del valor territorial

Hi ha molts paràmetres que defineixen la identitat d'un territori: els agents econòmics i socials, les entitats —culturals, esportives o associatives—, les institucions —entre les quals la Universitat Rovira i Virgili, que represento— les festes i les tradicions... Sens dubte, qui també té un paper important en aquesta radiografia territorial són els mitjans de comunicació locals. La capacitat que té una societat de mantenir un sistema comunicatiu fort i plural és també sinònim de la seva salut democràtica, i perquè això sigui possible cal una retroalimentació entre els agents esmentats que ens defineixen com a territori i els mateixos mitjans de comunicació, que són, en part, els que fonamenten aquesta identitat. En aquest context, doncs, vull felicitar de manera ben sincera el DiariTots21 tant per aquests 15 anys de periodisme de proximitat com pel paper que ha tingut en la història més recent del nostre territori. El panorama comunicatiu, no només en l'àmbit local, ha

experimentat en molts pocs anys una transformació radical, un procés vertiginós que ens pot fer perdre la perspectiva d'on érem fa 15 anys, quan la capçalera que ara està d'aniversari —llavors amb el nom de Tarragona 21— va ser pionera en l'àmbit digital, fent una aposta no exempta de riscos i incerteses. Estic convençut que arribar als 15 anys no deu haver estat fàcil, però el fet de jugar-se-la per un periodisme honest, per un periodisme convencional amb format digital que defuig de sensacionalismes i eslògans cridaners era una aposta guanyadora.

Gràcies per fer-nos d'altaveu i per la complicitat —no exempta de rigor— amb els agents que d'una manera o una altra impulsem el valor territorial.

Per molts anys més!

Josep Pallarès Marzal
Rector de la Universitat Rovira i Virgili.

De fet, i relacionat amb l'anterior, en aquests quinze anys s'ha viscut una creixent sensibilitat per a la sostenibilitat, entesa aquesta de manera ampla, és a dir, social, econòmica i mediambiental. L'agenda 2030, i les necessitats associades al canvi climàtic i la transició energètica, han marcat les actuacions dels establiments, en ordre a reduir els consums d'aigua i energia (estalvi i eficiència) o a impulsar la generació pròpia d'energia, a través de les renovables (fonamentalment, fotovoltaica).

Ha estat un període marcat, així mateix, per la digitalització, la gestió de dades al servei de les decisions i l'ús de la IA. Avui en dia no s'entén ja la promoció sense aquestes eines, amb l'ús majoritari per part dels turistes.

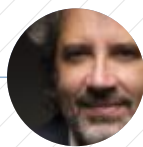
En definitiva, un sector més gran al territori, més qualitatiu i més sensible als reptes que té plantejats el sector i la humanitat en general. Però cal seguir. La creixent demanda, sorgida de la pandèmia, i el seu perfil, fa necessari accelerar els canvis per evitar una crisi estructural. La gent segueix demanant turisme, però no a qualsevol preu. Caldrà innovar i ser creatius per fer que el sector segueixi sent al territori un proveïdor de felicitat, amb fonaments i amb un relat ferm. I aquí la intervenció pública hi té, i hi tindrà, molt a dir.

CULTURA

Fem una passejada crítica per l'obra de Josep Maria Jujol de la mà de l'expert Roger Miralles, ens emmirallem en l'exhuberant Casa Navàs, posem l'altaveu musical per escoltar els canvis tecnològics que la música ha viscut i aixequem la vista per veure increïbles construccions castelleres.

CULTURA

El síndrome del impostor
Roberto Villarreal

169

Castells: Creixement sense límits
Carles Cortés

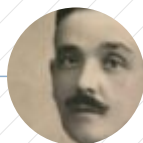
172

Equipaments culturals, la força de la gent compromesa
Jordi Agràs Estalella

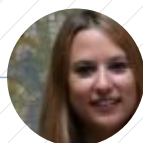
176

Actualitat sobre l'obra de Jujol
Roger Miralles

180

La Casa Navàs: en constant evolució
Sílvia Sagalà

183

Quinze anys veient créixer la cultura popular i la festa
David Prats

187

Tarragona, una ciutat d'anunci
Verònica Tapias

195

Tarraco Viva, cartell a cartell

199

'El Parc Samà és la fusió perfecta entre sensibilitat i creativitat, naturalesa, estils i art'
Entrevista a Francisco Javier Castillo, CEO de l'empresa DNA

204

15 anys de música al nostre territori
Marià Arbonès

207

'La veritat és que sempre que surto davant del públic, sigui allà on sigui, els nervis i la responsabilitat hi són presents'
Entrevista a Àngel Òdena, Companyia Amics del Teatre Líric de Tarragona

209

ANUNCI

DIARI
15 anys de TOIS21
Felicitats!

auditori
JOSEP

CARRERAS
VILA-SECA

21 anys donant suport
a la música!

Roberto Villarreal

Roberto Villarreal Domarco (Eibar, 1969). Periodista, Licenciado en la Universidad de Navarra, ha trabajado en periódicos como el Diario Vasco, Diario de Burgos, Diari de Tarragona o La Gaceta de Salamanca, donde desempeñó cargos directivos. Desde 2010 compagina la consultoría de comunicación con la faceta periodística en medios como El Mundo. 'El Proyecto Escipión' (2023) es su segunda novela, tras su bautizo con 'Lignum Crucis. La estela de la Gran Cruz' (2014).

El síndrome del impostor

M

e pide mi colega Jaume García -viejo compañero de batallas periodísticas y uno de los 'padres' de esta osada aventura empresarial que llega a su 15º aniversario- unas líneas sobre el devenir de la creación literaria y la industria editorial en Tarragona durante la última década y media. Casi nada. De inmediato noto una especie de síndrome del impostor y me vienen a la cabeza otros perfiles más indicados: pienso en un Manolo Silva, heroico editor que defiende Silva

Editorial contra viento y marea; o no sé, un Alfred Arola, otro ejemplo de resistencia casi milagrosa... También especialistas más dedicados a las entrevistas de autores y a la reseña de libros, como el crítico Fernando Parra o las estupendas Gloria Aznar y Ana Rivera. El caso es que, -probablemente porque le he dado tanto la tabarra con mis proyectos y mis pequeñas batallas editoriales-, Jaume insistió, y yo no supe decirle que no.

Así que aquí me tienen, con la cabeza rebosante de ideas que no sé muy bien cómo poner en orden. Como declaración de intenciones, este artículo no pretende servir de catálogo exhaustivo de obras y autores, sino tan sólo suscitar alguna reflexión sobre el enigmático mundillo de los libros a través de unas breves pinceladas subjetivas. Creo que un primer paso para identificar lo que se mueve es precisamente comenzar por lo que no cambia. Y lo que permanece inmutable, lo que salva del olvido a unos pocos creadores tocados por las musas, es ese inmenso talento que perdura en la memoria cultural común de Tarragona. Me gustaría comenzar por un recuerdo y homenaje al añorado Jordi Tiñena, que nos dejó en 2018, y cómo no, continuar con la voz clásica de la gran dama de la Rambla Nova, Olga Xirinacs, que a sus 88 años acaba de publicar su nuevo libro, 'Estació de pas'. 88 años, 88 libros y más de 300 cuentos para niños y adultos.

Olga Xirinacs, la gran dama de la Rambla Nova. Foto: ACN

Se calcula que se publican unos 90.000 títulos nuevos cada año en España. Unos diez libros cada hora, una auténtica barbaridad. Como consecuencia, la rotación en las librerías se ha incrementado de forma tan exponencial que el famoso 'boca oreja' entre los lectores, que a principios del siglo XXI era todavía habitual para hacer crecer un libro, se ha transformado en un porcentaje marginal de ventas. Actualmente quién no es capaz de arrancar como un huracán comercial lo tiene bastante complicado para aguantar en las estanterías. No hay tiempo de poso, no hay una mínima dosis de paciencia... y la propia industria es una trituradora de autores más o menos anónimos. A duras penas, sólo resisten a esta dictadura nombres más o menos consagrados y con trayectorias tan consolidadas como las de Jordi Cervera, Toni Orensanz o Margarida Aritzeta..

Seguro que, en sus comienzos, ni Jordi ni Olga podían adivinar el tipo de seísmos que iban a sacudir el oficio de escribir en los años venideros. Una espiral vertiginosa que sigue acelerando exponencialmente a caballo de los avances tecnológicos y los nuevos hábitos de consumo, con los ebooks y los audiolibros como punta de lanza. Dicen que se lee más desde la pandemia; me gustaría pensar que sí, al menos aferrarme al espejismo, especialmente si se trata de gente joven. Las cifras indican que se publica más que nunca, aunque paradójicamente, los índices de lectura siguen estancados con más de un tercio de la población española que no lee. Los que más saben de esto lo achacan al impacto de las pantallas: internet, -en especial las redes sociales y las series en streaming-, hace estragos como el más temible competidor.

'Las cifras indican que se publica más que nunca, aunque paradójicamente, los índices de lectura siguen estancados con más de un tercio de la población española que no lee. Los que más saben de esto lo achacan al impacto de las pantallas'

'Actualmente quién no es capaz de arrancar como un huracán comercial lo tiene bastante complicado para aguantar en las estanterías. No hay tiempo de poso, no hay una mínima dosis de paciencia'

Toni Orensanz. Foto: ACN

La dificultad de hacerse un hueco en los escaparates

De ahí la dificultad de los autores de Tarragona para hacerse un hueco en los escaparates y competir con los superventas bajo el paraguas de prestigio de las editoriales con mayor peso específico. Son pocos los que lo han conseguido, con raras excepciones como Coia Valls o Joel Santamaría -avalados por el Grupo Planeta-, y en menor medida la joven periodista Cristina Fornós (Grijalbo) y, modestamente, un servidor con Roca Editorial.

Se acabaron aquellos tiempos en que el autor entregaba el manuscrito a la editorial y regresaba a sus cuarteles de invierno para rumiar la próxima novela. El proceso se ha mercantilizado tanto, con el libro como un producto más de consumo, que la fase de escritura sólo significa una parte -por desgracia, no siempre la más relevante- de un engranaje mucho más amplio en el que el marketing (presencia en los medios, interacción en redes sociales, presentaciones...) pesa como una losa. La rueda, además, se retroalimenta: a más mediático, más se vende... y si se vende más, se hace más mediático.

De forma cada vez más acentuada, la sociedad de consumo -rápido, casi banal- ha alcanzado de lleno a la creación literaria, con tendencias marcadas por bookgramers y tiktokers de dudoso bagaje intelectual y con un notable impacto en las ventas. Las redes y los likes en plataformas como X, Facebook, Instagram y TikTok condicionan la vida, las opiniones y hasta la creatividad de los autores, al menos de los que aspiran a emprender una trayectoria profesional y ganarse la vida con la escritura.

Sólo hay que darse una vuelta por alguna feria del libro de cierto fuste para comprobar el extraño 'olvido' de autores de solvencia y oficio contrastados, frente a las enormes colas de fans que esperan la firma de algún personajillo famoso, o algún joven prodigio con más dominio del algoritmo que del uso del lenguaje. Si a esta realidad se le suma las capacidades que abre la autoedición y la inteligencia artificial, he aquí la tormenta perfecta.

Hace un par de décadas, los autores padecían una dependencia casi absoluta de las editoriales tradicionales para publicar, con una criba muy dura y exigente. Plataformas como Amazon KDP llegaron para democratizar y abrir el mercado editorial, con algunos

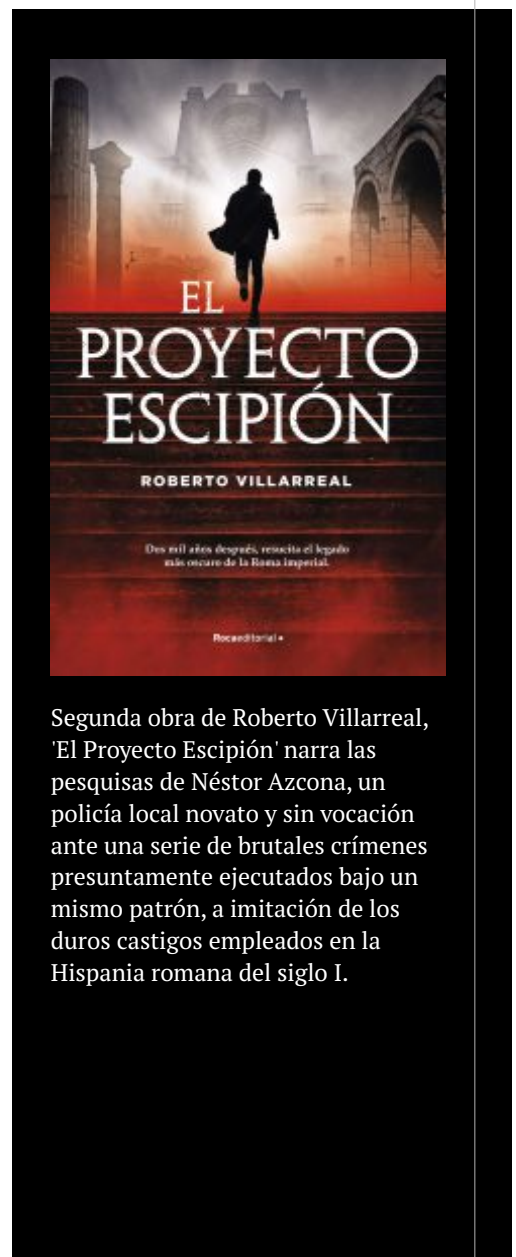
hallazgos y éxitos significativos, pero también para rebajar el nivel general de los textos, que ahora, para colmo, también se generan con IA. Recientemente, Amazon ha limitado a tres los libros ¡diarios! que se pueden publicar en su plataforma. La noticia habla por sí misma del absoluto disparate en el que nos adentramos.

Afortunadamente, todavía existen canales, a menudo a través de las llamadas empresas de edición asistida -una primera puerta abierta a los escritores noveles- para dar voz a los talentos emergentes. En Tarragona hay savia nueva que ha arrancado su carrera con fuerza. Autores como el multipremiado Pol Guasch, ya consolidado en Anagrama pese a su insultante juventud, Albert Pijoan, Marcos Nieto o Ricard García Jardí, que van muy bien encaminados, aseguran los brotes verdes con voces muy personales.

Precisamente, en ese cóctel de marketing y tecnología se diluye la singularidad del autor, que se estandariza para cuadrar con las reglas del juego editorial. Al igual que en su momento se vivió el 'boom' de la novela histórica, hoy se abusa del filón romántico-erótico y, sobre todo, de la novela negra y policíaca. Desde luego que el género escogido no tiene por qué denotar la ausencia de una voz propia. Jordi Ledesma es, quizá, el mejor ejemplo, junto a otros hallazgos como la reciente incursión del realizador audiovisual Toni Sánchez.

No querría terminar sin una mención a las librerías y a los libreros de la provincia, nuestros ángeles de la guarda. Tuve ocasión de visitar a una gran parte de ellos con motivo del lanzamiento de 'El Proyecto Escipión' y lo recuerdo como una experiencia de lo más gratificante. Gertri y Manel, de Librería Adserà, en Tarragona; Juanje, de Galatea Reus y Cambrils; Júlia, de la Librería Roca, y Gerard, de Tram, en Valls; Àngels de Àgora Torredembarra; Jordi, de la Librería Mitjans, de El Vendrell; Rosa, de Viladrich, en Tortosa;... Una mención especial para el proyecto al que pone cara Oriol Picas (ex Abaccus) en La Capona y que ha permitido mantener vivo este tejido que ya quedó muy dañado con el cierre de la librería La Rambla en 2018 tras medio siglo de actividad. A todos ellos, mil gracias por humanizar una labor que todavía, al menos en 2024, no suple el comercio electrónico. Espero poder contarles qué sucede dentro de otros 15 años. Si Jaume me vuelve a llamar, claro está.

'A duras penas, sólo resisten a esta dictadura nombres más o menos consagrados y con trayectorias tan consolidadas como las de Jordi Cervera, Toni Orensanz o Margarida Aritzeta'

Segunda obra de Roberto Villarreal, 'El Proyecto Escipión' narra las pesquisas de Néstor Azcona, un policía local novato y sin vocación ante una serie de brutales crímenes presuntamente ejecutados bajo un mismo patrón, a imitación de los duros castigos empleados en la Hispania romana del siglo I.

CRÒNICA

Carles Cortés

Carles Cortés Martínez (Tarragona, 1975) és periodista especialitzat en el món casteller i els esports. Des de 1994 ha estat vinculat a diferents mitjans de comunicació, especialment radiofònics, on ha desenvolupat la seva tasca comunicativa: Tarragona Ràdio, Cadena SER-Tarragona, Ràdio Barcelona i Ràdio Ciutat de Tarragona. Des de 2014, forma part de l'equip de transmissions televisives de les diades castelleres de La Xarxa de Comunicació Local i actualment s'encarrega també de la informació castellera al Diari Més.

Castells: Creixement sense límits

Foto DiariTots21

Els castells van néixer a finals del segle XVIII, concretament el 1791, a Valls com una evolució del ball de valencians. En aquests més de 230 anys d'història s'han viscut diferents etapes, algunes d'èxit i d'altres que per diversos factors gairebé porten a la desaparició aquesta tradició catalana que actualment uneix unes 15.000 persones en alguna de les més de 100 colles que formen el món casteller. Cada temporada s'aixequen al voltant de 16.000 castells.

Fent un repàs breu de la història, els experts han convingut que entre 1851 i 1889 es va viure la primera època d'or amb l'arribada dels castells de nou pisos, però a finals d'aquell segle XIX es viu un període de decadència a causa de la fil·loxera i del trasllat de moltes persones del camp a les ciutats que deixen les colles sense gent. El 1926 sorgeixen diferents colles que revitalitzen l'activitat en l'anomenada renaixença, que té alts i baixos a causa, entre d'altres, dels conflictes bèl·lics. El 1981 el fet casteller marca una nova fita quan es recuperen els castells de nou que feia 100 anys que no s'assolien. Des d'aleshores l'impuls que han agafat els castells sembla que no té aturador. La pandèmia de la Covid 19 va tancar una etapa meravellosa i plena d'èxits per arrencar una de nova amb la represa el setembre de 2021. El naixement d'aquest mitjà de comunicació l'any 2009 juga a cavall de dues etapes on s'han assolit grans gestes i s'han viscut diades inimaginables fins i tot a principis dels 90. No hi ha límits, no hi ha sostres.

Fins l'any 2009, la millor diada de la història l'havien fet els Castellers de Vilafranca per Sant Fèlix de 2005: 4de9fa, 2de9f

carregat, 3de10fm carregat i Pde8fm carregat. Actualment, la millor diada de tots els temps és la que va fer la Colla Vella dels Xiquets de Valls per Santa Úrsula de 2019: 4de9sf, 3de9sf carregat, 2de8sf i Pde8fm. En el llista actual de millors actuacions la dels Verds de 2005 ocupa el lloc número 21.

Les millores en la seguretat, la instal·lació d'una xarxa de seguretat als locals d'assaig, el paper cada vegada més important de la dona, la tecnificació dels assajos, la popularització de l'activitat o l'augment en la difusió gràcies als mitjans de comunicació han estat alguns dels elements que han ajudat a que les colles s'hagin superat any rere any.

La millor diada de tots els temps és la que va fer la Colla Vella dels Xiquets de Valls per Santa Úrsula de 2019: 4de9sf, 3de9sf carregat, 2de8sf i Pde8fm

Mític 3de9 sense folre de la Vella de Valls per Santa Úrsula de 2019. Foto Marçal Cubells.

LES GRANS FITES

Els castells de nou pisos dels anys 80 van donar pas a la gamma extra a principis dels 90. I a partir d'allí l'evolució ha estat exponencial. En els últims 15 anys, set dates han canviat la història del fet casteller gràcies a la consecució d'algunes estructures inimaginables.

31 agost 2009

3 de 9 amb folre i agulla

Els Castellers de Vilafranca descarreguen per primera vegada un castell de nova creació que havien carregat l'any anterior, per primera vegada, els Minyons de Terrassa. És un exemple de l'evolució dels castells que ha creat "noves" estructures per ampliar el repertori.

1 novembre 2010

2 de 8 sense folre

Aquest castell es va carregar per primer vegada a l'època moderna l'any 1999 i molta gent el considerava inabastable per poder descarregar a causa de la seva complexitat i, sobretot, fragilitat. Els Castellers de Vilafranca van ser els encarregats de dominar la bèstia.

1 novembre 2012

7 de 9 amb folre

Un altre castell "inventat" que ampliava la gamma d'estructures que es poden veure al món casteller. Els Castellers de Vilafranca van ser novament els encarregats de fer-lo i, de fet, només ells l'han tornat a provar posteriorment.

22 novembre 2015

4 de 10 amb folre i manilles

Aquesta data està marcada en vermell en la història dels castells ja que per primera vegada s'assolia el 4 de 10 amb folre i manilles. Com ja va passar amb el 3 de 10 amb folre i manilles l'any 1998, els Minyons de Terrassa va ser els protagonistes d'aquesta gesta que va canviar la història dels castells.

27 octubre 2019

3 de 9 sense folre carregat

Les dues colles de Xiquets de Valls van protagonitzar per la Diada de Santa Úrsula de 2019 dos moments que ningú podrà oblidar quan van carregar el mític 3 de 9 sense folre. Primer ho va fer la Colla Vella, després la Joves, en una de les exhibicions més grans mai vistes a la plaça del Blat.

1 novembre 2022

Pilar de 9 amb folre, manilles i puntals carregat

Per Tots Sants, els Castellers de Vilafranca són protagonistes amb la diada de la colla. Si el 2010 i el 2012 ja van trencar sostres, el 2022 van obrir una nova era: els puntals. Una quarta base damunt la pinya, el folre i les manilles. El pilar de 9 és el castell més alt dels que es fan actualment.

1 novembre 2023

9 de 9 amb folre carregat

El 9 de 9 amb folre és la darrera gran estrena que ha vist el món casteller. Els Castellers de Vilafranca sabien que és un castell que pot ser important de cara al futur, en especial al Concurs de Castells, i van obrir una nova via que, de moment, no té nous seguidors.

Els castells de nou pisos dels anys 80 van donar pas a la gamma extra a principis dels 90. I a partir d'allí l'evolució ha estat exponencial. En els últims 15 anys, set dates han canviat la història del fet casteller

Castells com el 2 de 10 amb folre, manilles i puntals comencen a estar en els dibuixos d'alguns dirigents tècnics que aspiren a trencar nous sostres

5de9 amb folre de la Jove de Tarragona. Foto Facebook.

4de9 amb folre dels Xiquets de Tarragona en 2023. Foto ACN.

Pilar de nou amb folre, manilles i puntals dels Castellers de Vilafranca. Foto ACN.

Fins el moment, aquestes són les últimes gestes que ha vist el món casteller però queden deures pendents. Primer s'han de descarregar aquests tres últims i després hi ha colles que ja apunten cap a on podria anar el futur. Castells com el 2 de 10 amb folre, manilles i puntals comencen a estar en els dibuixos d'alguns dirigents tècnics que aspiren a trencar nous sostres.

CASTELLS

Augment de nivell

De la mateixa manera que els món casteller ha vist estrenar castells durant els últims 15 anys, les colles s'han anat superant temporada rere temporada. Seria gairebé impossible enumerar totes les fites particulars assolides, però n'hi ha algunes que cal destacar per la seva transcendència.

La Jove de Tarragona de 10

En el Concurs de Castells de 2014, la Colla Jove Xiquets de Tarragona assolí els galons de 10 gràcies al 3 de 10 amb folre i manilles que van carregar en una TAP que va vibrar amb els liles. D'aquesta manera s'afegia a un grup selecte format pels Castellers de Vilafranca, els Minyons de Terrassa o la Colla Vella dels Xiquets de Valls. Dos anys després a la diada de Santa Teresa va poder descarregar el castell de 10, però a més en aquests últims anys ha afegit a la seva col·lecció de fotografies set castells més de gamma extra (4de9sf, 3de9fa, 4de9fa, 5de9f, Pde8fm, 2de9fm i 9de8).

Els Xiquets de Tarragona de gamma extra

L'any 2014 també els Xiquets de Tarragona van viure un gran salt de qualitat quan van descarregar per Sant Magí el 2 de 9 amb folre i manilles, el primer gamma extra del seu historial. Posteriorment també li han afegit el 5 de 9 amb folre carregat i el pilar de 8 amb folre i manilles carregat.

Però no són les últimes colles que durant els últims 15 anys s'han sumat al selecte grup de la gamma extra, perquè també ho han aconseguit els Capgrossos de Mataró, el 2011, i Castellers de Sants o els Castellers de Barcelona, el 2014.

Més colles de 9

A banda dels salts de qualitat amb la gamma extra, un grup de colles han aconseguit els seus primers castells de nou. Els Castellers de la Vila de Gràcia van assolir el 3 de 9 amb folre el 2013 i el 4 de 9 amb folre el 2014; els Nens del Vendrell, el 3 de 9 amb folre (2015) i el 4 de 9 amb folre (2016); els Marrecs de Salt, el 3 de 9 amb folre l'any 2017, i els Moixiganguers d'Igualada, també el 3 de 9 amb folre el 2018.

A partir d'aquí desenes de colles han excel·lit superant els seus límits particulars esdevenint noves colles de vuit o set pisos. A casa nostra una de les progressions més significatives ha estat la de la Colla Castellera de Sant Pere i Sant Pau, que el 2012 descarregava el seu primer 2 de 7, el 2014

el pilar de 6 i el 3 de 8, el 2015 el 4 de 8, el 2016 el pilar de 7 amb folre i el 2018 el 2 de 8 amb folre. Una progressió única en la història del fet casteller. El boom viscut la darrera dècada també s'ha manifestat en l'augment del número de colles repartides pel territori català.

Més colles que mai

Si el nivell de les colles ha augmentat d'una manera extraordinària durant els últims 15 anys, també s'ha multiplicat el seu número d'una manera considerable fins arribar al centenar actual. A principis dels anys seixanta només hi havia una desena de colles situades al Tarragonès, l'Alt Camp i l'Alt i el Baix Penedès. A partir dels 70 va començar l'expansió a comarques com el Barcelonès, el Garraf, el Baix Llobregat i els vallesos, més enllà de la zona tradicional on també neixen colles al Priorat o el Baix Camp.

Els anys 90 va arribar el primer gran boom a partir de la presència dels castells a la cerimònia inaugural dels Jocs de Barcelona 92: neixen aproximadament una trentena de colles.

Des de 2009 s'han sumat al fet casteller una trentena més de colles arreu del país, algunes en comarques tan allunyades de la pràctica tradicional com el Pallars Sobirà (Malfargats del Pallars), la Cerdanya (Colla Castellers de la Cerdanya), el Montsià (Xiquèlols i Xiquèols del Delta) o el Berguedà (Castellers de Berga). A més, algunes colles han reprès la seva activitat després d'un temps aturades, com són els Xiquets de Cambrils, els Brivalls de Cornudella, els Vaillets de Gelida o els Castellers de Sarrià.

El fet casteller ha crescut en número de colles convencionals, però també se n'han creat d'universitàries (actualment n'hi ha 12) o internacionals, com les de Madrid, París, Londres, Berlín, Copenhaguen, Sidney o Edinburg.

Concurs de Castells

La internacionalització del món casteller viurà aquest 2024 un altre capítol perquè enguany torna la gran cita biennal del món casteller, el Concurs, que també ha canviat la seva fisonomia en les últimes edicions: el recinte ha deixat de ser una plaça de toros per ser un espai polivalent anomenat Tarraco Arena Plaça i l'estructura del certamen, que ha evolucionat d'una jornada en diumenge a tres jornades (una a Torredembarra i dues a la TAP), en dos caps de setmana diferents.

L'any 2022, els Joves Xiquets de Valls aixecant el 5 de 9 amb folre durant la quarta ronda del Concurs. Foto Jordi Borràs

Jordi Molinera i Alba Muntadas

Coalcaldes d'Altafulla

Tots som 21!

Foto Cedida

Foto Cedida

El DiariTots 21 és informació, actualitat, proximitat i qualitat. Això és tot el que ha anat semblant durant el llarg camí que ha recorregut aquest diari digital del Camp de Tarragona; primer, com a Tarragona 21, i més tard, com a DiariTots 21. Aquest 2024, amb el periodista veterà Jaume Garcia i la Mayo Lorda al capdavant de la direcció i l'edició des dels seus inicis, celebren el 15è aniversari. L'adaptació del periodisme local a la digitalització ha suposat, sense dubte, una actualització cap a una nova era, a vegades descontrolada per les fake news que, gràcies al bon periodisme local, de proximitat i qualitat, es combat per mantenir un bon clima democràtic de qui vol extorsionar l'esfera pública.

Consultant el DiariTots 21 podem estar al dia de tot el que passa al nostre municipi, ja que s'hi reflecteix el batec d'Altafulla i hi podem trobar tot el que s'està fent des de l'Ajuntament per millorar la vila i la qualitat de vida dels altafullencs i altafullenques. Només amb professionalitat, rigor i molta feina s'aconsegueix estar a les portes de commemorar 15 anys de trajectòria i per això volem felicitar a tot l'equip, als que hi són i als que hi han pres part en algun moment, perquè entre tots i totes heu fet créixer aquest mitjà de comunicació i l'heu convertit en una referència al territori. Per tot això, us animem a seguir endavant amb la vostra tasca d'informar, ja que la informació és vital perquè una societat sigui capaç de construir el seu propi pensament i opinió. Per molts anys més de periodisme local, de proximitat i de qualitat. Al final totes i tots som 21!

Jordi Molinera i Alba Muntadas
Coalcaldes d'Altafulla

Jordi Agràs Estalella

Jordi Agràs Estalella va néixer a Reus el 1964. És llicenciat en Dret per la Facultat de Dret de l'Estudi General de Lleida. És catedràtic de Formació i Orientació Laboral a l'Institut Baix Camp i professor de l'Àrea de Dret del Treball i de la Seguretat social a la Universitat Rovira i Virgili des del 1993. Va ser president del Centre de Lectura de Reus i delegat de Cultura de la Generalitat al Camp de Tarragona. És autor de nombrosos llibres i ha rebut el I Premi Pragma de novel·la i el V Premi Literari del Col·legi d'Advocats de Mataró.

Equipaments culturals, la força de la gent compromesa

'Històricament els equipaments no han estat lligats al nucli que lidera una conurbació urbana pel fet de tenir un pressupost que fa goig i voluntat de ser capital, sinó que van lligats a indrets, grans o petits, amb població inquieta i compromesa'

Foto: Cècidia

Recordo, fa uns anys, analitzant en una reunió de treball un mapa de la creació cultural a Catalunya, veure una gran taca vermella a Barcelona i àrea metropolitana i algunes, poques, taquetes petites, escampades i estampades com un fet singular en d'altres indrets ràndom, com diuen avui dia. La conclusió era clara: la indústria crida indústria i és més fàcil crear i produir –tot i que no deixa de ser molt difícil, ja ho sabem– a Barcelona, com a gran centre, i els seus voltants, que en d'altres indrets més allunyats, com els que habitem nosaltres.

Amb el tema d'equipaments culturals durant molts anys ha passat quelcom semblant. O almenys la sensació és aquesta. I parlo de sensació perquè potser al final arribarem a una conclusió diferent. Sembla, o ens sembla, que els equipaments culturals van lligats a les ciutats. Ciutats grans i mitjanes; i potser algunes de petites.

Ens sembla lògic, a la ciutat hi ha públic suficient per omplir-los quan hi ha funció, en el cas de teatres o auditoris, o d'activitat pròpia si parlem de biblioteques, per exemple; i a aquest públic s'hi sumen els habitants dels pobles propers i veïns que no disposen, en principi, ni d'equipament ni, per tant, de programació. I aquesta dependència cultural es considera un fet normal i indiscutible, com la dependència sanitària o administrativa, atès que ha estat heretada amb tota tranquil·litat de les generacions anteriors; baixem a ...(ciutat de torn) a (comprar, al metge, al teatre, a la biblioteca...). També ens semblarà lògic i tindrem clar que són les ciutats, grans i mitjanes, i alguna de petita, les que han pogut destinar una part del pressupost municipal a bastir l'equipament i hores d'ara tenen prou múscul econòmic per mantenir-lo obert i en funcionament; cosa que ens sembla que no pot passar –prou feina deuen tenir, pobres, amb el pressupost– en municipis petits.

Anem a veure, doncs, si l'encertem o, en cas contrari, si anem errats.

Proposo un exercici: analitzem els equipaments en funcionament del nostre entorn i mirem d'on han sortit, quin és el seu origen. D'entrada els podem separar en dos grans grups: els de nova creació, projectats i

pagats des d'un inici amb fons públics; i els que provenen d'entitats privades, per tant projectats i pagats amb diners dels socis de l'entitat. Els dos grans teatres de Reus, per exemple, Fortuny i Bartrina; o el Metropol de Tarragona, tenen aquest segon origen. I estic convençut que al final de l'exercici aquest grup d'equipaments superaria amb escreix la llista del primer, atès que l'aposta de les administracions pels equipaments culturals és relativament recent.

Si filem més prim veurem com alguns d'aquests equipaments encara continuen en mans dels seus propietaris inicials mentre que d'altres han passat a mans públiques; així doncs podríem passar-los d'una llista a una altra, si en comptes de l'origen ens fixéssim en la propietat actual i la gestió. Malgrat tot a la gestió m'hi referiré més endavant.

Per tant, veiem com històricament els equipaments no han estat lligats al nucli que lidera una conurbació urbana pel fet de tenir un pressupost que fa goig i voluntat de ser capital, sinó que van lligats a indrets, grans o petits, amb població inquieta i compromesa, voluntariosa i generosa, disposada a convertir somnis en realitats tangibles; somnis que es concreten i es resumeixen en garantir una millor existència per a les generacions actuals i futures.

Així doncs veurem que no sols les ciutats sinó fins i tot el poblet més petit de les nostres contrades havien pogut disposar d'edificis i locals on gaudir de concerts i de teatre o llegir i compartir lectures, construïts amb l'esforç i el capital dels seus habitants. Fins i tot, en nuclis ben petits, com en la immensa majoria, no hi trobarem sols un únic equipament, en trobarem dos: el dels de dretes i el dels d'esquerres; i fins i tot quatre, si tenien local d'estiu i d'hivern. I en aquest anàlisi també veurem que hi haurem de sumar els espais cedits per un dels grans propietaris de les nostres comarques, l'església catòlica: les sales parroquials, de diversa mida i equipades de manera diferent segons l'indret, també han fet el seu bon servei al llarg de la història.

Amb aquest panorama, si féssim un mapa similar al mapa del qual parlava al primer paràgraf, semblaria que Catalunya passés la varicel·la perquè en cada indret habitat hi pintaríem un punt vermell. Fins i tot el podríem pintar en els llogarrets, hores d'ara, buits i abandonats. Però he proposat centrar l'exercici en els equipaments en funcionament, i aquí la cara del país de sobte milloraria de la infecció atès que molts puntets desapareixerien.

I perquè? Doncs perquè mantenir oberts i en funcionament els equipaments costa molts diners, si algú dubta que ho preguntí a qualsevol de les moltes entitats i associacions que dia a dia generen cultura no pas exclusivament per als seus socis sinó que de manera general l'obren a tota la població, sense tenir la capacitat de recaptar impostos. I als mateixos ajuntaments, tot i tenir aquesta capacitat per omplir la caixa

municipal. En molts llocs, aquells espais anys enrere plens de vida s'han anat omplint de titaranyes o teranyines abandonades, per basarda o pur avorriment de les seves constructores, o han anat caient amb un deix d'enyor i de tristesa.

Algunes associacions fa anys que han desaparegut, d'altres estan en hores baixes per poca massa social. I això passa des que

ens han fet creure que l'administració s'ha de fer càrrec de tot allò que fins aleshores la pròpia gent organitzada en cada indret, per petit que fos, se'n feia responsable. Aquesta mateixa gent que ara, conscient dels impostos que paga, reclama a les administracions que facin el seu paper i, en certa manera, se'n desentenen; més que desentendre-se'n, fan una delegació expressa i conscient.

El Teatre Auditori del Morell. Foto cedida Ajuntament del Morell.

Els últims 15 anys

Saltem conscientment algunes pantalles per abreviar i analitzem el moment actual partint dels últims quinze anys que ens demana el nostre amfitrió, a qui desitgem continuar amb la mateixa trajectòria exitosa que ha aconseguit a base d'esforç i talent. Si ens centrem en el panorama actual algú aventurarà que alguns dels equipaments que hi ha són fills del pecat, i tindrà part de raó. Això dit en una altra època hauria pogut esgarriar, pensant en alguna intervenció interessada del maligne; els del gremi, afins i simpatitzants sabem que aquest pecat és el nom familiar del Peccat o PecCAT: el Pla d'equipaments culturals de Catalunya, el qual analitzava les necessitats del país en

matèria d'accés a la cultura, i segons deia literalment: contempla en una visió de conjunt i des d'una mirada territorial, la totalitat d'equipaments culturals considerats essencials per al benestar i gaudi de la ciutadania.

Aquest Pla va fer saltar les alarmes dins el món associatiu, en aquelles entitats vives i disposades a resistir, malgrat tot. Recomano la revisió de l'hemeroteca sobre el tema atès que no tenim en aquest escrit espai per reproduir els neguits i els interrogants que va obrir. Però basant-se en els assajos i propostes que s'havien fet fins aquell moment, va ajudar a obrir els ulls per buscar possibles solucions per aquelles que comentàvem abans, les que desapareixien, i

pels ajuntaments, tot sovint, hereus naturals de les entitats extingides. I per aquells mateixos ajuntaments que es trobaven amb espais patrimonials per recuperar o per omplir d'activitat. I aquí és on comença a desplegar-se de manera general allò que ja s'havia assajat des de feia uns anys –les nostres contrades en són un clar exemple i referent–; noves formes de gestió, lligades a noves formes de possessió i propietat: cessions totals o sols del dret de superfície o del dret d'ús durant uns anys, fet que permetia la inversió pública en patrimoni privat; gestió total en mans de l'administració o fórmules consorciades amb participació de les entitats, o gestió privada amb suport específic públic a canvi d'obrir activitats a tota la població...

EQUIPAMENTS CULTURALS

Municipis amb teatres o biblioteques

El resultat ha estat bo. En molts municipis que ronden els 5.000 habitants disposen d'equipaments culturals com teatres i biblioteques. Fins i tot municipis que van dels 1.000 als 3.000 han recuperat espais per a l'activitat cultural. I això ho han fet sols les administracions? Les administracions hi ha tingut el seu paper però qui ho ha fet han estat els de sempre, aquelles persones del municipi conjurades a tenir cultura, a fer cultura, a gaudir de la cultura a través de diverses formes i manifestacions. Les companyies de teatre no professional han trobat espai ben equipats, nous de trinca, per oferir al públic el magnífic resultat del seu gran esforç, tot compartint cartellera amb aquelles companyies professionals que surten de Barcelona; molts artistes locals han trobat espai per exposar les seves obres, dins una programació que inclou també artistes forasters i el públic interessat ho té a tocar de casa; gent de totes les edats, des dels jubilats fins als nois i noies de l'escola i de l'institut han trobat a la biblioteca local un espai on llegir, estudiar i treballar... Són aquestes persones les que donen sentit i són el motor dels equipaments, si no hi fossin, malgrat tots els esforços de totes les administracions, els edificis tornarien a quedar buits a punt per ser colonitzats de nou per les aranyes.

'En molts municipis que ronden els 5.000 habitants disposen d'equipaments culturals com teatres i biblioteques'

Façana de la Biblioteca Municipal Mercè Rodoreda dels Pallaresos. Foto cedida Ajuntament dels Pallaresos.

'Entrar al Sistema de Lectura Pública de Catalunya implicava per a la persona que viu en aquell municipi, amb independència del nombre d'habitants i del fons de la pròpia biblioteca, poder accedir a qualsevol publicació dels fons de totes les biblioteques del país'

Imatge de la Biblioteca Municipal d'Altafulla. Foto cedida.

Podem parlar d'un cas concret: un experiment que va començar amb les biblioteques del Baix Gaià. Veient que hi havia demanda de biblioteques en municipis petits, que no podien entrar al mapa, vaig proposar a l'aleshores director general de Patrimoni, d'on penjaven les biblioteques, que poguéssim agrupar municipis petits i buscar la manera que compartissin una llicència de gestió del fons bibliogràfic entre tots; com si es tractés d'una biblioteca de quatre plantes que en comptes d'estar l'una damunt l'altra estiguessin separades per 8 o 10 kilòmetres. Comptàvem amb el suport i la complicitat de tres biblioteques que ja estaven dins el mapa per mèrits propis, com la d'Altafulla, la de Torredembarra i la de la Nou de Gaià, disposades generosament a fer una tasca de mentoria i esdevenir referents. Després de donar-hi molts talls el projecte va acabar concretant-se en la possibilitat per als municipis petits en què l'ajuntament es comprometés a uns mínims requeriments perfectament assumibles com unes hores d'obertura i tenir personal específic per atendre el servei, entre altres, disposés no sols d'una llicència pròpia i l'entrada dins el Sistema sinó també de

l'acompanyament i el suport de la Generalitat i de la Diputació amb qui també havíem teixit aliança en aquest cas.

Entrar al Sistema de Lectura Pública de Catalunya implicava per a la persona que viu en aquell municipi, amb independència del nombre d'habitants i del fons de la pròpia biblioteca, poder accedir a qualsevol publicació dels fons de totes les biblioteques del país, amb possibilitat de demanar-la i de rebre-la en un temps prudencial a través del préstec interbibliotecari; una veritable finestra oberta, de bat a bat, a tot el coneixement conservat i preservat a les biblioteques del país. Passats els anys hem constatat la satisfacció dels usuaris i dels gestors, en alguns casos el servei s'ha ampliat quan s'han començat a explorar noves línies d'activitat, moltes d'elles compartides amb altres biblioteques i equipaments del municipi o municipis veïns. I tot gràcies a les persones compromeses que ara no sols fan cultura sinó que també demanen i exigeixen a les administracions competents que actuïn i responguin com s'escau; sense les quals res tindria sentit. Gràcies a totes i a tots pel vostre compromís i la vostra exigència.

Ricard Gili Ferré

Alcalde de Riudoms

Explicar bé allò que més ens afecta

Foto: Cedida

El volum d'informació ha anat creixent al llarg de la història a mesura que els humans anàvem guanyant habilitats i s'han anat creant noves tecnologies. Primerament, quan no existia llenguatge, poca informació hi havia. Després va ser l'època de l'oralitat, que si bé permetia la transmissió, el sol fet d'oblidar o de morir-se condemnava tot un gruix d'informació a perdre's al pou de la inexistència. Això es va solucionar amb l'escriptura; i la impremta va servir per arribar d'una manera relativament barata a pràcticament tot el món. Amb la televisió i la ràdio, la comunicació es va tornar massiva. I finalment l'era d'internet l'ha fet immediata.

I això, que en principi és positiu, té punts que no ho són tant. Sovint es parla de la infoxicació. O sigui, que l'excessiu volum d'informació provoca que costi distingir els canals honestos dels que emeten informacions falses o esbiaixades. Fet que acaba intoxicant informativament.

En un moment de tanta informació, on qualsevol persona pot crear un bloc amb el mòbil que porta als dits, sobresortir en aquesta jungla no és fàcil. I més si no es treballa a base de cops de colze i titulars tendenciosos.

Per això que DiariTots21 arribi als 15 anys és una bona notícia. I com a periodista que sóc -a més d'alcalde- puc dir que aquest mitjà treballa de manera respectuosa i que fa del periodisme una disciplina millor.

I s'arriba a aquest aniversari fent premsa de proximitat, un altre condicionant que no sol bufar a favor de la supervivència dels mitjans. Però que a la vegada compleix una funció importantíssima: explicar -i fer-ho bé- tot allò que passa al costat de casa. Perquè, ni que no ho sembli, el que passa més a la vora és el que més ens afecta.

Per tot això, DiariTots21, moltes felicitats i per molts anys.

Ricard Gili Ferré
Alcalde de Riudoms

Des de
l'Ajuntament de Riudoms
volem felicitar al

**Diari
Tots21**

per aquests
15 anys d'informació
de qualitat i proximitat.

**Per molts
més anys!**

AJUNTAMENT
DE RIUDOMS

ARTICLE

Roger Miralles

Nascut en 1974 a Barcelona, Roger Miralles és arquitecte i director de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Reus de la URV. Ha estat professor convidat en la Universitat de Chandigarh i en la Universitat de Witwatersrand. Ha estat president del jurat dels premis FAD (modalitat pensament i crítica). Ha impulsat el Territori Jujol. És un dels grans experts en Jujol.

Actualitat sobre l'obra de Jujol

'La primera iniciativa és tractar Jujol no com una cosa del passat, per cuidar-lo cal pensar que és útil en el present'

Roger Miralles, fotografat al Teatre Metropol. Foto Cedida

Aquests darrers anys s'han obert algun dels seus edificis, se n'han fet rutes, llibres, cursos monogràfics, webs, tallers, conferències, debats, visites teatralitzades, l'han exposat a Venècia, i altres coses que no puc recordar. Moltes activitats, totes benintencionades, algunes de millor qualitat i altres de qualitat més dubtosa, però no ho jutjarem. Penso que hi havia l'opinió, generalitzada, que calia donar a conèixer l'obra de Jujol al públic. Quin era l'objectiu? Convertir Jujol en el proper Gaudí a nivell turístic? Fer que el teatre Metropol tingui dos milions de visitants cada any? Potser estaria bé pensar-hi enguany que celebrem els 75 anys del seu òbit.

Penso que l'objectiu de parlar, o fer coses, sobre les obres Jujol ha de ser aconseguir que tingui el reconeixement de la gent que l'ha de cuidar. No que les apreciï per ser valuoses a nivell turístic o a nivell econòmic, que les apreciï per ser valuoses a nivell cultural, històric, plàstic o emocional fins i tot. Si s'aprecien de la primera manera, son un bé a explotar, a monetitzar, a fer, en termes econòmics, rendible. Si s'aprecien de la segona manera són un bé a apreciar, en termes humans, a tenir-ne cura.

Deixeu-me destacar dues iniciatives que han tingut lloc aquests darrers anys, que mostren aquesta idea de tenir cura dels edificis que va fer Jujol.

La primera iniciativa és tractar Jujol no com una cosa del passat, per cuidar-lo cal pensar que és útil en el present. Un

exemple d'aquesta manera de fer són els llibres que ha publicat darrerament Josep Llinàs: 'Sospecha de estiércol', 'Niños y bisabuelos' i 'Arquitectura y domingo', on, a partir de la reflexió sobre la figura de Jujol, planteja reptes contemporanis per l'arquitectura.

La segona iniciativa és acostar la figura de Jujol a la canalla. A través del programa 'Educa Jujol' s'anima els nens a tenir els mateixos reptes que tenia Jujol i se'ls promou a pensar arquitectònicament perquè ells sols se n'adonin de les solucions imaginatives que va oferir Jujol. No se'ls ensenya el bé que ho feia Jujol a través de la imposició, se'ls intenta posar al lloc de Jujol per entendre el que ell feia. Els nens admiren, no allò que els diem que és rellevant, sinó allò que ells han trobat com a reptes i han vist com ha afrontat Jujol. És un canvi substancial.

'A través del programa 'Educa Jujol' s'anima els nens a tenir els mateixos reptes que tenia Jujol i se'ls promou a pensar arquitectònicament perquè ells sols se n'adonin de les solucions imaginatives que va oferir Jujol'

Totes dues activitats van en la línia de fer apreciar la feina de Jujol, no només de convertir-lo en un bé turístic.

Sento algun polític, algun gestor municipal, preguntant-se: 'Però si no és un bé turístic de què serveix declarar Bé cultural d'interès nacional les obres de Jujol?' Serveix per la cultura comuna i això no és poc, de fet no se m'acut res millor a fer amb els impostos.

Aquest mateix polític em dirà que l'arquitectura de Jujol es cuida, però cal que es conegui més, que vingui més turisme a visitar-la. La segona part no és cosa meva, la primera no és certa per part d'alguns ajuntaments. No és lògic fer passar una carretera per sortir dels Pallaresos davant la façana sud de la casa Bofarull.

No és lògic destrossar el turó on s'assentava Montferri per posar-hi un pàrquing d'autobusos. No és lògic construir davant de l'església de Vistabella un bloc de pisos que, per cert, encara no ha entrat mai en ús.

Josep Maria Jujol. Foto cedida.

Tenir cura dels edificis és tenir cura del lloc on estan. Aquests edificis no són bolets, són fruit d'un lloc i de la manera d'entendre aquest lloc.

Fem coses al voltant de Jujol, és clar que sí, però fem-les per ajudar a conèixer-lo i que la gent que viu al seu voltant en vulgui tenir cura, com passa amb alguna gent dels Pallaresos, Creixell, Vallmoll, Bràfim o Vistabella, que jo conegui.

Imatge de l'església de Vistabella un cop restaurada la façana. Foto arxiu.

Jujol

Eudald Roca i Gràcia

Alcalde del Municipi de la Secuita

15 anys de DiariTots21

Foto Cedida

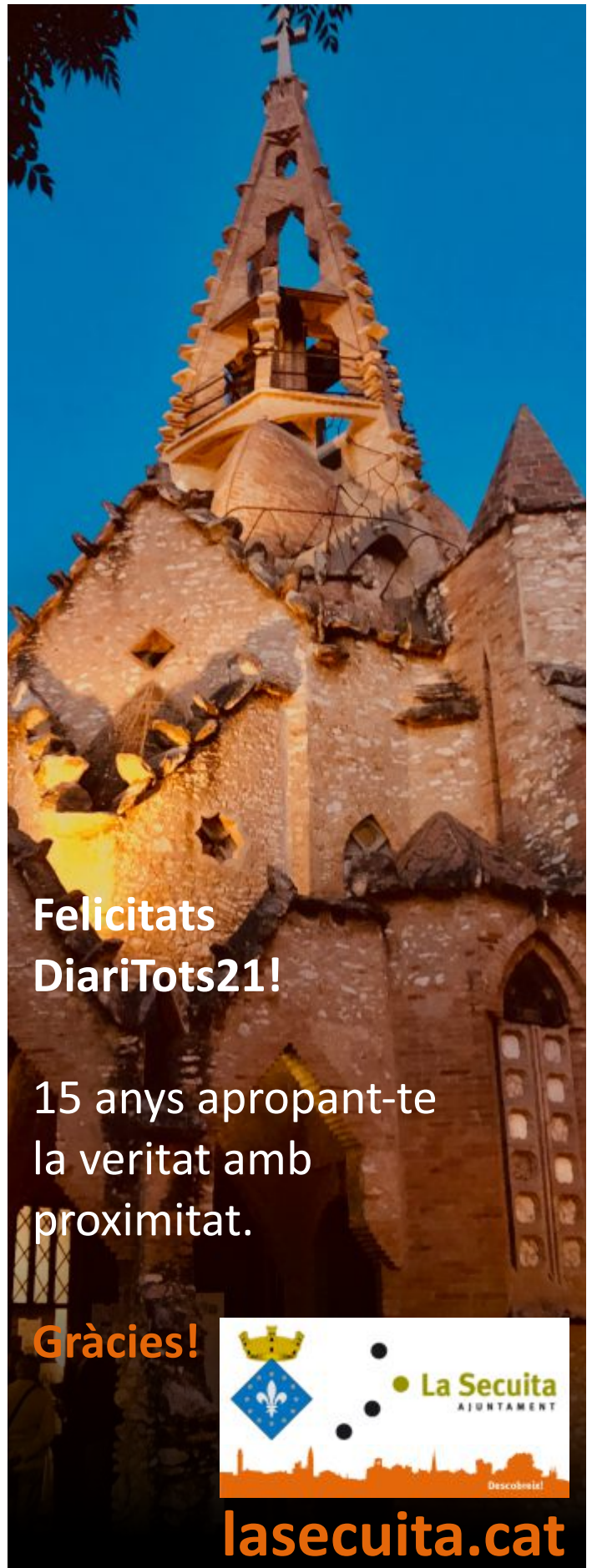
Al llarg de 15 anys, DiariTots21 s'ha convertit en una plataforma informativa de referència a les nostres contrades. Una finestra d'informació digital, testimoni de l'evolució dels canvis socials, culturals i polítics dels pobles i ciutats del Camp de Tarragona.

Que una publicació diària i constant celebri el seu 15è aniversari s'ha de destacar. No és fàcil mantenir dia a dia la proximitat de la informació dels pobles i ciutats del nostre territori. No és fàcil consolidar un projecte que s'ha convertit en l'altaveu de la societat que l'envolta i reflex del territori. Més encara quan parlem d'un mitjà de comunicació digital que des dels seus inicis ha mantingut una independència informativa, una professionalitat i un positivisme en el tractament rigorós de la notícia que han fet de DiariTots21 un element diferenciador propi.

Per aquesta raó, des de l'Ajuntament de la Secuita volem felicitar a tot l'equip de DiariTots21, encapçalat per en Jaume Garcia i Mayo Lorda, no només per l'aniversari de la publicació digital, sinó també per aquests 15 anys de bon fer i professionalitat, per la vostra qualitat i l'entrega que suposa la vostra feina, fent de ressò de la nostra pluralitat informativa.

Perquè en la vostra feina hi ha molt del que som, us felicitem i us desitgem una llarga vida plena d'incerts i notícies. Felicitem DiariTots21 per aquest primer 15è aniversari!

Eudald Roca i Gràcia
Alcalde del Municipi de la Secuita

**Felicitem
DiariTots21!**

**15 anys apropant-te
la veritat amb
proximitat.**

Gràcies!

lasecuita.cat

Sílvia Sagalà

Sílvia Sagalà, periodista nascuda a Reus en 1987, va ser directora de programes a Canal Reus. Ha treballat també a La Xarxa. Actualment és la directora de Casa Navàs. Secretària de l'Associació de Cases Icòniques de Catalunya.

La Casa Navàs: en constant evolució

Foto Cedita Casa Navàs

La 'guapa del Mercadal', com era coneguda als anys 90, ha fet un espectacular tomb des que va ser adquirida per l'empresari Xavier Martínez. Ara rep prop de 50.000 visitants a l'any i programa continuadament un seguit d'iniciatives culturals

La Casa Navàs de Reus és, per la seva singularitat, un dels millors exemples del Modernisme a escala europea. Construïda entre el 1901 i el 1908 per l'arquitecte Lluís Domènech i Montaner, és l'única obra modernista d'Europa que ha arribat fins als nostres dies tal com es va estrenar.

L'edifici el va encarregar Joaquim Navàs, un ric comerciant de teixits, en una època en què Reus estava en plena eferescència. Navàs i la seva esposa, Josepa Blasco, van demanar a

Domènech i Montaner la construcció d'una casa botiga en una de les cantonades de la plaça del Mercadal de Reus. La comanda tenia un pressupost sense límits, d'aquí que es convertís en una de les obres més luxoses de l'arquitecte barceloní. Per fer-la es van utilitzar els millors materials del moment i hi van treballar els artesans més distingits de l'època, com van ser Gaspar Homar, Lluís Bru, Antoni Rigalt, Jeroni Granell, Eusebi Arnau, Pujol i Bausis o Hipòlit Montseny.

Malauradament, la morfologia exterior de l'edifici dissenyada per Domènech i Montaner no va durar gaire. I és que la ciutat de Reus va ser durament castigada pels bombardejos de la Guerra Civil Espanyola i la Casa Navàs no en va sortir indemne. El 26 de març del 1938 va perdre la torratxa, gran part de la teulada i algunes de les dependències del segon pis van quedar malmeses.

Miraculosament, però, la planta noble i la major part del treball en pedra, ceràmica i vitralls van quedar intactes. Després de la guerra, els propietaris van fer restaurar les estances de la planta de servei, però no van tenir prou capital per a la façana i van haver de prescindir d'elements decoratius com la torratxa i el capcer que donaven a l'edifici un aspecte elegant i esvelt.

L'empresari Xavier Martínez Martínez va fer la compra amb un doble objectiu: obrir la Casa Navàs al públic de forma permanent i retornar-li el seu aspecte original

Tornar a la morfologia original

Impulsat per l'esperit emprenedor de Joaquim Navàs, l'empresari reusenc Xavier Martínez va adquirir la Casa Navàs l'octubre del 2017. Concretament, dues terceres parts de l'immoble, restant una tercera part en mans de l'hereva Dolors Blasco. Martínez va fer la compra amb un doble objectiu: obrir la Casa Navàs al públic de forma permanent i retornar-li el seu aspecte original. Centrem-nos ara en el darrer punt, després ja ens aturarem en el primer.

CASA NAVÀS

La reconstrucció del capcer

Se'n dubte, el canvi més significatiu fins al moment respecte a la morfologia de la Casa Navàs ha estat la reconstrucció del capcer, que va tenir lloc l'any 2020. Després de molts debats, es va decidir que el millor era començar amb la reconstrucció del frontispici ja que la torratxa és un element molt vertical i sense l'acompanyament del capcer l'estètica de la façana no tindria sentit.

L'elaboració del projecte es va encarregar als arquitectes Pau Jansà Olivé i Joan Tous Gomà-Camps i al conservador restaurador Pau Arroyo Casals. Per desenvolupar-lo, van haver de fer recerca històrica i buidatge d'arxius fotogràfics i de plànols. Després de mesos de treball es va presentar a la Comissió Territorial de Patrimoni Cultural de Tarragona de la Generalitat de Catalunya i aquesta va aprovar-lo tot recalcant la importància d'evitar el fals històric, és a dir, que la reconstrucció havia de ser molt similar a l'original, però no exactament igual perquè les generacions del futur poguessin discernir que no és una peça original de Domènech i Montaner. Les obres es van encarregar a Rècop que, al seu torn, va escollir el Taller Pedra Maties de Solsona per a la talla de les peces decoratives. La rèplica manual de les peces es va començar a fer el gener del 2020. Unes setmanes més tard, quan la feina al taller ja estava avançada, es va iniciar la intervenció a la coberta de la Casa Navàs fins que a finals de juny va finalitzar tot el muntatge.

El resultat és una estructura triangular de 4 metres d'altura i 4,74 metres d'amplada que corona i estilitzta la façana. Està format per 5 plafons rectangulars, ornamentats amb motius florals i vegetals, disposats esgraonadament en 3 nivells separats per pinacles. Al mig del pany llis del capcer hi ha un medalló circular en el qual es pot distingir la data de 1904, l'any en què Domènech i Montaner va coronar la Casa Navàs durant la seva construcció.

El frontispici va ser inaugurat el 9 de juliol del 2020 amb molta acceptació per part de la ciutadania qui, ràpidament es preguntà quan arribaria la reconstrucció de

la torratxa. Després d'anys de treball, el passat mes de juny es va poder anunciar que el campanaret de la Casa Navàs serà una realitat el 2025. Com el capcer, el projecte el signen els arquitectes Joan Tous i Pau Jansà, però aquesta vegada serà l'empresa de la Selva del Camp Constècnia qui s'encarregarà de la seva execució.

La torratxa

La torratxa té una alçària de vuit metres, a la qual s'afegeix quatre metres i mig de la glorieta de ferro, i el seu diàmetre és d'un metre i mig. A causa de la seva esvelta estructura, la construcció d'aquesta peça és força més complexa que la del capcer i requereix una precisió mil·limètrica. Per aquest motiu, seguint el mateix sistema que es fa amb les torres de la Sagrada Família, s'ha decidit que primer es construirà tota la peça en una de les naus de Constècnia. Quan s'hagi comprovat que tot encaixa a la perfecció es desmuntarà i aleshores es traslladarà a la Casa Navàs per fer el muntatge definitiu per blocs.

En ambdós casos primer s'aixecarà l'estructura metàl·lica d'acer inoxidable, amb les escales, i després es muntaran els elements de pedra lligats a aquesta estructura. Finalment, es col·locaran els vitralls i les peces de forja decoratives. La previsió és que els treballs durin deu mesos, set a taller -de juny a desembre de 2024- i tres -de gener a març de 2025- a la plaça del Mercadal. Tot i que el capcer i la torratxa són els canvis més vistosos de la Casa Navàs, aquests no són els únics que s'han fet en els darrers anys. Enguany mateix s'ha restaurat tota l'antiga botiga de teixits, el 2022 es va fer l'escala de servei i el soterrani, i paral·lelament s'han fet diversos treballs en la fusteria i reparació de vitralls.

El frontispici va ser inaugurat el 9 de juliol del 2020 amb molta acceptació per part de la ciutadania qui, ràpidament es preguntà quan arribaria la reconstrucció de la torratxa. Després d'anys de treball, el passat mes de juny es va poder anunciar que el campanaret de la Casa Navàs serà una realitat el 2025

Imatge nocturna de la característica façana de Casa Navàs vista des de la plaça del Mercadal. Foto Cedida Casa Navàs.

Una casa plena de vida

Sense cap mena de dubte, però, el canvi més important que ha patit la Casa Navàs en els últims 15 anys ha estat en el seu ús i en el nombre de persones que dia a dia recorren el seu imponent interior.

Des del seu origen fins al 1998, la Casa Navàs va complir la funció d'habitatge particular. Primer de la família, després va estar llogada durant uns anys a uns notaris, el doctor Nolla... i finalment retornà a mans de Maria Font de Rubinat, qui hi visqué fins a la seva mort al tombant dels anys 2000. Amb la desaparició de Maria, la família continuà fent ús privat de la casa, passant-hi llargues estones però sense esdevenir habitatge habitual de cap dels seus membres.

Tot i ser d'ús particular, d'ençà que la Casa Navàs va ser declarada Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN) per la Generalitat de Catalunya l'any 1991, es va començar a obrir al públic de forma puntual. Primer ho va fer la senyora Maria, que ensenyava la casa als matins de forma puntual, quan ella podia. A partir de l'any 2000, l'Ajuntament de Reus es va començar a encarregar de fer les visites programant-ne una els dissabtes als matins. I vuit anys més tard, també donava la possibilitat de fer alguna visita entre setmana. L'any que més persones van entrar a la Casa Navàs en aquella època van ser dues mil.

Un temps i un nombre de visitants insuficients tenint en compte la vàlua d'aquesta obra mestra de Domènech i Montaner o, com a mínim, això és el que pensava l'empresari reusenc Xavier Martínez cada vegada que trepitjava la plaça del Mercadal. L'estiu del 2018 impulsà l'obertura definitiva d'aquest espai, que des d'aleshores obre ininterrompudament de dilluns a diumenge.

L'acceptació cultural i turística de l'espai es va notar des de l'inici, van ser molts els visitants que van mostrar molt interès a descobrir aquesta joia modernista. Per il·lustrar-ho, és interessant apuntar que durant el primer any sencer d'obertura de la casa, el 2019, es van registrar més de trenta mil visitants i quatre anys més tard, el 2023, es frega els cinquanta mil.

Però més enllà de les xifres, el que cal destacar d'aquesta nova etapa de la Casa Navàs és el seu constant dinamisme. Actualment hi ha més duna desena de visites diferent per gaudir d'aquest edifici modernista únic a Europa: guiades, teatralitzades, vermut, premium, infantils, familiars, indrets amagats... a les que hi sumem una extensa programació cultural, entre les que hi comptabilitzem cicles de conferències, exposicions, concerts, dansa, teatre, un festival multidisciplinar o la mateixa organització de la 'Reus 1900. Festa Modernista'.

Tot i ser d'ús particular, d'ençà que la Casa Navàs va ser declarada Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN) per la Generalitat de Catalunya l'any 1991, es va començar a obrir al públic de forma puntual

Durant el primer any sencer d'obertura de la casa, el 2019, es van registrar més de trenta mil visitants i quatre anys més tard, el 2023, es frega els cinquanta mil

Reus 1900. Festa Modernista. Foto cedida Casa Navàs.

CASA NAVÀS

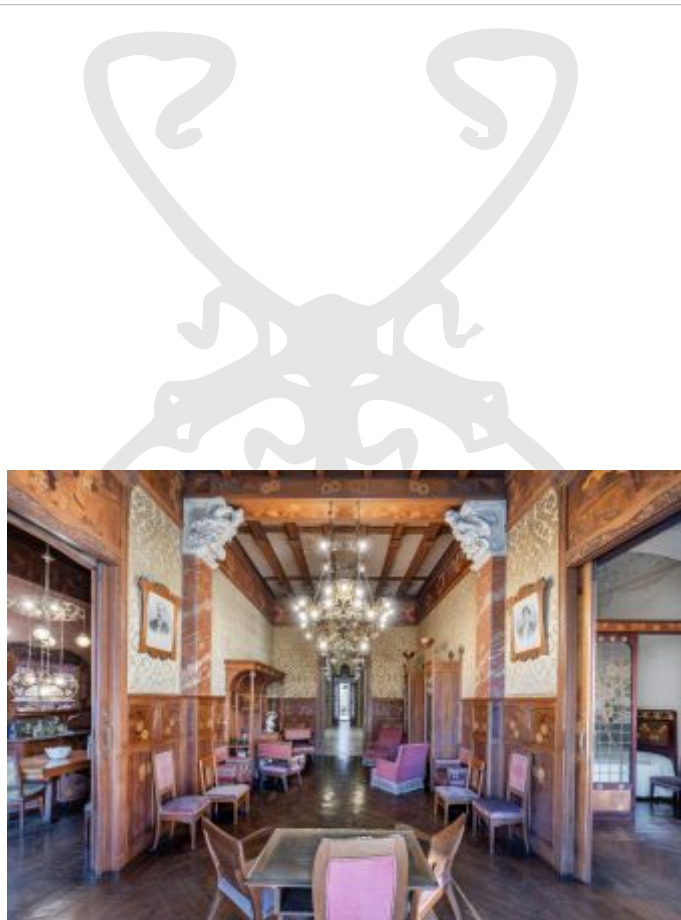
Quinze anys plens de canvis

Tot i que en essència i en contingut la Casa Navàs continua sent la mateixa, aquesta ha viscut una important transformació en els darrers quinze anys. En morfologia, perquè amb la reconstrucció del capcer i de la torratxa canviarà la fisonomia que la majoria de ciutadans tenen al seu imaginari per acostar-se a la que Domènech i Montaner va projectar fa més d'un segle. I en activitat, perquè ha passat de ser ensenyada puntualment per l'Agència Reus Promoció a obrir ininterrompudament cada dia de la setmana per un equip propi que compta amb una desena de professionals que treballen intensament perquè aquesta esdevingui un referent del modernisme Europeu.

A principis de 1900, Domènech va idear un espai únic, replet de fantasia, llum i color. Una obra d'art en majúscules. Sota el precepte de l'art crea art, la casa s'omple d'activitat cultural perquè tots aquells que la vulguin descobrir hi trobin el seu espai. Entrar en aquest edifici és com fer un salt enrere en el temps per veure com vivia la burgesia catalana de l'època, per això l'objectiu és continuar compartint aquest somni amb tots els amants del modernisme, l'arquitectura, la cultura i el bon gust en general. Llarga vida al modernisme i a la Casa Navàs.

Espectacular interior amb vitralls i treballs de pedra desbordants. Foto cedida Casa Navàs.

Tres estances de la primera planta de l'edifici. Foto cedida Casa Navàs.

Treballs de fina marqueteria que decoren diverses cambres de l'immoble. Foto cedida Casa Navàs.

Tradicions

La cultura popular i de les festes tradicionals han viscut històries de consolidació i moments transcendentals en aquest temps.

Quinze anys veient créixer la cultura popular i la festa

El de la cultura popular i de les festes tradicionals no ha estat mai un món de grans revolucions, i tampoc ho ha estat al llarg dels darrers quinze anys, coincidint amb la trajectòria vital del Diari Tots 21; però en

aquest temps sí que ha viscut històries de consolidació i moments transcendentals, així com la recuperació de nombrosos espais emblemàtics que han fet possible que la cultura sigui, a hores d'ara, un dels actius més rellevants del nostre territori.

DAVID
PRATS

Els elements del Seguici tarragoní han guanyat protagonisme propi fora de la processó festiva. Foto cedida.

Si fem un repàs a les activitats culturals més populars de totes, hem de parlar inevitablement de les festes majors i, en aquest cas, toca esmentar Santa Tecla, "la festa de les festes" com es presenta davant dels tarragonins i tarragonines. La Festa Major de Tarragona ha viscut una important consolidació en la darrera dècada i mitja. Certament, és difícil, per no dir impossible, avaluar el creixement de la festivitat en un període de temps tan "curt" si tenim en compte que estem prenent de referència una festa popular i participativa que es remunta al 1321.

El Seguici Popular és l'element que més novetats ha incorporat els últims anys en les festes de Tarragona

Tot i això, resulta evident que per les festes tarragonines hi va haver un abans i un després del fet que, el 1996, fos declarada Festa Tradicional d'Interès Nacional per la Generalitat de Catalunya i que, el 2002, el Govern espanyol fes el mateix per nomenar-la Festa d'Interès Turístic Nacional. Això converteix les dues setmanes de celebracions de la patrona de Tarragona en una de les tradicions populars més riques de tot l'Estat.

Un dels aspectes més rellevants de Santa Tecla és el Seguici Popular, i és en aquest conjunt processional en el qual s'han viscut més novetats en els últims anys. Així, el 2022 es va recuperar el Ball de Titans i el 2014 es va recrear la figura del Griu, mentre que en el 'seguici petit' ha estat encara més actiu i s'han creat els gegants Moros Petits, els gegants Vells Petits, el ball de Cossis Petits o el ball dels Set Pecats Capitals Petits, entre altres.

I si parlem del seguici festiu de Tarragona, no podem deixar de fer-ho del de Reus. A la capital del Baix Camp la consciència col·lectiva i la necessitat de recuperar la grandesa del seguici va arribar possiblement fins i tot abans que a Tarragona, però el seu ritme de creixement ha estat, tot i que sostingut, menys explosiu que el tarragoní.

A partir de 1980 la recuperació de Seguici reusenc va començar pels elements documentats en època moderna, com els Balls de Gitanes, de Prims, de Cercolets, de Mossèn Joan de Vic, de Valencians, de Galeres, de Cavallets o l'Àliga. També es creen figures noves o balls sense una tradició prèvia a Reus però amb referents culturals coneguts a Catalunya: el Gegant Carraslet, el Drac, la Víbria, el Lleó, la Moixiganga o el Basilisc.

El Basilisc és un dels elements més recents del Seguici festiu reusenc. Foto: Cedida

El Concurs de Castells ha superat l'àmbit de la cultura popular per a convertir-se en un espectacle de primer ordre. Foto cedida D.Oliete.

De castells i concursos

En aquells anys de recuperació de l'essència festiva, Reus va veure néixer també la seva colla castellera, els Xiquets de Reus, iniciant un camí que a Tarragona ja venia fet. En realitat, en el món dels castells, si una cosa ha marcat de forma global aquests darrers quinze anys, han estat la proliferació de les construccions de gamma extra i, per descomptat, l'explosió i la febre pel concurs de Castells a la Tàrraco Arena Plaça (TAP). L'antiga plaça de toros de la Diputació s'ha convertit en un equipament indispensable per al món cultural tarragoní i el Concurs de Castells en l'espectacle més gran del món casteller, en concret, i de tot el Camp de Tarragona, en general i amb diferència, respecte a qualsevol altra mena d'espectacle.

Aquesta darrera època està marcada, en el mateix àmbit del concurs casteller, per la creació de la jornada per a les colles que no es troben en la zona més alta de les puntuacions per construccions, que viuen el seu propi concurs a Torredembarra, així com la incorporació d'una jornada prèvia a les actuacions a la TAP, que se celebra el dia abans del concurs a la mateixa Tàrraco Arena.

Vila-seca ha potenciat els darrers anys les seves festes, però sobretot els seus equipaments culturals.
Foto: Cedida.

Fora del Concurs, però fins del calendari històric de les colles castelleres hi ha la Diada del Catllar del quart dissabte d'agost. Plaça petita i tres colles immenses com la Jove de Tarragona, la Vella de Valls i Vilafranca formen un còctel casteller inigualable. I per començar a fer boca, els darrers anys el Catllar també ha començat a potenciar la seva diada de juliol, on es dona accés a la seva popular plaça a colles de la gamma de vuit i de nou.

Però més enllà de festes majors de les dues ciutats de referència i dels castells, els carrers i places de casa nostra viuen i vibren amb altres manifestacions festives. Una de les primeres grans festes majors del calendari es viu per Sant Antoni a Vila-seca, que ha refermat la seva comunió amb el món de cavall i ha fet dels freds dies de gener un punt de referència de casa nostra.

Plaça petita i tres colles immenses formen un còctel casteller inigualable a la Diada del Catllar

TRADICIONS

Foto cedida

El 'nou' castell de Vila-seca

Malgrat això, si parlem de Vila-seca, el projecte que en els darrers anys ha marcat el panorama cultural vila-secà i dels municipis del voltant ha estat la recuperació de dos espais culturals de referència com són el Castell i el Celler. Ambdós s'han convertit en el nou centre cultural del municipi i acullen des d'esdeveniments i concerts a activitats i festivals tan rellevants com la FIM Vila-seca, la fira de música emergent i familiar. A més, el Castell també s'ha convertit en un punt de referència expositiu pel que fa a l'art

contemporani.

Per la seva banda, Salou ha viscut en els darrers quinze anys la seva pròpia revolució a gran escala, i no només en l'àmbit festiu. Immersa en un permanent procés per fer valdre la seva identitat històrica, els mercats i les festes omplen el calendari tot l'any. Tot i això, si parlem de la festa de referència, no cal parlar de recuperar res... més aviat d'ampliar-ne la capacitat. I és que l'acte més popular del municipi i de la seva festa major, és el Cós Blanc. La desfilada ha anat guanyant cada vegada més públic i participació i ha necessitat buscar nous horitzons.

D'aquesta manera, el carrer Ciutat de Reus original ha deixat pas al passeig Jaume I com escenari final de la màgica desfilada i de la guerra de papers i confeti que dona entitat a la festa.

Si continuem parlant de tradicions i de festes de localitats costaneres, no podem passar per alt la festa del Quadre de Santa Rosalia. En aquest cas ja no és una festa d'hivern, sinó estiuenca, però el seu rerefons i la seva tradició la situen com un dels grans atractius a tenir en compte i a explicar als visitants del municipi.

El PrimaveraArt del Morell beu de les grans fires d'arts escèniques i d'espectacles de primera línia

De Gilmundo a la Passió

Més enllà de la llegenda del quadre de la patrona que va salvar el poble de la pesta negra al segle XVII i que ha donat peu a aquesta festa votiva, altres municipis del Tarragonès també han buscat en la seva història l'origen d'activitats festives de referència. Aquest és el cas de Creixell, on per Setmana Santa s'ha convertit en tradició celebrar el mercat medieval del municipi.

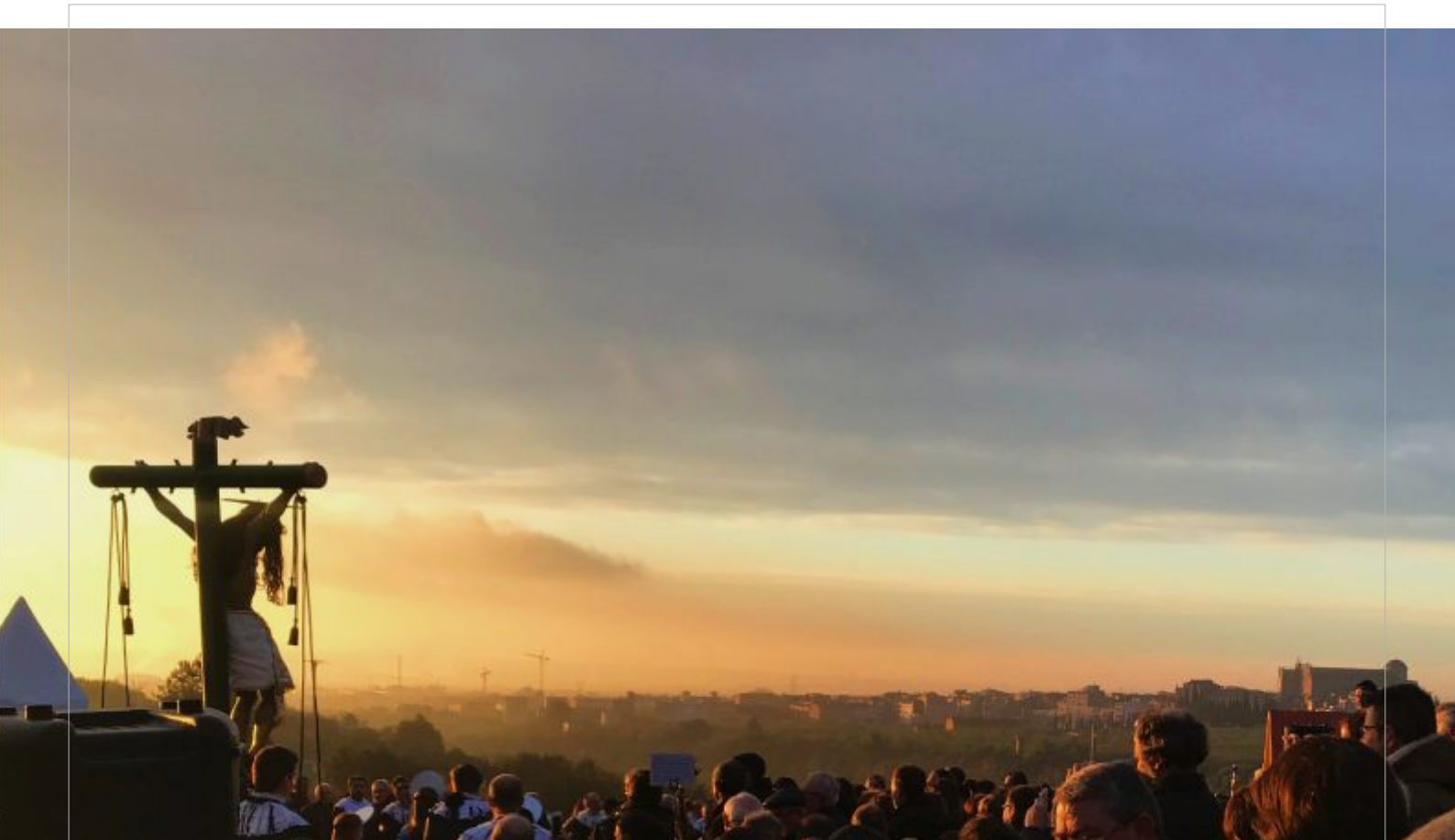
Lluny de ser un mercat medieval més, Creixell envolta la seva celebració al voltant de la figura d'Artal Gilmundo, i és que la festa està basada en el moment històric en el qual el Rei Felip de França va nomenar Carlà de Creixell a Artal Gilmundo, el 1083, convertint-lo en el primer creixellenc del qual es té notícia documentada en ordenar-li la creació del que avui és el municipi. Més enllà de les manifestacions culturals de carrer, si som a Creixell no podem passar per lat el certamen literari Creixell Crims, que tot i no considerar-se estrictament cultural popular, sí que és especialment popular i, per descomptat, cultura de primera línia.

Si una oferta cultural ha proliferat al llarg dels darrers quinze anys a casa nostra, ha estat l'organització de jornades culturals de primavera al voltant de la diada de Sant Jordi. L'eclosió de la primavera i la força cultural de Sant Jordi serveixen de pal de paller per ofertes com el PrimaveraArt del Morell, un festival d'arts escèniques al carrer que beu de les grans fires i d'espectacles de carrer de primera línia, o de programes culturals com el Fes Cultura Fes Salut que combina l'activitat cultural i la física pensant en els veïns i veïnes de Constantí.

Fent referència a Constantí, cal no passar per alt la Passió que s'hi representa per Setmana Santa. Lluny d'oferir una posada en escena clàssica, els constantinencs i constantinenques preparen els quadres escènics més significatius de les darreres hores de la vida de Jesús i els representen en diversos espais del nucli antic. No és una processó ni tampoc una representació teatral, però reuneix la força d'ambdues manifestacions artístiques.

Els espectacles i les exhibicions d'arts plàstiques han fet del PrimaveraArt del Morell un certamen de primera línia. Foto Cedida P. Rodríguez.

El Viacrucis del Calvari de la Selva està reconegut com a Element Festiu Patrimonial per la Generalitat. Foto: Cedida.

Tres referents de Setmana Santa

En l'entorn de la Setmana Santa, hem de tornar a parlar dels referents de Tarragona i de Reus, als quals s'afegeix, en aquest cas, la Selva del Camp. Les manifestacions religioses dels tres municipis s'han consolidat en aquests darrers anys gràcies al fet de comptar amb el reconeixement per part de la Generalitat com a Festa Tradicional d'Interès Nacional, amb diversos elements significatius en cada cas. Els exemples més representatius són el Viacrucis del Divendres Sant de matinada que es realitza a la Selva fins a la muntanya del Calvari, la processó de l'Agonia i les Tres Gràcies que es fa al migdia a Reus o la processó del Sant Enterrament de Tarragona.

Malgrat ser un eix important de la tradició festiva popular, la religió no és l'únic element que fa que sortim al carrer per gaudir dels nostres pobles. Aquests darrers anys els Pallaresos ha demostrat com el patrimoni arquitectònic pot ser un molt bon punt de referència, amb la creació de les Jornades Modernistes els Pallaresos 1900, que s'inspiren en el patrimoni modernista local i, sobretot, en

el llegat de Josep Maria Jujol. La pròxima tardor se'n viurà la quarta edició i el projecte creix any rere any.

Si als Pallaresos parlem de recuperar patrimoni, a la Canonja hi ha dues grans recuperacions que han marcat el darrer decenni i mig. Per una banda, hi ha la recuperació de la municipalitat l'any 2010 i que, al mateix temps, s'ha convertit en una de les festes més significatives del calendari local. L'esperit canongí, que mai havia arribat a apaivagar-se malgrat no ser municipi independent, es va recuperar amb força amb la tornada a la independència com a poble i això ha portat, al mateix temps, a recuperar la passió dels veïns i veïnes pels seus elements identificatius i el seu seguici popular.

L'altra gran recuperació recent de la Canonja ha estat la de l'edifici de l'Orfeó Canongí, una entitat que havia estat el pal de paller de la vida cultural del poble que s'ha municipalitzat i s'ha pogut recuperar després de moltes dificultats. Notable també ha estat la recuperació de la vida cultural de la Selva del Camp al llarg dels darrers quinze anys gràcies a la posada en funcionament del Castell com a

equipament cultural, després de la seva rehabilitació integral. Després de ser inaugurat el 2007, aquest edifici monumental que presideix el nucli antic, al costat de l'església renaixentista de Sant Andreu, s'ha convertit en el centre de bona part de les activitats culturals i festives del poble.

Paral·lelament, els selvatans i selvatanes també han recuperat una part important del seu seguici popular al llarg del temps de vida del Diari Tots21, primer gràcies al renaixement d'alguns dels balls populars que s'havien viscut antigament al poble i, posteriorment, amb la creació d'entitats com la Coordinadora la Polaina o del Ball de Gitanes.

Amb la municipalitat, la Canonja ha guanyat una festa i el múscul per rehabilitar l'Orfeó

TRADICIONS

Aniversaris de Sant Anna i del Comtat de Prades

Ben a prop de la Selva cal no oblidar la festa de Sant Anna a Castellvell del Camp, i menys encara quan el municipi està a punt de celebrar enguany el 600 aniversari de l'ermita dedicada a la seva patrona, que és, de fet, un dels espais més emblemàtics del poble.

Menys antiga que l'ermita de Castellvell resulta ser la festa de la Farigola de Prades, però, tot i això, és una de les activitats que més visitants i més gent treu al carrer a la Vila Vermella. La festa s'ha consolidat al llarg els darrers quinze anys fins a convertir-se en un referent a tot el Baix Camp.

Tot i això, el municipi està immers aquest 2024 en les celebracions del 700 aniversari de la creació del Comtat de Prades, un dels fets més significatius de la història del poble i d'aquells que en van formar part. Els fets es remunten al 1324, quan el rei Jaume II va erigir les Muntanyes de Prades en comtat per al seu fill petit, l'infant Ramon Berenguer, tot vinculant el senyoriu de nova creació als dominis que havien pertangut al noble difunt Guillem d'Entença. Per primer cop, un monarca de la Corona catalanoaragonesa fundava un comtat nou sobre un territori de la Catalunya Nova. D'aquesta manera, doncs, naixia un casal nobiliari que, en poques

dècades, se situarà entre els de major rellevància de tota la Corona d'Aragó.

Els municipis que van formar part del Comtat de Prades són, a més de Prades, l'Aleixar, Arbolí, Bellmunt del Priorat, Capafonts, Capçanes, Cornudella de Montsant (Siurana i Albarca), Falset, la Febró, la Figuera, Garcia, Gratallops, els Guiamets, Marçà, Maspujols, el Masroig, Mont-ral (Farena, l'Aixàviga i el Bosquet), el Molar, Móra d'Ebre, la Morera de Montsant (Escaladei i Montalt), Poboleda, Porrera, Pratedip, la Riba, Tivissa (Darmós, Llaberia i la Serra d'Almos), Torroja del Priorat, Ulldemolins, Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant (Masriudoms, Masboquera i l'Almadrava), Vallclara, Vilanova de Prades, Vilaplana (la Mussara), la Vilella Alta.

Més enllà de les muntanyes de Prades, el retorn a la plana ens porta a Riudoms, que els darrers quinze anys ha fet una aposta decidida per recuperar el llegat d'Antoni Gaudí amb la seva casa pairal visitable i, també, amb la recuperació com a teatre públic del Casal Riudomenc, convertit en un pol cultural de referència del Camp de Tarragona a l'alçada dels grans equipaments tarragonins i reusencs.

En el cas de Riudoms, també ha estat intensa la seva activitat festiva, amb la recuperació d'elements del seguici com ara el ball de bastons del Cerap, que

enguany ha celebrat el seu setè aniversari amb la seva primera trobada bastonera, amb colles d'arreu del Camp de Tarragona.

En aquesta mateixa línia, cal destacar les festes de Mont-roig del Camp i de Miami Platja, que es dediquen a Sant Miquel, a Mont-roig, i a Sant Josep i a Sant Jaume a Miami Platja. Tot i això, l'activitat cultural més potent del municipi continua oferint-la el Centre Cultural Església Vella. Després d'uns anys en funcionament, l'equipament ha estat potenciat els darrers anys amb una programació cultural de petit format que vol ser un referent per al poble. Així, el municipi no només disposa d'un espai polivalent sinó que, a més, ofereix una programació regular que combina la música, el teatre i les xerrades, amb exposicions i actes culturals diversos oberts a les entitats.

Per altra banda, tot i tractar-se d'una entitat privada, cal remarcar el paper que ha desenvolupat els darrers anys la Fundació Mas Miró, convertida en un punt de referència no només sobre l'obra i la personalitat de Joan Miró, sinó també per a la cultura en general.

L'Església Vella de Mont-roig és el centre cultural amb la programació més rellevant del municipi

D'entre totes les seves festes de temporada, la Festa de la Farigola ha guanyat pes en els darrers anys entre els visitants de Prades. Foto cedida

La força de la diversitat

Arribant a Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, ens trobem amb la força i la diversitat històrica que ofereixen els seus diversos nuclis, que donen una personalitat inestimable a la seva vida cultural i festiva. Així, el municipi té, ni més ni menys que vuit festes majors: a l'Hospitalet de l'Infant, Vandellòs, Masriudoms, Masboquera, l'Almadrava, Remullà, Gavadà i Castelló. Per descomptat, cada nucli les viu amb les seves pròpies tradicions, però, sobretot, estan marcades pel seu entorn, siguin nuclis de mar o de muntanya. Aquesta dualitat permet al municipi gaudir també d'ofertes variades i de caràcter més turístic com podrien ser els festivals d'estiu de l'Hospitalet o d'ofertes més intimistes com és el Pessebre dels Estels de la Masia de Castelló, per Nadal.

En aquesta línia, destaca també el mercat medieval que se celebra a mitjan setembre a l'Hospitalet, amb el qual es reviu el seu passat de la localitat en l'època dels Entença. Al voltant del nucli antic, i de

l'hospital gòtic que dona nom al poble, s'hi celebra un mercat ambientat en l'edat mitjana.

No podem passar per alt l'activitat cultural i les festes majors d'un altre dels municipis de referència de la costa del Camp de Tarragona, com és Cambrils, on les festes de Sant Pere i de la Mare de Déu del Camí uneixen les tradicions de Baix a Mar i de la Vila. En aquest sentit, el ressorgiment del seguici festiu també ha viscut anys determinants de forma recent. Més enllà dels elements més tradicionals, com els gegants i els nanos, o d'altres més que consolidats –com els diables els Cagarrires–, s'ha vist recuperar balls com el de la Rosaura –un ball parlat amb referències de fa més d'un segle–, el ball de Valencians, o s'han creat elements de foc com ara la Farnaca, tot i que no en tots els casos s'ha pogut consolidar la seva activitat de la mateixa manera.

En un altre àmbit, una menció especial mereix el Pubillatge de Cambrils, una tradició que s'ha adaptat i potenciat de

forma important entre els cambrilencs i cambrilenques. La Pubilla i l'Hereu del municipi continuen tenint un paper rellevant en les festes locals, igual que passa amb les seves Damisel·les i Fadrins.

Més enllà d'aquestes dues manifestacions històriques, Cambrils continua destacant per la seva fira multisectorial, que ha sabut mantenir el seu rerefons empresarial i econòmic a la vegada que se li aportava un component festiu únic i de referència a tot el territori. També s'ha creat recentment la festa de la Primavera, que s'uneix a les celebracions més habituals vinculades al potent apartat gastronòmic que sempre ha identificat la localitat.

Vandellòs i l'Hospitalet celebra fins a vuit festes majors en els seus diferents nuclis

Els diversos nuclis de Vandellòs i l'Hospitalet donen força a les seves tradicions, com el mercat medieval que recorda el passat dels Entença. Foto cedida.

Josep Masdeu Isern

Alcalde de la Selva del Camp

Quinze anys donant veu al Camp de Tarragona

Foto Cedida

Que serveixin aquestes paraules per commemorar els quinze anys de dedicació del DiariTots21, un mitjà de comunicació digital que ha estat una font d'informació essencial per al Camp de Tarragona.

Es tracta d'un diari multimèdia independent i plural, que fa una dècada i mitja que és testimoni i narrador de la història col·lectiva del Baix Camp i el Tarragonès. La comunicació feta des de i per al territori és la que ens manté al corrent dels esdeveniments i les diferents qüestions que ens afecten directament o indirectament. DiariTots21 posa l'accent en assumptes que massa sovint passen desapercibuts en altres mitjans de comunicació més amplis, però tenen una especial rellevància en el nostre dia a dia.

Al Camp de Tarragona tenim un territori molt divers on hi ha les grans ciutats capdavanteres, però són els petits pobles els que acaben de conformar la diversitat i la riquesa de la nostra comarca. Per aquest mitjà, la clau de l'èxit ha estat la proximitat, la voluntat de servei, el treball conjunt amb el territori que l'envolta i les ganes de ser un altaveu per a tots i totes.

En aquesta ocasió especial, vull expressar el meu sincer reconeixement a tothom que forma part de l'equip del DiariTots21, per fer possible que el diari digital continuï endavant. Sou una font d'inspiració i un exemple de professionalitat periodística.

Desitjo que aquests quinze anys que ara compliu siguin un punt d'inflexió positiu en la vostra trajectòria. Un aniversari que serveixi de plataforma per a la renovació i el creixement, i que faci que aquest mitjà de referència continuï sent una veu important al Camp de Tarragona. Que aquesta celebració sigui un punt de partida per a molts més anys de periodisme de qualitat, compromís social i proximitat.

Per molts anys!

Josep Masdeu Isern
Alcalde de la Selva del Camp

Ajuntament de
la Selva del Camp

Per molts anys, diari Tots21!
Per continuar sent una font d'informació
essencial pel Camp de Tarragona!

L'anunci de la popular Fanta es rodà en part a la Platja dels Capellans de Tarragona. Foto Tarragona Film Office

VERÒNICA
TAPIAS

La ciutat de Tarragona ha esdevingut els últims anys un dels llocs més escollits per enregistrar-hi pel·lícules i espots publicitaris

De fet, ha estat el municipi que més produccions audiovisuals ha acollit fora de l'àrea metropolitana de Barcelona. Tant és així que l'any 2010 va néixer la Tarragona Film Office, un servei que forma part del Patronat Municipal de Turisme i que ofereix assistència gratuïta en la recerca de localitzacions de rodatge i en la tramitació dels permisos, coordinació dels diferents serveis municipals necessaris i assistència en la logística de la producció.

Entre els atractius de la ciutat destaca la diversitat de localitzacions: paratges naturals com platges i cales, un barri antic molt peculiar, un port industrial i localitzacions singulars com el Complex Educatiu, la Tabacalera o l'edifici del Banc d'Espanya, ubicat a la Rambla Nova. L'herència romana, amb vestigis de més de dos mil anys d'història, és un dels punts forts, amb

escenaris que han acollit programes de televisió i documentals. Totes aquestes produccions generen un important impacte econòmic en la ciutat. L'impacte més directe és el que sorgeix del rodatge: allotjament en hotels i despesa en restauració, entre d'altres. Però també hi ha un impacte indirecte perquè els productes resultants ajuden al reconeixement, prestigi i publicitat de la imatge de Tarragona.

No és només la ciutat de Tarragona la que ha acollit diversos rodatges, sinó diverses poblacions de la província. Per posar un exemple, al desembre de 2019, la sala Foyer Marià Fortuny de FiraReus es va convertir en una aeroport per acollir el rodatge de Cosmética del enemigo, del director barceloní Kike Maíllo. La cinta es va estrenar al festival de Sitges de 2020 amb Reus com a protagonista en els crèdits finals.

'Totes aquestes produccions generen un important impacte econòmic en la ciutat. L'impacte més directe és el que sorgeix del rodatge: allotjament en hotels i despesa en restauració, entre d'altres'

CINE

Les pel·lícules

Si fem la vista enrere, entre les pel·lícules més conegudes rodades a la província trobem el film de David Trueba, amb Ariadna Gil i Diego Luna, Soldados de Salamina (2003); la cinta de Bigas Luna Yo soy la Juani (2006), protagonitzada per Verónica Echegui i Dani Martín, que es va rodar a Reus; la pel·lícula dirigida pels germans Arnaud i Jean Marie Larrieu Los últimos días del mundo, amb Sergi López (2009); Los ojos de Julia (2010), de Guillem Morales, amb Belén Rueda i Lluís Homar; la producció del tarragoní Jesús Monllaó Fill de Caín (2013), amb José Coronado i David Solans; Sonata para Violonchelo (2015) d'Anna Bofarull; Secuestro (2016), de Mar Tagarona, o En tu cabeza: cabra y oveja (2016, també del barceloní Kike Maíllo.

En el cas de Fill de Caín, el director fou el tarragoní Jesús Monllaó, que comptà amb l'actriu tarragonina Mercè Rovira, la jove actriu reusenca Abril Garcia -que amb 11 anys debutava en el món del cinema- i la també tarragonina Helena de la Torre. Imatges de la Part Alta, del Port de Tarragona, del passeig Marítim, del carrer Unió, però també d'indrets del territori, com el col·legi La Salle de Cambrils, apareixen al film, que va ser una de les pel·lícules espanyoles més taquilleres aquell any de 2013.

Un dels rodages més sonats ha estat el de Los renglones torcidos de Dios, dirigida per Oriol Paulo, rodada l'any 2021 a l'antiga Tabacalera de Tarragona, convertida en psiquiàtric per a l'ocasió.

El director del film Los renglones torcidos de Dios, Oriol Paulo, i l'actriu Bárbara Lennie. Foto Warner Bros Pictures.

A més de rodages de produccions nacionals, Tarragona ha estat l'escenari de produccions estrangeres com l'Índia, amb el rodatge de James Bond (Telugu), de Sai Kishore Macha, datada l'any 2015.

A banda d'aquests més recents, durant els anys 60 la ciutat va acollir també alguns rodages. Un dels més mítics va ser el de La Gran Familia (1962), de Fernando Palacios, amb una escena gravada al Balcó del Mediterrani que molts conservem a la nostra memòria.

'Un dels rodages més sonats ha estat el de Los renglones torcidos de Dios, dirigida per Oriol Paulo, rodada l'any 2021 a l'antiga Tabacalera de Tarragona, convertida en psiquiàtric per a l'ocasió'

Les sèries

No han estat només llargmetratges el que s'ha rodat a Tarragona. Diverses sèries han tingut com a escenari alguns indrets de casa nostra. L'any 2019 el port de Tarragona, més concretament el moll de Reus, acollia el rodatge d'algunes escenes de la sèrie de Netflix Hache.

Un any després la plataforma tornava a escollir un indret de Tarragona, aquest cop la platja de Tamarit, per rodar-hi Los herederos de la Tierra, la segona part de La Catedral del Mar, que també té escenes gravades a Tarragona.

I al 2021, Netflix estrenava una nova producció pròpia gravada a la ciutat. Es tracta d'Un hombre de acción, una pel·lícula dirigida per Javier Ruiz Caldera, amb escenes al Complex Educatiu, a l'edifici del Banc d'Espanya i a l'antiga presó.

I encara una darrera sèrie, aquesta de Movistar+, es gravava l'any 2020 a l'antiga Universitat Laboral: Todos mienten.

El director tarragoní Jesús Monllaó, amb els actors David Solans i Abril Garcia, en un descans del rodatge de 'Fill de Caín'. Foto cedida.

'L'amfiteatre romà, amb vistes a la mar Mediterrània, ha estat un d'aquests indrets que ha atret multitud de càmeres'

Els espots publicitaris

Les múltiples opcions que ofereixen els atractius de Tarragona han atret també campanyes publicitàries de diversos productes. A continuació, enumerem diverses localitzacions que han estat escenaris d'espots publicitaris.

Daniel Craig, com a James Bond, va ser dos cops a Tarragona per rodar un anunci per la firma de cerveses Heineken. Hi va ser el 2018 a la platja del Castell de Tamarit i va tornar en 2020 per promocionar la seva pel·lícula 'No time to die' de la mà de la firma cervesera.

L'amfiteatre romà, amb vistes a la mar Mediterrània, ha estat un d'aquests indrets que ha atret multitud de càmeres. L'any 2014 s'hi gravava una campanya d'Estrella Damm.

La marca de patates Lays també escollia Tarragona l'any 2014 per fer-hi la campanya de Nadal. El responsable de l'equip de campaners de la catedral de Tarragona, Cristòbal Conesa, n'era el protagonista i l'espot oferia unes vistes gairebé màgiques des del campanar.

La platja dels Capellans va ser escollida quatre anys més tard pels responsables de la campanya de Fanta, que també utilitzaria el Palau Firal i de Congressos de Tarragona per convertir-lo en una discoteca. La mateixa platja també serviria d'escenari a Estrella Damm en la seva campanya de 2017.

El Palau de Congressos acolliria també una altra campanya publicitària l'any 2018, la de la marca alemanya d'il·luminació Ochio, que va rodar-hi la campanya The Charm, protagonitzada per dues grans estrelles cinematogràfiques: Mads Mikkelsen i Sofia Boutella.

Un altre dels escenaris de rodatges d'espots és la Part Alta de Tarragona, escollit per la companyia d'assegurances Axa per rodar part de la seva campanya de 2019, concretament a les Escalles de l'Arboç. El mateix any, Coca-Cola escollia també la Part Alta, concretament la plaça de Cols, per a la seva campanya dirigida al mercat xinès. Aquesta mateixa marca repetia a Tarragona un any després, aquest cop al Complex Educatiu, per al seu anunci de Coca-Cola Diet, una ubicació que també va ser escollida per a l'espot d'Aquarius Retry.

Les marques de cotxes han estat un dels sectors que més han escollit Tarragona com a escenari per als seus rodatges. La Part Alta de la ciutat ha servit per presentar un model de Toyota i per promocionar el Volkswagen Polo entre el públic japonès l'any 2016.

Hyundai escollia la Rambla Nova per fer-hi espectaculars maniobres en la presentació de la campanya per a Corea.

Aquests que hem citat són només alguns dels rodatges que s'han dut a terme a Tarragona. La riquesa dels seus paratges naturals i la diversitat de localitzacions han fet d'aquesta ciutat un dels escenaris més escollits i amb més projecció per a pel·lícules, documentals, sèries i campanyes publicitàries.

L'actor Daniel Craig, en el paper de James Bond, ha rodat dos anuncis a la Platja de Tamarit.
Foto Danjoq, LLC i Metro Goldwyn Mayer Studios Inc.

Una escena de l'anunci de la marca alemanya d'il·luminació Ochio. Foto Tarragona Film Office.

Salvador Ferré BudescaPresident del Consell
Comarcal del Tarragonès**Per molts més anys de proximitat i rigor informatiu!**

Foto: Cerdida

El DiariTots21 suma 15 anys com un dels mitjans de comunicació de referència al nostre territori. Aquesta efemèride ens reafirma en el fet que estem davant d'un projecte periodístic sòlid, seriós, compromès amb el territori i amb un gran futur per davant. Això ha estat possible, sens dubte, pel gran equip humà i professional que hi ha al darrera d'aquest projecte que, dia rere dia, acostava a la ciutadania l'actualitat dels nostres pobles i ciutats.

Les administracions hem d'agrair la vostra feina i el paper de tots aquells mitjans de comunicació que, com el vostre, apropen diàriament la nostra tasca als lectors i a les lectores. Al Tarragonès hi tenim una gran diversitat: hi trobem des de ciutats capdavanteres que agrupen la major part de la població; a petits pobles que acaben de conformar la diversitat i la riquesa de la nostra comarca. El Consell Comarcal del Tarragonès estem al costat de tots ells, des d'on vetllem pel seu progrés i pel de tota la seva gent. Però cal posar en valor també el paper dels mitjans de comunicació locals, els quals esdevenen una plataforma d'allò que passa i que mereix que la gent conegui. Gràcies per contribuir a ser aquest altaveu del nostre territori i, sobretot, gràcies per fer-ho amb rigor informatiu, proximitat, veracitat i pluralitat.

Enhorabona per aquests 15 anys i desitgem que en pugueu seguir sumant molts i molts més!

Salvador Ferré Budesca

President del Consell Comarcal del Tarragonès

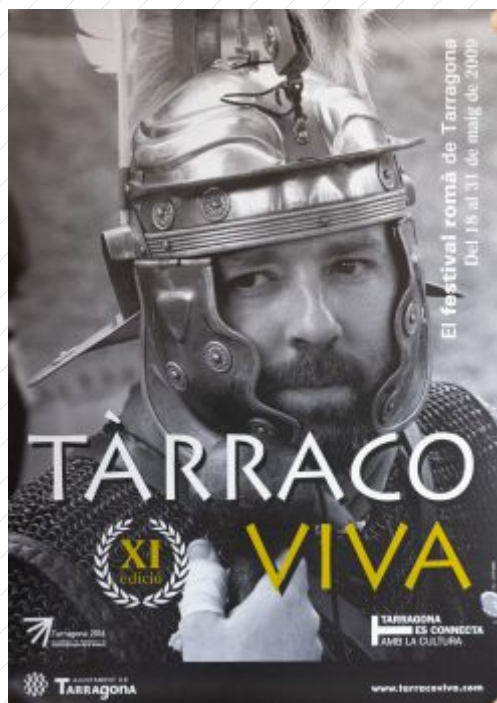
Al servei de les persones
Al servei dels municipis

Al teu servei !!!

CCT
Consell Comarcal del Tarragonès

Tarraco Viva, cartell a cartell

Tarraco Viva s'ha convertit en un dels grans reclams culturals, turístics i patrimonials de la ciutat i de Catalunya, una proposta basada en el rigor històric i en la multiplicació d'activitats per a totes les edats. Us oferim un recull dels cartells oficials editats des que DiariTots21 va aparèixer.

2009

2010

2011

2012

TARRACO

TARRACO VIVA

TARRACO

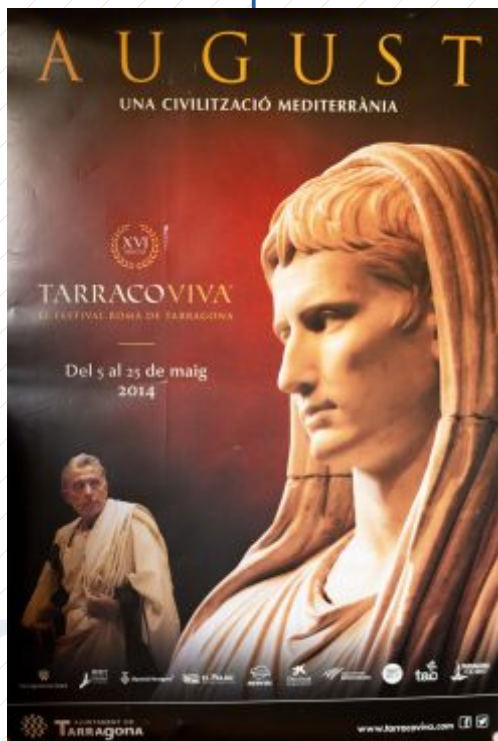
2013

2014

2015

2016

VIVA

VIVA

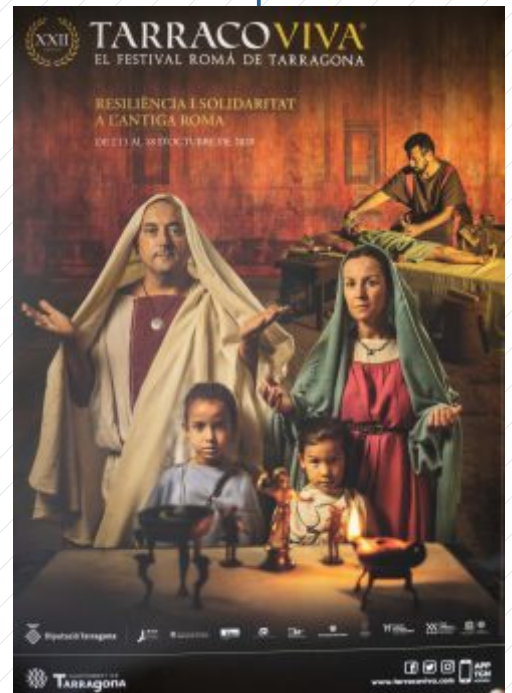
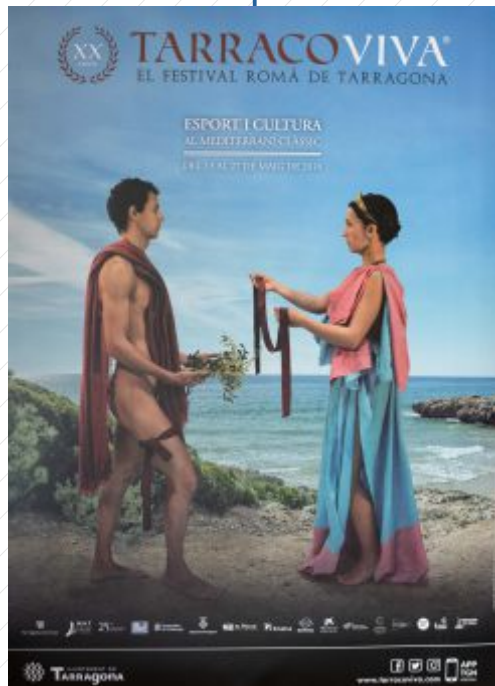
2017

2018

2019

2020

TARRACO

TARRACO VIVA

TARRACO

2021

2022

2023

2024

VIVA

Bienvenidos al turismo emocional

En dna Turismo y Ocio **nos apasiona potenciar el turismo en espacios patrimoniales**, nos ilusiona recuperar la memoria colectiva de lugares donde se entiende la herencia cultural propia del pasado; y creemos que el uso turístico nos permite transmitir esta herencia en clave de experiencias únicas a las nuevas generaciones.

El área de gestión de activos es **un laboratorio de innovación en gestión y marketing aplicado**. Nos permite no solo definir modelos y hacer planes de marketing y comerciales sino ejecutarlos con resultados. Gestionamos y comercializamos patrimonio, espacios, equipamientos y diferentes atracciones de visitantes como activos turísticos.

Ofrecemos servicios de **gestión integral de activos patrimoniales con potencial de captación de visitas**, tanto edificios y espacios con valor patrimonial, histórico o natural, como equipamientos públicos. Diferentes modelos adaptados a las necesidades del cliente.

Te invitamos a descubrir el patrimonio que gestionamos y los lugares con los que colaboramos.

dna.es

dna turismo y ocio

ENTREVISTA

Francisco Javier Castillo

Nascut a Guadalajara en 1967, és llicenciat en Ciències per la Universitat d'Alcalá de Henares; postgrau en Enginyeria pel Centre Politècnic Superior de la Universitat de Saragossa; PDD pel IESE Business School, Universitat de Navarra, entre altres estudis. Va iniciar la seva carrera en el sector turístic com a director del Parc i subdirector del Conjunt del Monestir de Pedra (Saragossa) i en el Grup Parcs Reunits. Des de l'any 2017 és director del Jardí Històric del Parc Samà de Cambrils.

'El Parc Samà és la fusió perfecta entre sensibilitat i creativitat, naturalesa, estils i art'

Al llarg dels darrers quinze anys ha estat especialment important el desenvolupament d'una de les joies del patrimoni arquitectònic i natural de casa nostra per tal de convertir-lo també en un referent del turisme cultural, sostenible i familiar del Camp de Tarragona. Es tracta del Parc Samà de Cambrils, que ha viscut un salt cap al futur de la mà del grup DNA.

Quants anys porta DNA amb activitat a Tarragona?

Som una empresa especialitzada en els sectors de turisme i oci, la nostra seu corporativa està a Barcelona i Madrid, encara que treballem per tota Espanya i especialment a Sud-amèrica.

Va ser l'any 2011, gairebé al mateix temps que el DiariTots21, quan ens van cridar per a col·laborar amb l'Arquebisbat de Tarragona, amb l'objectiu d'ajudar a donar forma al projecte del Centre Tarragoní El Seminari; posteriorment vam ajudar al Capítol Catedralici de Tarragona en un repte que continua vigent, com és conservar el patrimoni per a futures generacions amb un model econòmic viable, amb el millor impacte social i cultural.

Acabem gestionant l'ús turístic i cultural per al Capítol des de 2012 i, durant 12 anys, creem un equip local a Tarragona amb el que aconseguim bons resultats, prestant servei a 135.000 visitants l'any 2023 –venint dels 25.000 de 2012– i passant una pandèmia.

S'han fet àudioguies, vídeoguies, realitat augmentada, col·laboració amb les empreses de guies locals, visites completes a través de segles d'història, des del temps romà fins al campanar –la millor talaia de la Costa Daurada–, visites especialitzades en funció de l'interès del visitant..., el conjunt catedralici s'ha convertit en un actiu turístic per a les agències de viatge i principals touroperadors de la Costa Daurada.

Què destacaria del model implantat a la Catedral?

Una de les claus d'èxit del model ha estat l'estreta col·laboració amb els membres del Capítol, tots implicats amb una meta: generar ingressos per al manteniment i conservació d'un patrimoni que, com bé deia el Dean de l'època “és de tots i tots podem contribuir al seu manteniment i conservació”, i fer-ho per a donar a conèixer al major nombre de persones aquest patrimoni.

El resultat és un model d'èxit que no té marxa enrere, generar una immillorable experiència de visita que permet conèixer els aspectes religiosos, històrics, culturals, arquitectònics..., tots ells únics i per tant identitaris i factors competitiu del destí de Tarragona.

Quan van començar a gestionar el Jardí Històric del Parc Sama?

L'any 2015 iniciem les converses amb la propietat, el Parc Samà és un jardí històric únic, i necessitava d'una visió a llarg termini. Comencem en 2016 definint la proposta de valor al visitant, què volíem que descobrís en la seva visita, i quina experiència de visita podíem oferir a cada segment de mercat, sempre amb la premissa d'incentivar una visita conscient cap a la comprensió i la cura d'aquest patrimoni; això genera un mapa de valors i atributs de l'espai que són la base de la comunicació posterior, tot això en un document que denominem pla de posicionament, igual que vam fer en el Museu Castellor de Catalunya.

Com va anar el projecte per al Museu Castellor de Catalunya?

Va ser l'any 2018, guanyem un concurs de la Generalitat i iniciem el treball l'any 2019 amb els responsables de l'equipament. El propòsit principal va ser de contribuir a visualitzar, de manera rellevant i diferenciadora, el nou Museu entre els seus grups d'interès i públics objectiu, en definitiva, aconseguir la notorietat i el coneixement necessaris del Museu per a aconseguir posicionar-lo en el mercat davant la imminent obertura, encara que al final es va obrir al públic el 2023.

Tornem al Parc Samà...

A l'abril de 2017 vam fer la reinauguració oficial, recreant amb actors i diferents esdeveniments la inauguració feta originalment a la fi de segle XIX. El Jardí Històric del Parc Samà, únic jardí històric de Tarragona, és, com diu la carta de Florència de 1981 que estableix principis per a la protecció i preservació de jardins històrics, “una composició d'arquitectura el material de la qual és essencialment vegetal i, per tant, viu, perible i renovable”. Així que el principal repte és el manteniment, conservació i restauració de les 14 hectàrees per al gaudi de pròximes generacions, el més singular d'aquest espai és que mostra el resultat d'un equilibri, del desenvolupament i la deteriorament de la naturalesa i els elements arquitectònics del parc, i la generació d'ingressos per a conservar-lo, recuperar-lo i mantenir-lo en el millor estat possible mitjançant una experiència de visita enriquidora.

Al final els models de gestió que proposem es basen en les mateixes claus; passió per potenciar el turisme en espais patrimonials, il·lusió per recuperar la memòria col·lectiva de llocs on s'entén l'herència cultural pròpia del passat; i coneixement i experiència perquè l'ús turístic permeti transmetre aquesta herència en clau d'experiències úniques a les noves generacions.

Estimats Mayo i Jaume, enhorabona per aquests 15 anys del DiariTots21, un mitjà pròxim i de referència en la cobertura informativa de la província de Tarragona.

Portem anys col·laborant per a donar a conèixer algun dels recursos patrimonials més importants de la província, especialment del Jardí Històric del Parc Samà.

Els bons professionals es coneixen a través de les relacions de llarga durada, i en els bons i mals entorns empresarials; sempre recordaré la vostra cobertura quan vam ser el primer espai a obrir després de la pandèmia, estàvem tots impactats en tots els àmbits, i és en aquests moments quan s'agraeix l'oportunitat que brinden els professionals d'un mitjà com DiariTots21 per a donar a conèixer l'esforç per reiniciar la normalitat i la recuperació de l'activitat empresarial.

Us desitgem molts més anys d'èxit, que continuaran contribuint a la informació i generació de teixit social a la província de Tarragona.

Francisco Javier Castillo
CEO de DNA

Què destacaria del Parc?

Com defineix el manual de posicionament, el parc és un jardí amb memòria, és el que amaga i el que compta, i amaga cultura, història i naturalesa a parts iguals. La clau és que el parc es va construir l'any 1881, és un jardí concebut en ple romanticisme, un mode de veure el món on els sentiments prevalen per sobre de la raó; on els jardins es dissenyaven amb la premissa de trencar amb la rigidesa i estructuració del jardí francès i tornar a la naturalesa, mostrant un afany moltes vegades desmesurat pel salvatge i l'exòtic.

Va ser construït com a residència estival de la família Samà, per tant, el parc també és la història del marquesat de Marianao. Salvador Samà i Torrents, va ser el seu promotor i en 1881 va encarregar a Josep Fontserè i Mestres una residència de descans envoltada de jardins que evocessin la perduda illa de Cuba. El Parc Samà és la fusió perfecta entre la sensibilitat del promotor i la creativitat del seu mestre d'obres, que va saber traduir els anhels del Marquès de Marianao en formes i colors trobats en la pròpia naturalesa. La seva empremta modernista es deixa veure en les seves asimetries arrodonides, en els seus verds, blaus i ocres, i en la seducció de les seves figures exòtiques.

Al parc va conviure amb l'art de lligar diferents estils, tal vegada provocant l'eclecticisme que va delinear el seu segell personal. El Parc Samà és la fusió perfecta entre sensibilitat i creativitat, naturalesa, estils i art.

Quins projectes de futur té?

El parc està protegit com a Bé d'Interès Cultural (BIC) en la categoria de Jardí Històric, hem estat els promotors i formem part de l'Itinerari Europeu de Jardins Històrics, i també de l'Aliança per al Canvi Climàtic de Jardins Botànics; el que ens convoca a aquesta última aliança és el principal repte a futur.

L'aigua no és només un bé bàsic per a les persones i les activitats econòmiques, sinó que és un element de la naturalesa, integrant de tots els ecosistemes, i la seva correcta gestió és essencial per a la vida. Per al parc, i per extensió per a tota província, el principal repte en els pròxims anys serà fer una gestió perfecta de l'aigua, o iniciar una gestió correcta, en funció de com s'avalui la gestió actual.

GAUDEIX DEL JARDÍ HISTÒRIC DEL PARC SAMÀ DE CAMBRILS

14 hectàrees de natura i cultura

PLANS DE
CONSERVACIÓ

LLAC I MIRADOR

GRUJA DEL
TAXODIUM

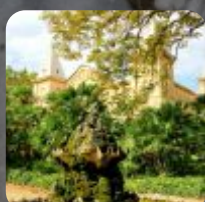
HIVERNACLE
FONTCUBERTA

CASCADA
I CANAL

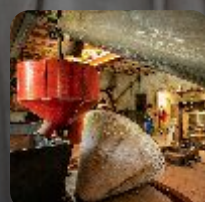
BOSC DE
DAINES

FONT DE LES
CLOÏSSESS

BAR MUSEU DEL
VERMUT YZAGUIRRE

MUSEU DE L'OLI
MAS DEL MIU

GERRO DE
VICHY

TORRE MIRADOR

PARTERRE D'ÀLOE
VERA

CAVALLERISSES I
REFUGI DE RUCS

AVIARI
MARIANAO

MONERIA

Marià Arbonès

Marià Arbonès Arbonès va néixer a Reus en 1962. És cofundador i director de Reudigital i va ser durant 25 anys director de Punt 6 Ràdio (abans, Ràdio Music Club). Organitzador de concerts i esdeveniments culturals, impulsor d'activitats relacionades amb la Comunicació, és un expert en música, la seva gran passió junt al periodisme i els esports.

15 anys de música al nostre territori

La ràdio ha estat capaç de reinventar-se (un cop més) gràcies al nombre de persones que l'escolten en línia, a través d'aplicacions i potenciant l'ús de xarxes socials i creant continguts nous per a allotjar-los en la xarxa mitjançant el pòdcast

Foto Cedida

Em demana el director d'aquest mitjà, Jaume Garcia, que escrigui sobre els canvis que hi ha hagut en la música en els últims quinze anys en el territori. Encantat li lliuro la meva visió agredolça de com interpreto l'evolució durant aquest període en diversos aspectes que interveuen en el sector de la música a casa nostra. Naturalment, ho faig de forma resumida, ja que quinze anys són molts i hi passen moltes coses. Alhora que aprofito per felicitar l'aniversari de DiariTots21.

Coincidirem que un dels aspectes que més ha canviat és la indústria i el consum musical. Els canvis han estat determinants amb el pas dels anys, i, en els últims quinze o vint, l'entrada de tecnologies d'avantguarda en la nostra vida diària ha transformat completament el panorama musical. Gràcies a Internet i a la digitalització, l'era del "streaming" ha crescut molt en el mercat i aquesta evolució ha fet que gairebé s'abandonin formats clàssics com

els CD o els vinils a l'hora del consum de música. Encara que hi ha amants "vintage" en el format vinil, és cert que plataformes com Spotify i Youtube són les més utilitzades actualment per escoltar música.

Em centro en la ràdio. Aquesta implantació digital també ha afectat els seus continguts musicals. El mitjà ha estat capaç de reinventar-se (un cop més) gràcies al nombre de persones que l'escolten en línia, a través d'aplicacions i potenciant l'ús de xarxes socials i creant continguts nous per a allotjar-los en la xarxa mitjançant el pòdcast. Tot i això, la ràdio musical continua emetent en FM, molt condicionada, però, a les noves tecnologies.

De fet, la música "en línia" va ser la sortida de molts artistes per sufragar els efectes de la Covid-19, l'any 2020. Davant la impossibilitat de fer concerts en directe,

les plataformes d'"streaming" van ser el canal de connexió, de la difusió musical i en alguns casos, la font d'ingressos econòmics. Recordem que en aquell difícil període, la pandèmia va alterar considerablement el sector cultural.

M'emplaço a l'entrevista que vaig fer a l'amic i al director del Conservatori i Escola de Música de Vila-seca, Pep Solórzano en un acte recent al Centre de Lectura, per recollir la impressió que em va donar sobre la bona salut que hi ha en l'àmbit formatiu musical al nostre territori. Solórzano ho va exemplificar en el gran nombre de centres formatius existents al Camp de Tarragona i en l'apreciable interès del jovent pels estudis de música i especialment en la música clàssica i el jazz. Un interès que, segons va apuntar Solórzano, augmenta i que es demostra en el bon funcionament de les orquestres de cambra existents al Camp de Tarragona.

MÚSICA

Entitats i empreses del territori

Aquest impuls també es veu reflectit en la quantitat d'entitats i empreses públiques o privades del territori que treballen en la difusió de la música de tota mena, a través de l'organització de concerts, concursos, xerrades, audicions, etc. Els promotors que han pogut superar el mal tràngol dels efectes de la Covid-19 han reactivat notablement les programacions, i

així, avui en dia podem sentir-nos satisfets de veure com de bé funcionen els festivals Accents, Dixeland de Tarragona, Jordi Savall de música antiga de Santes Creus, Reus Blues o l'Internacional de Guitarra de l'Hospitalet de l'Infant. Esperem que el FIM de Cambrils es refermi aquest 2024 amb la incorporació d'una nova empresa gestora que hi portarà un nou format, després d'uns anys d'incerteses.

Imatge d'una actuació de Jordi Savall al Festival de Música Antiga de Poblet. Foto ACN.

Aquest impuls també es veu reflectit en la quantitat d'entitats i empreses públiques o privades del territori que treballen en la difusió de la música de tota mena, a través de l'organització de concerts, concursos, xerrades, audicions, etc.

En clau positiva, esmento també les programacions de l'Auditori Josep Carreras de Vila-seca, de l'Associació de Concerts de Reus, de l'Auditori de la Diputació de Tarragona, del Reus Cultura Contemporània o del cicle de concerts de música antiga TAU de Tarragona. A més de les sessions de converses de creadors Prosceni al Centre de Lectura, la constitució de l'associació Mas del Jazz a Reus, el festival Garbinada a Falset o el Teta de Tarragona. En aquest capítol també destaco el treball de la sala Zero de Tarragona, el bar Absenta de Reus o la sala RedStar de Valls.

En aquest últims quinze anys, molts grups i intèrprets han deixat de tocar per diverses raons: canvi de plans, retirada o, malauradament, la mort. Poso d'exemple Bongo Botrako, Gertrudis i la

dissortada mort d'Anna Mor. També en aquest període han sorgit nous projectes que abracen diverses sensibilitats musicals, com ara Silvio Álvarez, Lau Noah, Paula Fitz o Crim. Us confesso que desconec si els grups o intèrprets que neixen ara ho tenen fàcil o no al nostre territori en l'objectiu de promocionar-se i a ser possible, arribar a ser professionals, però sí que és cert que hi ha al territori un mínim d'infraestructura (sales d'actuacions, estudis de gravació, discogràfiques, etc.) que fa uns trenta o quaranta anys no hi havia i els grups havien de desplaçar-se a Barcelona. Destaco la bona salut de músics i intèrprets que encara estan en actiu: Els Pets, que aviat faran 40 anys; el seu cantant Lluís Gavaldà ha donat el tret de sortida al seu projecte en solitari; els cantautors Joan Masdéu i Fito Luri, o Los Glosters.

Edició del Prosceni, amb Joan Magrané i Joan Pons. Foto cedida.

En clau positiva, esmento també les programacions de l'Auditori Josep Carreras de Vila-seca, de l'Associació de Concerts de Reus, de l'Auditori de la Diputació de Tarragona, del Reus Cultura Contemporània o del cicle de concerts de música antiga TAU de Tarragona

Joan Masdéu. Foto cedida.

Lau Noah. Foto cedida.

L'empoderament femení

Acabo parlant d'altres fets que també han marcat la música en els últims anys. Per exemple, l'empoderament femení: les dones han agafat més protagonisme en la producció musical; la fusió de gèneres amb la introducció de ritmes urbans com el "rap" o el "trap" o la importància de l'activisme polític.

Àngel Òdena

Àngel Òdena. Nascut a Tarragona en 1968, és llicenciat en Geografia i Història. Aquest bariton tarragoní va estudiar piano i cant a la seva ciutat natal. La seva activitat operística, des del seu debut al Teatre Petruzzelli de Bari, l'ha portat per infinitat de teatres internacionals, com el Metropolitan Opera House de Nova York, Miami, Berlín, Hamburg, Hèlsinki, París, Lausanne, Venècia, Florència, Lisboa, Atenes i, evidentment, a tots els teatres espanyols més importants.

'La veritat és que sempre que surto davant del públic, sigui allà on sigui, els nervis i la responsabilitat hi són presents'

MAYO
LORDA

Àngel Òdena lidera la Companyia Amics del Teatre Líric de Tarragona, que acaba d'inaugurar el Festival del Camp de Mart d'enguany amb 'La Traviata', on l'Àngel, amb la seva potent veu, ha interpretat Giorgio Germont, personatge de la popular òpera verdiana.

Diries que et poses més nerviós abans de cantar en un teatre d'òpera o a la teva ciutat i en l'impressionant escenari de l'Auditori Camp de Mart?

Encara que sembli un tòpic, la veritat és que sempre que surto davant del públic, sigui allà on sigui, els nervis i la responsabilitat hi són presents.

Evidentment, el que em provoca fer-ho a Tarragona i al Camp de Mart és moltíssima il·lusió de veure que el projecte tira endavant.

Aquest projecte es va iniciar en 2021 amb Rigoletto, al mateix Camp de Mart, i va tenir la seva continuïtat el passat estiu amb Tosca, a la Tarraco Arena Plaça. Enguany has tornat al Camp de Mart. On t'has sentit més còmode i on creus que se li treu més rendiment acústic i es potencia més una funció lírica?

Per a sorpresa de tots, amb el Rigoletto ja vam veure que l'acústica del Camp de Mart, per ser un espai a l'aire lliure, era fantàstica. De fet, hi ha pocs llocs amb aquestes condicions que tinguin aquesta acústica. A la TAP era diferent, i tot i que vam pensar en amplificar el so, crec que o es fa molt bé i amb els millors tècnics o... i fins i tot així no tens les garanties que funcioni bé. Sóc del parer que sempre que hi hagi un mínim d'acústica millor fer-ho sense amplificar.

Escènica són espais diferents i d'on pots treure diferents rendiments, però és clar que al Camp de Mart l'escenografia ja la tens, la muralla i la Torre de l'Arquebisbe són imponents; a la TAP l'has de cercar.

MÚSICA

Què portes més a la sang, Puccini o Verdi?

Doncs... per tessitura vocal i repertori escrit Verdi va escriure molt, i molt bé per al baríton. A més a més hi ha molts rols titulars d'òperes que són barítons. Em sento molt còmode cantant tots aquests rols, a part que la música és apassionant. Puccini és "la música", m'encanta, és molt descriptiu i cinematogràfic, i evidentment també va escriure rols magnífics per al baríton. En definitiva, m'has preguntat a qui prefereixo, si el pare o la mare, i no tinc resposta.

Creus que iniciatives com aquesta, on el preu de les entrades és molt inferior al que constaria en un Palau de la Música, per posar un exemple, ajuden al fet que el públic descobreixi i s'interessi per l'òpera?

Jo crec que sí. Moltíssima gent no ens podem permetre pagar 300 euros o més per una platea, a més a més que ho trobo indecent. En canvi, al Camp de Mart les entrades han anat de 40 a 65 euros, amb moltíssims descomptes (per exemple, els menors de 30 anys tenien un 50% de rebaixa). En una òpera hi ha molts professionals que hi treballen (músics, cantants, perruquers, tècnics...), a La Traviata erem més de 150 persones. Per tant no pot ser mai a un preu molt econòmic i s'ha d'explicar bé, però crec que els preus que hem fixat al Camp de Mart són populars i així hem pogut obrir-nos a tot tipus de públic.

'Els estudis musicals ni poden ni han de ser una assignatura "extraescolar", no els podem vulgaritzar. Ara bé, també trobar els diferents espais per les diferents necessitats de cadascú'**'Moltíssima gent no ens podem permetre pagar 300 euros o més per una platea. A més a més que ho trobo indecent. En canvi, al Camp de Mart les entrades han anat de 40 a 65 euros, amb moltíssims descomptes'****Hi ha un bon nivell de música a les nostres escoles?**

És una pregunta complicada. Pel que jo veig, en general sí, que n'hi ha; però mai hem d'oblidar que la música és una disciplina i encara que s'ha de fer atractiva a la canalla, al final l'estudi i la concentració són fonamentals. Els estudis musicals ni poden ni han de ser una assignatura "extraescolar", no els podem vulgaritzar. Ara bé, també trobar els diferents espais per les diferents necessitats de cadascú.

Des que et conec sempre dius que Tarragona i Reus haurien de tenir les seves orquestres i un conservatori superior com succeeix a Barcelona. Fent un repàs d'aquests últims 15 anys creus que estem més a prop d'aconseguir-ho?

De moment, no. Crec que a nivell de la Diputació i la Generalitat, que és qui realment té la competència, es podria fer molt més. Crec que amb la magnífica idea de portar el Conservatori Professional de Tarragona a la Tabacalera és el moment perquè, tenint tant d'espai, la Diputació i els ajuntaments reclamin a la Generalitat la creació del Conservatori Superior al Camp de Tarragona, el Conservatori Superior Metropolità. A Catalunya només hi ha dos Conservatoris Superiors (un Conservatori Superior, per entendre'ns, són els Estudis Universitaris musicals), un de públic i l'altre de privat, i tots dos són a Barcelona. És realment inconcebible que hàgim repartit les Universitats al llarg del territori català i en la música encara vivim en els anys 80. No pot ser aquest centralisme barceloní, i també que des de Tarragona no tinguem l'ambició de voler-ho tenir. Els nostres joves s'ho mereixen, i molt.

Alguna cosa hem millorat? Hi ha més ajudes a la cultura, els polítics s'han posat les piles, no creus? Recentment s'ha reinaugurat a La Canonja el Teatre de l'Orfeo Canongí...

Crec que sí, és evident que tenim més espais, com tu dius. La Canonja ha rehabilitat extraordinàriament l'Orfeo, però no només La Canonja, també Vila-seca, Salou, Riudoms, La Selva, L'Hospitalet, El Morell, La Pobla, Alcover... i esperem que aviat Constantí, Cambrils i Torredembarra es plantegin d'una vegada acabar els seus teatres. Però el que cal realment és invertir en indústria cultural, o sigui, en els veritables protagonistes, en músics, actors, ballarins... Tenim les infraestructures i cal omplir-les de professionals; donar-nos compte que de la mateixa manera que invertim en els sectors turístic, agrari o automobilístic... el cultural també ho necessita. Cal crear estructures estables que donin esperança de futur a tots aquests joves tan i tan preparats que tenim.

Parlant de reptes, pots avançar-nos alguna novetat que estiguis pensant per al pròxim estiu?

Al cap hi tinc moltes coses, però cal anar pas a pas. L'èxit que hem tingut amb La Traviata ha estat rotund i clamorós, però cal parlar amb les institucions, espònsors... per veure quina és la seva predisposició. Per part de la nostra Associació és total, i de fer més coses en altres ciutats del territori. També t'he de dir que tant els espònsors com les administracions estaven encantats, i espero que això ens ajudi a seguir.

La vida és impredecible, però com et veus d'aquí a 5 anys?

Buff, espero sobretot estar bé de salut. Després, si em deixen seguir cantant i a nivell de Tarragona, continuar amb aquests projectes engrescadors, i veure com aquesta llavor va tenint els seus fruits en això que t'he comentat abans, crear indústria cultural del territori, constituint una Orquestra estable d'aquí, on hi hagi orquestres de joves estudiants lligades a la professional, tenint un Conservatori Superior i que no només els polítics, sinó també els tècnics culturals, que treballen en les administracions, vegin que no tot és burocràcia i reglamentació, que cal sortir del despatx i viure-ho com ho viuen els artistes, com ho viuen els estudiants, que empatitzin, i seguríssim que tot anirà molt millor.

Si no visquessis a Tarragona, on t'agradaria fer-ho?

Doncs, quedaria molt bé responent que a cap altre lloc, però mentiria. Per exemple, aquest hivern he estat un mes i mig a Niça i hi he estat molt bé. Hi ha moltes ciutats atractives per diversos motius. Barcelona m'agrada molt, tot i que últimament ja sembla més PortAventura que no pas la Barcelona que ens agradaria a tots. No em faria res, si la butxaca m'ho permetés.

Foto Antoni Bojill

'El que cal realment és invertir en indústria cultural, o sigui, en els veritables protagonistes, en músics, actors, ballarins... Tenim les infraestructures i cal omplir-les de professionals; donar-nos compte que de la mateixa manera que invertim en els sectors turístic, agrari o automobilístic... el cultural també ho necessita'

GASTRONOMIA

Les comarques de Tarragona poden brindar merescudament per la potència gastronòmica que ofereixen, des del mar a la muntanya, de nord a sud, d'est a oest. Set estrelles Michelin adornen els millors

ESPORTS

El Nàstic, el Reus Deportiu, el CBT,... però també esports com el padel i el golf. Els nostres herois locals són els protagonistes de la millora viscuda en el terreny esportiu en aquesta dècada i mitja.

COM ÉREM I COM SOM

Quinze anys donen per a moltes imatges i quan les repasses t'adones del pas del temps. Us expliquem qui érem, qui som ara, quines aventures atrevides vam emprendre i també els reconeixements que vam rebre. Algú ho havia de dir.

GASTRONOMIA

ESPORTS

Els nostres herois i les nostres heroïnes
Helder Moya

227

Les grans fites del Nàstic: de l'ascens a la creació de l'equip Genuine i l'estrena de la ciutat esportiva

232

'No tienes que demostrarle a nadie que eres mejor o peor, en el golf compites contra ti mismo y contra el campo'
Entrevista a José Ramón García, entrenador de golf en Golf Costa Dorada

235

'Ens agradaria sentir que estem al nivell d'una segona Estrella Michelin'

Entrevista a Pep Moreno, estrella Michelin des de l'any 2019

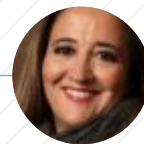
215

Una demarcació amb estrella
Helder Moya

218

'Els vins de Clos Galena són capaços d'emocionar'
Entrevista a Merche Dalmau, propietària del celler Clos Galena

223

COM
ÉREM
COM
SOM

238

PER MOLTS
ANYS,

DIARI
TOTS21!

PortAventura
WORLD

Made to
Remember

portaventuraworld.com

Pep Moreno

Pep Moreno va néixer a Valls el 1980. Propietari dels restaurants Deliranto i Cook & Travel, és president de l'Associació d'Empreses d'Hostaleria de Salou. És estrella Michelin des de l'any 2019.

'Ens agradaria sentir que estem al nivell d'una segona Estrella Michelin'

Foto: Xarxes Socials

HELDER
MOYA

El mes de novembre del 2019 s'escriu amb lletres d'or en la història professional del vallenc Pep Moreno. L'estrella Michelin que atresora el Deliranto és molt significativa, primer per haver estat el primer restaurant de Salou en tenir-la, en segon lloc per haver-la renovat any rere any i, finalment, per premiar l'art culinari d'un xef de casa nostra que gaudeix diàriament de la seva passió. L'any 2022 també s'hi va sumar al seu palmarès un Sol Repsol, engrandint encara més la figura d'aquest (com ell mateix es defineix) 'friqui' de la cuina.

Cinc anys després d'haver-la rebut, quin significat té a dia d'avui aquesta Estrella Michelin?

Com a tot ésser humà, el fet que t'arribi una distinció personal com és una Estrella Michelin el que va fer va ser posar en valor la meua feina i la de l'equip que m'acompanya.

Evidentment agrada que te la donin. El sol fet de ser un restaurant amb Estrella Michelin ja va provocar en el seu moment un canvi força bèstia. Ens va situar al mapa gastronòmic, va augmentar la coneixença de la cuina que realitzem, el nombre de reserves va augmentar...Va ser un trasbals molt positiu! I el fet de renovar-la any rere any és un repte i una satisfacció important.

Mirant enrere, qualificaries aquella estrella com a esperada?

Feia temps que treballàvem cercant aquest reconeixement. L'objectiu era situar-nos en un nivell així ja que personalment i col·lectivament creïem que podíem ser-hi. Ara bé, en aquell moment només feia dos anys i mig que havíem obert el Deliranto i que ens atorguessin l'estrella ens va agafar una mica per sorpresa a tots. Ara bé, benvinguda va ser! (somriu)

Una efemèride important del territori és que Can Bosch, a Cambrils, celebra els 40 anys ininterromputs de la seva estrella Michelin. Pep Moreno hi pensa sovint en ser el primer restaurant de la demarcació en assolir la segona estrella?

Per suposat que m'agradaria. Ara bé, no depèn de nosaltres. Treballem el millor que sabem, i sobretot en

aquesta direcció, ja que creiem que és la correcta. Si busques estar a dalt és més difícil caure, i si cerques només mantenir-te, aquí sí que es pot produir una caiguda inesperada. Ens agradaria sentir que estem al nivell d'una segona estrella. Això sí, no és cap obsessió.

Aquesta primera estrella, a més de reconèixer la teua vàlua professional, va derivar en situar Salou com a destinació gastronòmica...

El meu aterratge a la capital de la Costa Daurada és fruit de les casualitats de la vida i per accident. Ara bé, benvingudes les casualitats! Cal destacar que els restaurants de Salou són els que han donat el fort impuls i l'Ajuntament ens hi ha acompanyat. Sense cap dubte que el gran beneficiat de l'Estrella Michelin és el propi municipi. Com a destí turístic i com a emblema per la vila.

Creus també que guanyar l'estrella Michelin va servir per trencar algun que altre estereotip gastronòmic de Salou?

Personalment estava una mica cansat de sentir que era impensable que Salou tingués un restaurant amb estrella Michelin. I menys encara en un restaurant que estigués als baixos d'un hotel. En vaig sentir de tots colors, exemples com que era impossible que a Salou hi hagués establiments amb una bona relació qualitat-preu o que a Salou no es pot anar a menjar per gaudir sinó que es va a menjar perquè no hi ha cap més opció si vols anar a la platja o a PortAventura World...

Collage de fotos d'un dels menús de Deliranto. Foto DiariTots21

PEP MORENO

Al Deliranto es mariden contes clàssic i gastronomia. Com definiries les experiències que fas viure als comensals a casa teva?

El nostre tret diferencial és tocar les emocions dels clients a través dels contes. Amb el del Petit Príncep ens va arribar l'estrella Michelin, ara bé, n'hem representat d'altres tant interessants com el Mag d'Oz o el Conte de Nadal, de Charles Dickens. És una cuina d'experiències que va més enllà dels sabors. A Deliranto expliquem històries, de manera que tots puguem viure durant unes hores el nostre propi conte, en aquest cas a través d'un menú gastronòmic que t'inspira les emocions i sentiments que transmet. I també representem òperes, com hem fet recentment amb la de 'Carmen', la força de viure com ella vol i no com li manen els cànons, amb un protagonisme de la feminitat ben entesa i la força de la dona.

Pep Moreno és també el president de l'Associació d'Hostaleria (AEH) de Salou. Quin és el pols d'atracció gastronòmic pels paladars més inquiets que vulguin venir a la capital salouenca?

Salou és una molt bona plaça gastronòmica i, sobretot, molt diversa. Una de les virtuts que té és que disposa d'una gamma gastronòmica molt àmplia, tant de preu, com de qualitat, com d'estil. Any rere any es demostra en la presentació del Calendari Gastronòmic que hi ha força talent a les cuines dels restaurants de Salou. El que han de fer els comensals és convertir-se en 'tastaolletes' i venir, provar-los i treure les seves pròpies conclusions.

Per acabar Pep, segons el teu criteri, amb la d'estrelles Michelin i Sols Repsol que tenim a la demarcació de Tarragona, segons tu, quin és l'estat de salut de la restauració al nostre territori?

Tenim una molt bona salut, hem multiplicat i amb escriu el número d'estrelles Michelin i de Sols Repsol. És difícil trobar un creixement exponencial a nivell nacional com ha experimentat el nostre territori. A més, estic convençut que pròximament encara tindrem més bones notícies.

'El gran beneficiat de l'Estrella Michelin és el propi municipi. Com a destí turístic i com a emblema per la vila'

'A Deliranto expliquem històries, de manera que tots puguem viure durant unes hores el nostre propi conte'

'És difícil trobar un creixement exponencial a nivell nacional com ha experimentat el nostre territori'

Bisbe de sobrassada mallorquina amb una presentació espectacular. Pot arribar a pesar 10km. Foto DiariTots21

'Salou és una molt bona plaça gastronòmica i, sobretot, molt diversa'

Menú inspirat en l'Òpera Carmen. Fotos DiariTots21

Assumpció CastellvíAlcaldesa de Vandellòs i
l'Hospitalet de l'Infant

Una aposta reeixida per la informació de proximitat

Foto Cecidia

Que puguem celebrar el 15è aniversari del DiariTots21 és una molt bona notícia. Significa que és un mitjà de comunicació ja consolidat i que és apreciat pels seus lectors i lectores. El motiu del seu èxit és que proporciona informació de proximitat i de qualitat, útil per al dia a dia de la ciutadania. Uns continguts sobre política, economia, cultura i esports, que ens ofereixen una radiografia de la realitat del nostre territori, en concret de les ciutats de Reus i Tarragona i de les comarques del Tarragonès i del Baix Camp. Des del nostre Ajuntament, valorem especialment que aquest diari digital es faci ressò de les notícies dels pobles, grans i petits, especialment de les del nostre municipi, que doni a conèixer els seus atractius i potencialitats, així com també els esdeveniments que s'hi organitzen.

Destaquem aquesta amplitud de mires i aquest interès per donar veu a tothom, per escoltar els protagonistes de les iniciatives i projectes que es tiren endavant en aquest territori. En un context en què cada vegada es difonen més notícies falses i sensacionalistes, és d'agrair que hi hagi mitjans de comunicació com el DiariTots21 que es caracteritzen pel rigor i la credibilitat. En definitiva, per l'exercici del bon periodisme.

Per aquesta raó, volem felicitar l'equip de professionals que cada dia nodreix de continguts aquest diari. Enhorabona per la feina que duu a terme i per la vostra aposta per la informació de proximitat, tant necessària en la nostra vida quotidiana.

Per molts anys més!

Assumpció Castellví

Alcaldesa de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant

Gastronomia

La gastronomia de la demarcació de Tarragona és el reflex de la seva personalitat històrica i cultural:

Una demarcació amb estrella

HELDER
MOYA

com a província banyada pel Mediterrani, una part important de la riquesa gastro prové del mar. El peix i el marisc es mariden amb una rica agricultura, fet que permet una cuina autòctona i amb personalitat. Prop d'un miler de restaurants i bars de menú de tota la vida enriqueixen i donen vida al nostre patrimoni gastronòmic, ja sigui fent esmorzars, dinars, sopars o àpats especials per a l'ocasió.

En aquests restaurants els nostres paladars poden delectar-se amb plats clàssics mariners com una cassoleta de romesco, la paella marinera, l'arròs negre, el peix a la planxa o fregit, l'arrossejat, els fideus rossejats i moltes d'altres receptes creatives i d'avantguarda. De les muntanyes més properes recollim bolets, castanyes o patates, com la de Prades, tant reconeguda i valorada. De les Terres de l'Ebre ens proveïm d'arròs i de cítrics. Un dels plats més típics que se serveix des del gener fins a l'abril és la calçotada, l'origen de la qual prové de la ciutat de Valls.

Els vins de la Denominació d'Origen Tarragona mereixen una atenció especial, sobretot les misteles i rancis, molt apropiats per acompanyar les postres. La demarcació de Tarragona és afortunada amb els seus vins, uns vins que podem trobar a les millors taules i que, sense cap mena de dubte, deixen el pavelló ben alt, tot gràcies a les vuit denominacions d'origen de la província.

A la demarcació de Tarragona hi ha un gran nombre de bars, xiringuitos i restaurants que fan les delícies dels nostres paladars. Entre tots ells, 7 restaurants destaquen i sobresurten actualment amb la tant reconeguda estrella Michelin: són Can Bosch (Cambrils), Rincón de Diego (Cambrils), Villa Retiro (Xerta), Les Moles (Ulldecona), L'Antic Molí (Ulldecona), Deliranto (Salou) i el Quatre Molins (Cornudella de Montsant).

Cal apuntar, però, que la relació amb les estrelles Michelin al Camp de Tarragona neix l'any 1974, amb les dues primeres mencions, obtingudes pels restaurants cambrilencs Casa Gatell i Can Gatell. Posteriorment va ser el torn del restaurant Sol-Ric, a Tarragona, que la va conquerir l'any 1978. El restaurant Eugènia, de Cambrils, la va assolir el 1980. I finalment va ser el torn del restaurant Can Bosch, una estrella que va arribar l'any 1984 i que segueix brillant al restaurant més veterà amb estrella Michelin de la província.

El peix i el marisc es mariden amb una rica agricultura, fet que permet una cuina autòctona i amb personalitat

De les muntanyes més properes recollim bolets, castanyes o patates, com la de Prades, tant reconeguda i valorada

La demarcació de Tarragona és afortunada amb els seus vins, uns vins que podem trobar a les millors taules

A continuació detallem els 7 restaurants del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre guardonats amb l'estrella Michelin, per ordre cronològic:

Can Bosch (Cambrils) - 1984

Recentment distingit amb una menció especial en els Premis de l'Acadèmia de Gastronomia de Tarragona, el restaurant cambrilenc celebra enguany quatre dècades de forma ininterrompuda conservant l'estrella.

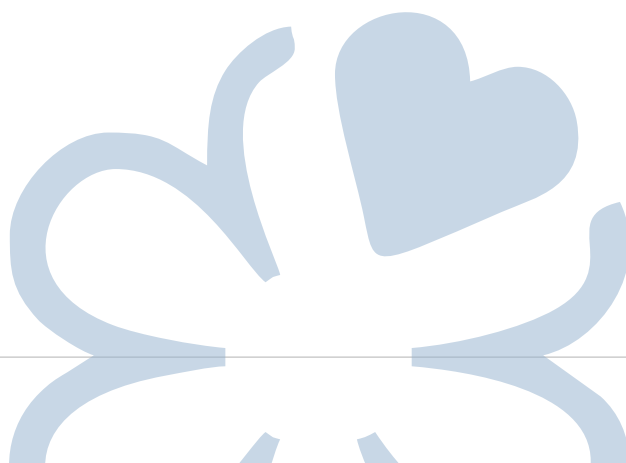
El que va ser en origen un bar de pescadors fundat el 1969 es va reconvertir en restaurant de la mà de Joan Bosch i de la seva dona, Montserrat Costa, i va obtenir la distinció de la Guia Michelin l'any 1984. Actualment un dels seus fills, l'Arnau Bosch, continua la nissaga gastronòmica familiar de la casa amb una cuina tradicional actualitzada de caràcter mariner a base d'arrossos, peix i marisc.

Foto Cedida

Foto Cedida

GASTRONOMIA CHEFS

ÈincvñÄi Äii ò(Çambrils)ÄÄÄÄ

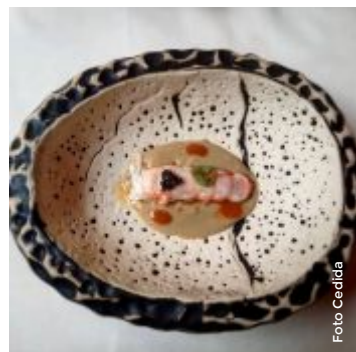
La gastronomia del territori va haver d'esperar fins l'any 2005 per veure brillar una nova estrella gastronòmica. I aquesta va recaure novament en el municipi de Cambrils, i en una altra família de tradició gastronòmica de la vila: els Campos, primer en Diego (pare) i actualment el Rubén (fill).

Al restaurant s'hi elabora una cuina mediterrània d'autor, al seu elegant i lluminós restaurant de tres plantes, amb un atractiu i visual jardí vertical interior. La bona selecció de la primera matèria essencialment marinera l'han situat com un dels referents culinaris de la zona. Es complementa amb posades en escena molt visuals pel comensal.

Villa Retiro (Xerta) – 2009

El restaurant de l'hotel Villa Retiro està situat en una antiga casa d'indians a Xerta (Tortosa). Conegut fa anys com a Torreó de l'Indià és distingit l'any 2009 amb l'estrella Michelin. Els productes locals i de temporada fan que la carta sigui sempre molt dinàmica.

El seu xef, Fran López, és un dels cuiners amb més talent de tota Espanya i un veritable ambaixador de la cuina de Terres de l'Ebre. La cuina d'en Fran es basa en el producte, amb tocs d'innovació i creativitat sense perdre l'essència de la cuina tradicional de la seva terra.

Les Moles (Ulldecona) - 2014

Les Moles és un projecte familiar que van iniciar Jeroni Castell i els seus germans a finals del 1992. Uns mesos més tard, Carmen Sauch i Jeroni, recent casats i amb la innocència d'uns joves que s'iniciaven en un món totalment desconegut per a ells, van decidir prendre les regnes del negoci, amb la il·lusió i la passió que encara els acompanya a dia d'avui. L'any 2014 aconseguiren la seva primera estrella Michelin.

Actualment, els seus fills, el Pau i el Roger, també formen part d'aquest projecte de vida. El Pau, a la cuina, és la mà dreta del seu pare. I el Roger, a sala, acompanya la Carmen en aquesta bonica aventura que és la de fer arribar la cuina d'autor als nostres clients.

Proximitat, tècnica i diversió són els eixos sobre els quals orbita tot allò que surt de la seva cuina, epicentre de totes les transformacions i de la seva evolució. La seva filosofia, la seva manera de pensar i d'entendre tot allò que els envolta són un reflex al plat.

Foto Cedida

Foto Cedida

L'Antic Molí (Ulldecona) - 2017

El restaurant L'Antic Molí d'Ulldecona, obert l'any 2004, és un espai gastronòmic on brilla la cuina d'autor, les idees creatives i una filosofia que es basa en un concepte potent, pensat al mil·límetre i que sorprèn el comensal. A la cuina de L'Antic Molí d'Ulldecona treballen amb productes de proximitat. Treuen pit de potenciar i promocionar els aliments que es produeixen al territori i mitjançant una forma d'operar pròpia de la tendència 'slow food'. L'especialista de tot això és el xef Vicent Guimerà, responsable de posar en valor aquesta conducta respectuosa i ecològica envers els aliments i la seva procedència. El negoci ostenta la clàssica estrella Michelin (2017) i un altra de l'any 2021 (estrella verda) pel seu compromís amb la sostenibilitat.

Foto Cedida

GASTRONOMIA CHEFS

Deliranto (Salou) - 2020

El Deliranto és un restaurant on el producte és de molta qualitat, on la intenció és que el toc del xef, en Pep Moreno, sigui poc invasiu, ara bé, amb una tècnica destacada. Aquesta filosofia va ser reconeguda l'any 2020 amb una estrella Michelin.

Al Deliranto tenen com a objectiu fer viure al client una desconexió de la seva rutina diària, i fer sortir la part més infantil que tots tenim dins perquè el client torni a ser un nen durant una estona. El Deliranto és el germà gran, i el restaurant Cook&Travel és el germà petit. Tots dos situats als baixos del Num Hotel (antic Hotel Regente Aragón).

Quatre Molins (Cornudella de Montsant) - 2021

La cuina del Quatre Molins respon a territori, a tradició culinària i a innovació. El xef, Rafel Muria, va aconseguir l'estrella Michelin l'any 2021. Ell i el seu equip són uns apassionats del millor producte i de fer gaudir amb tots els sentits als comensals.

Al Quatre Molins són incansables en la recerca de l'excel·lència i són molt primmirats en cada detall. Converteixen l'experiència gastronòmica en una vivència inoblidable, amb anyades excepcionals del territori que captiven i inspiren.

Els Sols també brillen a la demarcació

Pel que fa als Sols Repsols, els establiments que compten amb ella són l'AQ i El Terrat (Tarragona), Ferran Cerro (Reus), Deliranto (Salou), L'Antic Molí i Les Moles -amb dos Sols- (Ulldecona), El Cellar d'en Joan Pàmies (Riudoms), Miramar, Can Bosch -amb dos Sols- i Rincón de Diego (Cambrils), Quatre Molins (Cornudella de Montsant), Villa Retiro (Xerta) i el darrer en aconseguir-lo, aquest 2024, el restaurant Citrus, al Tancat de Codorniu (Alcanar).

Merche Dalmau

Merche Dalmau és nascuda a Tarragona. Llicenciada en Farmàcia, actualment és titular de la Farmàcia Dalmau a Reus i propietària i gerent del celler Clos Galena. També disposa d'un màster en Comercialització Internacional de vins per la Universitat Internacional de Catalunya.

'Els vins de Clos Galena són capaços d'emocionar'

HELDER
MOYA

Foto: Cedida

l seu vi, Formiga de Vellut, es va servir el 10 de desembre del 2017 al sopar més conegut de la terra, el dels Premis Nobel. Un somni fet realitat.

Per què Clos Galena és un somni fet realitat?

Quan el meu marit i jo vam iniciar el projecte de Clos Galena teníem molt clar la ruta a seguir. Volíem l'excel·lència del producte. La nostra finca és de 30 hectàrees. El nostre vi és ecològic, cosa que quan vam començar el 1999 era un fet totalment innovador.

El secret és treballar molt i envoltar-te de professionals excel·lents com el nostre enòleg Toni Coca. És tot un privilegi comptar amb els seus coneixements. A més i fent referència als Nobel, ser el primer vi català a la història servit en aquest sopar, ser d'un celler del Priorat i que gestiona una dona com és el meu cas, és tot un orgull.

Què significa el vi per la família Pérez-Dalmau?

Des d'un inici, el Miguel Pérez, el meu marit, i jo vam buscar atrapar l'essència del territori de la manera més fidel possible, i el vi ho permet. Es tractava de fer de la bodega familiar un vehicle per embotellar el paisatge i territori prioratí de la manera més natural i ecològica possible.

Què té el Priorat que us va captivar?

Tot i que estàvem molt il·lusionats i creïem en el projecte, mai no hauríem pogut imaginar el prestigi internacional que adquiririen els vins del nostre territori. Clos Galena és el

somni fet realitat del seu fundador, Miguel Pérez, apassionat del món del vi i del Priorat. Va construir una bodega inspirada en els chateaux francesos, sostenible i ecològica, una aposta innovadora a la Denominació d'Origen Qualificada Priorat (DOQ). En ser tots dos farmacèutics, va ser molt important que els vins fossin ecològics, perquè són vins més saludables i amb un gran respecte pel medi ambient modelant un paisatge que viu al voltant de l'espiritualitat que desprèn el Priorat, una comarca que enamora!

Quina és la història de Clos Galena?

Durant anys vaig compartir projecte i il·lusions amb el Miguel, creant un celler sostenible i ecològic a El Molar, tota una aposta innovadora al 1999 a la DOQ Priorat. Enguany celebrem els 25 anys de vida de Clos Galena.

Clos

'Ser als Nobel va ser un somni fet realitat i un reconeixement a molts anys de feina i esforç, tant del fundador de Clos Galena com de tot l'equip'

Foto: Cedícia

Què significa per Merche Dalmau el celler Clos Galena?

La mort del meu marit, el 27 d'abril del 2013, em va sacsejar. Va ser un any difícil. La meva tieta, l'Anna, s'havia mort al novembre, i la meva sogra també ens va deixar el 18 de juliol, tres mesos després de la mort del seu fill.

Aleshores, la meva filla gran, la Cristina, tenia dotze anys, i les bessones, la Júlia i la Maria, en tenien deu. Em vaig trobar immersa en una tristesa immensa, però tenia tres filles petites que em necessitaven i havia de tirar endavant.

Anteriorment, havia treballat dins del sector de la indústria farmacèutica. Ara tenia al davant dos grans reptes. La farmàcia del meu marit havia de continuar obrint les seves portes cada dia; i la bodega, un projecte ambiciós i que tant ens havia il·lusionat, necessitava també algú que se'n responsabilitzés. Hi va haver gent que em va recomanar que m'ho vengués; fins i tot en vaig rebre ofertes, tanmateix vaig decidir fer-me'n càrrec jo mateixa. Em tocava agafar-ne les regnes.

Sortosament, el meu marit sempre m'ho havia explicat tot i comptava amb mi per a les grans decisions. En aquell moment em va anar molt bé recordar cadascuna de les seves paraules. Actualment, sóc la propietària i gerent del celler. Treballo amb un equip que fa possible que obtinguem uns vins excel·lents. Sóc conscient que, si hem aconseguit tirar endavant ambdós negocis, ha estat gràcies als magnífics professionals que m'envolten.

Què us fa diferents a la resta de cellers?

La nostra inversió sempre ha anat destinada a treballar per tenir uns vins únics de molta qualitat. Mai no hem escatimat en costos; aconseguir vins de gran qualitat és el principal objectiu. La cria es porta a terme durant divuit mesos en tancs d'acer inoxidable i bótes de roure francès i americà, que deixen la seva empremta en els vins: un color intens, alta complexitat, molt elegants i madurs, plens de sensacions envoltants, i capaços de reflectir la natura extraordinària de la terra de la qual procedeixen. Apliquem una viticultura respectuosa i sostenible; la nostra cuidada elaboració persegueix l'autenticitat. Els nostres vins són capaços d'emocionar. En definitiva, una joia per al paladar, la vista i l'olfacte. D'altra banda, els vins surten al mercat quan els ha valorat tot l'equip, just en el seu moment òptim.

Per què vau apostar per ser ecològics i sostenibles?

Controlem tots i cadascun dels processos d'elaboració dels nostres vins, des de la cura de la vinya fins a la comercialització. Actualment, tenim cultivats ceps de Garnatxa negra, Cabernet Sauvignon, Merlot, Carinyena i Syrah. Les produccions són petites, de mig quilo a un quilo de raïm per cep, amb un sistema d'elaboració tradicional per tal d'elaborar vins d'alta gamma. A més, des de l'inici, vam optar per aplicar els principis de l'agricultura ecològica. El meu marit en fou pioner, sempre anava un pas endavant, era una persona brillant. Anualment, passem estrictes

auditories per part del Consell Català de la Producció Agrària Ecològica (CCPAE). D'aquesta manera, obtenim la certificació que avala que complim amb tots els requisits exigits als productors ecològics. Considero que és positiu haver de sotmetre's a aquestes auditories, ja que ens avalen. Volem fer bé les coses i acomplim les normes. A Clos Galena estem compromesos amb la producció de vins saludables, que respecten el medi ambient i que no contaminen el sòl.

Quin és el vi estrella?

El Formiga de Vellut es va servir al banquet dels premis Nobel 2017, celebrat el 10 de desembre a Estocolm (Suècia). Formiga de Vellut és el primer vi del Priorat, vi català i que la propietària del celler és una dona, que es serveix al sopar dels premis Nobel durant tota la seva història, de més de cent anys. Va ser escollit per tast, en un lloc on arriben mostres de tot el món.

Els mil tres-cents convidats van beure vuit-centes ampolles del nostre vi, una xifra considerable. L'endemà, el diari suec Svenska Dagbladet, el qualificava de "fantàstic". Va ser un gran honor que un vi de Clos Galena, Formiga de Vellut, el Priorat i el territori hagi estat present a la taula més intel·lectual de la Terra i on es premia l'excel·lència. El Formiga de Vellut és un vi ple i potent, amb un final carnós i vellutat; en destaquen les fruites vermelles i negres, i es combina amb notes balsàmiques i especiades.

Explica'ns l'experiència als Premis Nobel. Com va sorgir l'oportunitat? Ha estat un punt d'inflexió el fet d'haver participat als Nobel?

Una notícia d'aquestes característiques no es rep cada dia, per la qual cosa vaig sentir una gran alegria i una emoció immensa difícil de descriure. Personalment va ser un somni fet realitat i un reconeixement a molts anys de feina i esforç, tant del fundador de Clos Galena com de tot l'equip.

Per mi va ser molt important que no només un dels vins dels Cellers Clos Galena, el Formiga de Vellut, estigués present a la taula més intel·lectual i distingida del planeta, sinó que amb el vi, també tingués presència el Priorat i el territori que l'envolta.

Parla'ns una mica d'enoturisme

L'enoturisme al Priorat -comarca on està situada Clos Galena- creix anualment entre un 10 i un 15%. I és que la cultura del vi ha canviat. L'enoturisme ha impulsat sectors com el de la restauració o el dels allotjaments pels visitants. La clau d'aquest creixement és que s'està duent a terme de manera controlada i com cal. El Priorat té un model basat en el vi i en preservar el paisatge, per això és tan important desenvolupar el concepte de turisme sostenible.

Vaig haver d'ampliar en el seu dia l'equip de Clos Galena específicament per a les activitats d'enoturisme. La veritat és que ser el primer celler català que és present en un esdeveniment com els Nobel s'ha convertit en un pol d'atracció per a visitants nacionals i internacionals. Els enoturistes són persones molt interessades en el vi, en allò que l'envolta i volen saber els secrets més ben guardats del nostre producte.

Quina és la història de la vinya? Quin procés d'elaboració utilitzeu?

Les nostres terres van pertànyer als monjos de la Cartoixa de Santa Maria d'Escaladei. Per aquest motiu, la nostra finca es diu Domini de la Cartoixa, en homenatge a aquells religiosos que, més enllà d'impulsar el cultiu de la vinya, també van saber impregnar-nos d'espiritualitat. Aquesta ubicació, envoltada de natura, protegia les terres en cas que hi hagués alguna plaga a les finques adjacents. Així mateix, ens vam tornar a inspirar en la història i la terra per donar-ne nom a la marca. El Priorat té un subsòl pobre en nutrients, amb baix contingut en nitrogen, però és molt ric en minerals com la licorella, molt abundant en les seves mines històriques.

Quines DO teniu?

Actualment, a més dels vins de la DOQ Priorat, comercialitzem també vins de les DO Montsant i Terra Alta. Venem un total de 145.000 ampolles anuals.

Què és el projecte Art & Vi?

La fusió entre el vi, l'art, la natura i la cultura crea un efecte màgic, toca l'ànima i els sentits de les persones. El vi de Clos Galena funciona com a catalitzador dels diferents sectors del territori. S'ha pogut comprovar amb les nombroses experiències que s'han viscut aquests darrers anys on s'ha donat a conèixer a tot el món la potència del Priorat. El projecte "Art, vi i territori" va ser presentat al Museum of NY City, i el 2017 a l'Hotel Marriot de Moscou i també a Hong Kong. També es va presentar Reus Capital de la Cultura Catalana 2017, fet que va permetre la internacionalització d'aquest esdeveniment. Durant aquests anys i en col·laboració amb la Galeria Anquin's de Reus, vam fer la primera col·lecció d'etiquetes i caixes pintades per artistes (Josep i Ramón Moscardó, Coia Ibáñez, Mònica Castanys o Frank Jensen). Les ampolles amb les seves obres d'art particulars han viatjat per tot el món, des de Singapur a Nova York.

Què t'ha aportat estar en aquest món del vi?

Sovint, hi ha gent que se m'apropa i m'explica que amb un dels nostres vins es va declarar a l'amor de la seva vida o va celebrar el casament de la seva filla, i em sento feliç de formar part d'aquests moments plens de joia, que queden gravats per sempre a la memòria de la gent. Em fa molta il·lusió.

'El nostre vi és ecològic, cosa que quan vam començar el 1999 era un fet totalment innovador'

'La fusió entre el vi, l'art, la natura i la cultura crea un efecte màgic, toca l'ànima i els sentits de les persones'

TECNI NASTICAMP

ESTIU 2024

DEL 25 DE JUNY AL 2 D'AGOST (6 SETMANES) | DE 9:00 h A 13:30 h
(acollida a partir de les 8:00 h i fins les 14:00 h)

Visita dels jugadors del
Primer Equip

DE 4 A 14 ANYS

Lliga
interna

• Específic
porters

	SOCI	NO SOCI
1 SETMANA	75 €	85 €
2 SETMANES	140 €	160 €
3 SETMANES	195 €	225 €
4 SETMANES	240 €	280 €
5 SETMANES	275 €	325 €
6 SETMANES	300 €	360 €

CONTACTE:

977 215 103 · futbolbase@gimnasticdetarragona.cat

Inscripcions: Botiga Oficial del Nou Estadi Costa Daurada

**Inclou samarreta Tecni Nasticamp
x setmana**

15% descompte a 2n germà i posteriors

Moments inoblidables

Diferents disciplines esportives i fites històriques.

Els nostres herois i les nostres heroïnes

HELDER
MOYA

L'esport tarragoní ha tingut diferents alts i baixos aquests darrers 15 anys.

Moments inoblidables en diferents disciplines esportives i fites històriques que formen part d'aquells esdeveniments que tenim gravats a la nostra retina.

El futbol, el bàsquet, l'hockey, el pàdel, l'atletisme, el futbol platja o el voleibol tenen noms propis que repassem a continuació:

SPORTS

FUTBOL

Nàstic

Vicente Moreno

El tècnic valencià, conegut en el món del futbol com 'el senyor dels ascensos', és una icona en la història del conjunt grana. Vicente Moreno va portar el Nàstic al futbol professional al maig de 2015, després d'imposar-se a la Sociedad Deportiva Huesca en la final per l'ascens a 2a A. La temporada anterior també havia fet la promoció amb el club tarragoní, caient davant de la UE Llagostera. Vicente Moreno va estar a punt de conduir al Nàstic a Primera Divisió al juny de 2016, però l'Osasuna li va barrar el pas en el playoff d'ascens a la Lliga de les Estrelles. L'entrenador de Massanassa va aconseguir 63 victòries, 52 empats i 35 derrotes en les tres campanyes i mitja a Tarragona.

Xavi Molina

Després de cinc temporades defensant l'escut del Nàstic, el central nascut a La Canonja va deixar el club de la seva vida amb 174 partits a l'esquena, una promoció d'ascens a Segona, un ascens a Segona i un play-off d'ascens a Primera Divisió. Molina, un defensa polivalent, contundent i que sempre ho va donar tot pel club, continua actualment gaudint del futbol, ho fa en la que és la seva segona etapa a la capital del Baix Camp, vestint la samarreta del CF Reus Reddis.

Pol Domingo

El futbolista del planter grana, que va entrar al club amb vuit anys, ja en porta quatre al primer equip, on és un titular habitual als esquemes del tècnic Dani Vidal. El de La Pobla de Montornès és el clar exemple del que pot ser el 'One Club Man'. Aquest és l'objectiu que es marca tot i la seva joventut per un futbolista que busca continuar donant passes endavant al Nàstic. Òscar Sanz, Alberto Varo (La Canonja), Joan Oriol (Cambrils), Marc Álvarez (Torredembarra), Marc Montalvo (Riudoms) i Dani Parra (Riudoms) són els exemples de la feina que es fa a la pedrera grana, cadascú amb el seu camí, però tots formats al planter grana per ser ara peces importants al primer equip.

Santi Coch

Etern capità. La porta 8 del Nou Estadi no és una més del temple grana. Des del mes d'abril del 2024 inclou el nom d'una llegenda viva del Gimnàstic de Tarragona: Santi Coch. Pocs jugadors de la història de l'entitat mereixen un reconeixement d'aquest tipus. Exactament dos: Santi Coch i Valero Serer, que té dedicada la porta 7. «Els dos millors jugadors de la història del Nàstic», en paraules del president grana, Josep Maria Andreu. El valor històric de Santi Coch no només ve avalat pels seus 528 partits, 17 temporades, 11 com a capità del Nàstic, xifres en dia d'avui inabastables per a un futbol més lucratiu i menys vinculat al sentiment de pertinença, sinó pel seu compromís, esforç, sacrifici i fidelitat al club. Santi Coch ho ha estat tot a l'entitat, com a futbolista, com a entrenador del filial grana, com a membre del cos tècnic del primer equip i, sobretot, com a nàstiquer.

Josep Maria Andreu

El Nàstic fet persona. Una de las figures cabdals de la història de l'entitat, ja que des de la seva arribada a la presidència el club va començar a escalar fins arribar fins i tot a Primera Divisió. Sempre hi ha estat quan el Nàstic l'ha necessitat i una temporada més continua com a màxim responsable del Consell d'Administració. Empresari amb caràcter, el seu cor i la seva sang són grana. A banda de la seva família, els moments de felicitat més importants a la seva vida li han brindat el Nàstic. És fill predilecte de la ciutat de Tarragona. Ha deixat la presidència del Nàstic al final de la temporada després d'haver arribat a la final del play off d'ascens a Segona Divisió.

'Valero Serer i Santi Coch són els dos millors jugadors de la història del Nàstic'
Josep Maria Andreu

CF Pobla de Mafumet

Josep Mir

Josep Mir ha estat el president que ha portat el CF Pobla de Mafumet a les fites més altes. L'ascens a Tercera Divisió aconseguit l'any 2007 va ser espectacular per a l'entitat. Ara bé, el 28 de juny del 2015 el club es plantava per primer cop a la seva història a 2a B després de derrotar el Gerena andalús en una tanda de penals agònica. Mir no va voler convertir-se en un president de palla, tal com li van suggerir una sèrie de directius un cop finalitzada la temporada 2016-17. Després de 17 temporades va plegar amb el títol honorífic de millor president de la història del club pobletà.

Albert Virgili

L'home gol, conegut futbolísticament com a 'Pitxitxi' i que en la seva trajectòria ha marcat gols des de la 2a catalana fins la Primera Divisió de Hong Kong. Més de 100 partits en la història del CF Pobla de Mafumet i més de 70 dianes del davanter nascut al Catllar. Al març de 2011 el Nàstic el va promocionar al primer equip, entrenat llavors per Joan Carles Oliva. En el record de tots hi ha el gol al Nou Estadi davant del Betis i que aplanava la permanència a Segona Divisió pels grana. Virgili també va ser coordinador del futbol base pobletà en una primera etapa, i en una segona va ser director esportiu, concretament entre els anys 2019 i 2023.

CF Reus Deportiu

Ascens al futbol professional

El 29 de maig de 2016 es convertiria en una data escrita en lletres d'or en la història del conjunt roig-i-negre, després d'aconseguir per primer cop l'ascens a la Segona Divisió espanyola, derrotant en l'eliminàtòria directa d'ascens tot un històric de Primera com el Racing de Santander. Després de dues campanyes i mitja militant a la divisió de plata, a finals de gener del 2019 el jutge de Disciplina Social de LaLiga va decidir expulsar el CF Reus Deportiu durant 3 anys del futbol professional i a més li va imposar una multa de 250.000 euros. Tot, per una desastrosa gestió econòmica del president, Joan Oliver. Refundat actualment després de la fusió, l'entitat s'anomena Reus FC Reddis i competeix a Tercera RFEF.

BÀSQUET

**Durant gairebé un quart de segle
Berni Álvarez i el CBT han estat un binomi
que no s'han entès un sense l'altre**

Club Bàquet Tarragona (CBT)

Berni Álvarez

Durant gairebé un quart de segle Berni Álvarez i el CBT han estat un binomi que no s'han entès un sense l'altre. Primer com a jugador i després com a tècnic. Al maig del 2023 el tècnic tarragoní anunciava el seu adéu després de 13 temporades com a entrenador de la plantilla i després d'assolir l'ascens a la LEB Plata. Actualment és Segon Tinent d'Alcalde, Conseller d'Esports, Educació, Turisme Esportiu i Salut de l'Ajuntament de Tarragona.

David Fernández

Lenginyer del Serrallo. El capità blau, nascut a La Selva del Camp, porta 15 temporades defensant la samarreta del conjunt cebetista, sent el veritable director de joc. Enginyer químic diplomad a la Universitat Rovira i Virgili, Fernández compagina com ningú el bàsquet semi-professional amb la seva vida laboral, com a cap de la planta de producció de Messer a El Morell.

Ferran Torres

Ferran 'Tiburón' Torres, com així se l'ha conegut sempre al pivot de l'Hospitalet de l'Infant. Dotze temporades a les files de l'entitat, distribuïdes en tres etapes diferents i que han finalitzat aquest 2024 per un dels millors jugadors interiors del CBT. Una llegenda de l'entitat blava.

SPORTS

HOCKEY PATINS

Reus Deportiu

Campions d'Europa

La història del conjunt roig i negre, actualment presidit per Mònica Balsells, sempre ha estat guarnida amb grans títols, tant a nivell nacional com internacional. Ara bé, els triomfs a la Copa d'Europa aconseguits el 2009 i el 2017, afegits a la Copa Intercontinental el 2010, suposen situar l'equip referent de l'hockey de la demarcació en l'epicentre més important del panorama internacional. Un Reus Deportiu que suma en total 8 Copes d'Europa en la seva història.

Jordi Garcia

L'actual entrenador del Reus Deportiu d'hockey va defensar com a jugador de la samarreta de l'equip de la capital del Baix Camp durant 32 temporades. Té un palmarès envejable amb els roig i negres, on va guanyar una Copa d'Europa (2009), una Copa Intercontinental (2010), un Mundial de clubs (2008), una Supercopa d'Europa (2009), dues Copes de la CERS (2003, 2004), una Copa del Rei (2006) i una Supercopa d'Espanya (2006). La temporada 2017-18 passà a entrenar el Reus Deportiu.

PÀDEL

Ari Sánchez

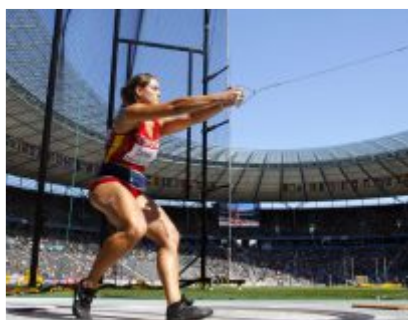
Ariana Sánchez, reusenca de 26 anys, és simplement la millor jugadora del món de l'actualitat. Una distinció compartida amb l'extremenya Paula Josemaría, la seva parella des de fa quatre anys. Durant aquest temps, han estat sovint molt a prop de l'esglaió més alt, però sempre s'havien quedat a les portes. L'any 2023 no van tenir rival i van guanyar 13 dels 14 títols del World Padel Tour (actual Premier Padel) i van acabar la temporada com a millor parella del món, les números u.

ATLETISME

Gerard Descarrega

El reusenc Gerard Descarrega és doble medallista olímpic: or en 400 metres T11 a les Olimpíades de Rio de Janeiro el 2016 i a Tokio 2021 (celebrades un any més tard a causa de la pandèmia). En Gerard, rei de la velocitat a distància, intentarà sumar el seu tercer or als Jocs de París, aquest estiu, després d'haver-se operat recentment d'un trencament del tendó d'aquil·les.

Berta Castells

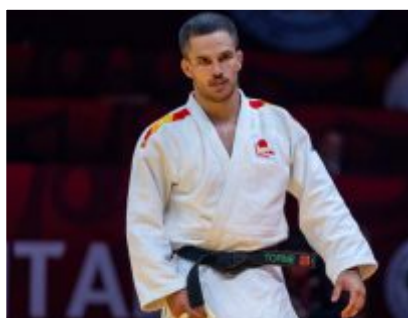
Latleta torrenca especialitzada en llançament de martell va disputar a Londres (2012) els seus tercers jocs olímpics. Formada a la UD Torredembarra, ha guanyat tretze Campionats d'Espanya absoluts (2003-14, 2016) i té la plusmarca estatal de la seva especialitat, amb 70,52 m (2016). Actualment és regidora d'Esports a l'Ajuntament de Torredembarra.

Abdessamad Oukhelfen

Latleta reusenc d'origen marroquí disputarà la prova dels 10.000 metres a París. Tot i que va començar jugant a futbol en els seus inicis a la capital del Baix Camp, Oukhelfen va ser descobert per Miguel Escalona, mentor de l'atleta tarragonina Natàlia Rodríguez. Actualment, el fondista de Reus té en el seu poder el rècord d'Espanya de l'especialitat, aconseguit aquest 2024 a València amb un temps de 27:44.

JUDO

David García

El judoka de la Canonja David García també serà a París aquest estiu. Aquest 2024 i en un torneig preparatori de cara als Jocs Olímpics es va testar de la millor manera, guanyant a la final per la medalla de bronze al coreà An Ba-Ui, un rival que va assolir la plata als jocs de Río 2016 i el bronze a Tokio 2020.

FUTBOL PLATJA

Llorenç Gómez

L'any 2021, amb només 29 anys, el considerat millor jugador del món de 2018 decidia deixar de competir a causa d'unes lesions degeneratives, que amenaçaven la seva salut a mitjà i llarg termini. Durant la seva vida esportiva el torrenc Llorenç Gómez ha jugat més de 600 partits, ha marcat prop d'un miler de gols, i ha aconseguit més de 40 títols individuals i col·lectius defensant la samarreta d'una trentena de clubs en una quarantena de països d'arreu del món. Amb la selecció espanyola va sumar una Eurocopa, un subcampionat del Món i dels Jocs Europeus, entre d'altres.

VOLEIBOL

Club Voleibol Sant Pere i Sant Pau

El darrer cap de setmana d'abril, el Club Voleibol Sant Pere i Sant Pau va assolir l'ascens a la Superlliga 1, la màxima categoria del voleibol estatal, en la fase final disputada a Galícia. Els cooperativistes no només van aconseguir tornar a l'elit després de sis temporades, sinó que ho van fer guanyant el títol de Superlliga 2. El tàndem format per Vlado Stevovski a la banqueta, un històric exjugador de l'entitat, conjuntament amb l'etern president, Alfonso Periañez, han portat de nou al club a assaborir les mels de l'èxit.

POLIESPORTIU

Èlia Canales

La tiradora tarragonina del Club de tir amb arc Constantí és una de les millors del món en la seva especialitat, l'arc recorbat. Aquest estiu la veurem competir en els Jocs Olímpics de París, on arriba després d'haver-se proclamat fa uns mesos subcampiona d'Europa de l'especialitat en la cita celebrada a Alemanya.

Helena Casas

La de Vila-seca va ser la primera ciclista de la demarcació de Tarragona que va disputar uns Jocs Olímpics, a Río (2016), on va aconseguir el diploma olímpic en quedar 7a a la competició de velocitat per equips. En 2016 va ser subcampiona d'Europa a la prova de velocitat per equips i va acabar la temporada 2016-2017 com a líder de la Copa del Món en aquesta prova.

Mar Molné

La tiradora del Morell serà amb només 22 anys una de les participants més joves dels Jocs Olímpics d'aquest estiu a la capital francesa. Molné ha fet història esdevenint la segona tiradora de la demarcació que aconsegueix un passí a uns Jocs Olímpics, per darrere del reusenc i llegendari Eladi Vallduví. Ara bé, és la primera dona a aconseguir-ho.

La tiradora del Morell Mar Molné serà amb només 22 anys una de les participants més joves dels Jocs Olímpics d'aquest estiu

Les grans fites del Nàstic

El 31 de maig de 2015, el Gimnàstic de Tarragona va aconseguir una fita històrica en el món del futbol català: l'ascens a la Segona Divisió del futbol professional.

De l'ascens a la creació de l'equip Genuine i l'estrena de la ciutat esportiva

Foto Arxiu

Després de tres anys de lluita a Segona B, l'equip va segellar el seu retorn a la categoria de plata en un partit amb una atmosfera inigualable, on els aficionats donaven suport incansable en tot moment.

Aquest ascens va significar molt més que un canvi de categoria. Per al club, va ser la recompensa a anys de lluita i perseverança, demostrant la seva capacitat per superar adversitats. Per als jugadors, va reconèixer la seva dedicació i compromís, i per als aficionats va ser una victòria compartida que va reforçar els vincles amb el club.

La ciutat de Tarragona va celebrar l'ascens amb una alegria desbordant, organitzant celebracions als carrers i una recepció oficial a l'Ajuntament per l'equip. Aquest esdeveniment va unir encara més la comunitat grana, enfortint el sentiment d'orgull i pertinença, i va portar una renovada esperança per al futur, amb l'expectativa de nous èxits a la categoria de plata, on l'equip va romandre durant les quatre temporades següents.

CREACIÓ DEL NÀSTIC GENUINE

El Nàstic Genuine és l'equip de futbol del Gimnàstic de Tarragona destinat a persones amb Capacitats Diverses. "El millor equip de la història del Nàstic", segons el president grana, Josep Maria Andreu, va néixer d'un somni: veure el Rubén i l'Álvaro jugant a futbol amb la samarreta del Nàstic. Aquests dos seguidors fidels, que mai es perdien un partit i que animaven efusivament als jugadors de manera incondicional, tenien l'oportunitat de sentir l'orgull de vestir els colors del seu club.

El 30 d'abril de 2016, el Nàstic Genuine es va posar en marxa amb més de 50 jugadors, i des de llavors el projecte no ha parat de créixer: A l'estiu de 2017, el club va organitzar la Champions Genuine, amb la participació d'equips nacionals i internacionals. Posteriorment es va presentar el projecte a Madrid, davant de Javier Tebas, president de LaLiga, una trobada que va resultar ser un èxit rotund.

'L'ascens va ser la recompensa a anys de lluita i perseverança, demostrant la seva capacitat per superar adversitats'

Es va anunciar la creació de LaLiga Genuine, que va donar el tret de sortida la temporada 2017-18 amb 18 equips. El Nàstic va ser el promotor d'aquesta primera lliga i Tarragona es va convertir en una seu fixa de la competició.

Rubén i Álvaro, ara capitans de l'equip, s'han convertit en uns autèntics referents simbolitzant el respecte, la superació i la lluita per fer realitat un somni que neix de l'estima incondicional pels colors del Nàstic. Capitanegen un equip que sempre ha donat molt més importància a uns valors i principis molt fonamentats per davant de la simple competició purament futbolística. Un equip líder en la taula del Fair Play que va aixecar el títol dels valors la temporada 2022-23.

ESTRENA DE LA CIUTAT ESPORTIVA GIMNÀSTIC DE TARRAGONA

El Gimnàstic de Tarragona va inaugurar, durant el mes de gener de 2024, la nova ciutat esportiva situada a l'Avinguda Josep Mª Recasens. Aquest complex esportiu modern compta amb dos camps de gespa artificial d'última generació, vuit vestidors ben equipats i un bar per a la comoditat dels espectadors. Aquesta és només la primera fase d'un ambiciós projecte que, en la seva configuració final, inclourà un total de quatre camps de Futbol 11, un dels quals serà de gespa natural.

L'objectiu d'aquesta nova infraestructura era desplaçar els 36 equips que conformen el Planter Grana, del Camp Annex a la nova Ciutat Esportiva. Aquesta iniciativa representa una aposta ferma del club per fomentar el desenvolupament dels joves futbolistes, amb la intenció de consolidar una cantera sòlida i competitiva que pugui destacar en les màximes categories del futbol base.

El dia 13 de gener de 2024, es van disputar els primers enfrontaments lliguers en aquestes noves instal·lacions. En els pocs mesos de la seva inauguració, la ciutat esportiva ja ha esdevingut un escenari privilegiat per a importants encontres i celebracions, entre els quals destaquem el recent ascens del Juvenil A a la Divisió d'Honor.

Amb la creació d'aquest complex, el Gimnàstic de Tarragona reafirma el seu compromís amb el creixement i la formació de joves talents, assegurant un futur prometedor per al club i consolidant la seva posició com a referent en el futbol base català.

'La nova ciutat esportiva representa una aposta ferma del club per fomentar el desenvolupament dels joves futbolistes'

Foto Arxiu

“El Genuine és el millor equip de la història del Nàstic”

Josep Maria Andreu

FELICITACIÓ

Lluís Fàbregas i Mateu

President executiu del Gimnàstic de Tarragona, SAD

En nom del Gimnàstic de Tarragona us volem felicitar per aquest 15è aniversari. Des dels diferents estaments de l'entitat, el nostre reconeixement per aquesta fita aconseguida després de treballar incansablement per informar-nos de tot el que passa al territori tarragoní.

Com a nou president executiu de l'entitat grana, us encoratjo a seguir amb el rigor i notorietat que us acompanya des de l'inici, al juliol del 2009 i amb el nom de Tarragona21. Per les nostres comarques és indispensable comptar amb la tasca d'un mitjà multimèdia independent, plural, progressista i fidel a la realitat, que relata la informació i els esdeveniments des de primera línia.

Voldria tenir una menció especial per la cobertura informativa que l'equip de treball de DiariTots21

realitza diàriament sobre el Nàstic, tant en els bons moments com quan les coses no surten com tots voldríem. Independentment d'aquest èxit, el suport i l'altaveu de DiariTots21 és fonamental per a totes les nastiqueres i nastiquers que s'informen de tot el que succeeix a les instal·lacions del Nou Estadi Costa Daurada i voltants.

Finalment, m'agradaria destacar l'excel·lència i esforç dels motors de DiariTots21, Mayo Lorda i Jaume Garcia. Gràcies per ser l'eix principal del mitjà i els que heu treballat per arribar fins aquí. Desitjo que tot l'equip celebri i gaudiu d'aquest aniversari!

Rebeu en una salutació cordial i l'enhorabona de tot el Nàstic!

Lluís Fàbregas i Mateu
President executiu del Gimnàstic de Tarragona, SAD

SABIES QUÈ...?

pots gaudir del millor...

GOLF

18 forats i par 72 amb un recorregut perfectament integrat a l'entorn mediterrani.

des de **95** €/MES

PITCH & PUTT

18 forats per iniciar-se al món del golf en un entorn únic amb vistes al mar.

des de **65** €/MES

PÀDEL & TENNIS

Zona amb 7 pistes panoràmiques de pàdel i 3 de tennis de terra, envoltades de bosc.

des de **29⁹⁰** €/MES

DI'R FITNESS

Amb espais indoor i outdoor, el millor centre fitness per la seva oferta i entorn.

des de **44** €/MES

GOLF COSTA DAURADA

Tarragona Sports Center

GPS: 41° 9' 15" N 1° 19' 24" E

T. +34 977 653 361

reservas@golfcostadaurada.com

golfcostadaurada

@golfcostadaurada

www.golfcostadaurada.com

INFORMA-TE'N: . 977 653 361

José Ramón García

José Ramón García Úbeda, nacido en Barcelona en 1966. Profesional y entrenador de golf muy reconocido. Licencia de jugador profesional (1989). Titulación Profesor de golf (1993).

'No tienes que demostrarle a nadie que eres mejor o peor, en el golf compites contra ti mismo y contra el campo'

Foto: Cecilia

MAYO
LORDA

José Ramón García es entrenador de golf y uno de los pilares del Golf Costa Dorada Tarragona Sports Centre, donde trabaja desde 1983. En esta entrevista repasa su trayectoria y tiene un especial recuerdo para su padre, Alonso García Martínez, que fue una verdadera institución en el club. Precisamente, José Ramón acaba de organizar la 19ª Edición del Memorial Jorgolf Training, dedicado a su padre.

Alonso, padre de Ramón, trabajando en el campo. Foto cedida.

Empezaste de joven en el mundo del golf. ¿Cómo fueron los inicios?

El club había sido inaugurado el 27 de septiembre de 1981. Empecé cuando se inauguraron los 18 hoyos en 1983. Me ocupaba de las labores del campo. Posteriormente me dediqué profesionalmente a jugar y me instalé como profesor de golf. Eso fue en 1989.

Tu padre fue el greenkeeper. ¿Qué características tiene esta profesión?

Era el encargado de campo, la persona responsable de que estuviera en perfectas condiciones. Él vivía sólo para ello. En esa época no había dinero ni recursos, pero él hacía todo lo posible para que este campo estuviera a un nivel top. Eran malas épocas, no había dinero para gasolina, ni para regar el campo ni para muchas cosas, pero él, con su cabezonería, conseguía que el campo estuviera siempre en

buenas condiciones. Era el alma del campo, su guardián y su corazón.

Esta profesión es muy especializada, compleja...

Se trata de gente que se ha dedicado siempre a trabajar en campos de golf y al final llegan a una categoría como de encargado de campo, que hoy se le llama greenkeeper. Incluso existe un máster especializado para el mantenimiento de campos de golf y fútbol desde hace unos años.

'Mi padre, con su cabezonería, conseguía que el campo estuviera siempre en buenas condiciones. Era el alma del campo, su guardián y su corazón'

GOLF COSTA DAURADA

¿Por qué no te has dedicado a ser greenkeeper?

Estuve a punto, estudié para ello. Pero el problema es que la Federación Española no permitía que los profesionales de golf fuéramos greenkeepers. Hoy en día sí se puede.

Hay personas que llegan y se quedan para siempre...¿Por qué tu padre era tan querido?

Tanto a mi padre como a mi madre les querían mucho. Mi familia trabajó en la restauración del club, en las oficinas, en el campo,... 'Vamos a comer a casa de la María'. 'Vamos al campo, que el Alonso seguro que lo tiene perfecto'. La gente hacía estos comentarios. Aparte de ser una buena persona, mi padre vivía sólo para el campo de golf, muchas veces no dormía en casa, sino en el campo. Se pasaba las horas aquí y cuando los trabajadores se iban porque habían terminado su jornada laboral, él acababa las tareas de ellos. Hacía el trabajo de los otros. Y cuando se hacía de noche se dedicaba a la caza del jabalí.

¿Y eso?

Los jabalíes destrozaban el campo. Y eso él no lo podía permitir. Algunos socios, que ya se habían hecho amigos, cazaban con él. Y por la noche lo celebrábamos en casa todos juntos. Quizás yo no sea el más indicado para hablar de por qué lo querían tanto. El propietario de este club sí lo sería porque era una persona de su máxima confianza.

Recientemente se celebró el 19º Memorial Jorgolf Training. ¿En qué consistió?

Hemos celebrado el memorial de mi padre, la persona que hizo este campo. Este campeonato empezó basándose en una página web de golf en la que todos podían integrarse y consultar temas de golf. Una vez fallecido mi padre, todo el mundo me pidió que lo organizase como un memorial dedicado a él. Y así ha sido.

Es uno de los torneos más potentes y emblemáticos del club, donde no viene la gente simplemente a jugar a golf, viene porque se trata del memorial del señor Alonso, que era una persona muy querida.

Has llevado el Golf a otro nivel en el club, con la academia que has montado. ¿Es el lugar para aprender todos los secretos del Golf?

En la escuela ofrecemos un amplio abanico de programas de Golf, desde Júniors a Corporate. Entrenamos y asesoramos a niños, profesionales y amateurs. Además, disponemos de las últimas tecnologías para analizar el juego. La escuela cuenta con herramientas para la mejora del swing, que nos dice dónde fallamos con los radares analizadores, e incluso tiene simuladores para jugar entrenamientos específicos. Tenemos todo lo que se necesita para que un jugador pueda saber en qué falla su swing.

Dedico mucho tiempo a la competición, tengo jugadores profesionales y hay que estar muy preparado para que ellos cada día se superen.

Dinos el nombre de algún profesional al que estés entrenando...

Tengo uno que está jugando en el circuito senior, que es el sueco Mikel Lundberg, sexto en el ránking mundial, gracias a Dios estamos en un momento muy bueno. Acaba de llegar del Open USA, en el que no lo hemos hecho mal del todo, y veníamos de jugar cuatro campeonatos anteriores, donde hicimos un gran papel. Nos quedan una veintena de torneos hasta final de año. Creo que la cosa saldrá bien.

¿Cómo ves el cambio que ha vivido el Golf Costa Dorada Tarragona Sports Center?

El club ha evolucionado mucho, pasando de ser una entidad con poca gente a casi no poder aparcar en el parking. Hay muchos deportes que practicar, no sólo el golf: pitch and putt, padel, gimnasio, marchas atléticas, salidas en bicicleta,... Este club se ha hecho muy grande, nada que ver con sus inicios.

'Me gusta entrenar a todo el mundo, sean niños o adultos.

A los chicos les ayudo a conseguir lo que quieren, más que enseñarles a jugar'

¿Qué le dirías a alguien que nunca ha jugado a golf para convencerlo de que lo pruebe?

Le diría que el mundo del golf es diferente al resto de deportes, que son más de equipo. Este es un deporte individual. Y la gente cree que el golf es un deporte de mayores, pero nada más lejos de la realidad. Poder estar conectado a la naturaleza, aprendiendo un deportes en el que te permite saber hasta dónde puedes llegar, trabajar la técnica para poder conseguir ser mejor jugador, todo eso es algo diferente. No tienes que demostrarle a nadie que eres mejor o peor, compites contra ti mismo y contra el campo, y aprendiendo lo básico ya te puedes divertir. En la escuela realizamos diferentes bautismos de golf, para grupos, personas de todas las edades e incluso para discapacitados.

¿Qué errores cometen los golfistas amateurs al entrenar y qué consejos les darías para mejorar el rendimiento?

Por norma es el mal entrenamiento, es un deporte de mucha sensación, habilidad y técnica. Así que les diría que confiaran en un buen entrenador y que no tengan prisa.

¿A quién prefieres entrenar, a jóvenes o a adultos?

Me gusta entrenar a todo el mundo, sean niños o adultos. A los chicos les ayudo a conseguir lo que quieren, más que enseñarles a jugar y el trabajo con los seniors es duro, pero me enseñan a tener una calidad de vida. Al adulto le solucionas un problema que se le presenta. ¡¡Eso es la hostia!! Pero de quien más aprendo es de los seniors. Ellos han aprendido a jugar a golf, pero yo he aprendido mucho de la vida con ellos.

¿Cómo qué?

Las personas mayores son una fuente de sabiduría, pero lo más importante que me han enseñado es a ser mejor persona.

Y para terminar, con las vistas al mar y a la casa club, que nos proporciona el green del 18 ¿qué le dirías a tu padre si lo tuvieras aquí?

Le diría que estoy orgulloso de él. Que estoy muy agradecido por todos los valores que me transmitió... y le daría un abrazo.

Foto cedida.

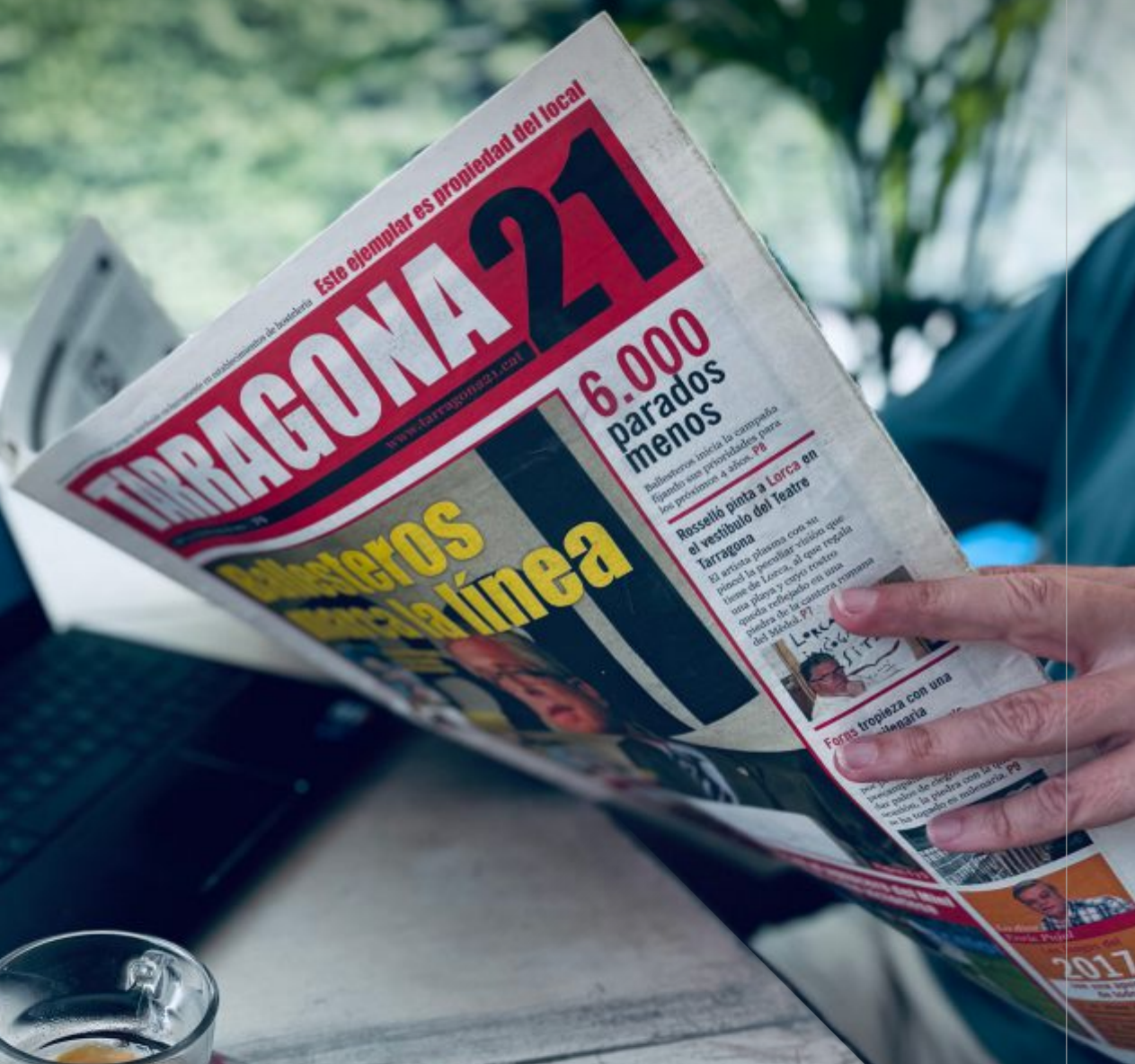
'Las personas mayores son una fuente de sabiduría. Lo más importante que me han enseñado es a ser mejor persona'

Foto cedida.

Com érem i com som

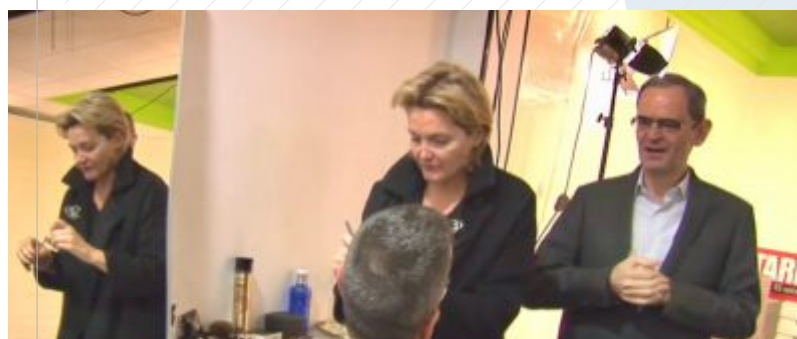

Sembla que va ser
Sahir quan va néixer
el primer Tarragona21.
el nostre diari no
podia ser una excepció
en aquest procés de
canvis en 15 anys

Aquestes imatges són un reflex del que érem i del que som: un diari digital que va néixer a Tarragona i que va créixer fins al Tarragonès, Reus i el Baix Camp. Un grup de periodistes joves i veterans, una barreja que els entrenadors de futbol consideren exquisita.

Vam arribar a tenir un plató de televisió i ens vam atrevir a fer entrevistes, com ara al desaparegut Albert Abelló, i taules rodones amb força caliu.

Al febrer de 2011 apareixia el primer número del setmanari Tarragona21. Us oferim aquí la portada, un periòdic que es publicava al mateix temps que el diari digital.

COM ÉREM I COM SOM

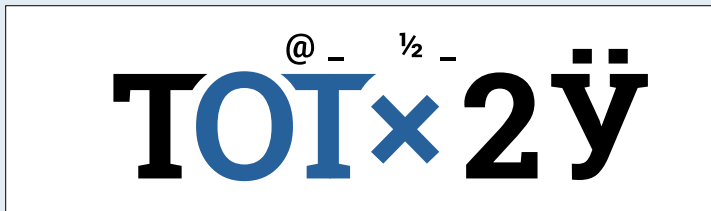
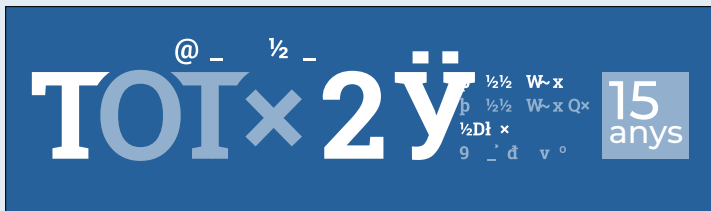
Al llarg dels anys, diferents sopars de gala organitzats per la Fundació PortAventura.

A la fotografia superior, amb el popular Tomàs Molina, l'home del temps de TV3, en un acte a Salou.

Evolució de les capçaleres del DiariTots21

Atrevit i descarat com era, el setmanari presentava seccions com ara 'Sexe', i en la versió digital, una hilarant paròdia dels polítics -batejada com 'Tarracònya'-, on apareixien els candidats a l'Alcaldia del moment i la secció 'Els Indomables', que es poden consultar al nostre Youtube.

COM ÉREM I COM SOM

Vam coorganitzar durant dos anys les jornades de la Federació de Asociaciones de Periodistas Españoles (FAPE) al Port de Tarragona, on van assistir primeres espases del periodisme, com Rosa Maria Calaf, Montserrat Domínguez, Javier Ayuso o Ernesto Ekaizer, i també vam portar la ministra de Foment d'aleshores, Ana Pastor.

Des de la primera edició, DiariTots21 es va abocar a participar i col.laborar en les Jornades Modernistes dels Pallaresos, que fou la culminació de la nostra aposta per potenciar, amb una secció fixa en portada, la figura de Josep Maria Jujol.

L'any 2023 la Cambra de Comerç de Reus ens guardonava amb el Premi Cambra Reus a la Innovació i Transformació Digital.

En aquests anys hem obert una secció pròpia del Nàstic, una molt àmplia de sostenibilitat, +Oxigen, i una dedicada al

Golf Costa Daurada, on patrocinem tornejos puntuals i des de fa tres anys també patrocinem el forat 16.

COM ÉREM I COM SOM

...buscant una transició tranquil·la: primer vam passar a ser el DiariT21, després el Tots21, i finalment, el DiariTots21

Al cap d'un any vam deixar enrere el paper i ens vam centrar exclusivament en el terreny digital, un camp abonat als canvis constants. Vam obrir les nostres xarxes socials i hem redissenyat el model fins a quatre cops,...

Fotografia de família de l'equip actual, al passeig de les Palmeres. Apareixen, d'esquerra a dreta i en primer terme, **Verònica Tapias** (periodista), **Jaume Garcia** (director), **Mayo Lorda** (editora) i **Naglae Sah El Kaya** (administració). En segon terme, també d'esquerra a dreta, **Fabián Acidres** (fotògraf), **Helder Moya** (periodista), **Kico F. Uribe** (disseny i maquetació) i **David Prats** (periodista).

E È D È È
TOTE 2À

Moltes Gràcies!

Ajuntaments del Tarragonès

Altafulla
 Constantí
 Creixell
 El Catllar
 El Morell
 Els Pallaresos
 La Canonja
 La Pobla de Mafumet
 La Pobla de Montornès
 La Secuita
 Perafort i Puigdelví
 Roda de Berà
 Salou
 Tarragona
 Torredembarra
 Vila-seca
 Vilallonga del Camp

Ajuntaments del Baix Camp

Cambrils
 Castellvell del Camp
 La Selva del Camp
 Mont-roig - Miami Platja
 Prades
 Reus
 Riudoms
 Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant

Institucions

AGÈNCIA DE RESIDUS DE CATALUNYA
 AUDITORI DE VILA-SECA
 CAMBRA DE COMERÇ DE REUS
 CAMBRA DE COMERÇ DE TARRAGONA
 CONSELL COMARCAL DEL TARRAGONÈS
 DIPUTACIÓ DE TARRAGONA
 FUNDACIÓ GRESOL
 FUNDACIÓ PORTAVENTURA
 NÀSTIC
 PORT DE TARRAGONA
 UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI
 XARXA SANITÀRIA I SOCIAL SANTA TECLA

Empreses

AEQT
 AIGÜES DE REUS
 AGBAR & SOREA
 ASESA
 BASF
 CASA NAVÀS
 CLUB NÀUTIC DE CAMBRILS
 COMAIGUA
 COMUNICACIÓ EXTERNA
 CONSORCI D'AIGÜES DE TARRAGONA
 COVESTRO
 DNA
 DOW
 EMATSA
 EMSERFUMT Tanatori Municipal
 GESTIÓ 4
 GOLF COSTA DAURADA
 FERMATOR
 IQOXE
 MESSER
 PORTAVENTURA
 REPSOL
 TERQUIMSA
 OLIVA MOTOR

Firmes convidades

Angel Juárez
 Carles Cortés
 Eugenio Tirado
 Francesc Domènech
 Frederic Adan
 Jordi Agràs
 Jordi Just
 Josep Maria Arias
 Josep Maria
 Buqueras
 Josep Maria Cruset
 Marià Arbonès
 Moisès Peñalver
 Paco Zapater
 Papallones Liles
 Philipp Fürst
 Ricard Checa
 Robert Moragues
 Roberto Villarreal
 Roger Miralles
 Santi Castellà
 Sergio García
 Sílvia Sagalà
 Xavier Blasi
 Xavier Sabaté

DIARI
TOTS21

TARRAGONA
TARRAGONÈS
REUS
BAIX CAMP

